

LE-CHAJIM MASKILIM BET

Školní vzdělávací program pro čtyřleté gymnázium

Zpracován podle RVP G

Lauderova mateřská škola, základní škola a gymnázium při Židovské obci v Praze

Gymnázium Or Chadaš, Belgická 25, 120 00 Praha 2

Praha 1. 9. 2009

Identifikační údaje školy

1. Přesný název školské právnické osoby dle posledního rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních a školských zařízení a datum vydání posledního rozhodnutí:

Lauderova mateřská škola, základní škola a gymnázium při Židovské obci v Praze (zapsáno do rejstříku školských právnických osob ke dni 4. 2. 2009)

sídlo: Belgická 25, 120 00 Praha 2

IČ: 69780111

DIČ: CZ 69780111

IZO: 110380193

Identifikátor právnické osoby: 610 380 061

Statutární orgán: Kateřina Dejmalová

právní forma: církevní právnická osoba

webové stránky: www.lauder.cz

2. Zřizovatel:

Židovská obec v Praze

Sídlo: Maiselova 18

IČ: 445258

Statutární orgán: František Bányai

3. Rada školské právnické osoby:

Členové: PhDr. Jana Kohnová, Ph.D – předsedkyně

PhDr. Eva Vondráková

JUDr. Michal Pacovský

Marian Ziss

Jefim Fistein

Zoša Vyoralová

Věra Roubalová

4. Vedení Lauderovy mateřské školy, základní školy a gymnázia při Židovské obci v Praze

Ředitelka: Kateřina Dejmalová

e-mail: katerina.dejmalova@lauder.cz

Statutární zástupce ředitele školy: Petr Karas

e-mail: petr.karas@lauder.cz

Zástupce ředitele pro MŠ a 1. stupeň ZŠ: Radka Sobolová,

e-mail.: radka.sobolova@lauder.cz

Zástupce ředitele pro židovskou výchovu: Tereza Váňová

e-mail: tereza.vanova@lauder.cz

5. Školská rada gymnázia Or Chadaš:

Adamová Zdeňka – zástupce rodičů

David Kosák – zástupce zletilých studentů

Petr Karas – zástupce pedagogů za 2. stupeň

Kučera Petr – zástupce zřizovatele

Věra Semerádová – zástupce zřizovatele

telefon: +420 246 080 784-5

fax: +420 246 080 786

e-mail: skola@lauder.cz

Platnost dokumentu od 1. 9. 2009

Razítko školy

Podpis ředitele

Charakteristika školy

Úplnost a velikost školy:

Jsme úplným čtyřletým gymnáziem, sídlíme v jedné budově se základní a mateřskou školou v Belgické ulici poblíž náměstí Míru v Praze 2.

Charakteristika školy

Gymnázium Or Chadaš je určeno především studentům s židovskými kořeny nebo se vztahem k židovství. Předáváme jim tradiční židovské hodnoty, učíme hebrejštinu, židovská studia formou povinně volitelných seminářů – od Talmudu přes problematiku Blízkého východu až po židovskou literaturu v různých národních jazycích. To ovšem neznamená, že ostatní předměty jsou nějakým způsobem kráceny. Naši studenti bývají v 85–90 % úspěšní při zkouškách na vysoké školy humanitního i přírodovědného či technického zaměření. Všichni studenti mají zaručenu košer stravu a ti, kteří dodržují micvot, se mohou účastnit pravidelných ranních modliteb. Učitelé předmětu židovská studia zvou studenty na různé akce pořádané Židovskou obcí v Praze, setkávání u příležitosti svátků a spolupracují s rabinátem Židovské obce v Praze i s Unií židovské mládeže.

Třídy tvoří malé kolektivy maximálně do 20 žáků, jimž je nabízen osobní přístup.

Studenti mají k dispozici

- moderně vybavenou počítačovou pracovnu
- odborné učebny jako přírodovědnou laboratoř, učebnu jazyků, vybavené dataprojektory, další učebny jsou vybaveny interaktivními tabulemi. dále odbornými pomůckami – literaturou, mapami, atlasy, GPS navigátory...
- knihovnu s odbornou literaturou i beletrií
- tělocvičnu, posilovnu i venkovní hřiště.

Pro veřejné prezentace a slavnosti je možné použít tělocvičnu školy, kterou lze snadnou úpravou změnit v aulu.

V době přestávek mohou žáci využívat odpočinkové kouty a školní knihovnu.

Charakteristika pedagogického sboru

Na škole působí 18 pedagogů, kteří mají uzavřené pracovní smlouvy s různou mírou úvazku, a další cca 3 pedagogové na dohodu o provedení práce. Všichni učitelé mají ukončené vysokoškolské vzdělání, naprostá většina z nich pedagogického směru.

Je snahou, aby konverzaci v cizím jazyce vyučovali rodilí mluvčí se zkušenostmi s výukou jazyků. Všichni učitelé mluví minimálně jedním cizím jazykem, většina z nich anglicky.

Ve škole působí speciální pedagog, poradce pro volbu povolání, a školní psycholog, který je odpovědný za realizaci programu prevence sociálně-patologických jevů.

Učitelé naší školy se stále vzdělávají – odborně i metodicky. Řada z nich realizuje ve svých hodinách zásady programu RWCT (Čtením a psaním ke kritickému myšlení).

Spolupráce s rodiči a jinými subjekty

Škola stále usiluje o zintenzivnění spolupráce s rodiči žáků. Ti se mohou kdykoli zúčastnit vyučovací hodiny či v konzultačních hodinách navštívit učitele.

Škola zve rodiče na třídní i celoškolní projekty a slavnosti. Taktéž s nimi spolupracuje při organizování některých mimoškolních aktivit.

Škola dále spolupracuje s ŽOP na různé úrovni (vzájemná účast na slavnostech, svátcích a vzpomínkových akcích, půjčování učeben a tělocvičny spolkům provozovaným nebo podporovaným ŽOP).

Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce

Škola pravidelně pořádá projekty zaměřené na židovská studia i na propojení jednotlivých předmětů. Pravidelně je každé září vyhlašován pololetní projekt na aktuální téma. Slavnostní prezentace projektů se koná závěrečný den I. pololetí.

Žáci prvního ročníku se na počátku studia účastní několikadenního adaptačního kurzu, na závěr školního roku absolvují týdenní výjezd na téma Krajina.

Žáci se dále účastní exkurzí a kratších vzdělávacích pobytů. Pravidelně jezdí na lyžařské výcviky.

Škola organizuje pobyty v Izraeli a výměnné zájezdy do Francie. Spolupracuje na různých mezinárodních projektech v rámci EU.

Charakteristika školního vzdělávacího programu

Zaměření školy

Školní vzdělávací program vychází z dvou základních principů – „non schole, sed vitae discimus“ (neučíme se pro školu, ale pro život), proto jsme pro něj zvolili hebrejský název Le-chajim maskilim bet (Pro život se vzděláním), dále z hodnot, které jsou součástí židovského kulturního dědictví.

Žáci jsou proto vyučováni způsobem, který jim umožňuje kromě potřebných znalostí získat i nástroje, jak znalosti použít ve vlastním životě. Židovská kultura je vyučována v rámci předmětu židovská studia a hebrejšтина, současně je zohledňována i ve výuce ostatních předmětů. Důraz je kladen na obecné morální postoje, ve škole jsou respektovány všechny proudy židovství od ortodoxního judaismu až k sekulárním postojům. Gymnázium je svým zaměřením všeobecné, takže kromě uvedených židovských specifik vychází školní vzdělávací program z RVP G a snaží se naplňovat všechny povinné očekávané výstupy i cíle v oblasti postojů a dovedností. Zvláštní důraz klademe na rozvoj čtenářské gramotnosti, již považujeme za základ celoživotního vzdělávání (plán rozvoje čtenářské gramotnosti pro aktuální školní rok je uveden v příloze ŠVP). Protože jsme si ale plně vědomi, že každý z žáků má specifické nadání i konkrétní zájmy, rozložili jsme základní učivo většiny předmětů (kromě českého jazyka a literatury, cizích jazyků, ZSV, tělesné výchovy a matematiky) tak, aby všech povinných výstupů RVP G dosáhli žáci v základní míře již do konce 2. ročníku.

V 3. a 4. ročníku si mohou žáci vybrat dle vlastního uvážení přírodovědný či humanitní blok a v jeho rámci se cíleně prostřednictvím rozšiřujícího studia oborů připravovat na přijímací zkoušky na vysokou školu. Od tohoto opatření si slibujeme prohloubení oborových znalostí i větší motivaci žáků, kteří se po dosažení základní úrovně ze všech předmětů mohou v posledních dvou ročnících gymnázia věnovat předmětům odpovídajícím jejich zájmu. V průběhu celého studia na gymnáziu mají žáci možnost vybrat si z bohaté nabídky povinně volitelných seminářů. Dalším ze specifik naší školy je výrazně kosmopolitní prostředí. Vzhledem k němu i vzhledem k potřebám současné společnosti je součástí našeho školního vzdělávacího programu výuka předmětu „Svět v souvislostech“ v anglickém jazyce, v němž se žáci seznamují s oblastmi průřezového tématu „Svět v globálních souvislostech“.

Profil absolventa

Veškeré činnosti související se vzděláváním našich žáků si kladou za cíl, aby student na konci studia gymnázia:

v oblasti ZNALOSTÍ:

- získal všeobecný přehled, osvojil si základní poznatky probíraných oborů
- znal biblické a židovské reálie
- domluvil se hebrejsky alespoň na základní úrovni

v oblasti DOVEDNOSTÍ :

- znal svou vlastní hodnotu
- samostatně se vzdělával
- spolupracoval s ostatními ve skupině
- byl schopen sám ohodnotit svou práci
- získal základy občanské gramotnosti –
- rozpoznal sociálněpatologické jevy
- organizoval svůj čas
- zvládal zátěžové situace

(při prezentaci)

- vyjadřoval se kultivovaně slovem i písmem
- byl schopen vytvořit strukturovaný projev/text
- logicky vyvozoval závěry

(při práci s informacemi)

- uměl si vyhledat informace v nejrůznějších zdrojích
- kriticky zhodnotil získané informace
- pracoval s primárními prameny
- analyzoval problémy a problémové úlohy
- z dílčích informací vytvořil syntézu
- bez problémů pracoval na PC (výborně ovládala MC Office a práci s internete)
- ovládal komunikaci v angličtině na úrovni B1-2, na základní úrovni komunikoval i druhým světovým jazykem

v oblasti POSTOJŮ:

- řídil se ve svém životě mravnostními principy
- respektoval odlišné názory, kultury i náboženství
- netoleroval projevy extremismu
- nebyl lhostejný k svému okolí
- získal kladný vztah ke vzdělání
- chránil životní prostředí

Organizace přijímacího řízení

Přijímací zkoušky na naši školu se konají v termínech platných dle úpravy MŠMT. Specifikem naší školy je možnost tzv. přijímacích zkoušek nanečisto, v nichž se typ a struktura neliší do skutečných přijímacích zkoušek. Samotná přijímací zkouška se obvykle skládá ze dvou základních částí

a) písemné (tři části):

- zkouška z českého jazyka
- zkouška z matematiky
- test studijních předpokladů

Každý test trvá 60 minut. Mezi testy je přestávka.

b) ústní pohovor, zaměřený na specifika naší školy

Ve zkoušce z českého jazyka se zjišťují znalosti z českého jazyka, stylistické schopnosti, porozumění textu a základní orientace v literatuře. V matematické zkoušce se zjišťují znalosti z matematiky a schopnost logického uvažování. V testu studijních předpokladů zjišťujeme, jaký mají uchazeči logický úsudek, schopnost interpretace textů apod. Požadované znalosti nepřesahují rozsah učiva základní školy. Více než encyklopedické znalosti nás zajímá schopnost získané vědomosti aplikovat.

- Celkové pořadí žáků je stanoveno na základě výsledků přijímacích testů.

Všechna kritéria přijímacího řízení jsou ohodnocena v procentech úspěšnosti a konečné pořadí je stanoveno na základě celkového procentního zisku.

Aktuální informace k přijímacímu řízení a ukázky starších testů jsou k dispozici na www.lauder.cz

Organizace maturitní zkoušky

Způsob a podmínky ukončování vzdělávání v gymnáziu stanovuje § 72 a § 77 až § 82 školského zákona a vyhláška o ukončování studia ve středních školách a učilištích, resp. vyhláška, kterou se stanoví podrobnosti o ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou.

Profilová část maturitní zkoušky pro obor vzdělání Gymnázium se skládá ze tří povinných zkoušek.

První zkouška, povinná pro všechny studenty, je zkouška z předmětu židovská studia ve formě seminární práce, kterou musí u maturity obhájit. Vedoucí seminární práce může doporučit odložení maturitní zkoušky, nebude-li seminární práce odpovídat požadované úrovni.

Druhou zkoušku si student povinně volí z bloku, který si zvolil v 3. ročníku. Tedy student, který si zvolil přírodovědný blok, musí druhou profilovou zkoušku složit z nabídky předmětů přírodovědného bloku, student, který si zvolil humanitní blok, musí druhou profilovou zkoušku složit z nabídky předmětů humanitního bloku.

Třetí profilová zkouška je volitelná z celé nabídky gymnaziálních předmětů, které splňují zákonné podmínky maturitní zkoušky.

Z nabídky druhé a třetí zkoušky jsou vyloučeny předměty, které student absolvuje v rámci státních maturitních zkoušek (netýká se prohlubujících seminářů).

Výchovné a vzdělávací strategie

Níže uvedené výchovné a vzdělávací strategie chápeme jako postupy, které jsou společné více méně všem učitelům jednotlivých předmětů. U většiny předmětů usilujeme o to rozvíjet všechny klíčové kompetence specifickým oborovým způsobem, chybí-li ale u konkrétního předmětu strategie k rozvoji některé z klíčových kompetencí, je daná kompetence rozvíjena dle strategií společných na úrovni školy.

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si dokáže pravidelně vyhradit patřičný čas k učení, své učení organizuje a řídí, odhadne náročnost učení a udělá si časový rozvrh.	Učitel zadává úkoly s přiměřeně stanovenou délkou termínů splnění. Na začátku každého většího celku stanoví středně a dlouhodobé cíle a úkoly (může např. pracovat s písemnými plány), dbá na rovnoměrné zatížení žáků v průběhu školního roku. Učitel vede žáky k závěrečnému shrnutí na konci hodiny, využívá nejrůznějších technik, které žákům pomáhají shrnout učivo. Učitel zařazuje do ověřování znalostí a dovedností žáků nestejně náročné kapitoly, využívá k tomu rozdílné formy – testy, ústní zkoušení, mini-referáty (nutnost představení tématu v jedné minutě), referáty atd.
Žák je motivován k celoživotnímu učení, v průběhu studia si najde oblast, která ho zajímá a jíž se chce věnovat v dalším studiu.	Učitel seznamuje žáky s učivem aktivizačním způsobem, motivuje žáky vhodnými otázkami a problémovými úlohami z reálného života. Učitel prokládá výklad názornými příklady z oblastí blízkých života žáků. Připravuje dobrovolné úkoly pro zájemce. Studenti si každoročně vybírají téma ročníkové práce a volitelné semináře.
Žák chodí včas, dodržuje určená pravidla – nosí žádané pomůcky, plní zadané domácí práce, je připraven reagovat na změny (dopr. zácpa – omluví se)	Učitel shrne pravidla srozumitelným způsobem. Vede žáky ke zodpovědnosti, za to co dělají. Sám učitel dodržuje pravidla, nemění je v průběhu období/práce a vyžaduje jejich plnění.
Žák pracuje s odbornou literaturou, se slovníky, referenčními příručkami a internetem. Kriticky hodnotí zdroje, rozhoduje o věrohodnosti určitého zdroje, dodržuje pravidla citací.	Učitel vede žáky k práci s učebnicí a odbornou literaturou, doporučuje konkrétní tituly.. Při běžných hodinách vyzývá žáky k používání slovníků, referenčních příruček..... Vede žáky k srovnávání různých informačních zdrojů a k vyhodnocování jejich věrohodnosti. Vyžaduje standardizovanou citaci pramenů. Učitel zařazuje do vyučování práci s

	chybou, vede žáky k odhalování záměrných chyb ve výkladu.
Žák zhodnotí vlastní práci i práci svých spolužáků.	Učitel vytváří s žáky kriteria dobře odvedené práce, vede k sebehodnocení.
Žáci používají efektivní metody učení i práce s textem.	Učitel seznámí žáky s efektivními metodami práce s textem a učení (např. INSERT, myšlenková mapa, brainstorming...) a vede žáky k praktickému užívání těchto metod.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák při řešení problému propojuje poznatky získané v různých tematických celcích i různých oborech (historie, zeměpis, literatura, společenské vědy...).	Učitel učí žáky klást si otázky nad věcmi, které je obklopují, pátrat po jejich kořenech, a vztazích. Učitel vybírá taková témata, která žáky nutí se zamýšlet nad věcmi v jejich souvislostech. Učitel klade provokativní otázky, které nemají jednoznačné řešení (potrat, eutanázie, nevěra, chudoba...)
Žák je schopen rozpoznat jádro problému a k řešení užívá vhodných metod či pomůcek, obhájí svůj názor či způsob řešení.	Učitel demonstruje v hodinách řešení vzorových úloh, ukazuje nalezení stěžejních prvků nezbytných k řešení úloh, užívá vhodných metod řešení a vzorových a návodných pomůcek (schémata, náčrty, obrazy, nákresy, laboratorní protokoly...) Učitel vyžaduje po žákovi zřetelnou argumentaci při vyjadřování názorů a tvrzení.
Žák vyhledává, třídí a hodnotí informace. Analyzuje problém, vyhledá, příp. vymyslí možná řešení, posoudí jejich vhodnost, vybere to nejvhodnější a obhájí důvody, které ho k tomu vedly. Žák z dílčích informací vytváří syntézu.	Učitel nastiňuje žákům problémové situace, vede je k jejich řešení. Klade důraz na reálné (praktické) příklady. Učí žáky klást si otázky nad věcmi, které je obklopují (přírodní zdroje energie, změny klimatu, fungování lidské společnosti, střety kultur apod.).
Žák uplatňuje při řešení problémů osobní zkušenost, intuici, improvizaci, fantazii...	Učitel vybízí žáka k různým způsobům řešení, nenechá ho vzdát se po prvním nezdařilém pokusu.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák dokáže pozorně naslouchat svým spolužákům, rozpoznává důležité od nepodstatného. Žák vyjadřuje vlastní myšlenky a názory	Učitel podněcuje žáky k diskusi nad kontroverzními tématy. Učitel zařazuje do výuky práci ve dvojici, skupině, v rámci celé třídy.

srozumitelně, hovoří k tématu, dodržuje časové rozvržení řeči.	
Žák je schopen kultivované diskuse.	Učitel sestaví společně s žáky pravidla kultivované diskuse a trvá na jejich dodržování Učitel moderuje žákovské debaty, klade důraz na kvalitní argumentaci, vede žáky k moderování vlastních diskuzí.
Žák používá internet jako nástroj komunikace, je schopen použít textové a tabulkové editory, vytvořit prezentaci.	Učitel vede žáky k tomu, aby práce určené k dalšímu zveřejnění psali na počítači, zvolili vhodnou formu prezentace své práce a případné problémy konzultovali přes internet.
Žák používá odbornou terminologii i pojmy z jiných vědních oborů. Při argumentaci pracuje s pojmy, které přesně definuje.	Učitel postupně přechází na dodržování komunikace písemné i ústní s výhradním využitím odborných pojmů. Učitel se s žáky účastní odborných besed/přednášek...
Žák rozlišuje úroveň komunikace (šíři, hloubku, míru odbornosti) podle možností okolí, se kterým komunikace probíhá.	Učitel umožňuje prezentaci referátů a spolupráci v týmu i v jiném prostředí než ve třídě žáků – celoškolské projekty, spolupráce s žáky jiných ročníků, „modelová výuka“ mladších žáků základní školy, obhajoba ročníkové práce.
Žák formuluje a vyjadřuje vlastní myšlenky a názory – slovem i písmem. Hovoří srozumitelně, stručně a neodbíhá od tématu. Dodržuje časové rozvržení řeči. Je schopen většinu témat nastínit během velmi krátkého času. Dokáže obhajovat své názory.	Učitel podněcuje žáky k diskusi nad aktuálními tématy. Učitel zařazuje do výuky práci dvojic či týmovou spolupráci, zadává referáty a seminární práce, využívá techniky mini-referátů (nutnost představení tématu v jedné minutě).
Při hodinách žáci řeší úlohy ve skupinách či párech. Učí se tak naslouchat a spolupracovat, hodnotí a srovnávají sebe i druhé.	Učitel rozvíjí schopnost spolupráce, podporuje rovnoměrný podíl všech žáků na splnění společného cíle. Členění do skupin napříč ročníky i výměny/zájezdy, kterých se účastní žáci z různých ročníků, poskytují možnost setkávání a spolupráce s různými lidmi.
Žák se chová samostatně – vyhledává prostor pro komunikaci v cizím jazyce.	Učitel prostřednictvím výměnných pobytů, e-mailové komunikace a práce s cizojazyčnou literaturou vede žáky k praktickému používání cizího jazyka.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	
Žák v rámci výuky spolupracuje i s lidmi mimo školu.	Učitel zadává úkoly, které vedou žáka ke komunikaci s mimoškolním

	prostředí, např. ankety.....
Žák je schopen podrobovat kritice práci své skupiny i ostatních skupin	Učitel oceňuje projevy úcty k práci druhých Učitel podporuje rovnoměrný podíl žáků na splnění společného cíle
Žák rozpoznává své osobní přednosti i slabiny, učí se je přijímat a vhodně přetvářet	Učitel oceňuje snahu i individuální pokroky. Učitel podporuje vhodnou vzájemnou pomoc při řešení úloh. Učitel volí přiměřeně náročné úlohy pro různé skupiny žáků. Učitel klade důraz na pomoc slabším žákům při skupinové práci
Žák si stanovuje vlastní priority a cíle s ohledem na své schopnosti, dovednosti a zájmy.	Učitel dává žákům prostor k samostatné a volitelné práci – výběr témat referátů, seminárních prací; umožňuje zaujímat žákům rozdílné role v pracovních týmech.
Žák vystupuje přirozeně a sebevědomě.	Učitel pomáhá zvyšovat sebevědomí žáka, odbourávat bariéry. Učí ho pracovat s chybou jako nástrojem učení.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák toleruje a respektuje zvyky a názory druhých, odlišnosti lidí.	Učitel u žáka posiluje toleranci, empatii a vstřícnost, ale i kritický přístup k dané problematice prostřednictvím autentických materiálů, při pobytech v cizojazyčných zemích a při kontaktu s jejich obyvateli. Učitel prostřednictvím aktivit typu „Poslední slovo patří mně“, „Uznání – otázky“... vede žáky k respektování názorů druhých i k jejich kritickému hodnocení.
Žák se orientuje v dění ve světě a vnímá své místo v něm.	Učitel vede žáky ke vnímání judaismu v přesahu klasického vymezení s důrazem na prvky osobní a občanské odpovědnosti a sociálního cítění. Učitel žáků nabízí možnost zapojení se do charitativních a jinak prospěšných projektů, do výuky zve angažované lidi, ale i seniory – pamětníky.
Žák jedná poctivě.	Učitel podporuje zodpovědný vztah k plnění povinností, ke studiu – cituje použité prameny, nepřejímá cizí práce jako celky, k hodnocení předkládá své vlastní výkony. Učitel důsledně kontroluje plnění uložených úkolů.
Žák si uvědomuje negativní odraz lidské společnosti na životní	Učitel je pro žáky vzorem ve vztahu k životnímu prostředí, nabádá

prostředí a chápe nezbytnost ochrany životního prostředí. Žáci třídí v učebnách odpad.	k jeho ochraně, diskutuje nad jednotlivými přístupy.
Žák dodržuje pravidla bezpečnosti práce k ochraně zdraví a zásady bezpečné práce s nebezpečnými látkami	Učitel dohlíží nad dodržováním bezpečnosti práce a práce s nebezpečnými látkami

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák usiluje o dosažení stanovených cílů – plánuje aktivity, flexibilně je koriguje v průběhu práce a dokončuje je.	Učitel zařazuje do výuky problémové úlohy projektového rázu, s jen částečně exaktními vstupními informacemi. Podněcuje žáky k jejich řešení (pro zvýšení motivace nechává na nich volbu tématu). Skupinově s žáky pak hodnotí jak výsledky, tak způsoby řešení.
Žák si je vědom vlastních schopností, je schopen sebereflexe.	Učitel vyhodnocuje veškeré činnosti žáků, dává jim zpětnou vazbu, učí žáky hodnotit vlastní dosažené výsledky i práci jiných.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci se zdravotním postižením (tělesným, zrakovým, sluchovým, mentálním, autismem, vadami řeči, souběžným postižením, více vadami a vývojovými poruchami učení nebo chování), žáci se zdravotním znevýhodněním (zdravotním oslabením, dlouhodobým onemocněním a lehčími zdravotními poruchami vedoucími k poruchám učení a chování) a žáci se sociálním znevýhodněním (z rodinného prostředí s nízkým sociálně-kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou a žáci v postavení azylantů a účastníků řízení o udělení azylu).

V naší škole se nejvíce setkáváme se žáky s vývojovými poruchami učení a chování. Výhodou našeho gymnázia je nižší počet žáků ve třídách, který umožňuje všem vyučujícím vytvářet ve škole dostatečně podnětné a vstřícné prostředí, diferencovat a individualizovat výuku v souladu s potřebami a možnostmi jednotlivých studentů. Vzhledem k malému počtu žáků ve třídách není nutné snižovat počty žáků v případě integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Ve škole funguje školní poradenské pracoviště (v současné době zastoupené speciálním pedagogem a psychologem), které spolupracuje s pedagogicko-psychologickou poradnou pro Prahu 2. Speciální pedagog poskytuje se souhlasem rodičů a ve spolupráci se školským poradenským pracovištěm (pedagogicko-psychologickou poradnou nebo speciálně pedagogickým centrem) odbornou pomoc žákům s vývojovými poruchami učení. Navrhne-li pedagogicko-psychologická poradna integraci, je pro žáka na základě odborného posudku k integraci a žádosti zákonných zástupců žáka vytvořen individuální vzdělávací plán, na kterém spolupracují třídní učitel, ostatní učitelé, speciální pedagog, rodiče žáka a v neposlední řadě žák sám. Individuální vzdělávací plán schvaluje ředitelka školy.

Speciální pedagog poskytuje všem integrovaným žákům individuální péči, a to jednou týdně, v rozsahu 40 min. Mnohem častěji se však na gymnáziu setkáváme se žáky, jejichž porucha nevyžaduje integraci, ale přesto zůstává celoživotním handicapem a je zapotřebí ji zohledňovat. Školní speciální pedagog informuje pedagogy o vhodném přístupu k těmto žákům. Při hodnocení učebních výsledků pedagogové zohledňují druh, stupeň a míru konkrétního postižení nebo znevýhodnění. Školní psycholog se podílí na přijímacím řízení ověřováním studijních předpokladů.

Vzdělávání žáků s poruchami chování (na naší škole se nejčastěji jedná o žáky hyperaktivní), popř. žáků s edukativními problémy, probíhá formou speciálně pedagogické a psychologické péče a individuálního zohledňování potřeb a možností konkrétního dítěte.

Školní psycholog poskytuje žákům individuálně terapeutickou péči v indikovaných případech. Pomáhá žákům při výběru dalšího typu studia, s přihlédnutím ke struktuře jejich nadání a osobnostním předpokladům.

Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Stejně velkou pozornost, kterou věnujeme žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, se snažíme věnovat i žákům mimořádně nadaným.

Pozornost je věnována včasné identifikaci mimořádně nadaných žáků a poskytování odpovídající péče. Školní poradenské pracoviště spolupracuje v této oblasti s třídními učiteli, s učiteli jednotlivých předmětů a školským poradenským zařízením (pedagogicko-psychologickou

poradnou). Konzultace v tomto případě poskytuje i dr. Vondráková, psychologka, která se celoživotně problematice mimořádně nadaných dětí věnuje a která je členkou Rady školy,

Učitelé se na výuku pečlivě připravují, musejí umět reagovat velmi pružně na případné dotazy a postřehy.

Nadaným žákům umožňujeme zúčastnit se různých projektů a olympiád a zajišťujeme jim individuální pracovní tempo, vytváříme pro ně ve škole vlídné prostředí. Pozornost je věnována nejen rozvíjení jejich talentu, vlastní aktivity a tvořivosti, ale i osobnostní výchově. Vedeme je k rovnému přístupu k ostatním, učíme je i toleranci a ochotě pomáhat slabším studentům. Při výuce bývají mimořádně nadaní studenti pověřováni vedením pracovních skupin. Mají možnost řešit problémové úlohy překračující rozsah učiva na gymnáziu.

Pro mimořádně nadaného žáka může být na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny vytvořen individuální plán, který využívá možnosti obohacování učiva a akcelerace vzdělávání (umožňuje např. žákovi zúčastnit se výuky některých předmětů ve vyšším ročníku). Podle potřeby je plán aktualizován a upravován.

Začlenění průřezových témat

Níže uvádíme pouze začlenění hlavním tematických okruhů, podrobnější rozpis je uveden u jednotlivých předmětů.

Osobnostní a sociální výchova

Tematický okruh	Integrace do předmětu	Samostatný předmět	Projekt/exkurze/kurz
Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	TV, ZSV, biologie, estetická výchova		Adaptační kurz
Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů.	ZSV, fyzika		Adaptační kurz
Sociální komunikace	biologie, TV		Adaptační kurz
Morálka všedního dne	dějepis, biologie, český jazyk a literatura		
Spolupráce a soutěž	biologie		Adaptační kurz

Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech

Tematický okruh	Integrace do předmětu	Samostatný předmět	Projekt/exkurze/kurz
Globalizační a rozvojové procesy	ZSV, dějepis, geografie, estetická výchova		
Globální problémy, jejich příčiny a důsledky	ZSV, biologie		
Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce	ZSV		Aktuální projekty související s předmětem Židovská studia
Žijeme v Evropě	dějepis, estetická výchova, biologie		
Vzdělávání v Evropě a ve světě	Francouzský jazyk, hebrejšтина, anglický jazyk, němčina		

Multikulturní výchova

Tematický okruh	Integrace do předmětu	Samostatný předmět	Projekt/exkurze/kurz
Základní problémy sociokulturních rozdílů	Geografie, ZSV, dějepis		
Psychosociální aspekty interkulturality	ZSV, estetická výchova		
Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí	Francouzský jazyk, hebrejšтина, anglický jazyk, němčina		

Environmentální výchova

Tematický okruh	Integrace do předmětu	Samostatný předmět	Projekt/exkurze/kurz
Problematika vztahů organismů a prostředí	ZSV, biologie		Projekt krajina
Člověk a životní prostředí	Dějepis, geografie		
Životní prostředí regionu a České republiky	biologie		

Mediální výchova

Tematický okruh	Integrace do předmětu	Samostatný předmět	Projekt/exkurze/kurz
Média a mediální produkce (aktivní pronikání do zázemí veřejné komunikace)	Český jazyk a literatura		
Mediální produkty a jejich významy (citlivé vnímání souvislostí v nestrukturovaném sociálním prostředí)	ZSV		

Uživatelé (vědomí síly a významu aktivního přístupu ke všem podnětům)	ZSV		
Účinky mediální produkce a vliv médií (aktivní přístup k utváření vlastního intimního i společenského prostředí)	ZSV, český jazyk a literatura		
Role médií v moderních dějinách (vědomí postavení médií ve společnosti)	dějepis		

Učební plán

Vzdělávací oblasti	Vzdělávací obory	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	Čas. dotace
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	3	2	5	3	13
	Anglický jazyk	3	3	3	3	12
	Německý jazyk / Francouzský jazyk	3	3	3	3	12
	Hebrejský jazyk	3	3			6
Matematika a její aplikace, Inf.a komun. technologie	Matematika	3	3			6
Informační. a kom. technol.	Informatika	2				2
Člověk a příroda, Člověk a zdraví, Inf. a kom. techn.	Fyzika	2	3			5
	Chemie	3	2			5
	Biologie	2	3			5
	Geografie	2	3			5
Člověk a společnost, Člověk a zdraví, Člověk a svět práce	Dějepis	3	2			5
	Základy spol. věd		2			2
	Židovská studia	2	2	2		6
Člověk a svět práce						
Umění a kultura	Estetická výchova – výtvarná část	1	1			2
	Estetická výchova - hudební část	1	1			2
Člověk a zdraví	Tělesná výchova	2	2	2	2	8
	Svět v souvislostech v angličtině	0	0	1	1	2
	Volitelný předmět 1	0	0	2	2	4
	Volitelný předmět 2				2	2

	Volitelný předmět 3				2	2
	Volitelný předmět 4				2	2
BLOKY	Přírodovědný/Humanitní			12	12	24
Celková povinná časová dotace		35	35	30	32	132

Minima–Maxima

27–35

27–35

27–35

27–35

Informatika

1 M, 1 G

Člověk a zdraví

1 B, 1 ZSV

Člověk a svět práce

1 ZSV, 1 G

Přírodovědný blok

<i>Základ</i>	35	35	18	20	
Matematika	3	3	4	4	14
ZSV	0	2	2	2	6
Chemie	3	2	2	2	9
Fyzika	2	3	2	2	9
Biologie a geologie	2	3	2	2	9
			12	12	

Humanitní blok

<i>Základ</i>	35	35	18	20	
Matematika	3	3	2	2	10
ZSV	0	2	4	4	10
Geografie a geologie	2	3	2	2	9
Dějepis	3	2	2	2	9
Židovská výchova	2	2	2	2	8
			12	12	

Učební osnovy

Český jazyk a literatura

Charakteristika předmětu

Předmět český jazyk a literatura se vyučuje v celkovém rozsahu 13 hodin na gymnáziu (viz Učební plán).

Na vlastní četbě i doporučené literatuře se žáci cíleně učí interpretaci i jejím různým postupům. Celkově je podporován nejen vlastní výběr žáků, ale i výběr ze seznamu literatury, který žáci dostávají na začátku 1. ročníku a jež slouží jako podklad k maturitní zkoušce.

V jazykové části si žáci osvojují odbornou terminologii, seznamují se s dějinami jazykovědy. Cílem výuky je žák, který chápe jazyk jako živoucí a funkční organizmus, přičemž osvojené znalosti a dovednosti mu jsou prostředkem k vlastnímu tvůrčímu využití jazyka a k získání nástroje k výuce dalších jazyků a v neposlední řadě i k rozšíření všeobecného přehledu.

Po celou dobu výuky českého jazyka a literatury žáci pracují metodami aktivního učení, jimiž rozvíjejí čtenářské dovednosti i dílčí části klíčových kompetencí. Učitel obvykle pracuje i s portfoliem, čímž umožňuje žákům sledovat vlastní pokrok a současně jim pomáhá průběžně soustřeďovat výukové materiály důležité pro složení maturitní zkoušky.

V 4. ročníku je výuka českého jazyka a literatury rozšířena o seminář v rozsahu dvou hodin týdně, který je přímou přípravou na složení maturitní zkoušky.

Začlenění průřezových témat

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	Morálka všedního dne	4.
Mediální	Účinky mediální produkce a vliv médií (aktivní přístup k utváření vlastního intimního i společenského prostředí)	4.
	Média a mediální produkce (aktivní pronikání do zázemí veřejné komunikace)	3.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel? (strategie učitelovy práce)
Žák si sám plánuje časové rozvržení učiva, využívá konzultací, plní úkoly v termínu.	Učitel vede žáka k plánování činností – zadává mu termínované úkoly, pracuje s měsíčním plánem.
Žák samostatně volí vhodné metody k plnění úkolů i vlastních výzkumných záměrů.	Učitel seznamuje žáky s efektivními metodami učení, typu myšlenková mapa, brainstorming, INSERT
Žák sám zhodnotí svou práci podle předem daných kritérií, zhodnotí i práci svých spolužáků.	Učitel vytváří spolu s žáky kriteria a indikátory dobře odvedené práce
Žák pozná kvalitní literaturu od brakové a manipulativní, své tvrzení vysvětlí a zdůvodní.	Učitel spolu s žáky odvozuje kriteria kvalitního textu, učitel vede žáka ke kritice literárních textů.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si vytvoří hypotézu, v průběhu vyučovací jednotky či tematického celku najde důkazy k jejímu potvrzení či vyvrácení.	Učitel vede žáka k vytváření vlastních hypotéz.
Žák považuje svou chybu za běžnou součást procesu učení, dokáže ve své práci najít místo, v němž chyboval... (např. ve vyvozování dalšího textu, zařazování autora do stylu, v pravopise, stylistice.....).	Učitel vede žáka k práci s chybou jako prostředkem učení.
Žák z probrané látky vytváří syntézy, interpretuje přečtená díla v širších souvislostech.	Učitel zadává žákům písemné práce k ověření znalostí a porozumění formou souvislého textu (např. i uměleckého).
Žák kriticky hodnotí prameny, tj. ověřuje si faktografické informace, formuluje si autorský záměr....	Učitel umožňuje používáním různých pramenů k témuž problému poznat různorodost a subjektivitu lidského myšlení.

Žák používá pravidla bibliografické citace, ve svých textech pracuje s poznámkovým aparátem.	Učitel vede žáky k přesným bibliografickým citacím a k práci s poznámkovým aparátem.
--	--

Kompetence komunikativní

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák dodržuje pravidla diskuse, je schopen sám diskusi moderovat.	Učitel vede žáky k dodržování pravidel diskuse, např. tím, že si na začátku roku pravidla sepíše.
– Žák komunikuje s učitelem i ostatními spolužáky prostřednictvím moderních komunikačních technologií, konzultuje s prací s učitelem, případně s kolegy....	Učitel zadává úkoly, při nichž žáci používají moderní informační technologie, např. e-mail.
Žák se vyjadřuje kultivovaně v písemném projevu.	Učitel prakticky seznamuje žáky se základy stylistiky.
Žák hovoří kultivovaně, ovládá své nonverbální projevy.	Učitel vede žáky k přípravě řečnických cvičení a ke kultivované mluvě při zkoušení.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák je schopen si vybrat knihu dle svého zájmu, svůj výběr hodnotí. Vybere si téma referátu, které je nejbližší jeho zálibám.	Učitel přistupuje k žákům individuálně, doporučuje jim knihy dle jejich zájmu.
Žák zaujímá roli při skupinové práci, přijímá zodpovědnost za její plnění.	Učitel zařazuje pravidelně skupinovou práci, vede žáky k rozdělení rolí a jejich zodpovědnému plnění.
Žák při rozboru uměleckého i mediálního textu hledá záměr autora	Učitel vede žáky při rozboru literárního textu k určení autorského záměru.

Kompetence občanské

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
--	------------------------------------

Žák je otevřený – tj. spatřuje konkrétní klady i zápory – k mimoevropským kulturám.	Učitel na textech mimoevropské a evropské literatury ukazuje různorodé vidění světa, vede žáky k úctě k odlišným postojům a náboženstvím, učí je poznávat netolerantní postoje a odlišit názorovou odlišnost od netolerantních postojů.
Žák se písemně i ústně vyjadřuje k různým aktuálním tématům, vytváří texty v publicistickém stylu.	Učitel zadává písemné (i ústní) úkoly na různá aktuální témata, vede žáky k praktickému osvojování si publicistického stylu.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si v předmětu najde oblast, kterou chce rozvíjet např. formou ročníkové práce....	Učitel zařazuje do výuky rozmanité aktivity, při nichž se může uplatnit rozdílné nadání žáků.
Žák si vytvoří vlastní plán práce, v odůvodněných případech ho změní	Učitel vede žáky k vypracování individuálních a skupinových plánů plnění konkrétních úkolů – (např. při vytváření větších projektů typu školní noviny).

Vzdělávací obsah

1. ročník

Jazyková komunikace

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Odlišuje různé variety národního jazyka a vhodně jich využívá ve svém jazykovém projevu a v souladu s komunikační situací.	Přednese referát, řečnické cvičení... Napíše recenzi dle daných kritérií.	Obecné poučení o jazyku a řeči – jazyk a řeč, jazyková komunikace, myšlení a jazyk, národní jazyk a jeho útvary.		Spolupráce s učiteli jiných předmětů - referáty
V mluveném projevu		Základy rétoriky, jazyková		Prezentace

vhodně užívá nonverbálních prostředků řeči.		kultura. Zvuková stránka jazyka. Příprava a realizace řečnických vystoupení		seminární práce na konci školního roku
Při tvorbě vlastního textu mluveného i psaného vhodně využívá základní principy rétoriky.		Základy rétoriky, jazyková kultura		
V mluveném projevu ovládá zásady správné výslovnosti a pro účinné dorozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči, umístění přízvuků, pauz a frázování).		Základy rétoriky, zvuková stránka jazyka – zásady správné výslovnosti, zvukové prostředky souvislé řeči –		Spolupráce s učiteli jiných předmětů – referáty, účast na školních i mimoškolních konferencích
Při analýze textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje.	Stručně zasadí vznik písma do dobového kontextu, uvede základní druhy písma. Uvede hlavní znaky staré češtiny, na konkrétních textech najde znaky středověkého pravopisu	Grafická stránka jazyka – vznik písma..... Staroslověnské písemnictví, česká středověká literatura Čeština a slovanské jazyky (Možný seminář Úvod do bohemistiky)		
V písemném a mluveném projevu volí vhodné výrazové prostředky podle jejich funkce a ve vztahu k sdělovacímu záměru, k dané situaci, kontextu a		Slohová charakteristika výrazových prostředků. Text a styl, slohotvorní činitelé objektivní subjektivní.		

k adresátovi, vysvětlí a odůvodní význam slov v daném kontextu.				
Ve svém projevu uplatňuje znalosti tvarosloví a slovotvorných a syntaktických principů českého jazyka.		Tvarosloví Slovní zásoba, sémantika, tvoření slov		
Využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědi a o druzích vět podle záměru mluvčího k vhodnému vyjádření myšlenky, k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědi a k odlišnému záměru mluvčího		Aktuální členění výpovědi		
Volí adekvátní komunikační strategie, zohledňuje partnera a publikum, rozezná manipulativní komunikaci a dovede se jí bránit.	Obhájí seminární práci před kolegiem.	Funkce komunikátu – sebevyjádření, apel, přesvědčování, argumentace.... Míra připravenosti, oficiálnosti, formálnosti, veřejnosti komunikace, mluvnost a psanost.		Seminář – Jak psát seminární práci.
Požizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty		Techniky psaní výpisek, výtahů, konspektů (např. INSERT, myšlenková mapa, grafické organizéry....)		Spolupráce s ostatními předměty

Efektivně a samostatně využívá různých informačních zdrojů (slovníky, encyklopedie, internet).	Napíše seminární práci s využitím nejrůznějších zdrojů, uvede bibliografické citace	Seminář „Jak psát seminární práci“		Každoroční psaní seminární práce.
V písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možností grafického členění textu		Slohové práce dle různých zadání, grafická analýza textu		

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Odlišuje různé variety národního jazyka a vhodně jich využívá ve svém jazykovém projevu a v souladu s komunikační situací.	Napíše nejrůznější slohové útvary dle aktuálního zadání.	Text a styl, slohotvorní činitele objektivní a subjektivní.		
Při analýze textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje	Uvede hlavní znaky humanistické češtiny. Najde shody a rozdíly mezi humanistickou češtinou, pobělohorskou češtinou, češtinou 18. a 19. století	Vývoj češtiny od humanismu do 19. století.		Provázanost s učivem literární výchovy, vyvozování vývojových tendencí z dobových textů.

<p>Využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědi a o druzích vět podle záměru mluvčího k vhodnému vyjádření myšlenky, k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědi a k odlišnému záměru mluvčího</p>		<p>Základy valenční a textové syntaxe</p>		
--	--	---	--	--

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Při analýze textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje</p>	<p>V současném textu popíše základní rysy češtiny.</p>	<p>Základní vývojové tendence českého jazyka – rozšíření poznatků z předchozích ročníků</p>		
<p>V mluveném a psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny.</p>		<p>Slohová charakteristika výrazových prostředků</p>		<p>Provázáno s literární výchovou</p>
<p>Používá různé prostředky textového navazování vedoucí ke zvýšení srozumitelnosti, přehlednosti a logické souvislosti sdělení, uplatní textové sdělení v souladu</p>		<p>Základní vlastnosti textu a principy jeho výstavby – koherence textu (navazování, odkazování, tematické posloupnosti), členění textu a jeho signály.....</p>		

s obsahovou výstavbou textu a rozvíjením tématu				
Posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, svá tvrzení argumentačně podpoří všestrannou analýzou.		Text (komunikát) a komunikační situace, funkce komunikátu Komunikační strategie (adresnost, volba jazykového útvaru, prostředků verbálních a neverbálních s ohledem na partnera, vyjadřování přímé a nepřímé, jazyková etiketa. Monolog a dialog – výstavba dialogu, vztah otázka – odpověď, druhy literárního dialogu.....	Mediální výchova: Média a mediální produkce (aktivní pronikání do zázemí veřejné komunikace)	
Tvořivě využívá informací z odborné literáty, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje.	Napíše vlastní esej	Esej		Již v předchozích ročnících jsou žáci vedeni k psaní referátů, recenzí, vlastních textů inspirovaných odbornou či populárně naučnou literaturou.

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl.	Napíše maturitní slohovou práci dle zadání.	Průběžné procvičování nejrůznějších slohových útvarů.		

Literární komunikace

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Vystihne podstatné rysy základních period vývoje české a světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele, charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení.	Žák najde odkazy antické civilizace v dějinách euroamerické kultury. Najde shody a rozdíly antického a současného dramatu. Vysvětlí základní znaky mýtu (mytologie), jeho obecné a specifické znaky v různých kulturách, dokáže najít jeho znaky v literatuře do současnosti.	Starověká literatura (Homér, Gilgameš, Genesis, řecké drama) (hexamet, typologie dramatu, aristotelská poetika)		Očekávaný výstup bude plněn v průběhu celého učiva literární historie
Identifikuje využití jednoho textu v textu jiném (intertextovost) a objasní jeho funkci a účinek na čtenáře.		Ohlasy starověké literatury v pozdější literatuře. Text a intertextovost – kontext, vliv způsoby mezitextového navazování a mezitextové komunikace (motto, citát, aluze)		
	Žák uvede specifické znaky středověkých literárních žánrů, uvede příklady jejich funkce	Středověká literatura (Proglas, legendistika slovanská, kronikářství, česká měšťanská lit.)		

	<p>v tehdejší společnosti. Vysvětlí rozdíl mezi středověkým, antickým a současným dramatem. Na konkrétních případech demonstruje roli křesťanství pro českou vzdělanost, vztah slovanského a latinského ritu, role stsl. a lat. v Čechách.</p>	<p>(literární žánry – rytířský román, truvérská poezie, kronika, legenda, exemplum, bajka, měšťanská literatura, alexandrin, sdružený rým)</p>		
	<p>Uvede zdroje renesance a humanismu, porovná odraz společenského dění v literatuře v různých evropských literaturách. Postihne shakespearovské drama v literárním kontextu. Na jedné Shakespearově hře demonstruje univerzalitu konfliktu, lidských typů a (ne)řešení konfliktů.</p>	<p>Renesance a humanismus (česká a svět. reformace, evropská renesance – Dante, Boccaccio, Petrarca, Villon, Rabelais, Shakespeare...) (sonet, rámcová povídka, renesanční drama)</p>		
<p>Rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu</p>		<p>Typy promluv, způsoby vyprávění</p>		

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
	Vysvětlí kořeny barokní kultury a literatury, najde konkrétní znaky, porovná životní principy renesance a baroka, rozdíly demonstruje na přechodových autorech (Shakespeare, Calderón).	Klasicismus a baroko (zrcadlo, sen, mystika, Bůh jako centrum světa, nekonečno, zduchovnění) (alegorie, žánrová typologie, tři jednoty dramatu)		
	V konkrétních textech najde znaky osvícenství a racionalismu. Na konkrétních příkladech uvede vliv osvícenství na novověké myšlení. Vysvětlí kořeny osvícenství a racionalismu, porovná různé přístupy k realitě.	Osvícenství a racionalismus Kořeny osvícenství, projev osvícenství v různých zemích, vztah osvícenství a „probuzení národu“, vliv osvícenství na další dějinné události. Libertinismus jako projev osvícenství.		

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky

	Uvede znaky romantismu a realismu. Na literárních příkladech prokáže, že se jedná o dva komplementární směry, které různým způsobem popisují tutéž skutečnost. Vysvětlí jejich vztah k filozofii 19. století.	Romantismus, realismus, filozofie 19. století. (Změna životního stylu v porovnání s předchozími obdobími, romantický a realistický hrdina, jejich vztah ke společnosti, zájem romantismu o folklor, folklorní žánry, ohlasy folkloru v současnosti, vývoj realismu, naturalismus)		Spolupráce s dějepisem
Na konkrétních příkladech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu.	Na základě čtenářské zkušenosti porovná poezii Poea, Baudelaira, Verlaina a Rimbauda, zasadí ji do dobového kontextu.	Moderní umělecké směry, v umění, vztah výtvarného umění a literatury, vliv E. A. Poea na francouzskou literaturu, vliv prokletých básníků na evropskou poezii. Jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla (tropy, figury, rytmus, rým a zvukové prostředky poezie)		
	Najde společné a specifické rysy české a světové literatury 2. poloviny 19. století a přelomu 19. a 20.	Specifika a univerzálie vývoje české literatury v 2. polovině 19. století a přelomu 19. a 20. století. Realisté, secesní		

	století.	literatura, moderní básnické směry, okruh Moderní revue, moderna, literární kritika		
	Uvede znaky vybraných směrů na základě vlastní čtenářské zkušenosti.	Rozmanitosti uměleckého projevu od počátku 20. století do 1. světové války. (novátorství v poezii a v próze – futurismus, fauvismus, expresionismus, specifika české literatury, německy psaná česká literatura)		
	Na vybraném typu literatury ukáže, jakým způsobem válka dílo ovlivnila a jak dále ovlivňovala díla dobových autorů. Uvede na konkrétních případech specifika české poválečné prózy.	Vliv první světové války na umění (hrůzy války – protiválečná literatura, satira, specifika české poválečné prózy)		
	Na základě vlastní četby ukáže tradiční i modernistické vnímání literatury a světa.	Modernismus (autoři experimentální literatury, prolínání moderních psychologických směrů do literatury, zobrazení světa dobovým uměním). Jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla.		

		(monolog, dialog, přímá a nepřímá řeč, nevlastní přímá a polopřímá řeč, typy kompozice, motiv, téma...)		
--	--	---	--	--

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
	Na konkrétních příkladech ukáže specifika české prózy v meziválečném období. Vysvětlí jejich strukturu.	Proměny české prózy v meziválečném období (lyrizující próza, fantastika, malý člověk v Čechách, psychologická, experimentální próza, satira, román-balada, katolická próza, historická próza, literární kritika. Jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla. (monolog, dialog, přímá a nepřímá řeč, nevlastní přímá a polopřímá řeč, typy kompozice, motiv, téma...)		
	Vysvětlí na základě znalosti konkrétních děl a dobových reálií, proč vzniká opětová potřeba	Renesance velkého románu (německý, francouzský, americký román, český		

	rozsáhlého epického příběhu.	meziválečný román)		
	Uvede základní znaky a představitele jednotlivých směrů české meziválečné poezie. Vybere si jednoho autora, s jehož dílem se podrobně seznámí.	Česká meziválečná poezie, vliv světové poezie, vliv psychoanalýzy na umění		
	Srovná rozdílné zpracování obou světových válek na základě znalosti alespoň dvou děl. Ukáže nejméně na dvou dílech zpracování šoa a proměny jeho zobrazení.	Obrazy války a šoa, vliv na poválečnou literaturu, heroizace a její zevšednění, deníková a vzpomínková literatura, specifika české poválečné literatury.		
	Na konkrétních dílech ukáže reakci literatury na společenské události.	Literatura po II. světové válce (ohlasy na existenci totalitních režimů, antiutopie, lágrová literatura, zážitková i fiktivní literatura....		
	Na základě vlastní čtenářské zkušenosti uvede znaky některých trendů české poválečné literatury, objasní roli literární kritiky.	Česká poválečná literatura Specifika české poválečné literatury až do roku 1970 (socialistický realismus, 60. léta, vliv literární kritiky, spisovatelé	Účinky mediální produkce a vliv médií (aktivní přístup k utváření vlastního intimního i společenského prostředí)	

		v disentu, surrealistická skupina....)		
	V obecných rysech popíše vývojové znaky světové literatury 2. poloviny 20. století. Vybere si jeden směr, s nímž se blíže čtenářsky seznámí.	Světová literatura Existencialismus, Rozhněvaní mladí muži, beatnici, nový román, postmoderna, magický realismus.....		
	Na základě čtenářské zkušenosti uvede znaky normalizační literatury, vybere si autora z jakéhokoliv proudu české literatury a blíže se s ním čtenářsky seznámí, uvede jej v dobovém kontextu.	Česká literatura od 70. let po současnost Normalizace, tři proudy literatury a jejich vzájemné ovlivňování, rozvoj samizdatu, klíčové romány – Vaculík, Škvorecký, česká postmoderna....	Morálka všedního dne	
	Najde shody a rozdíly evropské a americké židovské literatury. S jedním z autorů se podrobněji čtenářsky seznámí.	Židovská literatura 20. století		
	Uvede znaky absurdního dramatu, souvislosti vzniku absurdní a avantgardní dramatiky. Na konkrétních dramatech ukáže rozdíly mezi tradičním a moderním dramatem.	Drama 20. století Avantgardní drama, lyrizace dramatu, české autorské divadlo, kořeny absurdního dramatu, absurdní drama		

	Na příkladu konkrétní inscenace ukáže vztah mezi textem divadelní hry a její konkrétní realizací (vztah autor – režisér; dramaturgická úprava, interpretace).			
Vysvětlí specifickou vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové.				Výstup je naplňován v průběhu celého gymnaziálního studia
Samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárního díla.		Průběžné srovnání předloh s adaptacemi v průběhu celého studia.		
Rozliší umělecký text od neuměleckého, nalezne jevy, které činí text uměleckým.				Průběžně probíráno v průběhu celého gymnaziálního studia
Objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a vysvětlí, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu, jaký vliv může mít fikce na myšlení a jednání reálných lidí.	Ukáže na konkrétních příkladech, jak se reálné problémy zobrazují v literatuře.	Metody a interpretace textu – interpretační postupy a konvence, význam a smysl, popis a analýza, výklad a vlastní interpretace textu, interpretace a přeinterpretování, propagandistická literatura, formalistická literatura		Průběžně probíráno v průběhu celého gymnaziálního studia
Při interpretaci literárního		Způsoby vyjadřování		Průběžně probíráno

textu ve všech jeho kontextech uplatňuje prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárně vědních termínech		zážitků z literárních děl a soudů nad nimi (osobní záznamy, anotace, kritika, recenze, polemiky – viz česká poválečná literatura).		v průběhu celého gymnaziálního studia
		Absurdní drama Žánry založené na mezitextovém navazování (parodie, travestie, plagiát)		
Rozliší texty spadající do oblasti tzv. literatury vážné, středního proudu a literárního braku a svůj názor argumentačně zdůvodní.	Zformuluje znaky, které dle jeho názoru má vážná literatura, literatura středního proudu a literární brak, srovná je s typy adresáta – čtenáře.			Průběžně probíráno v průběhu celého gymnaziálního studia
Postihne smysl textu, vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu.		Interpretace jednotlivých liter. děl v průběhu studia		Průběžně probíráno v průběhu celého gymnaziálního studia
Rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich		Interpretace jednotlivých liter. děl v průběhu studia		Průběžně probíráno v průběhu celého gymnaziálního studia

funkci a účinek na čtenáře				
----------------------------	--	--	--	--

Židovská studia

Charakteristika předmětu

Židovská studia jsou jedním ze specifíků naší školy.

V předmětu *Židovská studia* dochází k diferenciaci žáků, kteří v LŠ studují již od základní školy, a žáků, kteří v LŠ začínají od gymnázia. Žáci první jmenované skupiny již na konci ZŠ dosáhli takové úrovně základních znalostí, že se mohou v židovských studiích profilovat podle svého konkrétního zájmu výběrem povinně volitelných jednosemestrálních seminářů ze tří základních oblastí:

- a) židovské náboženství a klasické texty
- b) židovská historie, stát Izrael
- c) umění, filozofie, současná židovská společnost

Hlavním cílem v těchto seminářích, které jsou vypisovány na základě zájmu žáků (v rámci personálních možností školy) je rozvíjet individuální zájem žáků. Hlavní důraz v těchto seminářích je kladen na prohlubování znalostí, a rozvíjení schopností utvořit si vlastní názor, vést konstruktivní kritiku a dávat do souvislostí poznatky z jednotlivých oblastí judaismu při studiu konkrétního židovského tématu.

Žáci, kteří nastoupí až na gymnázium, absolvují povinný dvouletý *základní kurz židovských studií*, zakončený kontrolní zkouškou na konci 2. ročníku. Po jeho úspěšném absolvování si mohou volit povinně volitelné semináře stejně tak, jako jejich spolužáci z první jmenované skupiny. Cílem základního kurzu je, aby nově příchozí žáci získali rychlý, ale zároveň jasný a srozumitelný vhled do židovské problematiky a aby byli schopni bez problémů fungovat v židovském prostředí školy a dalších židovských institucích se školou spolupracujících. Těžiště tohoto kurzu tkví z jeho podstaty ve znalostních cílech, které jsou vhodně doplňovány cíly postojeovými a schopnostními

Výuka židovských studií probíhá přednostně v kmenových učebnách jednotlivých tříd, dále pak v učebně ICT, ve školní kuchyňce a výjimečně mimo budovu školy (Židovské muzeum, Židovská obec, synagoga). Předmět je vyučován v dotaci dvou hodin týdně od 1. do 3. ročníku.

Součástí maturitní zkoušky, povinné pro všechny žáky, je zkouška z předmětu židovská studia ve formě seminární práce, kterou musí u maturity obhájit. Vedoucí seminární práce může doporučit odložení maturitní zkoušky, nebude-li seminární práce odpovídat požadované úrovni.

Začlenění průřezových témat

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Jsme Evropané - judaismus a křesťanství jako pilíř evropské společnosti - významné osobnosti židovského původu v politice, kultuře, vědě	1. ročník
Multikulturní výchova	Kulturní diference; etnický původ; multikulturalita - integrace vs. asimilace - různé židovské komunity ve světě - Izrael jako země menšin - judaismus – universalismus vs. partikularismus	1. ročník
Environmentální výchova	Ekosystémy - KKL a obnova izraelské krajiny	1. ročník
Mediální výchova	Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení; Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality - antisemitská propaganda, schematizace a nálepkování - Osvětimská lež - rozdílná interpretace blízkovýchodních událostí	2. ročník

Pozn. – na gymnáziu nejsou průřezová více témata specifikována – v těchto ročnících jsou židovská studia vyučována ve volitelných seminářích.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel? (strategie učitelovy práce)
Žák si dokáže pravidelně vyhradit patřičný čas k učení.	Učitel zadává úkoly s přiměřeně stanovenou délkou termínů splnění. Učitel na začátku každého většího celku, každého období stanoví středně a dlouhodobé cíle a úkoly.
Žák přistupuje k učení aktivně a se zaujetím.	Učitel vybírá vhodná témata tak, aby povzbudil pocit osobní

	angažovanosti žáků v problematice a ukázal jim vztahy mezi židovskými a obecnými tématy.
Žák kriticky srovnává různé zdroje informací. Dokáže rozpoznat znaky věrohodného zdroje.	Učitel od žáků vyžaduje orientaci v základních pramenech judaismu, vede žáky k pečlivé citaci pramenů, při využívání sekundárních a zejména elektronických zdrojů ověřuje citace v základních pramenech.
Žák se postupně seznamuje se základním slovníkem judaismu a židovského kulturně-sociálního prostředí.	Učitel ve výuce užívá terminologie vycházející z židovské tradice a praxe. Upozorňuje studenty na nové výrazy a vysvětluje je za užití srovnání s obdobnými/ekvivalentními výrazy českého jazykového prostředí
Žák zapojuje nabyté znalosti do širšího kontextu znalostí z jiných předmětů.	Učitel koordinuje témata židovské výchovy zejména s učiteli dějepisu, zeměpisu, literatury a výchov.
Žák má základní představu o chronologii klíčových období židovské historie.	Učitel každému z období židovské historie vybírá vhodné významné osobnosti na jejichž příkladech se žáci s daným obdobím seznamují. Při výuce učitel užívá časovou osu historického pásma zhotovenou samotnými žáky.
Žák samostatně vyhledává a zpracovává informace z textu.	Učitel do výuky připravuje a vhodné texty, s kterými žáci pracují (samostatně nebo ve skupině) na zadaných úkolech.
Žák v rámci výuky i domácí přípravy umí pracovat s internetem.	Učitel si je vědom omezených možností ŽV v oblasti učebnic. Proto ve zvýšené míře vede žáky k práci s internetem, například s Wikipedií.
Žák umí v textu i ve výkladu vyhledat podstatné informace a interpretovat je.	Učitel žákům zadává konkrétní úkoly k práci s textem, stanovuje kritéria hodnocení a po ukončení práce její výsledky hodnotí. Učitel vede žáky k tomu, aby si ze sebraných informací vytvářeli vlastní názory.
Žák vnímá souvislost současného stavu s jeho historickými kořeny.	Učitel při výuce vhodně propojuje jednotlivá témata. Nová témata spojuje s již probranými. Historická témata nahlíží z perspektivy současného stavu.
Žák se ptá na neznámé pojmy a souvislosti.	Učitel průběžně motivuje žáky k otázkám. Využívá otázek k dalšímu výkladu. Nebojí se odbočit z naplánované hodiny, pokud dostane důležitý podnětný dotaz.

Žák je schopen vytvořit výpisky z textu.	Učitel zadává úkoly vedoucí žáky k práci s textem. Žáci mohou své poznámky užívat při psaní krátkých opakovacích testů.
--	---

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Žák si sám tvoří a prezentuje svůj referát.	Učitel ke každému tématu vybere několik vhodných okruhů možných referátů a stanoví datum, ke kterému je nutné si určitý referát vybrat, zpracovat a prezentovat.
Žák promýšlí vlastní přístup k řešení dané historické / aktuální situace.	Učitel podporuje aktivitu a originalitu žáků. Konfrontuje je s historickými a aktuálními problémy a nechává žákům dostatečný prostor k zamyšlení.
Žák posuzuje prameny na základě jejich věrohodnosti	Při práci s internetem a tištěnými zdroji učitel žáky vystavuje situacím, ve kterých si jednotlivé zdroje více či méně odporují. Srovnáváním různých zdrojů učitel žáky učí rozpoznávat znaky věrohodných informací (uvedení zdroje, přesná citace, oddělení informace od hodnocení...)
Žák při řešení problému propojuje poznatky získané v různých tematických celcích i různých oborech (historie, zeměpis, literatura, společenské vědy...).	Učitel učí žáky klást si otázky nad věcmi, které je obklopují, pátrat po jejich kořenech, a vztazích. Učitel vybírá taková témata, která žáky nutí se zamýšlet nad věcmi v jejich souvislostech. Učitel klade provokativní otázky, které nemají jednoznačné řešení (potrat, eutanázie, nevěra, chudoba...)

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Žák dokáže souvisle hovořit několik minut na zadané téma.	Učitel vede žáky k prezentaci vlastních názorů a výsledků vlastní práce před třídou i širším kolektivem.
Žák své názory podkládá argumenty.	Učitel od žáků vyžaduje logickou argumentaci. Nespokojí se s rychlými závěry žáků. Poukazuje na vnitřní nesrovnalosti v prezentaci.
Žák dokáže v diskusi naslouchat ostatním.	Učitel vede žáky k tomu, aby při diskusi dokázali parafrázovat své předřečníky a vhodně na ně reagovat.

Žák používá internet jako nástroj komunikace a je schopen používat textové editory.	Učitel k výuce využívá internetové encyklopedie (například Wikipedii) a vede žáky k tomu, aby se naučili vybrané příspěvky editovat a tvořit.
Žák dokáže pozorně naslouchat svým spolužákům, rozpoznává důležité od nepodstatného. Žák vyjadřuje vlastní myšlenky a názory srozumitelně, hovoří k tématu, dodržuje časové rozvržení řeči.	Učitel podněcuje žáky k diskusi nad kontroverzními tématy. Učitel zařazuje do výuky práci ve dvojici, skupině, v rámci celé třídy.
Žák je schopen zjednodušení tématu v rámci krátké prezentace, diskuse. Žák dokáže uvést vhodné příklady, podpořit svůj názor citací, srovnáním, alegorií.	Učitel při diskusích stanovuje časové limity jednotlivých příspěvků, vede žáky ke grafickému či dramatickému vyjádření tématu (výukový plakát, scénka, graf, kresba). Učitel zadává referáty s minimálním, ale i maximálním rozsahem.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák přijímá různé role při skupinové práci. Žák si stanovuje vlastní cíle a kritéria práce. Žák si sám hodnotí svůj přínos skupině. Při práci ve skupině žák dokáže nadřadit zájem skupiny nad svůj partikulární cíl.	Učitel zadává žákům práci ve skupinách, ne vždy ale určuje jednotlivé role žáků v rámci skupiny. Na modelu demokratického tělesa rabínského soudu (Sanhedrinu) učí žáky respektu k názoru jedince a menšiny, podporuje individualismus a jedinečnost každého žáka, přitom ale neopouští model, ve kterém rozhoduje názor většiny.
Žák umí spoluutvářet pravidla chování a práce.	Učitel s žáky sestavuje pravidla společné práce, které sám dodržuje a vede k tomu i žáky.
Žák dokáže prezentovat nejen svou práci, ale i práci skupinovou.	Učitel vhodně obměňuje role žáků při skupinové práci.

Kompetence občanské

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák respektuje odlišné názory, kultury a náboženství, přičemž neztrácí vlastní identitu.	Učitel seznamuje žáky s odlišnostmi a podobnostmi mezi kulturami, poukazuje na jejich odlišné i shodné rysy. Učitel dbá na vyváženost a objektivnost informací, nepřipouští žádnou formu agrese mezi žáky. Při respektu k jiným kulturám převažuje rozvoj charakteristických znaků židovského nábožensko-kulturního prostředí.
Žák se orientuje v dění ve světě a vnímá své místo v něm.	Učitel vede žáky ke vnímání judaismu v přesahu klasického vymezení

	s důrazem na prvky osobní a občanské odpovědnosti a sociálního citění. Učitel žáků nabízí možnost zapojení se do charitativních a jinak prospěšných projektů, do výuky zve angažované lidi, ale i seniory – pamětníky.
Žák respektuje názory druhých i jejich odlišné postoje. Dokáže zůstat nekonformní.	Učitel vede žáky k pluralitnímu vnímání světa. Učí je, že lidé, se kterými se v životě setkáváme pocházejí z různých sociálně kulturních prostředí. Zdůrazňuje přitom tradiční židovské hodnoty a hodnotu národních a rodinných tradic.
Žák zná příklady zneužití náboženství a jiných ideologií.	Na historických i současných příkladech učitel žáky seznamuje s pokusy zneužívat náboženství a ideologie. Přitom žáky vede k respektu ke všem třem monoteismům (judaismu, křesťanství, islám) a zdůrazňuje pozitivní roli náboženství a víry v životě.
Žák ví, že svoboda je vyvažovaná odpovědností	Učitel na biblických i jiných příkladech, ale zejména na konkrétních životních situacích žáky vede k odvaze přijmout odpovědnost za vlastní skutky.
Žák zná židovské kulturní dědictví, váží si ho a chrání ho.	Učitel žáky seznamuje s přínosem židovského národa k světovému (a českému) vývoji. Volí vhodné příklady židovských osobností. Přitom dbá, aby přirozená národní hrdost nezmutovala v zaslepený nacionalismus.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si uvědomuje nezbytnost aktivního konání, odmítá pasivitu, nebojí se přirozeného rizika.	Učitel na příkladech vybraných židovských osobností dokumentuje pozitivní roli výrazných jedinců v historii národa (i lidstva jako celku).
Žák je zodpovědný za svěřené pomůcky.	Učitel eviduje vypůjčené pomůcky, kontroluje jejich stav na konci práce.
Žák při práci postupuje tak, aby neohrozil ostatní.	Učitel vyžaduje ohleduplnost žáků k sobě samým i jejich okolí. Dbá na to, aby práce probíhala podle zadaných a domluvených instrukcí.

1. ročník (základní kurz)

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Vlastními slovy popíše hlavní charakteristiky/fenomény současného židovského světa. Analyzuje vliv 2. světové války a vzniku státu Izrael na současný stav světového židovstva.	<ul style="list-style-type: none"> - chápe židovství v širším slova smyslu jako civilizaci, nikoliv jen jako náboženství - popisuje různé druhy „bytí židem“ - analyzuje rozdílnost židovství jednotlivých dětí a učitelů ve škole 	<ul style="list-style-type: none"> - moderní historie židovské Evropy - moderní historie Izraele 	<p>jsme Evropané Evropa a svět nás zajímá evropské židovské komunity partikularismus x univerzalismus antisemitismus a xenofobie</p> <p>ekosystémy - KKL a obnova izraelské krajiny</p>	
Vlastními slovy (s použitím správných hebrejských výrazů) popíše průběh všech rituálů přechodu. Vysvětlí obecný význam těchto rituálů i jejich užší význam židovský	<ul style="list-style-type: none"> - srovnává židovské přechodové rituály s podobnými rituály ze svého okolí/jiných kultur. - - nachází společné a odlišné znaky 	<ul style="list-style-type: none"> - přechodové rituály spojené s narozením, dospíváním, manželstvím a smrtí 	<p>univerzalismus x partikularismus sebepoznání a mezilidské vztahy</p>	
Popíše základní pravidla kašrutu. Vysvětlí jejich „logiku“ v rámci celého halachického systému. Popíše jeho promítání do školní reality.	<ul style="list-style-type: none"> - vysvětluje pravidla vlastními slovy - popisuje jejich praktický dopad na chod školy a na chování k praktikujícím spolužákům 	<ul style="list-style-type: none"> - kašrut 	<p>partikularismus x univerzalismus</p>	

<p>Popíše vzhled synagogy a pravidla chování v ní. Vysvětlí obsah a význam základních modliteb, požehnání a rituálních předmětů denního užívání</p>	<ul style="list-style-type: none"> - vysvětluje dané fenomény vlastními slovy 	<ul style="list-style-type: none"> - synagoga - modlitba - požehnání - základní rituální předměty denní potřeby (talit, tefilin, mezuzá) 	<p>integrace x asimilace</p>	
<p>Vysvětlí průběh šabatu a objasní zákazy a příkazy s ním spojené</p>	<ul style="list-style-type: none"> - vysvětluje dané fenomény vlastními slovy - srovnává různé druhy odpočinku ve svém okolí/jiných kultur - uvědomuje si význam odpočinku pro duševní zdraví - vysvětluje, jak se příkazy a zákazy šabatu projevují ve školní realitě - účastní se školního šabatonu/šabatu ČUŽM 	<p>- šabat</p>	<p>Asimilace x integrace Psychohygiéna</p>	
<p>Převypráví hlavní biblické příběhy. Vysvětlí vlastními slovy jejich chápání židovskou tradicí, zejména skrze Rašiho interpretaci života.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - převypráví příběh vlastními slovy 	<p>příběhy Tóry příběhy soudců a králů</p>	<ul style="list-style-type: none"> - judaismus a křesťanství jako pilíř evropské společnosti - židovský koncept svobody - vědomí odpovědnosti jako téma nejstarších biblických příběhů 	<p>Přímý vztah k učivu ČJ a Dě</p>

<p>Nalezne a analyzuje hlavní ponaučení příběhu. Najde spojitost příběhu s konkrétními příklady lidského chování/zkušenosti ze svého okolí.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - -nalezne ponaučení v příběhu - analyzuje a hodnotí chování jednotlivých postav 	<p>příběhy Tóry</p> <p>příběhy soudců a králů</p>	<ul style="list-style-type: none"> - sebepoznání - příčiny různých společenských jevů a jejich analýza - principy demokracie jako formy vlády - vědomí odpovědnosti jako téma nejstarších biblických příběhů - Tóra – nauka nebo zákon? 	
---	---	---	--	--

2. ročník (základní kurz)

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Zaujímá stanoviska k současným morálním problémům, analyzuje reakce halachy na otázky moderní doby.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - analyzuje a interpretuje odpovídající biblické pasáže - vlastními slovy vysvětluje pozadí daného problému - zaujímá stanovisko k dané otázce v obecné rovině - vyjmenovává a analyzuje různé halachické přístupy 	<p>homosexualita</p> <p>umělé přerušení těhotenství</p> <p>antikoncepce</p> <p>eutanázie</p> <p>práce versus volný čas</p> <p>kouření, drogy, alkohol</p>	<p>Partikularismus x universalismus</p> <p>Negativní sociální jevy</p> <p>Integrace x asimilace</p>	<p>Realizuje se i v rámci ZSV</p>

	k těmto otázkám a zaujímá k nim postoje			
Svémi slovy vysvětlí význam hlavních událostí světových a českých židovských dějin od starověku po současnost	- z hlavních dějinných etap vybere její nejdůležitější rysy a osobnosti a popíše je vlastními slovy	- starověké a středověké dějiny židů - dějiny současného Izraele - Historie židů v Čechách a na Moravě		Těžiště této látky je v učivu Dě
Zmapuje současný židovský svět z hlediska stavu a rozmístění židovské populace, problémy, se kterými se židé v různých částech světa potýkají.	- chronologicky řadí základní epochy židovské historie s důrazem na události 19. a 20. století, prokazuje znalost jejich dopadů na dnešní židovskou společnost a její různorodost, získané poznatky aplikuje, využívá argumenty při diskusi. Orientuje se v dění současného světa, definuje jeho historické kořeny	židovská historie	- Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení; Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality - Kulturní diference	realizuje se i v rámci dějepisu

Anglický jazyk

Charakteristika předmětu

Obsahové, časové a organizační vymezení:

Předmět Cizí jazyk - anglický jazyk (výstupní úroveň B1, B2) je vyučován v souladu se Společným evropským referenčním rámcem a je součástí výuky ve všech ročnících gymnázia.

Hodinové dotace jsou tři hodiny týdně. Další rozvoj jazykových znalostí nabízí povinný seminář z AJ v posledním ročníku studia a volitelné semináře pro slabší či pokročilejší žáky, dále předmět Svět v souvislostech vyučovaný v angličtině.

Na počátku studia jsou žáci rozřazeni do skupin podle své vstupní úrovně. Pokud si zvolí angličtinu jako svůj profilový jazyk, minimální výstupní úroveň je B2. V opačném případě je výstupní úroveň B1.

Učitelé mohou ale nemusí postupovat podle jednotné učebnice, ale volí si kombinaci výukových materiálů optimální pro danou skupinu tak, aby bylo co nejefektivněji dosaženo požadovaných výstupů.

Začlenění průřezových témat

U plánované realizace jednotlivých témat z oblasti PT nejsou uvedeny ročníky, neboť výuka jazyka prochází napříč ročníky dle dosažených úrovní.

Průřezové téma	Tematický okruh
Osobnostní a sociální výchova	Kreativita, vzájemné se poznávání, komunikace kooperace a kompetice (Žáci se učí srozumitelně a přesně komunikovat. Učí se argumentovat a zdůvodnit své názory. Žáci se učí komunikovat plynule, pohotově a nápaditě. Žáci se učí komunikovat efektivně. (komunikační taktiky, účelné způsoby komunikace při spolupráci, vyjednávání a při řešení problémových či konfliktních situací)

Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Vzdělávání v Evropě a ve světě
Multikulturní výchova	Princip sociálního smíru a solidarity Žáci srovnávají zvyky, tradice, životní styl evropských i neevropských zemí. Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
Enviromentální výchova	Multikulturní témata (kulturní diference, lidské vztahy, etnický původ, multikulturní problematika) (Žáci se učí vnímat význam angličtiny jako prostředku nadnárodní komunikace a studia. Žáci se seznamují s reáliemi anglicky mluvících zemí, poznávají různá kulturní prostředí, jazykovou a kulturní různorodost světa, ve kterém žijeme. Žáci se učí mluvit o lidech jiné rasy či etnické příslušnosti.)
Mediální výchova	Žáci píšou krátké texty, básničky, povídky, hry. Učí se orientovat v anglickém prostředí internetu.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Žák používá různé metody ke studiu jazyka	Učitel předkládá žákovi různé způsoby, jak se jazyk učit. K výuce slovíček i gramatiky využívá auditivní i vizuální metody, předvídání, odvozování z textu atp.
Žák hledá souvislosti v jazykové struktuře i slovní zásobě, srovnává je se svou mateřštinou	Učitel využívá srovnání angličtiny s mateřštinou žáka.
Žák samostatně vyhledává a zpracovává informace z cizojazyčného textu.	Učitel předkládá žákům takové úkoly, které umožňují samostatnou práci s informacemi v cizojazyčném textu.
Žák v rámci výuky i domácí přípravy pracuje se slovníkem i s internetem	Učitel jako pravidelnou součást výuky zařazuje práci s různými informačními zdroji.

Žák je schopen samostatně číst upravené texty. Žák najde v textu i ve výkladu podstatné informace.	Učitel předkládá žákům upravené původní texty a vede žáky k nalézání podstatných informací jak v textu, tak ve výkladu.
Žák je praktickým využíváním angličtiny motivován k celoživotnímu učení.	Učitel zařazuje do výuky různé exkurze a výjezdy do zahraničí, na základě zájmu žáků ukazuje možnosti praktického využití angličtiny.
Žák objevuje, odvozuje a systematizuje nové jazykové struktury.	Učitel podporuje žáka v aktivním přístupu k jazykovému materiálu.
Slovní zásobu si žák osvojuje ve vztazích.	Učitel zavádí nová slovní spojení ve vztazích, vyhýbá se izolovaným slovům.
Žák srovnává jazykové struktury s češtinou a jinými cizími jazyky, hledá společné rysy.	Učitel upozorňuje na shodné vlastnosti češtiny a angličtiny, nebrání se objevovat podobnosti mezi jednotlivými jazyky.
Žák vyhledává informace a dále je zpracovává (srovnává, systematizuje, vyhodnocuje).	Učitel zadává úkoly, v jejichž rámci žák samostatně vyhledává a zpracovává informace z cizojazyčných textů.
Žák pracuje se slovníky, referenčními příručkami a internetem.	Učitel zařazuje tyto pomůcky do výuky a vede žáky k samostatnému vyhledávání neznámých slov či informací v relevantních zdrojích.
Žák se orientuje v textu, odvozuje neznámou slovní zásobu a jazykové struktury.	Učitel vede žáka k samostatné četbě upravených či autentických textů.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák hledá, poznává a v praxi uplatňuje různé možnosti řešení jednoho problému.	Učitel poskytuje žákovi prostor k samostatnému řešení jazykových problémů i k jejich různým řešením.
Žák se učí zacházet s nekompletní informací.	Učitel zahrnuje do výuky texty, kterým žák ne vždy beze zbytku rozumí či obsahují neúplné věty či odstavce.
Žák se připravuje na různé situace a problémy reálného života v cizím jazykovém prostředí.	Ve výuce jsou simulovány modelové situace, se kterými se žák může setkat.
Žák formuluje problém a obhajuje svůj názor či způsob řešení.	Učitel vytváří prostředí pro diskusi nad různými tématy a vyžaduje po žákovi zřetelnou argumentaci při vyjadřování svých názorů.

Žák se samostatně zabývá určitou problematikou, plánuje, interpretuje získané poznatky, obhájí svoji práci a prezentuje ji (vyšší gymnázium)	Učitel vede žáky k řešení prací většího rozsahu a komplexnějšího charakteru (např. zpracování informací z cizojazyčných zdrojů a prezentace výsledků před třídou)
--	---

Kompetence komunikativní

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák prakticky a efektivně využívá všech způsobů komunikace v angličtině - ústní a písemná komunikace.	Učitel dává žákovi možnost vyjadřovat se v angličtině ústně i písemně.
Žák vystupuje při komunikaci sebevědomě, překonává bariéry.	Učitel podporuje žáka v ústní komunikaci a především v začátcích pracuje citlivě s chybami.
Žák komunikuje s rodilými mluvčími a anglicky mluvícími cizinci.	Učitel zprostředkovává setkávání s rodilými mluvčími a anglicky mluvícími cizinci v rámci výměn, poznávacích zájezdů a jiných aktivit.
Žák vyjadřuje svůj vlastní názor, věcně argumentuje. Naslouchá názorům druhých a toleruje odlišnosti.	Učitel kultivuje u žáka tuto schopnost v rámci konverzace.
Žák formuluje a vyjadřuje myšlenky a přání tak, aby tomu partner porozuměl.	Učitel vede žáka nejen k přesnému vyjadřování, ale i k opisování neznámých pojmů.
Žák se vyjadřuje adekvátně situaci a volí vhodné jazykové prostředky. (vyšší gymnázium)	Učitel umožňuje žákovi seznámit se i s jinými než spisovnými formami jazyka.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák aktivně spolupracuje s jinými lidmi, pracuje ve skupině, dvojici, hodnotí a srovnává sebe i druhé.	Učitel zařazuje do výuky párovou a skupinovou práci. Učitel podporuje rovnoměrný podíl všech žáků na splnění společného cíle. Členění do skupin napříč ročníky i výměny/zájezdy, kterých se účastní žáci z různých ročníků

	poskytují možnost setkávání a spolupráce s různými lidmi.
Žák pracuje na dosažení dlouhodobého cílu (přiměřená jazyková kompetence).	Učitel zdůrazňuje a demonstruje praktickou důležitost zvládnutí cizího jazyka.
Žák rozlišuje a respektuje role.	Učitel volí různé situace, ve kterých se žák dostává do různých rolí.

Kompetence občanské

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák toleruje zvyky a názory druhých, odlišnosti lidí z jiných zemí.	Učitel u žáka posiluje toleranci, empatii a vstřícnost, ale i kritický přístup k dané problematice na základě autentických materiálů týkajících se reálií anglických zemí.
Žák srovnává své kulturní zvyky a zvyky jiných etnik/národů.	Učitel zařazuje do výuky reálie anglicky mluvících zemí.
Žák poznává aktuální problémy jiných zemí.	Učitel zařazuje do výuky aktuální témata např. z anglicky psaného zpravodajství.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák zná krátkodobé i dlouhodobé cíle výuky, průběžně reviduje své dosažené výsledky s ohledem na cíl.	Učitel informuje žáka o konkrétních výstupech, diskutuje s ním o dosažených výsledcích a podporuje ho ve snaze dosáhnout cíle.
Žák získává a vyhodnocuje informace o dalších příležitostech vzdělávat se v daném jazyce mimo rámec školy.	Učitel informuje žáka o vzdělávacích příležitostech (jazykové kurzy, jazykové zkoušky, stáže) mimo rámec školy.

Vzdělávací obsah

Očekávaný výstup:	Učivo podle pokročilosti	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy,
-------------------	--------------------------	------------------	------------------------

Žák:			poznámky
<p>porozumí hlavním bodům a myšlenkám autentického ústního či písemného projevu složitějšího obsahu na aktuální téma, postihne jeho hlavní a doplňující informace</p>	<p>A: porozumí a zorientuje se v běžné komunikační situaci odděluje důležité informace od druhotných B: dovede odvodit důležitou informaci z jednoduché a zřetelné promluvy či textu C: dovede odvodit určitou informaci z kratšího autentického textu či promluvy, postihne hlavní a doplňující informace D: odvodí určitou informaci z autentického textu či promluvy, postihne hlavní a doplňující informace</p>		
<p>rozliší v mluveném projevu jednotlivé mluvčí, identifikuje různý styl, citové zabarvení, názory a stanoviska jednotlivých mluvčích</p>	<p>A: pochopí smysl přiměřené promluvy a jednoduché, pečlivě vyslovované konverzace B: pochopí smysl jednoduché rozmluvy, rozliší jednotlivé mluvčí, citové zabarvení mluveného projevu C: identifikuje názory a stanoviska, citové zabarvení a styl projevu D: identifikuje názory a stanoviska, citové zabarvení a styl projevu</p>		
<p>vyhledá a shromáždí informace z různých textů na méně běžné,</p>	<p>A: porozumí textu v učebnici s využitím vizuální opory</p>		

<p>konkrétní téma a pracuje se získanými informacemi</p> <p>odvodí význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby, kontextu, znalosti tvorby slov a internacionalismů</p>	<p>v jednoduchém textu vyhledá známé výrazy a fráze</p> <p>odvozuje význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby, kontextu</p> <p>B: vyhledá informaci v textu</p> <p>odvodí pravděpodobný význam slova z kontextu</p> <p>C: vyhledá informaci v textu a dále s ní pracuje</p> <p>odvodí význam slova z kontextu a znalosti tvorby slov</p> <p>D: vyhledá informaci v textu na méně běžné téma a dále s ní pracuje</p> <p>odvodí význam slova z kontextu, znalosti tvorby slov</p>		
<p>využívá různé druhy slovníků, informativní literaturu, encyklopedie a média</p>	<p>A+B: používá internet a dvojjazyčný slovník, zná výkladový slovník a učí se s ním zacházet</p> <p>C+D: používá internet, dvojjazyčný slovník, výkladový slovník</p>		
<p>čte s porozuměním literaturu ve studovaném jazyce</p>	<p>A:</p> <p>B: čte upravené literární texty</p> <p>C: čte upravené literární texty</p> <p>D: čte literaturu ve studovaném jazyce</p>		<p>Spolupráce s českým jazykem – literaturou, studenti čtou zjednodušené texty na základě požadavků k maturitě z čj...</p>
<p>postihne zápletku i sled událostí ve filmu či hře</p>	<p>A: pochopí děj přiměřeně obtížného, předem upraveného videofilmu</p>		

	<p>B: pochopí děj přiměřeně obtížného, předem upraveného videofilmu</p> <p>C: pochopí děj filmu či hry pomocí anglických titulků</p> <p>D: pochopí děj autentického filmu či hry ve standardní výslovnosti</p>		
formuluje svůj názor srozumitelně, gramaticky správně, spontánně a plynule	<p>A: formuluje svůj názor jednoduchými větami</p> <p>B: formuluje svůj názor jednoduchými větami a dbá na celkovou jazykovou správnost projevu</p> <p>C: formuluje svůj názor srozumitelně a plynule bez chyb, jež by bránily porozumění</p> <p>D: formuluje svůj názor srozumitelně a plynule bez chyb, jež by bránily porozumění</p>		
volně a srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý autentický text se slovní zásobou a jazykovými strukturami odpovídajícími náročnějšímu textu	<p>A: na základě pomocných otázek jednoduše reprodukuje přiměřeně obtížný text</p> <p>B: reprodukuje jednoduchý text</p> <p>C: reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý kratší autentický text</p> <p>D: reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý autentický text</p>		
přednese souvislý projev na zadané téma	<p>A+B: sestaví jednoduché ústní sdělení na předem známé téma, které souvisí s probíranou látkou</p> <p>C: přednese kratší souvislý projev na zadané téma</p>		

	D: přednese souvislý projev na zadané téma		
sestaví souvislý text na širokou škálu témat a vyjádří své stanovisko logicky a jasně strukturuje formální i neformální písemný projev různých slohových stylů	A: sestaví jednoduché souvislé sdělení B: napíše krátký dopis, vyprávění, jednoduchý popis, rozlišuje formální a neformální styl C: sestaví souvislý text na širokou škálu témat, vyjádří své stanovisko, umí vytvořit formální i neformální útvar D: sestaví souvislý, logicky strukturovaný text, formální i neformální, různého stylu		
podrobně popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související	A: popíše své zájmy a bezprostřední okolí B: popíše své zájmy a činnosti s nimi související C+D: podrobně popíše své okolí, zájmy a činnosti		
s porozuměním přijímá a srozumitelně i gramaticky správně předává obsahově složitější informace	A: dbá na gramatickou správnost ve svém ústním i písemném projevu, opravuje spolužáky B+C+D: dbá na gramatickou správnost ve svém ústním i písemném projevu, usiluje o srozumitelnou výslovnost a vyhýbá se chybám, které zabraňují porozumění		
používá bohatou všeobecnou	A: umí vyjádřit svůj názor pomocí		

<p>slovní zásobu k rozvíjení argumentace, aniž by redukoval to, co chce sdělit</p>	<p>jednoduchých vět B: umí vyjádřit svůj názor pomocí ustálených frází C+D: umí vyjádřit i složitější postoj pomocí slovní zásoby a ustálených výrazů</p>		
<p>při setkání s rodilými mluvčími zahájí, vede a zakončí dialog a zapojí se do živé diskuse na různá témata týkající se odbornějších zájmů</p>	<p>A: odpoví na otázku týkající se známých jevů a skutečnosti B: vede a zakončí dialog v různých komunikačních situacích C: zapojí se do diskuse na různá témata D: zapojí se do diskuse na různá témata týkající se odbornějších zájmů</p>		
<p>komunikuje plynule a foneticky správně na témata abstraktní i konkrétní v méně běžných i odborných situacích reaguje spontánně a gramaticky správně v složitějších, méně běžných situacích užitím vhodných výrazů a frazeologických obrátů</p>	<p>A: umí se vyjádřit ve známých komunikativních situacích B: umí se vyjádřit ve známých komunikativních situacích pomocí ustálených výrazů a frazeologických obrátů C: plynule a spontánně komunikuje v běžné situaci pomocí ustálených obrátů D: plynule a spontánně komunikuje i v méně běžných situacích</p>		

Hebrejský jazyk

Charakteristika předmětu

Hebrejský jazyk se na gymnáziu vyučuje povinně s dotací tři hodin týdně v 1. a 2. ročníku. Na závěr povinné výuky žáci píší test z hebrejštiny, v případě, že je jejich výsledek neuspokojivý, vyberou si hebrejštinu i v následujících dvou letech v rámci povinně volitelných seminářů. Pokud napíší test úspěšně, mohou si zvolit pokračování v hebrejštině dle svého uvážení.

Při výuce hebrejštiny se počítá se s systémovým výkladem jazyka a s větším důrazem na gramatické přesnosti a efektivní schopnosti tvoření sloves a jmen (שרשים ופעלים). Součástí výuky je i situační komunikační schopnost a četba jednoduché hebrejské literatury v originále.

Hebrejšтина se vyučuje ve věkově smíšených skupinkách, rozdělených podle znalostí hebrejského jazyka, v učebnách stupně podle skupin (ne vždy v kmenové třídě) a zároveň v jazykové učebně, v učebně IVT a jinde. Počítá se s používáním audio a vizuálních technologií, počítačů a internetu.

Používají se hlavně učebnice:

1. הלחתהה נמ תירבע / ילארשי הרשו טייח תימולש
2. עברית עשרה / פזיה סלע ושרה ישראלי

a zároveň se používá materiál z knihy:

1. * בתכבו הפ לעב , יזר הנדעו ילטקוט לחר / הפש דוע יל שי

a jiné podklady.

V předmětu hebrejský jazyk se vyučuje moderní hebrejšтина.

Cíle předmětů: žák gymnázia ovládá hebrejský jazyk pasivně i aktivně. Umí číst hebrejský text v kvadrátu i kurzívě a volně se vyjadřuje v hebrejštině ústně i písemně.

Hebrejština se vyučuje ve škole jako živý jazyk a jako přirozený židovský komunikační prostředek v Izraeli a v diaspoře, jako jazyk současné židovské kultury a zároveň jako základní jazyk židovské modlitby a liturgie. V rámci výuky hebrejštiny se zabýváme i vztahem mezi hebrejštinou a evropskými jazyky a arabštinou, aramejštinou atd.

V předmětu hebrejština se prolínají vzdělávací okruhy průřezových témat osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.

Začlenění průřezových témat

U plánované realizace jednotlivých témat z oblasti PT nejsou uvedeny ročníky, neboť výuka jazyka prochází napříč ročníky dle dosažených úrovní.

Průřezové téma	Tematický okruh
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Prajazyk hebrejština: vliv hebrejštiny na evropské jazyky, vlivy evropských jazyků v hebrejštině Hebrejština jako semitský jazyk, arabština. Vývoj hebrejské abecedy, tvorba písma od kresby, podobnosti a rozlišnosti písmen. Komunikace v hebrejštině s jinými židovskými komunitami a školami v Evropě Mezinárodní výměny mezi židovskými školami v rámci EU. Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech
Multikulturní výchova	Čtení z dvojjazyčné čítanky Překlad jako součást práce s čítankou (heb-cz a cz-heb). Hebrejština jako brána do semitských jazyků (skupina 4). Jidiš - úvod (skupina 4). Hebrejština jako menšinový jazyk. Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
Mediální výchova	Čtení novin (Šaar lamatchil, Janšuf). Schopnost kreativní práce s jazykem: práce se slovníkem, hebrejské vyhledávání (internet). Tvorba mediálních děl (školní, skupinové noviny) prezentace (skupina 3, 4)

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Žák používá různé metody ke studiu jazyka	Učitel předkládá žákovi různé způsoby, jak se jazyk učit. K výuce slovíček i gramatiky využívá auditivní i vizuální metody, předvídání, odvozování z textu atp.
Žák hledá souvislosti v jazykové struktuře i slovní zásobě, srovnává ji se svou mateřštinou	Učitel využívá srovnání hebrejštiny s mateřštinou žáka.
Žák samostatně vyhledává a zpracovává informace z hebrejského textu	Učitel předkládá žákům takové úkoly, které umožňují samostatnou práci s informacemi v hebrejském textu.
Žák v rámci výuky i domácí přípravy pracuje se slovníkem i s internetem	Učitel jako pravidelnou součást výuky zařazuje práci s různými informačními zdroji.
Žák jsou schopni samostatně číst upravené texty	Učitel předkládá žákům upravené původní texty, čímž je vede k posilování sebedůvěry při práci s jazykem i k získávání potřebných učebních návyků.
Žák najde v textu i ve výkladu podstatné informace a interpretuje je	Učitel vede žáky k nalézání podstatných informací jak v textu, ve výkladu a k interpretaci informací.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák hledá, poznává a v praxi uplatňuje různé možnosti řešení jednoho problému.	Učitel poskytuje žákovi prostor k samostatnému řešení jazykových problémů i k jejich různým řešením.
Žák se učí zacházet s nekompletní informací.	Učitel zahrnuje do výuky texty, kterým žák ne vždy beze zbytku rozumí či obsahují neúplné věty či odstavce.
Žák se připravuje na různé situace a problémy reálného života v cizím jazykovém prostředí.	Ve výuce jsou simulovány modelové situace, se kterými se žák může setkat.
Žák formuluje problém a obhajuje svůj názor	Učitel vytváří prostředí pro diskusi nad různými tématy a vyžaduje po žákovi zřetelnou

či způsob řešení.	argumentaci při vyjadřování svých názorů.
Žák se samostatně zabývá určitou problematikou, plánuje, interpretuje získané poznatky, obhájí svoji práci a prezentuje ji (vyšší gymnázium)	Učitel vede žáky k řešení prací většího rozsahu a komplexnějšího charakteru (např. zpracování informací z cizojazyčných zdrojů a prezentace výsledků před třídou)

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci kultivovaným způsobem vyjadřují svůj názor, obhájí, naslouchají názorům druhých, tolerují odlišnosti	Učitel vede žáky k vyjádření vlastního názoru, pomáhá vytvářet bezpečné prostředí komunikačních situací, dbá na formu úměrnou druhu sdělení.
Žáci prezentují svou práci, jak skupinovou, tak samostatnou	Učitel umožňuje žákům procvičovat prezentaci vlastní práce.
Žáci komunikují v hebrejštině i se širším okolím, vnímají hebrejštinu jako „jazyk své osobní židovské identity“, další jazyk ke komunikaci.	Učitelé spolu se skupinou připravují různé školní dokumenty, kalendáře, orientační systémy atd v hebrejštině.
Žáci kultivovaným způsobem vyjadřují svůj názor, obhájí, naslouchají názorům druhých, tolerují odlišnosti	Učitel vede žáky k vyjádření vlastního názoru, pomáhá vytvářet bezpečné prostředí komunikačních situací, dbá na formu úměrnou druhu sdělení.
Žáci prezentují svou práci, jak skupinovou, tak samostatnou	Učitel umožňuje žákům procvičovat prezentaci vlastní práce.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci pracují ve dvojici či ve skupině, a to ve skupině žáků různého věku, přijímají různé role.	Učitel zadává skupinové práce, které umožňují průběžné zastávání různých rolí, vede ke spolupráci napříč ročníky.

--	--

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák toleruje zvyky a názory druhých, odlišnosti lidí z jiných zemí.	Učitel u žáka posiluje toleranci, empatii a vstřícnost, ale i kritický přístup k dané problematice na základě autentických materiálů týkajících se reálií anglických zemí.
Žák srovnává své kulturní zvyky a zvyky jiných etnik/národů.	Učitel zařazuje do výuky reálie Izraele

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák zná krátkodobé i dlouhodobé cíle výuky, průběžně reviduje své dosažené výsledky s ohledem na cíl.	Učitel informuje žáka o konkrétních výstupech, diskutuje s ním o dosažených výsledcích a podporuje ho ve snaze dosáhnout cíle.
Žák získává a vyhodnocuje informace o dalších příležitostech vzdělávat se v daném jazyce mimo rámec školy.	Učitel informuje žáka o vzdělávacích příležitostech (jazykové kurzy, jazykové zkoušky, stáže) mimo rámec školy.

Vzdělávací obsah

Začátečníci

Očekávaný výstup: Žák:	Ročníkový výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Žák dokáže číst hebrejský text bez punktace	- Žák pozná jednotlivá písmena hebrejské abecedy v tištěné i psací	עברית מן ההתחלה א, עברית	osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v	

	<p>podobě</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žák poznává jednotlivé formy punktace a postupně se naučí pracovat i bez ní 	<p>עשרה, טקסטים נוספים א, בתכבו הפ לעב</p>	<p>evropských a globálních souvislostech.</p>	
<p>Žák dokáže plynule a čitelně psát hebrejsky</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Žák dokáže psát samostatně podle tištěné předlohy - Žák dokáže psát samostatně podle hlasového záznamu / diktátu - - Žák alespoň pomalým tempem hebrejskou klávesnici na PC 	<p>עברית מן ההתחלה א, עברית עשרה, טקסטים נוספים אשכולית א, בתכבו הפ לעב</p>	<p>osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.</p>	
<p>Žák dokáže sestavit jednoduché věty se slovesem i bez a použije infinitiv. Žák pozná, dokáže tvořit, rozeznat a aplikovat slovesa ve všech aktivních BINJANU () ve všech GZAROT () v přítomném čase a základní GZAROT i v minulém čase.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Žák pochopí skladbu slov ve větě, - Žák chápe systém hebrejských sloves a kořenů (v přítomném a minulém čase). Aktivně tyto jevy používá - Žák ovládá používání předložek 	<p>עברית מן ההתחלה א, עברית עשרה, טקסטים נוספים והכ לזמ, מינייבה - ויינב ילעופ דלפנדייו הנשוש - , ות דעו פלאמ תירבע סייח הביבא, יסורה הנח, שורב תימע תיריע, ודואל הנדע הנשוש - , ות דעו פלאמ תירבע סייח הביבא, יסורה הנח, שורב תימע תיריע, ודואל הנדע</p>	<p>multikulturní výchova, mediální výchova</p>	

<p>Žák ovládá užívání určitého členu, předložek a pomocných slov</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Žák ovládá užívání určitého členu v názvové soustavě - Žák ovládá užívání určitého členu bez názvové soustavy. Žák pozná a použije jiné předložky a dokáže je správně kombinovat. 	<p>עברית מן ההתחלה א, עברית עשרה, טקסטים נוספים</p> <p>הנשוח - ,ות דעו פלאמ תירבע ,סייח הביבא ,יסורה הנח ,שורב תימע תיריע ,ודואל הנדע</p>		
<p>Žák pozná principy SMICHUTU a použije správně SMICHUT v množné i jednotném čísle, s členy i bez, SMICHUT.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Žák dokáže tvořit SMICHUT samostatně a pochopí SMICHUTove spojení v textech. 	<p>עברית מן ההתחלה א, טקסטים נוספים</p> <p>הנשוח - ,ות דעו פלאמ תירבע ,סייח הביבא ,יסורה הנח ,שורב תימע תיריע ,ודואל הנדע</p>		
<p>Žák má a dokáže používat svou hebrejskou slovní zásobu (ve škole, v obchode, v restauraci, dum, rodina, doprava,</p>	<ul style="list-style-type: none"> - podle detailního programu (viz témat. plány) 	<p>מינוש מינולימ ירבע-ירבע ירבע-ילגנא טנרטניאב שופיה יעונמ עברית מן ההתחלה א, עברית</p>	<p>osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních</p>	

město, venkov, příroda, profese, v zoo, sport, u lékaře...)		עשרה, טקסטים נוספים אשכולית	souvislostech.	
Žák se seznámí s texty moderní hebrejské literatury v originále	- podle úrovně skupin a podle věku studenta	הלק תירבעב ליחתמל רעש וותיע פושני מיטסקט) תירבע-תיכצ הארקמ תירבעה תורפסה נמ מירצק (תיכצל מימוגרתו	osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.	u skupin nižší úrovně možno použít zjednodušené a zkrácené verze (GESHER, SHAAR LA-MATCHIL atd.) aktuální texty k svátkům
Žák se dokáže vyjádřit ústně i psanou formou	skladba slov, stylistika, jednoduchý projev, dopis, esej.	הפיח תטיסרבינוא- וותיע ארקמ ל"ח ידימלתל תוינכתל הדיחיה	osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova	
Žák pozná hebrejský slang a vliv jiných jazyků na hebrejštinu			multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.	

Více pokročilí

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Žák dokáže sestavit věty se slovesem i bez. Použije infinitiv. Žák pozná, dokáže tvořit, rozeznat a aplikovat slovesa ve všech aktivních BINJANU ve	- Žák pochopí skladbu slov ve větě, - Žák chápe systém hebrejských sloves a kořenů (v	עברית מן ההתחלה א, עברית מן ההתחלה ב, שורב הנשוש - ות דעו פלאמ תירבע	osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních	

<p>všech GZAROT v přítomném a minulém čase. Žák pozná základ pasivních BINJANu ve všech časech, rozkazovací i způsob a automaticky počítané jméno pro každý BINJAN. Žák pozná základní GZAROT i v minulém čase. Žák ovládá slovesný systém, odvozuje ze sloves podstatná jména slovesná.</p>	<p>přítomném, minulém a budoucím čase). Žák pozná tzv. „BINJANOVU MENORU“, gramatický a významový charakter každého BINJANU a dokáže „stěhovat“ slovesné kořeny z BINJANU do BINJANU.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Žák ovládá používání předložek 	<p>וְדוּאֵל הַנִּדְעָ, מֵיִיחַ הַבִּיבָא, יְסוּרָה הַנַּח תִּמְעָ תִּירִיעַ מִקְסָטִים נוֹסְפִים</p>	<p>souvislostech.</p>	
<p>Žák dokáže samostatně pracovat s hebrejsko-anglickým (případně jiným) slovníkem. Žák dokáže používat internetové slovníky a hebrejské internetové vyhledávání.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Žák dokáže izolovat slova od předložek a sufixu - Žák pozná kořen pro vyhledávání sloves ve slovníku - Žák dokáže užívat anglicko-hebrejský (nebo jiný hebrejsky) slovník z hebrejštiny i do hebrejštiny. Žák dokáže pracovat s hebrejským internetovým slovníkem a 	<p>מִינוּשׁ מִינוּלִים יִרְבַּע-יִרְבַּע יִרְבַּע-יִלְגָּנָא טַנְרַטְנִיאָב שׁוֹפִיחַ יַעֲוֹנָמ</p>		

	vyhledávačem.			
Žák má a dokáže používat svou hebrejskou slovní zásobu (ve škole, v obchodě, doma, rodina, doprava, město, venkov, příroda, profese, v zoo, sport, u lékaře...)	- podle detailního programu (viz temat. plány)	עברית מן ההתחלה א, עברית עשרה, טקסטים נוספים אשכולית	osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.	podle slovníkových stran na konci kapitol
Žák se seznámí s texty moderní hebrejské literatury v originálu. Žák se seznámí s články z novin a z časopisů (a zjednodušených publikací pro studenty).	podle úrovně skupiny	הלך תירבעב ליחתמל רעש וותיע פושני מירצק מיטסקט) תירבע-תיכ'צ הארקמ (תיכ'צל מימוגרתו תירבעה תורפסה ון	osobnostně sociální výchova, multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.	
Žák pozná hebrejský slang a vliv jiných jazyků na hebrejštinu. Žák pozná jiné semitské jazyky a uvědomuje si vzájemné ovlivnění jazyků.		neoficiální jazyk. „sektoriální hebrejštiny“ staré (nekvadratné) hebrejské písmo, úvod do arabštiny, jidiš, ladino a jiných jazyků.	multikulturní výchova, mediální výchova a výchova v evropských a globálních souvislostech.	

Matematika

Charakteristika předmětu

Vyučovací předmět matematika pokrývá vzdělávací oblast Matematika a její aplikace stanovenou v RVP G (1. ročník až 4. ročník). Kromě toho ale také výrazně zasahuje i do okruhu Člověk a příroda.

Důraz klademe především na dobré porozumění pojmům a souvislostem, na rozvoj tvořivosti, abstrakce a logických schopností. Vzdělávací cíle rovněž odrážejí současné pojetí vzdělávacího procesu, a to zejména schopnost tvořivě pracovat s informacemi, řešit problémy, dovednost kultivovaně formulovat a argumentovat.

Hodiny matematiky napomáhají rozvoji abstraktního a analytického myšlení, rozvíjejí logické usuzování, učí srozumitelné a věcné argumentaci. Žáci objevují uplatnění matematiky v mnoha oborech lidské činnosti, stejně jako její propojenost s přírodními obory (a nejen s nimi). Matematika umožňuje zjednodušení rozumového poznávání přírodních zákonitostí pomocí matematických symbolů. Rozvíjí intelektuální schopnosti žáků, jejich paměť, představivost, tvořivost, abstraktní myšlení, schopnost logického úsudku. Současně přispívá k vytváření určitých rysů osobnosti, jako je vytrvalost, pracovitost a kritičnost.

Předmět Matematiku integruje také některé OVO vzdělávacích oblastí Informatika a informační a komunikační technologie (Zdroje a vyhledávání informací, Zpracování a prezentace informací).

Výuka probíhá převážně v kmenových třídách, případně v odborné učebně s interaktivní tabulí či učebně ICT, přičemž se žáci učí využívat prostředky výpočetní techniky (především kalkulátory, vhodný počítačový software, určité typy výukových programů) a používat některé další pomůcky. Zdokonalují se rovněž v samostatné a kritické práci se zdroji informací. Matematika se vyučuje v průběhu celého gymnaziálního studia. V 1. a 2. ročníku je pro všechny žáky společná v rozsahu 3 hodiny týdně. V 3. ročníku si žáci volí přírodovědný nebo humanitní blok. Humanitní blok si volí žáci, kteří se zejména věnují jiným vzdělávacím oborům, nemají v úmyslu absolvovat školní maturitu z matematiky ani skládat přijímací zkoušky z matematiky na vysokou školu. Přírodovědný blok si volí žáci, kteří matematiku a příbuzné obory studují intenzivněji a vyžadují vyšší nároky a větší rozsah učiva. Hodinová dotace je zachycena v tabulce:

ročník	3. ročník	4. ročník
humanitní blok	2	2
přírodovědný blok	4	4

Na povinné hodiny matematiky navazují volitelné semináře, které dávají prostor nadstandardní látce i metodám práce. Jejich cíle i učivo se aktuálně obměňují podle zaměření a požadavků žáků.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák je motivován k celoživotnímu učení, rozpozná význam učení	Učitel seznamuje žáky s učivem živým způsobem, motivuje žáky vhodnými otázkami a problémovými úlohami Učitel prokládá výklad názornými příklady
Žák chápe matematiku jako předmět, který souvisí s okolním světem	Učitel často zařazuje vhodné slovní úlohy, a tím posiluje vazbu učiva k reálnému světu Učitel ukazuje na příkladech z praxe význam daného učiva, diskutuje na téma zajímavých matematických problémů
Žák si organizuje a řídí vlastní učení	Učitel uspořádá učivo v čase, respektuje návaznosti a vztahy uvnitř učiva, dbá na rovnoměrné zatížení žáků v průběhu školního roku Učitel na konci vyučovací hodiny pravidelně shrne a utřídí probrané učivo s přihlédnutím k domácí přípravě
Žák je schopen samostatné i skupinové práce, při kterých si plánuje svou pracovní činnost	Učitel vede žáky k samostatnosti. Sám do procesu vstupuje pouze jako konzultant, např. při vytváření časového plánu a kontrole jeho dodržování Učitel zařazuje do výuky skupinové práce Učitel vytváří ve třídě atmosféru podporující soustředěnou práci (klid + přizpůsobuje tempo potřebám žáků)
Žák používá „matematický jazyk“	Učitel vede žáky k používání matematické symboliky a terminologie
Žák hledá různé postupy řešení	Učitel na vhodných příkladech ukazuje různé způsoby řešení, ke kterým navádí žáky vhodnými dotazy
Žák je schopen analýzy a diskuse	Učitel zadává úlohy vyžadující pozorování, statistické šetření, aplikaci již nabytých vědomostí a následné vyhodnocení výsledků Pokud je to možné, umožní žákům, aby si platnost daného tvrzení mohli ověřit sami
Žák pracuje s různými prameny, je schopen je kriticky zhodnotit	Učitel zařazuje do vyučování práci s chybou, vede žáky k odhalování záměrných chyb ve výkladu Učitel pracuje s různými zdroji informací, poukazuje na jejich výklad, společně je hodnotí (např. používání různých statistických metod vede k různým výsledkům) Učitel vede postupně žáky k samostatné práci s matematickými informacemi
Žák si doplňuje a prohlubuje své vědomosti	Učitel využívá výukové programy na počítačích a jejich opakovaným využíváním umožňuje zjišťovat žákům jejich pokroky v učení.

	<p>Učitel zařazuje do výuky matematické rozcvičky</p> <p>Učitel podporuje nadané žáky v účasti v matematických soutěžích a ve vzdělávacích aktivitách mimo vyučování (korespondenční semináře, přednášky apod.)</p> <p>Učitel žákům doporučuje další vzdělávací aktivity</p>
Žák je schopen sebekritiky	<p>Učitel sice systematicky oceňuje dobrou práci žáků (přesnost, vytrvalost...); na druhou stranu ale netoleruje ledabylost a malou snahu</p> <p>Učitel vhodně zadává domácí úkoly a pomocí nich umožňuje žákům kontrolovat vlastní úspěšnost</p>

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák řeší problémové úlohy	<p>Učitel vhodně volí úlohy, které lze algoritmizovat</p> <p>Učitel vede žáky k využívání učiva z jiných předmětů, např. v přírodních vědách</p>
Žák rozpozná podstatu problému a navrhne postup řešení	<p>Učitel poskytuje žákům pomoc a zpětnou vazbu při hledání formulace problému a jeho řešení</p> <p>Učitel diskutuje s žáky o verifikaci řešení problému, o příčinách a důsledcích chyb</p> <p>Učitel vyžaduje po žákovi, aby vlastními slovy vysvětlil, jak pochopil zadaný úkol</p> <p>Učitel využívá samostatné práce k tomu, aby si žáci nacvičili rozebírání problému a stanovení cíle práce</p> <p>Učitel poskytuje prostor k prezentaci problému</p>
Žák si uvědomuje různorodost postupů řešení	Učitel podporuje žáky při hledání různých postupů řešení zadaných úloh
Žák opakovaně hledá správný postup řešení, jestliže předchozí nevedly k cíli	<p>Učitel upozorňuje žáky na chyby, kterých se při práci mohou dopustit, a vede je k vyloučení možné chyby, např. ověřováním výsledku (systematičnost a zkouška)</p> <p>Učitel nutí žáky hledat další řešení, jestliže jejich nejsou správná nebo úplná. Vytváří pro toto hledání časový prostor.</p>
Žák je schopen vidět souvislosti již nabytých vědomostí a použít je na řešení jiných problémů	<p>Učitel společně s žáky vytváří algoritmy řešení, které potom slouží jako pomůcka při řešení úloh obdobných</p> <p>Učitel zařazuje práci s přehledy vzorců</p> <p>Učitel řeší postupně úlohy se stupňující se obtížností</p>
Žák je schopen uplatnit různé pomůcky vedoucí k pochopení podstaty problému úlohy	Učitel vede žáka k používání specifických výrazových prostředků, které pomáhají zjednodušit řešení problém (náčrtek, diagram, vzorec...)
Žák samostatně vyvozuje nová tvrzení	Učitel s žáky odvozuje vzorce a podporuje jejich odvozování během řešení úloh

	Učitel používá konstruktivistický přístup
Žák je schopen diskuse, argumentace, formulace otázek	Učitel poskytuje prostor k pochopení podstaty problému, schválně navrhuje špatná řešení a očekává logicky podložené námitky Učitel vede žáky k argumentaci a obhajobě jimi navrhovaných řešení
Žák je schopen vytvořit problémovou úlohu	Učitel dává prostor žákům, aby sami vytvořili domácí úlohy pro ostatní

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák se vyjadřuje výstižně, souvisle, matematicky správně	Učitel se vyjadřuje v hodinách kultivovaně, přesně a srozumitelně a totéž vyžaduje od žáků
Žák používá matematickou terminologii	Učitel vede žáky k užívání symbolického jazyka matematiky, k přesné formulaci tvrzení
Žák se aktivně podílí na hodině	Učitel vyžaduje, aby žáci komentovali svůj postup při řešení úloh u tabule Učitel podporuje vhodným zásahem do výkladu žáka (dotaz, rozšiřující informace, upozornění na chybu) a adekvátně na něj reaguje
Žák je schopen kultivované diskuse	Učitel sestaví společně s žáky pravidla kultivované diskuse a trvá na jejich dodržování Učitel moderuje žakovské debaty, klade důraz na kvalitní argumentaci
Žák využívá tabulku a graf při vyjádření svých myšlenek	Učitel vede žáky, aby vysvětlili svoji strukturu řešení a jasně formulovali závěr
Žák je schopen prezentace svých výsledků	Učitel podporuje využití matematického softwaru, internetu a další informačních technologií

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák dodržuje pravidla týmové práce	Učitel sestaví společně s žáky pravidla týmové práce a trvá na jejich dodržování Učitel vystupuje jako moderátor diskuse při prezentaci skupinových prací
Žák pracuje ve dvojici či ve skupině, přijímá různé role	Učitel organizuje činnost žáků ve dvojicích, skupinách, vede žáky k vlastní organizaci práce skupiny, k zodpovědnosti za činnost skupiny
Žák je schopen podrobovat kritice práci své skupiny i ostatních skupin	Učitel oceňuje projevy úcty k práci druhých Učitel podporuje rovnoměrný podíl žáků na splnění společného cíle

Žák rozpoznává své osobní přednosti i slabiny, učí se je přijímat a vhodně přetvářet	Učitel oceňuje snahu i individuální pokroky Učitel podporuje vhodnou vzájemnou pomoc při řešení úloh Učitel volí přiměřeně náročné úlohy pro různé skupiny žáků Učitel klade důraz na pomoc slabším žákům při skupinové práci
--	--

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák se snaží jednat slušně a ohleduplně, ale i kriticky posuzovat názory druhých	Učitel vyžaduje dodržování pravidel slušného chování (sám je příkladem) Učitel vede žáky k toleranci, ale také ke kritickému hodnocení názorů jiných
Žák jedná poctivě	Učitel podporuje zodpovědný vztah k plnění povinností, ke studiu Učitel důsledně kontroluje plnění uložených úkolů

Vzdělávací obsah

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu - rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců	- zapisuje výrazy s proměnnými - zná zpaměti vzorce $A^3 \pm B^3$, $(A \pm B)^3$ a umí dokázat jejich správnost	Výrazy výrazy s proměnnou, mnohočleny, lomené výrazy, operace s mnohočleny (dělení mnohočlenu mnohočlenem, rozklad mnohočlenů)		řešení rovnic fyzika – vyjádření neznámé ze vzorce
- provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy - odhaduje výsledky	- aplikuje pravidla pro počítání s mocninami - používá semilogaritmický tvar čísla - převádí operace	Mocniny a odmocniny celočíselný a racionální exponent		semilog, tvar na kalkulačce fyzika

numerických výpočtů a efektivně je provádí	s odmocninami na operace s mocninami s racionálním exponentem			
- operuje s intervaly	- zapisuje a určí množinu výčtem prvků, charakteristickou vlastností a množinovými operacemi - rozlišuje a zdůvodňuje vztah inkluze a rovnosti množin - provádí operace s množinami - využívá poznatky o množinách jako metodu řešení problémů	Množiny základní množinové pojmy, množinové operace, Vennovy diagramy, intervaly		slovní úlohy
- čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky - užívá správně logické spojky a kvantifikátory	- rozezná, kdy je věta výrok, a určí pravdivostní hodnotu - správně chápe a používá výroky a umí tyto výroky negovat - pomocí proměnné a kvantifikátoru zapisuje matematická tvrzení - určí strukturu složeného výroku - rozlišuje předpoklad, závěr a důsledek tvrzení - formuluje obrácenou a obměněnou implikací	Výroková logika Výroky a operace s nimi, kvantifikované výroky		slovní úlohy
- řeší lineární a kvadratické rovnice a nerovnice, řeší	- užívá pojmy funkce, nezávisle a závisle	Lineární funkce, rovnice a nerovnice		fyzika

<p>soustavy rovnic, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy - načrtne grafy lineárních a kvadratických funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti - formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí - využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů - modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích - geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav - analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje 	<p>proměnná, definiční obor, obor hodnot, graf</p> <ul style="list-style-type: none"> - určí z grafu vlastnosti a druh funkce - ověřuje správnost řešení rovnice, nerovnice, soustavy - porovnává různé metody řešení soustav rovnic, ověřuje výsledky - vhodně zapisuje množiny kořenů - aplikuje vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice - řeší rovnice a nerovnice v součinném a podílovém tvaru, strukturuje řešení na základě logické úvahy - vyjadřuje neznámou ze vzorce 	<p>početní i grafická řešení soustav lineárních rovnic a nerovnic Slovní úlohy</p>	<p>Kvadratická funkce, rovnice a nerovnice Vietovy vzorce Soustavy rovnic Rovnice a nerovnice v součinném a podílovém tvaru Rovnice s neznámou pod odmocninou Slovní úlohy</p>	<p>slovní a aplikační úlohy software</p>
---	---	--	---	--

<p>řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav</p> <ul style="list-style-type: none"> - zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru - aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů 				
<ul style="list-style-type: none"> - aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty 	<ul style="list-style-type: none"> - řeší lineární a kvadratické rovnice s absolutní hodnotou - načrtne graf funkce s absolutní hodnotou - využívá grafu k řešení rovnic a nerovnic - logicky člení úlohu a provádí syntézu závěru 	<p>Absolutní hodnota absolutní hodnota reálného čísla Rovnice a nerovnice s absolutní hodnotou Funkce absolutní hodnota</p>		<p>množinový zápis pomocí absolutní hodnoty</p>
<ul style="list-style-type: none"> - načrtne grafy lineárních lomených funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti - formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí - modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků 	<ul style="list-style-type: none"> - načrtne graf inverzních funkcí ke studovaným funkcím 	<p>Lineární lomená funkce, inverzní funkce Rovnice s neznámou ve jmenovateli</p>		<p>software</p>

<p>o funkcích</p> <ul style="list-style-type: none"> - zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru - aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů 				
<ul style="list-style-type: none"> - načrtne grafy mocninných funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti - formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí - využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů - modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích - geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy - zpracovává a prezentuje výsledky své práce 	<ul style="list-style-type: none"> - rozezná sudou a lichou funkci - načrtne grafy inverzních funkcí - vysvětlí vztah inverzních funkcí a využívá jejich vlastností 	<p>Mocninné funkce s celočíselným exponentem</p> <p>Funkce druhá odmocnina</p>		<p>software</p>

s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru - aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů				
---	--	--	--	--

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<ul style="list-style-type: none"> - používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině, na základě vlastností třídí útvary - využívá náčrt při řešení rovinného problému - určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů - v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy - zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru - aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů 	<ul style="list-style-type: none"> - užívá symbolický jazyk geometrie - rozlišuje a používá shodnosti a podobnosti trojúhelníků - vypočítá obvody a obsahy rovinných obrazců 	<p>Základní planimetrické pojmy úhel, trojúhelníky, čtyřúhelníky, mnohoúhelníky, kružnice</p> <p>Výpočet obvodů a obsahů rovinných útvarů</p> <p>Množiny bodů daných vlastností (základní) Úhly v kružnici, výpočet, konstrukce</p>		<p>opakování ze ZŠ, sjednocení značení a zápisů</p> <p>software</p>
<ul style="list-style-type: none"> - řeší planimetrické problémy motivované 	<ul style="list-style-type: none"> - aplikuje Euklidovy věty jak početně, tak i 	Euklidovy věty		Pythagorova věta

praxí	konstrukčně			
- řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím všech bodů dané vlastnosti a pomocí konstrukce na základě výpočtu - v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly	- ověřuje řešení úlohy, diskutuje řešitelnost úlohy - graficky znázorní iracionální čísla	Konstrukční úlohy řešené množinami bodů a výpočtem konstrukce trojúhelníků, čtyřúhelníků, kružnic		Pythagorova věta, Euklidovy věty, podobnost
- využívá náčrt při řešení rovinného problému - řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy pomocí shodných a podobných zobrazení - řeší planimetrické problémy motivované praxí	- volí efektivní metodu řešení problému - ověřuje a obhajuje řešení problému	Shodná a podobná zobrazení v rovině osová a středová souměrnost, posunutí, otočení, stejnolehlost Konstrukční úlohy řešené pomocí zobrazení		
	- řeší pravoúhlý trojúhelník v aplikovaných úlohách - převádí míry úhlů	Goniometrické funkce v pravoúhlém trojúhelníku orientovaný úhel, oblouková míra		geografie – souřadnice fyzika – mechanika
- načrtne grafy goniometrických (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti	- využívá efektivně kalkulátor a matematický software - korektně zapisuje množiny kořenů rovnic	Goniometrické funkce definice, hodnoty, vlastnosti, grafy Základní vztahy mezi		kalkulačky, software

<ul style="list-style-type: none"> - formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí - využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů - aplikuje vztahy mezi hodnotami goniometrických funkcí a vztahy mezi těmito funkcemi - graficky znázorňuje řešení rovnic - modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích - v úlohách početní geometrie aplikuje trigonometrii a úpravy výrazů - zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru - aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů 	<ul style="list-style-type: none"> - umí z paměti základní goniometrické vzorce - řeší rovnice a nerovnice aplikací vzorců - dokazuje rovnost goniometrických výrazů aplikací vzorců 	<p>funkcemi sinus a kosinus dvojnásobného úhlu</p> <p>Goniometrické rovnice (základní)</p> <p>Trigonometrie sinová a kosinová věta, trigonometrie pravoúhlého a obecného trojúhelníku</p>		
---	---	--	--	--

- používá geometrické pojmy - využívá náčrt při řešení rovinného problému	- provádí operace s vektory	Vektory v rovině souřadnice v rovině, vzdálenost bodů, střed úsečky, sčítání, násobení číslem, skalární součin		fyzika – vektorové veličiny
- užívá různé způsoby analytického vyjádření přímky v rovině (geometrický význam koeficientů) - řeší analyticky polohové a metrické úlohy o lineárních útvarech v rovině	- užívá metody analytické geometrie k řešení problémů	Analytické vyjádření přímky v rovině Polohové a metrické úlohy v rovině		
- využívá charakteristické vlastnosti kuželoseček k určení analytického vyjádření - z analytického vyjádření (z osově nebo vrcholové rovnice) určí základní údaje o kuželosečce - řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky	- zdůvodňuje a aplikuje vlastnosti kuželoseček - užívá středovou a obecnou rovnici kuželoseček - řeší analyticky úlohy o vzájemné poloze přímky a kuželosečky (diskusí znaménka diskriminantu) - rozlišuje analytické vyjádření útvaru od zadání funkce předpisem - ověřuje řešení problému	Kuželosečky definice, vlastnosti, analytické vyjádření Vzájemná poloha přímky a kuželosečky		

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák (základní	Učivo základní	Školní výstup: Žák (rozšiřující	Učivo rozšiřující	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
---------------------------	---------------------------------	----------------	------------------------------------	-------------------	------------------	---------------------------------

	úroveň):		úroveň):			
<p>- používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v prostoru, na základě vlastností třídí útvary</p> <p>- zobrazí ve volné rovnoběžné projekci hranol a jehlan</p>		<p>Základní stereometrické pojmy volné rovnoběžné promítání</p>				
<p>- určí vzájemnou polohu lineárních útvarů v prostoru, vzdálenosti, odchylky</p> <p>- využívá náčrt při řešení prostorového problému</p> <p>- sestrojí a zobrazí rovinný řez hranolu a jehlanu</p> <p>- zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí</p>		<p>Polohové vlastnosti vzájemné polohy přímek a rovin v prostoru Řezy</p> <p>Metrické úlohy v prostoru vzdálenosti, odchylky</p>	<p>- rozlišuje mezi definicí a kriteriem rovnoběžnosti a kolmosti</p> <p>- analyzuje a řeší komplexní stereometrické problémy metrické a polohové</p> <p>- ověřuje řešení problému</p>	<p>Rovnoběžnost, vzájemná poloha tří rovin</p> <p>Příčky mimoběžek, náročnější úlohy</p> <p>Kolmost, kritéria</p>		software

aplikačního softwaru - aplikuje algoritmičtý přístup k řešení problémů						
- v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly - řeší stereometrické problémy motivované praxí	- aplikuje vzorce pro objemy a povrchy těles - efektivně využívá kalkulátor - aplikuje poznatky z planimetrie do stereometrie	Tělesa, objemy, povrchy Eulerova věta				kalkulátor
			- provádí operace s vektory - vysvětlí geometrický význam operací	Vektory v prostoru souřadnice v prostoru, operace s vektory, vektorový a smíšený součin		
			- určuje vzájemnou polohu, vzdálenosti a odchylky lineárních útvarů v prostoru	Analytické vyjádření přímky v prostoru Analytické vyjádření roviny prostoru		řešitelnost soustavy lineárních rovnic o 3 neznámých

			analytickou metodou - užívá analytické metody k řešení komplexních úloh v prostoru - užívá analogie mezi kružnicí a kulovou plochou - volí syntetickou nebo analytickou metodu řešení problému a kriticky hodnotí jejich výhody a nevýhody	Polohové a metrické úlohy analytickou metodou		
				Analytické vyjádření kulové plochy		
				Smíšené úlohy ze stereometrie		porovnání metod
- řeší reálné problémy s kombinatorickým podtextem (charakterizuje možné případy, vytváří model pomocí kombinatorických skupin a určuje jejich počet) - upravuje výrazy s faktoriály a kombinačními čísly		Kombinatorika základní pojmy, pravidla				pravidlo součinu a součtu
	- řeší rovnice s faktoriály a kombinačními čísly	Faktoriály, kombinační čísla	- formuluje a ověřuje vlastnosti kombinačních čísel a faktoriálů	Důkazy vlastností kombinačních čísel		
	čte a zapisuje výrazy s indexy a sumou	Binomická věta				
		Variace, permutace, kombinace bez opakování		Variace, permutace, kombinace s opakováním		slovní úlohy

<p>- využívá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti</p>		<p>Pravděpodobnost základní pojmy, definice, pravděpodobnost sjednocení a průniku jevů, nezávislost jevů</p>	<p>- rozlišuje klasickou a statistickou definici pravděpodobnosti - užívá analogii mezi množinovými operacemi a výpočtem pravděpodobnosti</p>	<p>Binomické rozdělení Podmíněné pravděpodobnosti</p>		<p>množinové pojetí pravděpodobnosti</p>
<p>- diskutuje a kriticky zhodnotí statistické informace a daná statistická sdělení - volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat (využívá výpočetní techniku) - využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové práci - posuzuje tvůrčím</p>	<p>- užívá symbolický jazyk matematiky - vytváří a vyhodnocuje závěry a předpovědi na základě dat - interpretuje výsledky výpočtů, porovnává soubory na základě charakteristik</p>	<p>Základní statistické pojmy statistický soubor a jeho charakteristiky, třídění dat</p>	<p>- interpretuje závislost dat</p>	<p>Dvourozměrné soubory, korelace</p>		<p>software kalkulátor</p>

způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací - využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů						
- reprezentuje graficky soubory dat, čte a interpretuje tabulky, diagramy, rozlišuje rozdíly v zobrazení obdobných souborů vzhledem k jejich odlišným charakteristikám	- využívá software	Grafické zpracování dat tabulky, diagramy				software

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák (základní úroveň):	Učivo základní	Školní výstup: Žák (rozšiřující úroveň):	Učivo rozšiřující	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- načrtne grafy exponenciálních a	- využívá vlastností	Exponenciální a logaritmické		Exponenciální a logaritmické		kalkulátor, software

<p>logaritmických funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti</p> <ul style="list-style-type: none"> - formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí - modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí - využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic - modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích - aplikuje vztahy mezi hodnotami exponenciálních a logaritmických 	<p>inverzních funkcí</p> <ul style="list-style-type: none"> - ověřuje řešení rovnic 	<p>funkce a rovnice</p> <p>logaritmus, vlastnosti logaritmů</p>		<p>nerovnice, přirozená exponenciální funkce, přirozený logaritmus</p> <p>složitější rovnice</p>		<p>fyzika, chemie – modelování rozpadu</p> <p>biologie – modelování růstu</p>
--	--	--	--	--	--	---

<p>funkcí a vztahy mezi nimi - zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru - aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů</p>						
<p>- formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných posloupností - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o posloupnostech - interpretuje z funkčního hlediska složené úrokování, aplikuje exponenciální funkci a geometrickou posloupnost ve finanční</p>	<p>- užívá správně vzorce pro n-tý člen a rekurentní zadání posloupností</p>	<p>Posloupnosti definice, vlastnosti, grafy, rekurentní zadání Aritmetická posloupnost Geometrická posloupnost Aplikace - finanční matematika</p>				<p>jednoduché a složené úrokování</p>

matematice					
			<ul style="list-style-type: none"> - odhaduje a zdůvodňuje chování posloupností pro velká n - používá symbolický jazyk matematiky - diskutuje konvergenci a divergenci posloupností a určuje limity 	Limita posloupnosti definice, věty o limitách, užití, nevlastní limita	práce s nekonečnem
			<ul style="list-style-type: none"> - užívá symbolický zápis řady - diskutuje konvergenci a divergenci řady a určuje součet řady - řeší aplikační úlohy 	Nekonečná geometrická řada aplikace	
			<ul style="list-style-type: none"> - formuluje a užívá základní pojmy diferenciálního počtu - užívá a zdůvodňuje význam derivace pro průběh funkce 	Základní pojmy diferenciálního počtu spojitost funkce, limita funkce, asymptota ke grafu funkce, derivace funkce a její význam	fyzika – vztahy mezi veličinami

			<ul style="list-style-type: none"> - derivuje elementární a složené funkce - řeší aplikační úlohy pomocí diferenciálního počtu - vyšetřuje průběh funkcí 	Vyšetřování průběhu funkcí druhá derivace funkce, extrémy funkcí		
<ul style="list-style-type: none"> - rozliší definici a větu, rozliší předpoklad a závěr věty - rozliší správný a nesprávný úsudek - vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení - zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému 	<ul style="list-style-type: none"> - rozlišuje mezi obecným důkazem a ověřením jednotlivého případu - užívá základní důkazové metody k důkazu jednoduchého matematického tvrzení - vyvrací jednoduchá matematická tvrzení, uvádí protipříklady 	Logika definice, věty, důkazové metody (přímý a nepřímý důkaz, důkaz sporem)	<ul style="list-style-type: none"> - dokazuje jednoduchá tvrzení matematickou indukcí - dokazuje základní matematické věty gymnaziální matematiky 	Matematická indukce složitější úlohy		
<ul style="list-style-type: none"> - užívá vlastnosti dělitelnosti přirozených čísel 	<ul style="list-style-type: none"> užívá symbolické zápisy číselných oborů - dokazuje věty o dělitelnosti 	Elementární teorie čísel přirozená čísla (násobek, dělitel, znaky dělitelnosti)				
			- chápe význam	Komplexní čísla		

			<p>komplexních čísel</p> <ul style="list-style-type: none"> - provádí operace s komplexními čísly - znázorňuje komplexní čísla jako body 	<p>zavedení komplexních čísel, operace s komplexními čísly, komplexní čísla sdružená</p>		
			<p>Gaussovy roviny</p> <ul style="list-style-type: none"> - převádí komplexní čísla z algebraického na goniometrický tvar a naopak - řeší rovnice v oboru komplexních čísel 	<p>Geometrické znázornění komplexních čísel</p> <p>goniometrický a algebraický tvar komplexního čísla, Moivreova věta</p>		
				<p>Rovnice v oboru komplexních čísel</p> <p>kvadratické rovnice s reálnými koeficienty, binomické rovnice</p>		

Základy společenských věd

Charakteristika předmětu

Předmět základy společenských věd je spolu s židovskou výchovou a dějepisem součástí celku Člověk a společnost. Kromě toho obsahuje některé témata celků Člověk a svět práce a Výchova ke zdraví. Navazuje na předmět občanská výchova na ZŠ. Z ostatních předmětů má některá témata společná nebo blízká s geografii a českým jazykem a literaturou. Základy společenských věd jsou vyučovány od 2. od 4. ročníku, v rámci přírodovědného bloku po dvou hodinách v každém ročníku, v rámci humanitního bloku dvě hodiny v 2. ročníku, čtyři hodiny v 3. a 4. ročníku.

Žáci získají v rámci předmětu základní přehled ve společenských vědách, pochopí jejich diskurz a základní okruhy témat. Získané vědomosti aplikují při interpretaci aktuálních společenských jevů i při vytváření vlastních postojů a hodnot.

Začlenění průřezových témat

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova (v rámci hodin psychologie)	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	2. ročník
	„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání	
	jak rozumím vlastnímu tělesnému, psychickému a sociálnímu vývoji, jaký mám vztah k vlastnímu tělu a vlastní psychice	
	jak jsem schopen vnímat se pozitivně	
	co skutečně dělám a co mohu a chci udělat pro svůj osobní rozvoj	
	jak se obvykle chovám - jaké způsoby chování a jednání volím	
	můj vztah k lidem	
	jak se učím osvojovat si různé jevy ve škole i v životě mimo školu	
	co a jak mohu trénovat, aby se kvalita mého učení zlepšila	
	jak být připraven na životní změny	
	já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič apod.)	
	reflexe sebeovládání – mapování situací, kdy užívám svou vůli	

	péče o sebe sama	
	předcházení zátěžovým situacím, stresům atd.	
	jak mohu používat komunikační dovednosti k odolávání neužitečnému nátlaku	
	jak ovládám myšlenkové postupy řešení problémů a co se v této oblasti mohu dále učit	
	jak se ovládám v situacích řešení problémů	
	jak a kdy činím ve svém životě rozhodnutí a důležité volby	
	jak ovládám sociální dovednosti potřebné při řešení problémů v interakci s druhými lidmi a co se v této oblasti mohu dále učit	
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech <i>(v rámci hodin ekonomie a politologie)</i>	globalizační a rozvojové procesy	2. ročník
	teoretická základna pojmu globalizace: jak se promítají vývojové procesy současného světa do každodenního společenského života, do života každého člověka	
	geografické vnímání globalizace: charakteristika vývojových procesů a změn uskutečňujících se v určitém prostoru a v čase a projevujících se rozvojem techniky, rostoucí dynamikou v pohybu informací, kapitálu, zboží, spotřeby a lidí ve společenském prostředí; zvyšující se inovací, intenzitou a rychlostí hospodářských a sociálních vazeb, výměn a činností, které stále více překračují tradiční politické, ekonomické, kulturní a geografické hranice; zvyšováním vzájemné závislosti	
	perspektivy společenského rozvoje v kontextu globalizačních procesů: aspekty, dimenze a měřítko společenského rozvoje, kladné a záporné projevy a tendence	

ekonomický rozvoj a globalizace: soubor procesů vedoucích k propojování výrobců a spotřeby v celosvětovém měřítku se sociálními a politickými dopady: internacionalizace světového hospodářství – národní státy, nadnárodní společnosti, globální trh a spotřeba; globální ekonomická nerovnost – nerovnoměrnost v rozložení a rozvoji světového hospodářství, centra a periferie výroby a spotřeby; koncentrace hospodářské a politické moci	
globalizace a kulturní změny: procesy podporující stejnorodost a rozdílnost kulturního prostředí, snižování kulturní rozmanitosti na Zemi, šíření tzv. globální kultury a jeho důsledky	
lokální kulturní prostředí v procesu globalizace: posilování místních zájmů, komunit a identit (protikladný proces tzv. glocalizace vůči globalizaci)	
kulturní okruhy ve světě a v Evropě: etnická, jazyková a náboženská rozmanitost, civilizační okruhy, jejich specifikace, rozdíly a možnosti spolupráce; prolínání světových kultur, etnické, náboženské a kulturní konflikty jako důsledek globalizace	
člověk jako jedinec v globálním kontextu: diskuse jak vyjádřit osobní identitu (rozumět sám sobě, chápat sám sebe uvnitř společnosti); chápání národní a evropské identity, vlivy na člověka jako jedince ve společnosti v lokálním, regionálním a globálním kontextu	
globální problémy, jejich příčiny a důsledky	2. ročník, 3. ročník
nerovnoměrný vývoj světa: hospodářské, etnické, náboženské, ideologické, politické a kulturní konflikty, hlavní světová ohniska napětí, terorismus	
chudoba a bohatství: rozdílné aspekty a kritéria hodnocení	
nerovnost v ekonomickém a společenském rozvoji: tzv. rozdělený svět; mezinárodní dluh	
světový populační vývoj, mezinárodní migrace a migrační politika, azylové a uprchlické hnutí	
zdraví v globálním kontextu: nerovnosti v oblasti zdraví a zdravého životního stylu	
vzdělání v globálním kontextu: nerovnosti v oblasti vzdělávání	
životní prostředí a udržitelný rozvoj: globální environmentální problémy přírodního a společenského prostředí	
nerovnost mezi muži a ženami v globálním kontextu, problematika genderu	

	lidská práva v tzv. rozděleném světě: občanská, politická, ekonomická, sociální, kulturní; dětská práva, organizace zabývající se lidskými právy	
	politické přístupy a postupy v rozhodování na místní a globální úrovni: vládní a nevládní sektor	
	humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce	3. ročník
	historické kořeny rozvojové spolupráce: kolonialismus, dekolonizace, studená válka	
	mezinárodní instituce na pomoc rozvojové spolupráci: světové finanční, ekonomické, kulturní a náboženské instituce, OSN	
	možnosti zapojit se do rozvojové spolupráce: organizace v oblasti humanitární pomoci a rozvojové spolupráce v národním a mezinárodním měřítku, nadace a fondy podporující lidi v tísni, jejich funkce	
	humanitární pomoc a rozvojová spolupráce: solidarita s postiženými zeměmi a oblastmi; rozvojová spolupráce reprezentující veškeré aktivity, které se snaží reagovat na dlouhodobé problémy chudých zemí; důvody, způsoby a formy realizace	
	světový obchod: mezinárodně organizovaný spravedlivý obchod (Fair Trade) a problémy jeho naplňování	
Enviromentální výchova (v rámci hodin ekonomie a politologie)	Problematika vztahů organismů a prostředí	2. ročník, 3. ročník
	Které základní principy se pojí s myšlenkou udržitelného rozvoje	
	Jaké jsou prognózy globálního rozvoje světa na podkladě současného environmentálního jednání lidstva	
Medialní výchova (v rámci hodin sociologie)	Uživatelé	3. ročník
	co je veřejnost, publikum, občané, uživatelé, konzumenti	
	jak vzniká čtenářská/posluchačská/divácká skupina, co je cílová skupina	
	Účinky mediální produkce a vliv médií, mediální produkty a jejich významy	
	která média se v současnosti podílejí na formování našich představ o dění ve světě a proč	
Multikulturní výchova	Základní problémy sociokulturních rozdílů	2. ročník, 3.

<i>(v rámci hodin ekonomie a politologie)</i>		ročník
	Jaké jsou modely soužití různých sociokulturních skupin, co je podstata multikulturalismu	
	V čem spočívají rozdíly mezi asimilací, integrací, inkluzí	
	Jaká je v současné době situace, pokud jde o imigraci do ČR (ve srovnání s některými jinými zeměmi v Evropě, např. Švédskem, Švýcarskem, Nizozemskem)	
	Které příčiny způsobují etnickou, náboženskou a jinou nesnášenlivost jako možný zdroj mezinárodního napětí (interkulturní konflikt) a jak jí předcházet	
	Jaké postoje a jednání provázejí xenofobii, rasismus, intoleranci a extremismus	
	Jaké jsou postoje a jednání občana České republiky a Evropana ve vztahu k imigraci jako jevu současnosti, k imigrantům a k imigrační politice státu (Evropské unie)	
	Psychosociální aspekty interkulturality	
	Na které instituce a organizace (v ČR, v Evropě) se mohou obrátit se žádostí o pomoc při řešení problémů multikulturního charakteru	

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Žák pracuje samostatně, cílevědomě a odpovědně. Žák pracuje ve dvojici nebo skupině. Umí si vhodně rozdělit a naplánovat práci. Orientuje se v informačních a učebních zdrojích. Používá odborné termíny..	Učitel zadává žákům úkoly k samostatné práci i k práci ve dvojicích a skupinách. Učitel asistuje žákům při rozdělování rolí ve skupině, průběžně s nimi hodnotí příčiny úspěchu či neúspěchu jejich práce a zvolených učebních strategií. Učitel zadává takové druhy úkolů, které vedou studenty k samostatné práci, práci s informačními zdroji, práci ve skupině či dvojici. Učitel učí žáky strategiím pro sebehodnocení.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?

Žáci třídí, zpracovávají a hodnotí informace. Jejich využitím a analýzou problému nacházejí řešení.	Učitel vytváří žákům problémové situace, vede žáky k jejich řešení. Klade důraz na vztah učiva k aktuálnímu dění. Učí žáka klást si otázky nad věcmi, které ho obklopují.
Žáci si vybírají referáty dle svého zájmu.	Učitel vede zadáváním referátů k rozpracování témat, které žáky zaujmou.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci své názory podkládají argumenty při běžné i řízené diskuzi. Žáci naslouchají druhým, vhodně na ně reagují.	Učitel vede žáky ke vzájemné komunikaci při řízených diskusích, hodnocení a prezentaci prací, učí žáky argumentovat a naslouchat druhým. Učitel vede žáky k tomu, aby veškerá svá tvrzení podpořili argumenty jak při ústním, tak písemném projevu. Učitel podněcuje žáky k diskusi nad aktuálními tématy.
Žáci používají internet jako nástroj komunikace, jsou schopni použít textové a tabulkové editory, vytvořit prezentaci.	Učitel vede žáky k tomu, aby práce určené k dalšímu zveřejnění psali na počítači, zvolili vhodnou formu prezentace své práce a případné problémy konzultovali přes internet.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci pracují ve dvojici či ve skupině, zauímají v ní různé role.	Učitel pravidelně zařazuje skupinovou práci a pomocí evaluačních otázek (ústních, písemných) vede žáky k zhodnocení vlastní role ve skupině a k případnému definování příčiny neúspěchu.
Žáci diskutují o problémech, dodržují pravidla diskuze.	Učitel vede žáky k dodržování pravidel diskuze, např. používáním diskuzní pavučiny, umožňuje žákům, aby vedli diskuzi sami.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci respektují názory druhých i jejich odlišné postoje (např. v oblasti	Učitel prostřednictvím aktivit typu „Poslední slovo patří mně“,

kultury, náboženství apod.).	„Uznání – otázky“... vede žáky k respektování názorů druhých.
Žáci si vytvářejí vlastní názor na společenské jevy, kterými se v rámci ZSV zabývají, dokáží je interpretovat z pohledu různých společenských věd i filosofie.	Učitel žáky vede k tomu, aby si na základě různých pohledů na danou problematiku vytvořili vlastní názor a prezentovali jej.
Žáci se aktivně staví ke společenskému dění. Žáci se staví proti projevům sociálně patologických jevů, extremismu, rasismu atd.	Učitel vytváří otevřené a bezpečné prostředí pro diskusi o aktuálním společenském dění i negativních sociálních jevech ve společnosti. Učitel zadává žákům takové úkoly, které mu umožní vyzkoušet si společenské a občanskoprávní situace „nanečisto.“

Vzdělávací obsah

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
ČLOVĚK JAKO JEDNOTLIVEC – PSYCHOLOGIE				
Objasní, proč a jak se lidé odlišují ve svých projevech chování, uvede příklady faktorů, které ovlivňují prožívání, chování a činnost člověka		podstata lidské psychiky – vědomí; psychické jevy, procesy, stavy a vlastnosti osobnost člověka – charakteristika osobnosti, její typologie;		
Porovná osobnost v jednotlivých vývojových fázích života, vymezení, co každá etapa přináší do lidského života nového a jaké životní úkoly před člověka staví		osobnost člověka – vývoj a formování osobnosti v jednotlivých etapách lidského života; význam celoživotního učení a sebevýchovy		
Vyloží, jak člověk vnímá, prožívá a poznává		relaxační techniky, regenerace		Viz také biologie

<p>skutečnost, sebe i druhé lidi a co může jeho vnímání a poznávání ovlivňovat</p> <p>Zařazuje do denního režimu osvojené způsoby relaxace; v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace</p>				
<p>Porovnává různé metody učení a vyhodnocuje jejich účinnost pro své studium s ohledem na vlastní psychické předpoklady, uplatňuje zásady duševní hygieny při práci a učení</p>		<p>Psychologie v každodenním životě – rozhodování o životních otázkách; zásady duševní hygieny, náročné životní situace, systém psychologického poradenství</p>	<p>já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič apod.), péče o sebe sama,</p>	
<p>Využívá získané poznatky při sebepoznávání, poznávání druhých lidí, volbě profesní orientace</p> <p>usiluje o pozitivní změny ve svém životě související s vlastním zdravím a zdravím druhých</p>		<p>osobní management – plánování osobní práce, time management, zaměstnání a mezilidské vztahy, zaměstnání a rodina,</p>	<p>co a jak mohu trénovat, aby se kvalita mého učení zlepšila, jak se učím osvojovat si různé jevy ve škole i v životě mimo školu, jak a kdy činím ve svém životě důležité volby</p>	
<p>Na příkladech ilustruje</p>		<p>Workholismus</p>	<p>předcházení zátěžovým</p>	

vhodné způsoby vyrovnávání se s náročnými životními situacemi			situacím, stresům atd, jak ovládám myšlenkové postupy řešení problémů a co se v této oblasti mohu dále učit	
Korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích		Asertivita, konflikty - psychologie	jak být připraven na životní změny, reflexe sebeovládání – mapování situací, kdy užívám svou vůli, jak mohu používat komunikační dovednosti k odolávání neúčinnému nátlaku, jak se ovládám při řešení problémů, jak ovládám sociální dovednosti potřebné při řešení problémů v interakci s druhými lidmi a co se v této oblasti mohu dále učit	
Posoudí hodnoty, které mladým lidem usnadňují vstup do samostatného života, partnerských vztahů, manželství a rodičovství, a usiluje ve svém životě o jejich naplnění		Vývojová psychologie		
Projevuje etické a morální postoje k ochraně matky a		Vývojová psychologie		

dítěte				
TRŽNÍ EKONOMIKA				
vysvětlí na základě konkrétní, reálné a aktuální situace ve společnosti mechanismy fungování trhu		základní ekonomické pojmy – typy ekonomik, ekonomický cyklus, globální ekonomické otázky		
Stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH, vysvětlí, jak se cena liší podle typu zákazníků, místa či období, objasní důvody kolísání cen zboží či pracovní síly na trhu podle vývoje nabídky a poptávky		základní ekonomické pojmy – tržní mechanismus, tvorba ceny, nabídka, poptávka		
rozlišuje a porovnává praktické využití jednotlivých forem podnikání, posoudí, která forma podnikání je v konkrétní situaci nejvýhodnější		podnikání		
posoudí výhody a rizika podnikání v porovnání se zaměstnáním		podnikání		
uvede, jak postupovat při zakládání vlastní podnikatelské činnosti a jak zažádat o živnostenské oprávnění		podnikání		

<p>analyzuje skrytý obsah reklamy, kriticky posuzuje podíl marketingu na úspěchu výrobku na trhu</p> <p>rozpozná běžné cenové triky (cena bez DPH aj.) a klamavé nabídky</p>		<p>marketing – marketing a public relations, reklama, reklamní agentury</p>		
<p>NÁRODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ A ÚLOHA STÁTU V EKONOMICE</p>				
<p>objasní základní principy fungování systému příjmů a výdajů státu</p>		<p>fiskální politika – státní rozpočet</p>		
<p>rozlišuje základní typy daní, rozlišuje, na které jeho činnosti se zdaňovací povinnost vztahuje</p>		<p>daňová soustava</p>		
<p>uvede, jakým způsobem podá daňové přiznání především k dani z příjmu, jak provede základní výpočty daní a zjistí výši sociálního a zdravotního pojištění</p>		<p>daňová soustava</p>		
<p>na základě aktuálních mediálních informací posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů (inflace, úroveň HDP, míra</p>		<p>daňová soustava</p>		

nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni občanů				
vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na příjmy obyvatelstva, vklady a úvěry, dlouhodobé finanční plánování a uvede příklady, jak se důsledkům inflace bránit		monetární politika ČNB – inflace, kurs měny, zahraniční platební bilance, HDP		
uvede postup, jak vypočítá životní minimum své domácnosti a zažádá o sociální dávku, na niž má nárok				
objasní funkci podpory v nezaměstnanosti, funkci úřadů práce a personálních agentur, vyhledá informace o zaměstnání a rekvalifikaci v různých typech médií		sociální politika – důchodový systém, systém sociálních dávek, životní minimum, nezaměstnanost, státní politika zaměstnanosti	jak se ovládám v situacích řešení problémů	
FINANCE				
používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze za použití kursovního lístku		peníze – funkce peněz, formy platebního styku v tuzemské i zahraniční měně, cenné papíry, akcie; burza		
rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti, navrhne, jak		hospodaření domácnosti – rozpočet domácnosti, typy rozpočtu a jejich rozdíly, tok peněz v domácnosti; spotřební		

řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem domácnosti		výdaje		
uvede principy vývoje ceny akcií a možnosti forem investic do cenných papírů		akciový trh		
na příkladu vysvětlí, jak uplatňovat práva spotřebitele (při nákupu zboží a služeb, včetně produktů finančního trhu)		práva spotřebitele, předpisy na ochranu spotřebitele		
navrhne způsoby, jak využít volné finanční prostředky (spoření, produkty se státním příspěvkem, cenné papíry, nemovitosti aj.), vybere nejvýhodnější produkt pro investování volných finančních prostředků a vysvětlí proč		finanční produkty – způsoby využití přebytku finančních prostředků, spořicí a investiční produkty, další způsoby investování peněz;		
vybere nejvýhodnější úvěrový produkt s ohledem na své potřeby a zdůvodní svou volbu, posoudí způsoby zajištění úvěru a vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení		řešení nedostatku finančních prostředků, úvěrové produkty, leasing		
vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN		úrokové sazby, RPSN		

vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby		pojištění		
objasní funkci ČNB a její vliv na činnost komerčních bank		bankovní soustava – ČNB a komerční banky, specializované finanční instituce		
využívá moderní formy bankovních služeb, včetně moderních informačních a telekomunikačních technologií, ovládá způsoby bezhotovostního platebního styku		moderní formy bankovníctví		Navazuje na učivo OV
MEZINÁRODNÍ VZTAHY, GLOBÁLNÍ SVĚT				Téma je zároveň součástí geografie, zde především pohled ekonomický
objasní důvody evropské integrace, posoudí její význam pro vývoj Evropy			Jaké jsou modely soužití různých sociokulturních skupin, co je podstata multikulturalismu, V čem spočívají rozdíly mezi asimilací, integrací, inkluzí	
rozlišuje funkce orgánů EU a uvede příklady jejich činnosti				
posoudí vliv začlenění státu do Evropské unie na každodenní život občanů, uvede příklady, jak mohou				

fyzické a právnické osoby v rámci EU uplatňovat svá práva				
posoudí projevy globalizace, uvede příklady globálních problémů současnosti, analyzuje jejich příčiny a domýšlí jejich možné důsledky		proces globalizace – příčiny, projevy, důsledky; globální problémy	Které základní principy se pojí s myšlenkou udržitelného rozvoje, jaké jsou prognózy globálního rozvoje světa na podkladě současného environmentálního jednání lidstva	

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
OBČAN VE STÁTĚ POLITOLOGIE, PRÁVO				
Rozlišuje a porovnává historické i současné typy států (forem vlády)		stát – znaky a funkce, formy státu, právní stát;		Viz také geografie
Vymezí, jakou funkci plní ve státě ústava a které oblasti života upravuje		Stát		
Objasní, proč je státní moc v ČR rozdělena na tři nezávislé složky, rozlišuje a porovnává funkce a úkoly orgánů státní moci ČR		Ústava ČR – přehled základních ustanovení		Navazuje na učivo OV
Vyloží podstatu		demokracie – principy a		

demokracie, odliší ji od nedemokratických forem řízení sociálních skupin a státu, porovná postavení občana v demokratickém a totalitním státě		podoby; občanská práva a povinnosti, podstata občanské společnosti		
Objasní podstatu a význam politického pluralismu pro život ve státě, uvede příklady politického extremismu a objasní, v čem spočívá nebezpečí ideologií		politické subjekty, politický život ve státě; ideologie – znaky a funkce, přehled vybraných ideologií		
Rozlišuje složky politického spektra, porovnává přístupy vybraných politických seskupení k řešení různých otázek a problémů každodenního života občanů				
Uvede příklady, jak může občan ovlivňovat společenské dění v obci a ve státě a jakým způsobem může přispívat k řešení záležitostí týkajících se veřejného zájmu				
Vyloží podstatu komunálních a parlamentních voleb, na příkladech ilustruje možné		volby, volební systémy;		Navazuje na učivo OV

formy aktivní participace občanů v životě obce či širších společenstvích				
Obhajuje svá lidská práva, respektuje lidská práva druhých lidí a uvážlivě vystupuje proti jejich porušování		lidská práva – zakotvení lidských práv v dokumentech; porušování a ochrana lidských práv, funkce ombudsmana		Navazuje a rozšiřuje učivo OV
Uvede okruhy problémů, s nimiž se může občan obracet na jednotlivé státní instituce, zvládá komunikaci ve styku s úřady		podstata občanské společnosti, její instituce; úřady		
Uvede příklady projevů korupce, analyzuje její příčiny a domýšlí její možné důsledky				
<i>OBČAN A PRÁVO</i>				
objasní, v čem spočívá odlišnost mezi morálními a právními normami, odůvodní účel sankcí při porušení právní normy		právo a spravedlnost – smysl a účel práva, morálka a právo		
uvede, které státní orgány vydávají právní předpisy i jak a kde je uveřejňují		právo v každodenním životě – právní subjektivita, způsobilost k právním úkonům; právní řád ČR – jeho uspořádání; systém právních odvětví; druhy		

		právních norem;		
rozlišuje fyzickou a právnickou osobu, uvede jejich příklady				
vymezí podmínky vzniku a zániku důležitých právních vztahů (vlastnictví, pracovní poměr, manželství) i práva a povinnosti účastníků těchto právních vztahů				
na příkladu ukáže možné důsledky neznalosti smlouvy včetně jejích všeobecných podmínek		smlouvy, jejich význam a obsah, všeobecné podmínky smluv		
rozeznává, jaké případy se řeší v občanském soudním řízení a jaké v trestním řízení		účel a průběh občanského soudního řízení;		
rozlišuje trestný čin a přešupek, vymezí podmínky trestní postizitelnosti občanů a uvede příklady postihů trestné činnosti zaujímá odmítavé postoje ke všem formám rizikového chování podle konkrétní situace zasáhne při závažných		orgány činné v trestním řízení, jejich úkoly		

poraněních a život ohrožujících stavech				
rozlišuje náplň činnosti základních orgánů právní ochrany, uvede příklady právních problémů, s nimiž se na ně mohou občané obracet		system právního poradenství, činnost a úkoly občanských poraden		
rozhoduje podle osvojených modelů chování a konkrétní situace o způsobu jednání v situacích vlastního nebo cizího ohrožení				
rozhodne, jak se odpovědně chovat při konkrétní mimořádné události				
prokáže osvojené praktické znalosti a dovednosti související s přípravou na mimořádné události a aktivně se zapojuje do likvidace následků hromadného zasažení obyvatel				
ve svém jednání respektuje				

platné právní normy				
zná práva každého jedince v oblasti sexuality a reprodukce		Právo – rodinné, trestní		
uvede důsledky porušování paragrafů trestního zákona souvisejících s výrobou a držením návykových látek a s činností pod jejich vlivem, sexuálně motivovanou kriminalitou, skrytými formami individuálního násilí a vyvozuje z nich osobní odpovědnost		Trestní právo		
<i>PRACOVNĚPRÁVNÍ VZTAHY</i>				
uvede postup, jak uzavřít pracovní smlouvu a podat výpověď		pracovní právo – právní podmínky vzniku, změny a zániku pracovního poměru (pracovní smlouva, zkušební doba, výpověď, odstupné); práva a povinnosti účastníků pracovněprávních vztahů (pracovní doba, pracovní neschopnost, mzda, minimální mzda, odměny),		
uvede svá pracovní práva				

a vyžaduje jejich respektování od ostatních, respektuje své pracovní povinnosti				
objasní funkci odborů		Odbory		
volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky		bezpečnost práce – zásady bezpečnosti práce, ekologická hlediska práce		
chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu		pracovní úraz a odškodnění		
<i>ČLOVĚK VE SPOLEČNOSTI</i>				
uplatňuje společensky vhodné způsoby komunikace ve formálních i neformálních vztazích, případné neshody či konflikty s druhými lidmi řeší konstruktivním způsobem		společenská podstata člověka – význam začlenění jedince do sociálních vazeb, proces socializace; mezilidská komunikace, problémy v mezilidských vztazích		
respektuje kulturní odlišnosti a rozdíly v projevu příslušníků různých sociálních skupin, na příkladech doloží, k jakým důsledkům mohou vést předsudky		jedinec ve skupině (vztahy, role, normy chování); sociální nerovnost, sociální mobilita;	Jaká je v současné době situace, pokud jde o imigraci do ČR (ve srovnání s některými jinými zeměmi v Evropě, např. Švédskem, Švýcarskem, Nizozemskem) Které příčiny způsobují	Viz také Židovská studia

			etnickou, náboženskou a jinou nesnášenlivost jako možný zdroj mezinárodního napětí (interkulturní konflikt) a jak jí předcházet Jaké postoje a jednání provázejí xenofobii, rasismus, intoleranci a extremismus	
objasní, jaký význam má sociální kontrola ve skupině a ve větších sociálních celcích		sociální struktura společnosti – sociální útvary, společenské instituce;		
posoudí úlohu sociálních změn v individuálním i společenském vývoji, rozlišuje změny konstruktivní a destruktivní		sociální fenomény a procesy – rodina, práce, masmédiá, životní prostředí;	co je cílová skupina, účinky mediální produkce a vliv médií, která média se v současnosti podílejí na formování našich představ o dění ve světě a proč mediální produkty a jejich významy	
objasní podstatu některých sociálních problémů současnosti a popíše možné dopady sociálně-patologického chování na jedince a společnost		sociální deviace, sociální problémy (nezaměstnanost, kriminalita, extremismus)	co je veřejnost, publikum, občané, uživatelé, konzumenti, jak vzniká čtenářská/posluchačská/divácká skupina,	Navazuje na učivo Občanské výchovy
<i>MEZINÁRODNÍ VZTAHY, GLOBÁLNÍ SVĚT</i>				Téma je zároveň součástí předmětu Geografie, zde především pohled politologický
uvede příklady činnosti		mezinárodní spolupráce	Jaké jsou postoje a jednání	

<p>některých významných mezinárodních organizací a vysvětlí, jaký vliv má jejich činnost na chod světového společenství, zhodnotí význam zapojení ČR</p>		<p>– důvody, význam a výhody; významné mezinárodní organizace a společenství – RE, NATO, OSN, jejich účel a náplň činnosti</p>	<p>občana České republiky a Evropana ve vztahu k imigraci jako jevu současnosti, k imigrantům a k imigrační politice státu (Evropské unie)</p>	
<p>uvede příklady institucí, na něž se může obrátit v případě problémů při pobytu v zahraničí</p>		<p>mezinárodní trh práce – nabídka a poptávka po pracovních místech, informační, poradenské a zprostředkovatelské služby, pracovní trh v EU, globalizace pracovního trhu, profesní mobilita, rekvalifikace, celoživotní vzdělávání</p>	<p>historické kořeny rozvojové spolupráce: kolonialismus, dekolonizace, studená válka, mezinárodní instituce na pomoc rozvojové spolupráci: světové finanční, ekonomické, kulturní a náboženské instituce, OSN, možnosti zapojit se do rozvojové spolupráce: organizace v oblasti humanitární pomoci a rozvojové spolupráce v národním a mezinárodním měřítku, nadace a fondy podporující lidi v tísní, jejich funkce, humanitární pomoc a rozvojová spolupráce: solidarita s postiženými zeměmi a oblastmi; rozvojová spolupráce reprezentující veškeré aktivity, které se snaží reagovat na dlouhodobé problémy chudých zemí; důvody, způsoby a formy realizace, světový obchod:</p>	

			mezinárodně organizovaný spravedlivý obchod (Fair Trade) a problémy jeho naplňování	
--	--	--	--	--

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<i>ÚVOD DO FILOZOFIE A RELIGIONISTIKY</i>				Témata religionistická jsou součástí předmětu židovská studia a dějepisu
objasní podstatu filozofického tázání, porovná východiska filozofie, mýtu, náboženství, vědy a umění k uchopení skutečnosti a člověka		podstata filozofie – základní filozofické otázky, vztah filozofie k mýtu, náboženství, vědě a umění		
rozliší hlavní filozofické směry, uvede jejich klíčové představitelé a porovná řešení základních filozofických otázek v jednotlivých etapách vývoje filozofického myšlení		filozofie v dějinách – klíčové etapy a směry filozofického myšlení		
eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná				

nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci				
zhodnotí význam vědeckého poznání, techniky a nových technologií pro praktický život i možná rizika jejich zneužití				
posuzuje lidské jednání z hlediska etických norem a svědomí jednotlivce, objasní dějinnou proměnlivost základních etických pojmů a norem				
rozlišuje významné náboženské systémy, identifikuje projevy náboženské a jiné nesnášenlivosti a rozezná projevy sektářského myšlení				
<i>TRH PRÁCE A PROFESNÍ VOLBA</i>				Některé cíle jsou zařazeny do nižších ročníků – problematika trhu práce do oblasti Tržní ekonomie a psychologie práce do oblasti Člověk jako jednatel v 2. ročníku
kriticky posoudí své zdravotní, osobnostní a kvalifikační předpoklady		profesní volba – práce jako seberealizace, hodnocení vlastních		

pro volbu dalšího studia a		schopností, vzdělávání a příprava na volbu profese (profesní a vzdělávací nabídka), přijímací pohovor a výběrové řízení (společenské jednání, komunikační dovednosti, asertivní jednání, empatie), pracovní úspěšnost a kariérní růst; dobrovolnictví jako příležitost k rozvíjení pracovních zkušeností		
profesní orientace posuzuje profesní a vzdělávací nabídku vztahující se k jeho profesní volbě a kariéře				
posoudí profesní poptávku na českém i evropském trhu práce a pružně na ni reaguje dalším vzděláváním				
vyhotoví potřebnou dokumentaci pro přijímací řízení k dalšímu studiu i ve zvolené profesi				
vhodně prezentuje vlastní				

osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu				
reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy				

Dějepis

Charakteristika předmětu

Dějepis je v rámci ŠVP (RVP G) řazen do okruhu Člověk a společnost. Dějepis navazuje na základní školu intenzivním opakováním, během 1. ročníku jsou zopakovány starověké–novověké dějiny, 2. ročník se koncentruje jen na dějiny 20. století. Dějepis zde spolupracuje s předměty: ZSV, Geografie, Židovská studia, Český jazyk a literatura a s předmětem Svět v souvislostech. V 1. roč. má předmět týdenní dotaci 3 hodiny, ve 2. roč. 2 hodiny. V e 3. a 4. roč. je Dějepis zařazen mezi předměty volitelného Humanitního bloku a jeho časová dotace je po dvou hodinách týdně v obou ročnících. Výuka se vedle přípravy na studium společenských věd na VŠ zaměřuje na klíčové momenty historie, podstatně více pracuje s historickými texty a dokumenty: staví na získaných znalostech a rozvíjí schopnosti interpretace.

Cílem předmětu je seznámit žáka se základními poznatky o historii člověka a společnosti. Důležitým úkolem Dějepisu je kultivovat historické povědomí žáka, objasnit společenské jevy a procesy, jejichž vliv dosud trvá, a prohloubit pochopení sounáležitosti s evropskou civilizací a židovskou kulturou. Žák je veden k poznání, že historie má své důsledky, že není uzavřenou kapitolou. Žák vnímá evropskou kulturu jako důsledek společenského vývoje, jež byl ovlivňován přírodními podmínkami, interakcí s odlišnými kulturami a mocenskými zájmy. Důraz ve výuce je kladen především na novodobé a moderní dějiny (19., 20. století), kde leží kořeny velké části současných společenských jevů. Podobně, z hlediska geografického, se zaměříme více na evropské (a blízkovýchodní), resp. české a židovské dějiny. Spolu s Židovskými studii a ZSV se Dějepis podílí na formování dovedností a postojů žáka, významných pro zapojení se do společnosti a poznání mezilidských vztahů. Žák se učí formulovat společenské problémy v minulosti i současnosti, vyhledávat informace pro jejich posouzení, vyvozovat závěry a aplikovat je v reálných životních situacích.

V rámci předmětu úzce kooperujeme s Geografií (práci s historickou etapou předchází geografická charakteristika daného území, naopak součástí regionální geografie je stručný historický úvod), žák je veden k chápání společenských jevů v čase a prostoru, prohlubuje si dovednost práce s mapou. Existují zde ale i další mezioborové vztahy – Židovská studia, ZSV (judaismus, život v diaspoře, Izrael, státní a společenské zřízení, občanská společnost, ideologie, filozofie), Český jazyk a literatura (vývoj písma, písemnictví, literatura, nacionalismus) či Estetická výchova.

Většina očekávaných výstupů (OVO) odpovídá, vzhledem k charakteru předmětu, ročníkovým OVO.

Začlenění průřezových témat

Vyšší gymnázium

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	Morálka všedního dne - morálka ve vztahu k ostatním kulturám - žák a sociální, resp. morální dilemata doby, v níž žije; kořeny současné společnosti a její morálky	2.
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Globalizační a rozvojové procesy - vnímání vývojových procesů probíhajících v historických etapách; propojování – globalizace Globální problémy, jejich příčiny a důsledky - nerovnoměrný vývoj světa (přírodní podmínky, demografické, historické) – příčiny Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová pomoc - historické kořeny rozvojové spolupráce (kolonialismus, dekolonialismus) – spolu s Geografií Žijeme v Evropě - evropské kulturní a historické kořeny Evropy - historie evropské integrace – spolu s Geografií a se ZSV - významní Evropané a významní Češi (vliv na evropské a české dějiny) - historický vývoj českého národa v evropském kontextu a jeho hlavní etapy - ekonomický vývoj českých zemí v evropském a světovém kontextu – zásadní transformační procesy	1.–2. 1.–2. 1.–2. 1.–2. 2. 1.–2. 1.–2. 1.–2.
Multikulturní výchova	Základní problémy sociokulturních rozdílů - v čem spočívají rozdíly mezi asimilací, integrací a inkluzí – dokumentace na historických příkladech - židovské a muslimské menšiny v Evropě (spolupráce s Židovskými studiiemi a ZSV) - typy migrací, příčiny migrace a její důsledky – příklady z historie	1.–2. 1.–2. 1.–2.
Environmentální výchova	Člověk a životní prostředí - vliv člověka na životní prostředí od počátku existence lidstva po současnost (devastace ŽP starověkého Středomoří, středověké odlesňování pahorkatin a vysocin, průmyslová revoluce, ...) - příčiny rychlého růstu lidské populace (průběh demografické revoluce) a jeho vliv na ŽP	1. 1.–2.
Mediální výchova	Média a mediální produkce - vývoj médií od knihtisku po internet; vznik masových médií Role médií v moderních dějinách - odlišnost postavení člověka v tradiční a moderní společnosti v souvislosti s typy médií	1.–2. 1.–2.

	- způsoby a druhy komunikace v dějinách (od posunků po digitální média) - média a dějiny – role médií v totalitních režimech	1.–2. 2.
--	---	-------------

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel? (strategie učitelovy práce)
Žák odhaduje náročnost učení a dělá si jeho časový rozvrh.	Učitel zařazuje do ověřování znalostí a dovedností žáků nesterjně náročné kapitoly, využívá k tomu rozdílné formy – testy, ústní zkoušení, mini-referáty (nutnost představení tématu v jedné minutě), referáty atd.
Žák pracuje aktivně, dokáže se vnitřně motivovat.	Učitel volí témata ke studiu tak, aby vzbudil pocit osobní angažovanosti žáků v problematice a ukázal jim dopady historických událostí na naši společnost a civilizaci.
Žák zpracovává samostatně i v týmu písemné práce i prezentace (s využitím veškeré moderní audiovizuální techniky).	Učitel zadává žákům samostatné i skupinové zpracování dějepisných témat a jejich prezentaci formou písemných prací (kompilační odborný text) nebo referátů s použitím zobrazovacích prostředků.
Žák kriticky hodnotí zdroje, rozhoduje o věrohodnosti určitého zdroje, dodržuje pravidla citací.	Učitel vede žáky k vyhledávání různých informačních zdrojů, jejich srovnávání a vyhodnocování – zařazuje diskuse na téma příčin odlišnosti pramenů. Vyžaduje standardizovanou citaci pramenů.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák vyhledává, třídí, hodnotí a zpracovává informace (heuristika, kritika, analýza, syntéza).	Učitel nastiňuje žákům problémové situace z minulosti, vede je k jejich řešení. Klade důraz na reálné (praktické) příklady. Učí žáky klást si otázky nad věcmi, které nás obklopují, pátrat po jejich kořenech, historické genezi.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák formuluje a vyjadřuje vlastní myšlenky a názory – slovem i písmem. Hovoří srozumitelně, stručně a neodbíhá od tématu. Dodržuje časové rozvržení řeči. Je schopen většinu témat nastínit během velmi krátkého času. Dokáže obhajovat své názory.	Učitel podněcuje žáky k diskusi nad kontroverzními tématy. Učitel zařazuje do výuky práci dvojic či týmovou spolupráci, zadává referáty a seminární práce, využívá techniky mini-referátů (nutnost představení tématu v jedné minutě).
Žák používá odbornou dějepisnou terminologii i pojmy z jiných vědních oborů. Při argumentaci pracuje s pojmy, které přesně definuje.	Učitel postupně přechází na dodržování komunikace písemné i ústní s výhradním využitím odborných pojmů. Učitel se s žáky účastní odborných besed/přednášek historiků, politiků, novinářů atd.
Žák rozlišuje úroveň komunikace (šíři, hloubku, míru odbornosti) podle možností okolí, se kterým komunikace probíhá.	Prezentace referátů a spolupráce v týmu probíhá i v jiném prostředí než ve třídě žáků – celoškolské projekty, spolupráce s žáky jiných ročníků, „modelová výuka“ mladších žáků základní školy.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si stanovuje vlastní priority a cíle s ohledem na schopnosti a zájmy.	Učitel dává žákům prostor k samostatné a volitelné práci – výběr témat referátů, seminárních prací; umožňuje zaujímat žákům rozdílné role v pracovních týmech.
Žák vyslechne více názorů, vhodně na ně reaguje a dokáže argumentovat, rozhoduje se na základě vlastního úsudku.	Učitel vede žáky ke vzájemné komunikaci při hodnocení a prezentaci prací, učí žáky argumentovat a naslouchat druhým. Na příkladech z historie ukazuje možnost manipulace jedince i skupin a rozvíjí schopnost rozpoznat takové jednání.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si je vědom významu participace na veřejném životě, dokáže	Učitel klade důraz na vysvětlení geneze demokracie a občanské

obhájit význam a pozitiva demokracie a fungování občanské společnosti.	společnosti; na příkladech totalitních režimů (nejen) 20. století vytvářejí žáci projekt, kde budou simulovat život v takových režimech.
Žák respektuje odlišné názory, kultury a náboženství.	Učitel seznamuje žáky s nejrůznějšími kulturami, etnickými a náboženskými skupinami, s jejich historickými kořeny, poukazuje na jejich odlišné i shodné rysy, vždy však zachovává respekt vůči nim. Vede žáky k diskusi na toto téma, k vyhledávání informací o nich. Na historických příkladech dokazuje možnost mírového soužití různých etnik, národů a náboženství.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák považuje podnikání za možný způsob seberealizace, staví se pozitivně k této činnosti. Uvědomuje si význam podnikání pro současnou civilizaci i odpovědnost podnikatele.	Učitel prostřednictvím dějepisných dokumentů seznamuje žáky s počátky podnikání, s odlišností jeho vnímání v různých částech světa. Ukazuje pozitivní i negativní příklady nejznámějších zakladatelů českých a mezinárodních firem (motivační faktor).
Žák usiluje o dosažení stanovených cílů – plánuje aktivity, flexibilně je koriguje v průběhu práce a dokončuje je.	Učitel zařazuje do výuky problémové úlohy projektového rázu, s jen částečně exaktními vstupními informacemi. Podněcuje žáky k jejich řešení (pro zvýšení motivace nechává na nich volbu tématu). Skupinově s žáky pak hodnotí jak výsledky, tak způsoby řešení.
Žák si je vědom vlastních schopností, je schopen sebereflexe.	Učitel vyhodnocuje veškeré činnosti žáků, dává jim zpětnou vazbu, učí žáky hodnotit vlastní dosažené výsledky i práci jiných.

Vzdělávací obsah

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup Žák:	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
	Orientuje se na časové ose, popíše základní dělení dějin. Definuje základní rozdíly mezi společnostmi starověkými, středověkými, novověkými a moderními.	Opakování učiva základní školy		
Charakterizuje smysl historického poznání a jeho povahu jako poznání nezavřeného a proměnlivého Rozlišuje různé zdroje historických informací, způsob jejich získávání a úskalí jejich interpretace	Definuje význam historických poznatků, orientuje se na časové ose a v dějepisné mapě. Uvede příklady historických pramenů a typy institucí, kde tyto zdroje nalezneme. Orientuje se v typech a přístupech PVH.	Význam historického poznání pro současnost Prehistorie a historie Historické epochy Práce historika, historické informace, jejich typy, účel a možnost využití; PVH	Média a mediální produkce – vývoj médií od knihtisku po internet	Projekt – Jak psát seminární práci (prameny, citace) spolupráce s ČjI (archív, listiny, kroniky)
Objasní ve shodě s aktuálními vědeckými poznatky materiální a duchovní život lidské společnosti v jednotlivých vývojových etapách pravěku; charakterizuje pojem archeologická kultura. Vysvětlí zásadní zlom ve vývoji lidstva v důsledku cílevědomé zemědělské	Stručně popíše pravěké dějiny/prehistorii. Klasifikuje její jednotlivé etapy. Doceňuje význam neolitické revoluce jako zásadní průlom ve vývoji lidstva.	Paleolit, mezolit Neolit – počátky zemědělství Eneolit, doba bronzová a železná		Vývoj člověka – Biologie spolupráce s Geografií (vliv přírodních podmínek na vznik prvních civilizací) vývoj písma (Žs, ČjI, He)

<p>a řemeslné činnosti.</p> <p>Zařadí časově a prostorově hlavní archeologické kultury pravěku.</p>				
<p>Zdůvodní civilizační přínos vybraných starověkých společenství, antiky a křesťanství jako základních fenoménů, z nichž vyrůstá evropská civilizace.</p> <p>Objasní židovství (vazbu mezi židovstvím a křesťanstvím) a další neevropské náboženské a kulturní systémy.</p> <p>Popíše určující procesy a události, uvede významné osobnosti starověkých dějin.</p>	<p>Vysvětlí podmínky vzniku prvních civilizací, lokalizuje je, stručně je charakterizuje. Na příkladech dokumentuje význam vzniku písma pro civilizaci, charakterizuje jeho vývoj.</p> <p>Vyjmenuje hlavní přínosy jednotlivých civilizací a států, provede komparaci staroorientálních a antických států.</p> <p>Využívá znalostí z Žv/Žs – porovná biblické texty s historickými poznatky a nálezy (archeologie). Vysvětlí okolnosti šíření judaismu v Izraeli, popíše příčiny vzniku i zániku království.</p>	<p>Staroorientální státy (Mezopotámie, Egypt, Indie, Čína)</p> <p>Starověký Izrael, judaismus</p> <p>Antické Řecko Antický Řím</p> <p>Naše země a ostatní Evropa v době římské; civilizovanost a barbarství, limes romanus jako civilizační hranice</p>	<p>Člověk a životní prostředí - vliv člověka na životní prostředí od počátku existence lidstva po současnost (devastace ŽP starověkého Středomoří)</p> <p>Žijeme v Evropě - evropské kulturní a historické kořeny Evropy</p>	<p>starověké dějiny Izraele, vznik a principy judaismu – Žs</p>
<p>Objasní proces christianizace a její vliv na konstituování raně středověkých států v Evropě; vysvětlí podstatu vztahu mezi světskou a církevní mocí v západním i východním kulturním okruhu i projevy vlivu náboženství a církve ve</p>	<p>Orientuje se ve vývoji středověké Evropy. Chápe význam křesťanství pro tehdejší společnost. Vysvětlí feudální systém, na příkladech popíše rozvrstvení středověké společnosti. Vymezi specifika jednotlivých regionů Evropy, vliv mimoevropských kultur na dané oblasti.</p>	<p>Feudální/lenní systém</p> <p>Utváření středověké Evropy (byzantsko-slovanská oblast, francká říše a oblast západní, východní a střední Evropy)</p>	<p>Základní problémy sociokulturních rozdílů - židovské a muslimské menšiny v Evropě (spolupráce s Židovskými studiiemi a Geografií)</p>	<p>Architektonické a kulturní slohy – spolupráce s Vv, Hv a Čjl</p>

<p>středověké společnosti.</p> <p>Vymezi specifika islámské oblasti.</p> <p>Definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti 5.–15. století a jeho specifické projevy ve vybraných státních celcích.</p> <p>Charakterizuje základní rysy vývoje na našem území.</p> <p>Vysvětlí důsledky tatarských a tureckých nájezdů, zejména pro jižní a východní Evropu.</p>	<p>Srovná středověkou evropskou společnost s ostatními civilizačními okruhy – v první řadě muslimskou.</p> <p>Orientuje se v zásadních meznících českých dějin středověku, na mapě uvede vývoj osídlení našich zemí.</p> <p>Charakterizuje židovskou populaci ve středověku; prokazuje přehled ve vývoji sefardské i aškenázské komunity.</p>	<p>Venkov a zemědělství, kolonizace; rozvoj řemesel a obchodu, urbanizace</p> <p>Islám a arabská říše</p> <p>Křesťanství jako nové kulturní a společenské pojítko, vnitřní nejednota křesťanství, papežství a císařství, křížové výpravy, kacířství, husitství</p> <p>České země ve středověku</p> <p>Židé ve středověku</p> <p>Vzdělanost a umění středověké společnosti</p> <p>Mongolská a turecká expanze – důsledky</p>		
<p>Rozpozná nové filozofické a vědecké myšlenky, které byly zformulovány ve 14.–17. století; zhodnotí jejich praktické dopady.</p>	<p>Definuje základní mezníky (politické, ekonomické, kulturní, náboženské) v přerodu středověké společnosti do novověké. Uvědomuje si význam změn v Evropě na přelomu 14.–17. století, především objevných plaveb,</p>	<p>Renesance a humanismus; reformace</p> <p>Zámořské plavby</p> <p>Ekonomické změny</p>		<p>Význam humanismu a renesance – spolupráce s ČJl</p>

<p>Porozumí důsledkům zámořských objevů, jež vedly k podstatným hospodářským i mocensko-politickým změnám.</p> <p>Popíše základní rysy reformace a protireformace, vysvětlí důsledky pro další evropský i světový vývoj.</p> <p>Vymezí základní znaky stavovství a absolutismu; uvede konkrétní projevy v jednotlivých zemích a příklady střetů.</p> <p>Posoudí postavení českého státu uvnitř habsburského soustátí a analyzuje jeho vnitřní sociální, politické a kulturní poměry.</p>	<p>pro formování kapitalismu, vzniku světového obchodu, zárodku kolonialismu a dnešního rozložení politických i ekonomických sil ve světě.</p> <p>Porovná různá státní zřízení, vyhodnotí jejich výhody a nevýhody.</p> <p>Zhodnotí postavení českého státu uvnitř habsburského soustátí a analyzuje jeho vnitřní sociální, politické a kulturní poměry.</p>	<p>v západní Evropě na přelomu 15. a 16. stol.</p> <p>Rivalita a kooperace evropských velmocí v raném novověku; třicetiletá válka</p> <p>Absolutismus a stavovství</p> <p>Barokní kultura, politika, náboženství</p> <p>Zrod britského impéria; počátky kolonizace</p> <p>Vznik USA</p>		
<p>Určí a zhodnotí hlavní myšlenky a principy osvícenství, rozpozná jejich uplatnění v revolucích 18. a 19. století.</p> <p>Na konkrétních příkladech jednotlivých států demonstruje postupný rozklad, zánik a proměny</p>	<p>Vysvětlí význam osvícenství pro 19. a 20. století.</p> <p>Vnímá změny v zemědělství, demografickém chování obyvatel v Evropě v 2. polovině 18. století, chápe jejich význam pro průmyslovou revoluci. Popíše průmyslovou revoluci, vyvodí všechny důsledky, které tyto změny přinesly.</p>	<p>Osvícenství</p> <p>Velké revoluce – francouzská revoluce 1789–99, rok 1848</p> <p>Evropa za napoleonských válek a po Vídeňském kongresu</p>	<p>Člověk a životní prostředí</p> <p>- vliv člověka na životní prostředí od počátku existence lidstva po současnost (průmyslová revoluce, ...)</p> <p>- příčiny rychlého růstu lidské populace (průběh demografické revoluce)</p>	<p>Haskala, emancipace Židů, integrace, asimilace, rasový antisemitismus, emigrace do USA, sionismus – integrace s Žs</p> <p>Vývoj počtu</p>

<p>dosavadních systémů přes úsilí mocenských struktur o jejich udržení.</p> <p>Posoudí význam ústavy a novou organizaci státu, uvede základní typy parlamentních státních systémů.</p> <p>Vysvětlí emancipační hnutí národů i jednotlivých společenských vrstev; vymezí místo utváření českého novodobého národa v tomto procesu, včetně jeho specifických rysů.</p> <p>Charakterizuje proces modernizace, vysvětlí průběh industrializace a její ekonomické, sociální a politické důsledky; rozpozná její ekologická rizika; určí základní příčiny asymetrického vývoje Evropy a světa v důsledku rozdílného tempa modernizace.</p> <p>Vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a v mimoevropském</p>	<p>Objasní zrod nacionalismu, vysvětlí jeho dopady na svět 19. (a 20.) století. Nastíní chronologicky vývoj bojů za politická práva, zlepšení sociálních poměrů a národní aspirace v Evropě. Vysvětlí rozložení sil velmocí v předvečer I. světové války, charakterizuje velmocenskou politiku.</p> <p>Popíše změny v aškenázském židovstvu v 18. a 19. století – emancipace, asimilace, haskala, vznik moderního antisemitismu. Do kontextu doby zasadí vznik sionismu, klasifikuje jeho jednotlivé proudy, popíše historii hnutí do roku 1914.</p> <p>Srovná „průměrného“ obyvatele českých zemí v roce 1790 a v roce 1910.</p>	<p>Rozvoj výroby a vědy, proměna agrární společnosti ve společnost průmyslovou, změny v sociální struktuře Utváření novodobých národních společností (české, slovenské, německé, italské); emancipační hnutí sociálních skupin – nacionalismus</p> <p>Sjednocení Německa a Itálie</p> <p>Předpoklady a projevy imperiální (mocenské a koloniální) politiky velmocí</p> <p>Nástup Ruska jako evropské velmoci; USA, jejich vnitřní vývoj a mezinárodní postavení do I. světové války</p> <p>Vzájemné střetávání velmocí, diplomatické a vojenské aktivity v předvečer I. světové války, mimoevropská</p>	<p>a jeho vliv na ŽP</p> <p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky - nerovnoměrný vývoj světa (přírodní podmínky, demografické, historické) – příčiny</p> <p>Základní problémy sociokulturních rozdílů - v čem spočívají rozdíly mezi asimilací, integrací a inkluzí – dokumentace na historických příkladech - typy migrací, příčiny migrace a její důsledky – příklady z historie</p>	<p>obyvatel, změny v osídlení, demografická revoluce – spolupráce s Geografií</p>
--	---	---	---	---

světě, jež byly příčinou četných střetů a konfliktů daného období.		ohniska koloniálních konfliktů Proměny životního stylu, vzdělanost a umění „belle époque“ přelomu 19. a 20. století		
--	--	--	--	--

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup Žák:	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Charakterizuje dvě světové války, dokumentuje sociální, hospodářské a politické důsledky.</p> <p>Uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa, který byl určen vyčerpáním tradičních evropských velmocí, vzestupem USA a nastolením bolševické moci v Rusku.</p> <p>Vymezí základní znaky hlavních totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie; objasní příčiny a podstatu agresivní politiky a neschopnosti potenciálních obětí jí čelit.</p>	<p>Charakterizuje vývoj v 19. století, velmocenskou politiku – vyvodí příčiny I. světové války. Detailně popíše důsledky této války, především s ohledem na poražené státy. Na mapě zakreslí hlavní územní změny.</p> <p>Objasní příčiny osamostatnění se Československa, nastíní jeho meziválečný vývoj, klady a zápory první republiky.</p> <p>Zhodnotí příčiny, ale především důsledky velké hospodářské krize. Vymezí základní znaky totalitních ideologií 20. století, provede jejich komparaci s moderní demokracií; objasní příčiny a podstatu agresivní politiky nacismu a fašismu.</p>	<p>První světová válka, české země v době první světové války, I. odboj</p> <p>Revoluce v Rusku, upevňování bolševické moci</p> <p>Versailleský systém a jeho vnitřní rozpory</p> <p>Vznik Československa,</p> <p>Československo v meziválečném období</p> <p>Evropa a svět ve 20. a 30. letech, světová hospodářská krize ve světě i v ČSR, růst</p>	<p>Role médií v moderních dějinách</p> <p>- média a dějiny – role médií v totalitních režimech</p> <p>- odlišnost postavení člověka v tradiční a moderní společnosti v souvislosti s typy médií</p>	

<p>Zhodnotí význam masové kultury.</p> <p>Vysvětlí souvislost mezi světovou hospodářskou krizí a vyhocením politických problémů, které byly provázeny radikalizací pravicových i levicových protidemokratických sil.</p>		<p>mezinárodního napětí a vznik válečných ohnisek</p> <p>Budování „židovské domoviny“</p> <p>Mnichovská krize a její důsledky</p> <p>Kultura 1. poloviny 20. století (zrod moderního umění, nástup masové kultury, sport)</p>		
	<p>Vysvětlí příčiny druhé světové války; srovná ji s první světovou, vyvodí důsledky a poválečnou mapu jako přímý důsledek konfliktu.</p> <p>Charakterizuje mechanismy rasové politiky/nenávisti nacistického Německa; popíše průběh holokaustu.</p>	<p>Druhá světová válka (globální a hospodářský charakter války, věda a technika jako prostředky vedení války), Protektorát Čechy a Morava, II. odboj</p> <p>Holokaust/Šoa</p>		<p>spolupráce s Žs</p>
<p>Charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikty.</p> <p>Vysvětlí základní problémy vnitřního vývoje zemí</p>	<p>Vysvětlí příčiny a následky vzniku bipolárního světa, uvede střetávání obou bloků. Doloží mocenské a politické důvody euroatlantické hospodářské a vojenské spolupráce.</p>	<p>Evropa a svět po válce (OSN, princip sociálního státu)</p> <p>Východní blok, jeho politický, hospodářský a sociální vývoj; SSSR jako světová velmoc; RVHP, Varšavská</p>	<p>Média a mediální produkce</p> <p>- vývoj médií od knihtisku po internet;</p> <p>vznik masových médií</p> <p>Role médií v moderních dějinách</p> <p>- odlišnost postavení člověka v tradiční</p>	

<p>západního a východního bloku; zejména se zaměří na pochopení vnitřního vývoje a vzájemných vztahů supervelmocí USA, SSSR a na situaci ve střední Evropě a v naší zemi.</p> <p>Porovná a vysvětlí způsob života a chování v nedemokratických společnostech a v demografiích.</p>		<p>smlouva</p> <p>Euroatlantická spolupráce a vývoj demokracie; USA jako světová velmoc</p> <p>Životní podmínky na obou stranách „železné opony“</p>	<p>a moderní společnosti v souvislosti s typy médií</p> <p>- způsoby a druhy komunikace v dějinách (od posunků po digitální média)</p> <p>- média a dějiny – role médií v totalitních režimech</p>	
	<p>Vyvodí ze znalostí evropské židovské společnosti a procesů 19. století kořeny sionismu. Orientuje se v historii hnutí až po vznik Státu Izrael.</p> <p>Vysvětlí příčiny vzniku židovského státu i kořeny arabsko/palestinsko-izraelského konfliktu.</p> <p>Popíše historii Státu Izrael do současnosti.</p>	<p>Konflikty na Blízkém východě</p> <p>Vznik státu Izrael</p> <p>Arabsko-izraelský konflikt</p> <p>Palestinsko-izraelský konflikt</p>		<p>Projekt – Den nezávislosti (Žs, He, Geografie)</p> <p>Učivo propojeno s Žs</p>
<p>Objasní hlavní problémy specifické cesty vývoje významných postkoloniálních rozvojových zemí; objasní význam islámské, židovské a některé další neevropské kultury v moderním světě.</p>	<p>Objasní rozpad koloniálních říší, zhodnotí problémy a postavení rozvojových zemí.</p>	<p>Dekolonizace; třetí svět a modernizační procesy v něm – ekonomické, demografické a politické postavení v globálním světě</p>	<p>Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová pomoc</p> <p>- historické kořeny rozvojové spolupráce (dekolonialismus) – spolu s Geografií</p>	<p>Integrace s Geografií a se ZSV</p>
<p>Popíše mechanismy a prostředky postupného</p>	<p>Shrne důvody vzniku evropské integrace, charakterizuje prohlubování</p>	<p>Pád komunistických režimů a jeho důsledky;</p>	<p>Žijeme v Evropě</p> <p>- evropské kulturní</p>	<p>Evropská unie – mezioborové</p>

<p>sjednocování Evropy na demokratických principech, vysvětlí lidská práva v souvislosti s evropskou kulturní tradicí; zná základní instituce sjednocující se Evropy, jejich úlohu a fungování.</p>	<p>integrace a její geografické rozšiřování. Popíše směřování Unie po rozpadu východního bloku.</p> <p>Zhodnotí důvody kolapsu komunistických diktatur a východního bloku.</p>	<p>sjednocující se Evropa a její místo v globálním světě</p>	<p>a historické kořeny Evropy</p> <ul style="list-style-type: none"> - historie evropské integrace – spolu s Geografií a se ZSV - významní Evropané a významní Češi (vliv na evropské a české dějiny) 	<p>téma (ZSV, Geografie)</p>
<p>Popíše a zhodnotí způsob života v moderní evropské společnosti.</p>	<p>Popíše a zhodnotí způsob života v moderní evropské společnosti.</p>	<p>Kořeny dnešní společnosti</p> <p>Druhá demografická revoluce</p> <p>Liberalizace, socializace</p>	<p>Morálka všedního dne</p> <ul style="list-style-type: none"> - morálka ve vztahu k ostatním kulturám - žák a sociální, resp. morální dilemata doby, v níž žije; kořeny současné společnosti a její morálky <p>Role médií v moderních dějinách</p> <ul style="list-style-type: none"> - odlišnost postavení člověka v tradiční a moderní společnosti v souvislosti s typy médií 	<p>Spolupráce se ZSV</p>
<p>Vymezí základní problémy soudobého světa a možnosti jeho dalšího vývoje.</p>	<p>Vymezí základní problémy dnešního světa, objasní jejich příčiny.</p>	<p>Globální problémy moderní společnosti</p>	<p>Základní problémy sociokulturních rozdílů</p> <ul style="list-style-type: none"> - typy migrací, příčiny migrace a její důsledky – příklady z historie 	<p>Integrace se ZSV, Světem v souvislostech, Geografií</p>

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Prohloubení OVO a učiva z 1. a 2. roč. (důraz na moderní dějiny, historii jednotlivých států, tematicky probírané dějiny, větší důraz na práci s původními texty a dokumenty; příprava na VŠ humanitních směrů).				

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Prohloubení OVO a učiva z 1. a 2. roč. (důraz na moderní dějiny, historii jednotlivých států, tematicky probírané dějiny, větší důraz na práci s původními texty a dokumenty).	Příprava na maturity a na vysoké školy humanitního zaměření.			

Geografie

Charakteristika předmětu

Geografie je v rámci ŠVP řazena formálně do okruhu Člověk a příroda, ale fakticky stojí na pomezí okruhů Člověk a příroda a Člověk a společnost. Integruje také některé OVO vzdělávacích oblastí Informatika a informační a komunikační technologie (Zdroje a vyhledávání informací, Zpracování a prezentace informací) a Člověk a svět práce (Národní hospodářství a úloha státu v ekonomice). Předmět navazuje na základní školu krátkým opakováním, důraz je kladen především na prohloubení práce s GIS, praktické výstupy z předmětu (mapy a jiné graficko-statistické projekty) a mezioborové vztahy se ZSV a předmětem Svět v souvislostech. V 1. roč. má předmět týdenní dotaci 2 hodiny, ve 2. roč. 3 hodiny. Ve 3. a 4. roč. je Geografie zařazena mezi předměty volitelného Humanitního bloku a její časová dotace je po dvou hodinách týdně v obou ročnících. Výuka probíhá převážně v odborné učebně, resp. učebně ICT (výukové programy), laboratoři GIS a DPZ a terénu (orientace na mapě, GPS).

Cílem předmětu je seznámit žáka s procesy, jevy a poznatky (přírodovědného i společenského charakteru), které získává v jiných vzdělávacích oborech, aplikovanými v konkrétním prostoru (Země, resp. vesmír). Žák získává představu o základních prostorových vztazích od globálního po mikroregionální měřítko. Aplikuje geografické poznatky v praxi, např. vliv pohybů Země a vesmírných těles na zemské klima, orientace v mapě, práce s atlasem. Osvojuje si geografické, tedy prostorové myšlení a prokazuje znalost základních geografických informačních zdrojů a způsobů jejich využití. Učivo lze rozdělit do několika učebních celků: vesmír, Země, kartografie (včetně DPZ, GPS a GIS, které však prolínají všemi dalšími celky), fyzická geografie, sociální a ekonomická geografie, regionální geografie s důrazem na Evropu a Česko, resp. Střední východ a Izrael. Probírané učivo má přímou vazbu na předměty Dějepis, Židovská studia, ZSV, Svět v souvislostech a Biologie.

Žák se učí komplexnímu pohledu na vztah mezi člověkem, společností, státem a přírodou. Poznává souvislosti mezi stavem přírody a lidskými aktivitami, zejména závislost společnosti na přírodních zdrojích a naopak vliv lidské společnosti na stav životního prostředí. Žák rozvíjí dovednosti objektivně pozorovat a analyzovat přírodní jevy, zkoumat jejich příčiny a zákonitosti. Geografie slouží svým prostorovým pojetím jako jakýsi integrátor poznatků a dovedností přírodovědných i společenských disciplín.

Významná část očekávaných výstupů (OVO) odpovídá, vzhledem k charakteru předmětu, ročníkovým OVO.

Začlenění průřezových témat

Vyšší gymnázium

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	<p>Globalizační a rozvojové procesy</p> <ul style="list-style-type: none"> - geografické vnímání globalizace – zvyšující se rychlost pohybu zboží, lidí a kapitálu; dynamika technologických cyklů; propojování ekonomik, klesající význam státních hranic - kulturní okruhy ve světě a v Evropě – civilizační okruhy, jejich charakteristika, shody a odlišnosti, střetávání se (příčiny) <p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky</p> <ul style="list-style-type: none"> - světový populační vývoj, demografická revoluce; mezinárodní migrace – příčiny, důsledky - zdraví v globálním kontextu – výživa, zdravotní péče, životní styl (SDŽ, kojenecká úmrtnost, ...) - nerovnoměrný vývoj světa – příčiny heterogenity (přírodní, demografické, kulturní, ekonomické, technologické, vojensko-politické) <p>Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová pomoc</p> <ul style="list-style-type: none"> - historické kořeny rozvojové spolupráce (kolonialismus, dekolonialismus) – spolu s Dějepisem - mezinárodní organizace, význam integrací (klady a zápory) - státy podle stupně rozvoje, chudoba a bohatství (ZSV, Svět v souvislostech) - světový obchod, Fair Trade (spolu se ZSV a Světem v souvislostech) <p>Žijeme v Evropě</p> <ul style="list-style-type: none"> - geografická charakteristika a historické kořeny Evropy (spolu s Dějepisem) - historie evropské integrace, význam EU, varianty dalšího vývoje – pozitiva/negativa (spolu se ZSV) - co Evropany spojuje (a co je rozděluje) – historie, tradice, jazyky, náboženství - vztahy ČR se sousedními zeměmi a spolupráce s nimi; středoevropské iniciativy (spolu se ZSV) 	<p>1.–4.</p> <p>2.–4.</p> <p>1.</p> <p>1.–2.</p> <p>1.–4.</p> <p>1.</p> <p>1.</p> <p>1.</p> <p>1.</p> <p>2.</p> <p>2.</p> <p>2.</p> <p>1.</p>
Multikulturní výchova	<p>Základní problémy sociokulturních rozdílů</p> <ul style="list-style-type: none"> - sociokulturní heterogenita v regionech ČR a Evropy - židovské a muslimské menšiny v Evropě (spolupráce s Židovskými studiiemi a ZSV) - typy migrací, příčiny migrace a její důsledky 	<p>2.</p> <p>2.</p> <p>1.–4.</p>
Environmentální výchova	<p>Člověk a životní prostředí</p> <ul style="list-style-type: none"> - vliv člověka na podnebí – příklady (důsledky těchto změn) - zdroje energie a surovin; obnovitelné a neobnovitelné zdroje, nakládání s nimi 	<p>1.</p> <p>1.</p>

	- příčiny populačního boomu a jeho důsledků pro ŽP Životní prostředí místního regionu a České republiky - problémy Prahy z hlediska ŽP (velkoměsto jako specifický region) - historie a současnost ochrany ŽP ČR	1. 2. 2.
Mediální výchova	Média a mediální produkce - příprava vlastních materiálů (tvorba textu a map s využitím GIS a dalšího specializovaného SW) - „novinářské“ zpracování charakteristik jednotlivých zemí (samostatná práce) - užití map v médiích Mediální produkty a jejich význam - rozbor aktuálního zpravodajství, kritika, generalizace, paušalizace - propagandistické mapy (Proč mapy lžou?)	1. 1.-4. 1.-4. 3.-4. 1.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák odhaduje náročnost učení a dělá si jeho časový rozvrh.	Učitel zařazuje do ověřování znalostí a dovedností žáků nanejvýš náročné kapitoly, využívá k tomu rozdílné formy – testy, slepé mapy, ústní zkoušení, mini-referáty (nutnost představení tématu v jedné minutě), referáty atd.
Žák pracuje aktivně, dokáže se vnitřně motivovat.	Učitel volí témata ke studiu tak, aby vzbudil pocit osobní angažovanosti žáků v problematice a ukázal jim praktické důsledky v našem životním prostředí.
Žák zpracovává samostatně i v týmu písemné práce i prezentace (s využitím veškeré moderní audiovizuální techniky).	Učitel zadává žákům samostatně i skupinové zpracování zeměpisných témat a jejich prezentaci formou písemných prací (kompilační odborný text) nebo referátů s použitím zobrazovacích prostředků.
Žák kriticky hodnotí zdroje, rozhoduje o věrohodnosti konkrétního zdroje, dodržuje pravidla citací.	Učitel vede žáky k vyhledávání různých informačních zdrojů, jejich srovnávání a vyhodnocování – zařazuje diskuse na téma příčin odlišnosti pramenů. Vyžaduje standardizovanou citaci pramenů.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák vyhledává, třídí a hodnotí informace. Analyzuje problém, vyhledá, příp. vymyslí možná řešení, posoudí jejich vhodnost, vybere to nejvhodnější a obhájí důvody, které ho k tomu vedly. Žák z dílčích informací vytváří syntézu.	Učitel vytváří žákům problémové situace, vede je k jejich řešení. Klade důraz na reálné (praktické) příklady. Učí žáky klást si otázky nad věcmi, které je obklopují (přírodní zdroje energie, změny klimatu, fungování lidské společnosti, střety kultur apod.).
Žák si při řešení problému propojuje poznatky z různých oborů/oblastí (především společenských a přírodovědných, ale i např. jazykových).	Na příkladu regionální geografie učitel představuje vliv všech složek přírody a společnosti na celkovou situaci daného území. Učitel využívá celoškolních projektů (např. Škola a její okolí, Náš region) k prosazování geografie jako integrujícího předmětu.
Žák se orientuje v prostoru, odhaduje vzdálenosti, pracuje s mapou a GPS, vytváří itineráře cesty.	Učitel zadává úlohy s využitím map, vede exkurze v terénu, resp. nechává žáky organizovat a plánovat sportovní a poznávací výlety, využívá poznatků a zážitků žáků z cestování.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák formuluje a vyjadřuje vlastní myšlenky a názory – slovem i písmem. Hovoří srozumitelně, stručně a neodbíhá od tématu. Dodržuje časové rozvržení řeči. Je schopen většinu témat nastínit během velmi krátkého času. Dokáže obhajovat své názory.	Učitel podněcuje žáky k diskusi nad aktuálními tématy. Učitel zařazuje do výuky práci dvojic či týmovou spolupráci, zadává referáty a seminární práce, využívá techniky mini-referátů (nutnost představení tématu v jedné minutě).
Žák používá odbornou geografickou terminologii i pojmy z jiných vědních oborů, včetně grafického vyjádření. Při argumentaci pracuje s pojmy, které přesně definuje.	Učitel postupně přechází na dodržování komunikace písemné i ústní s výhradním využitím odborných pojmů. Učitel se s žáky účastní odborných besed/přednášek geografů, politiků, novinářů a cestovatelů.
Žák rozlišuje úroveň komunikace (šíři, hloubku, míru odbornosti) podle možností okolí, se kterým komunikace probíhá.	Prezentace referátů a spolupráce v týmu probíhá i v jiném prostředí než ve třídě žáků – celoškolní projekty, spolupráce s žáky jiných ročníků, „modelová výuka“ mladších žáků základní školy.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si stanovuje vlastní priority a cíle s ohledem na schopnosti a zájmy.	Učitel dává žákům prostor k samostatné a volitelné práci – výběr témat referátů, seminárních prací; umožňuje zaujímat žákům rozdílné role v pracovních týmech.
Žák vyslechne více názorů, vhodně na ně reaguje a dokáže argumentovat, rozhoduje se na základě vlastního úsudku.	Učitel vede žáky ke vzájemné komunikaci při hodnocení a prezentaci prací, učí žáky argumentovat a naslouchat druhým. Na příkladech z praxe ukazuje možnost manipulace jedince i skupin a rozvíjí schopnost rozpoznat takové jednání.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák chápe vztah osobních a společenských zájmů, dokáže mezi nimi rozlišovat; chová se v zájmu udržitelnosti života na Zemi.	Učitel vytváří ve výuce atmosféru společného zájmu na stavu ŽP na Zemi a formuje v žácích vědomí, že globální dimenze Země nás všechny dostává „na palubu jedné lodi“.
Žák respektuje odlišné názory, kultury a náboženství.	Učitel seznamuje žáky s nejrůznějšími kulturami, etnickými a náboženskými skupinami, poukazuje na rozdíly (příp. shodné rysy), vždy však zachovává respekt vůči nim. Vede žáky k diskusi na toto téma, k vyhledávání informací o nich, organizuje exkurze do míst daných skupin či do muzeí; zajišťuje promítání dokumentárních filmů.
Žák se zajímá o dění ve světě a ve svém okolí, orientuje se v něm.	Učitel vede žáky ke sledování zpravodajství, s žáky vytvářejí projekty napodobující fungování státní správy a samosprávy, resp. mezinárodních organizací. Žáci si na těchto příkladech uvědomují možnost aktivního ovlivňování občanského života.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
--------------	-----------------------------

<p>Žák usiluje o dosažení stanovených cílů – plánuje aktivity, flexibilně je koriguje v průběhu práce a dokončuje je.</p>	<p>Učitel zařazuje do výuky problémové úlohy projektového rázu, s jen částečně exaktními vstupními informacemi. Podněcuje žáky k jejich řešení (pro zvýšení motivace nechává na nich volbu tématu). Skupinově s žáky pak hodnotí jak výsledky, tak způsoby řešení.</p>
<p>Žák si je vědom vlastních schopností, je schopen sebereflexe.</p>	<p>Učitel vyhodnocuje veškeré činnosti žáků, dává jim zpětnou vazbu, učí žáky hodnotit vlastní dosažené výsledky i práci jiných.</p>
<p>Žák se orientuje v možnostech trhu, zná výhody a nevýhody různých druhů podnikání.</p>	<p>V rámci ekonomické geografie se žáci dozvídají základní faktory pro fungování trhu; ve spolupráci se ZSV si vyzkoušejí fungování společnosti (např. Cestovní kancelář, Spediční firma). Učitel zařazuje mapování obslužné sítě v mikroregionu bydliště/školy – její proměnu (zánik/vznik právnických a živnostenských jednotek).</p>

Vzdělávací obsah

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
DOVO	Definuje předmět geografie, vysvětluje význam jednotlivých geografických disciplín.	Geografie jako věda Dělení geografie		
<p>Používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů.</p> <p>Používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii.</p> <p>Využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové spolupráci.</p> <p>Využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů.</p> <p>Posuzuje tvůrčím způsobem</p>	<p>Orientuje se v geografických datových zdrojích, užívá základní odbornou terminologii.</p> <p>Samostatně vyhledává a hodnotí relevantní zdroje informací a dat, jak písemných, tak elektronických.</p>	<p>Geografické informace</p> <p>Zdroje dat (písemné, elektronické)</p> <p>Kritika zdrojů</p>		<p>spolupráce s Informatikou</p>

aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací.				
<p>Vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území.</p> <p>Čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje.</p> <p>Zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru, multimediálních technologií a internetu.</p>	<p>Prokazuje schopnost číst a pracovat s mapou i atlasem.</p> <p>Vytváří mapy v prostředí GIS, užívá základní metody tematické kartografie, pracuje s podklady DPZ.</p>	<p>Geografická kartografie a kartografická zobrazení, topografie</p> <p>Mapa</p> <p>Tvorba mapy DPZ, GIS</p> <p>Tematická kartografie</p> <p>Atlas</p> <p>Geografický a kartografický vyjadřovací jazyk</p> <p>Krajina</p> <p>Vývoj interakce příroda-společnost</p>	<p>Média a mediální produkce - příprava vlastních materiálů (tvorba textu a map s využitím GIS a dalšího specializovaného SW)</p> <p>Mediální produkty a jejich význam - propagandistické mapy (Proč mapy lžou?)</p>	<p>Projekt – tvorba obecně-zeměpisných a tematických map</p> <p>Projekt Krajina I. (jaro) – společně Geografie, Biologie, Chemie, Fyzika, Vv</p>
Orientuje se s pomocí map v krajině.	Pracuje s mapou, propojuje znalost mapy s orientací pomocí GPS.	Orientace na mapě a v terénu GPS Terénní exkurze, aplikace		opakování učiva základní školy
Vymezí místní region (podle bydliště, školy) na mapě podle zvolených kritérií, zhodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry mikroregionu a jeho vazby k vyšším územním celkům a regionům.	Na základě znalostí geografických zdrojů, s využitím map a plánů vytvořených pomocí GIS poznává blízké okolí školy, orientuje se v problémech svého	Místní region Mapy a plány mikroregionu Informace o Praze 2 a Josefově Administrativní členění Prahy		spolupráce s dějepisem – kroniky a archívy Prahy 2, židovského města

	makroregionu.	Strategické a územní plánování		
Porovná postavení Země ve vesmíru a podstatné vlastnosti Země s ostatními tělesy sluneční soustavy.	Definuje základní pohyby planet, včetně Země a objasní důsledky pohybů, sklonu osy a tvaru Země pro život na Zemi.	Sluneční soustava Keplerovy zákony Tvar a pohyby Země (Země jako vesmírné těleso) Zeměpisné souřadnice Časová pásma		
<p>Porovná na příkladech mechanismy působení endogenních (včetně deskové tektoniky) a exogenních procesů a jejich vliv na utváření zemského povrchu a na život lidí.</p> <p>Analyzuje energetickou bilanci Země a příčiny vnitřních a vnějších geologických procesů.</p> <p>Analyzuje různé druhy poruch v litosféře.</p> <p>Objasní mechanismy globální cirkulace atmosféry a její důsledky pro vytváření klimatických pásů.</p> <p>Objasní velký a malý oběh vody a rozliší jednotlivé složky hydrosféry a jejich funkci</p>	<p>Přiřazuje jednotlivé složky a jevy k příslušným sférám. Uvádí vztah mezi složkami a prvky přírodních sfér, jejich vzájemnou souvislost a podmíněnost. Porovnává působení vnitřních a vnějších přírodních sil.</p> <p>Aplikuje teoretické poznatky na fyzicko-geografické zhodnocení místního regionu a Česka.</p> <p>Odvozuje zonální rozdělení podnebných pásů na základě pohybů Země, jejího tvaru</p>	<p>Struktura Země</p> <p>Fyzickogeografická sféra</p> <p>Litosféra Tektonika</p> <p>Atmosféra Meteorologické prvky Globální cirkulace vzduchu</p> <p>Hydrosféra Rozdělení vody na Zemi Malý a velký oběh Pohyby mořské vody</p> <p>Pedosféra</p> <p>Klima</p>		spolupráce s Biologií (biosféra, geologie) a Fyzikou (atmosféra)

<p>v krajině.</p> <p>Hodnotí vodstvo a půdní obal Země jako základ života a zdroje rozvoje společnosti.</p> <p>Zhodnotí využitelnost různých druhů vod a posoudí možné způsoby efektivního hospodaření s vodou v příslušném regionu.</p> <p>Rozliší hlavní biomy světa.</p> <p>Rozliší složky a prvky fyzickogeografické sféry a rozpozná vztahy mezi nimi.</p>	<p>a vlastností atmosféry.</p> <p>Odvodí příčiny pohybů mořské vody.</p>	<p>Podnebné pásy Zonalita</p> <p>FG systém na planetární a na regionální úrovni</p>		
<p>Zhodnotí na příkladech dynamiku vývoje obyvatelstva na Zemi, geografické, demografické a hospodářské aspekty působící na chování, pohyb, rozmístění a zaměstnanost obyvatelstva.</p> <p>Analyzuje hlavní rasová, etnická, jazyková, náboženská, kulturní a politická specifika s ohledem na způsob života a životní úroveň v kulturních regionech světa.</p> <p>Identifikuje obecné základní geografické znaky a funkce sídel a aktuální tendence ve vývoji</p>	<p>Zhodnotí prostorovou organizaci světové populace, její rozložení a růst. Orientuje se v demograf. ukazatelích, je schopen jejich aplikace na libovolné území a typ společnosti. Ilustruje na příkladech mozaiku multikulturního světa.</p>	<p>Obyvatelstvo Demografické charakteristiky Vývoj počtu obyvatel Rozmístění obyvatelstva Urbanizace a sídla Rasy, jazyky a náboženství</p>	<p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky - světový populační vývoj, demografická revoluce; mezinárodní migrace – příčiny, důsledky - zdraví v globálním kontextu – výživa, zdravotní péče, životní styl (SDŽ, kojenecká úmrtnost, ...)</p> <p>Člověk a životní prostředí - příčiny populačního boomu a jeho důsledků pro ŽP</p> <p>Základní problémy sociokulturních rozdílů</p>	

<p>osídlení.</p>			<p>- typy migrací, příčiny migrace a její důsledky</p> <p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky</p> <p>- světový populační vývoj, demografická revoluce; mezinárodní migrace – příčiny, důsledky</p> <p>- zdraví v globálním kontextu – výživa, zdravotní péče, životní styl (SDŽ, kojenecká úmrtnost, ...)</p>	
<p>Zhodnotí nerovnoměrné rozmístění, objem a distribuci světových surovinových a energetických zdrojů.</p> <p>Zhodnotí na příkladech světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitými složkami, strukturou a funkcemi a zohlední faktory územního rozmístění hospodářských aktivit, vymezení jádrové a periferní oblasti světa.</p> <p>Vyhledá na mapách hlavní světové oblasti cestovního ruchu, porovná jejich lokalizační faktory a potenciál.</p>	<p>Formuluje význam světového hospodářství. Klasifikuje jeho jednotlivé sféry a sektory. Lokalizuje zdroje nerostných surovin a jádra světové ekonomiky. Porovná předpoklady a faktory územní diferenciacce hospodářské činnosti.</p> <p>Popíše základní fungování příjmů a výdajů státu.</p>	<p>Ekonomické sektory</p> <p>Světové hospodářství</p> <p>HDP, HDP/obyv.</p> <p>Inflace</p> <p>Příjmy a výdaje státu</p> <p>Zemědělství a těžba surovin</p> <p>Průmysl</p> <p>Doprava, služby</p> <p>Cestovní ruch</p>	<p>Člověk a životní prostředí</p> <p>- zdroje energie a surovin; obnovitelné a neobnovitelné zdroje, nakládání s nimi</p> <p>- příčiny populačního boomu a jeho důsledků pro ŽP</p>	

<p>Objasní základní principy fungování systému příjmů a výdajů státu.</p> <p>Na základě aktuálních mediálních informací posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů (inflace, úroveň HDP, míra nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni občanů.</p>				
<p>Zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí v lokální, regionální a globální úrovni.</p> <p>Posuzuje geologickou činnost člověka z hlediska možných dopadů na životní prostředí.</p>	<p>Na vybraných příkladech ilustruje důsledky přírodních a společenských vlivů na životní prostředí.</p>	<p>Poškozování a ochrana životního prostředí</p> <p>Krajina</p>		<p>Biologie</p>
<p>Rozliší a porovnává státy světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti.</p> <p>Lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji.</p>	<p>Porovnává regiony, státy světa a mezinárodní integrace na základě specifických znaků.</p> <p>Ukazuje na příkladech výrazné disproporce v životní úrovni obyvatel planety, charakterizuje vlastní pojem „životní úroveň“. Kategorizuje základní veličiny, určující stupeň rozvoje</p>	<p>Stát a jeho atributy Nezávislý stát, závislé území Hranice de facto, de iure (Izrael) Formy vlády Způsoby vlády Mezinárodní integrace</p> <p>Kulturní a politické prostředí</p>	<p>Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová pomoc</p> <ul style="list-style-type: none"> - historické kořeny rozvojové spolupráce (kolonialismus, dekolonialismus) – spolu s Dějepisem - mezinárodní organizace, význam integrací (klady a zápor) - státy podle stupně rozvoje, chudoba a bohatství (ZSV, Svět v souvislostech) 	

	zemí světa.	Státy podle stupně rozvoje (demografické, ekonomické a sociální faktory) Socioekonomická sféra		
Zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje České republiky. Využívá geologickou mapu ČR k objasnění geologického vývoje regionů. Lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti České republiky, rozlišuje jejich specifika.	Hodnotí polohu, přírodní, hospodářské, společenské a politické poměry. Posoudí postavení České republiky v rámci Evropy a světa. Lokalizuje kraje ČR, důležitá centra zemědělství, těžby surovin, průmyslu, cestovního ruchu.	Česká republika Přírodní podmínky a nerostné zdroje Státní zřízení, administrativní členění Ekonomika, jádro x periferie	Životní prostředí místního regionu a České republiky - problémy Prahy z hlediska ŽP (velkoměsto jako specifický region) - historie a současnost ochrany ŽP ČR	

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
DOVO REGOVO	Vysvětlí roli Evropy v dějinách lidstva i v současném světě, definuje společné rysy evropské civilizace. Charakterizuje jednotlivé části světadílu. Hodnotí jejich polohu, přírodní, hospodářské, společenské a politické poměry.	Makroregiony světa Střední Evropa Západní Evropa Severní Evropa	Základní problémy sociokulturních rozdílů - sociokulturní heterogenita v regionech ČR a Evropy - židovské a muslimské menšiny v Evropě (spolupráce s Židovskými studiiemi a ZSV)	

		<p>Jižní Evropa</p> <p>Východní Evropa</p>	<p>Žijeme v Evropě</p> <ul style="list-style-type: none"> - geografická charakteristika a historické kořeny Evropy (spolu s Dějepisem) - historie evropské integrace, význam EU, varianty dalšího vývoje – pozitiva/negativa (spolu se ZSV) - co Evropany spojuje (a co je rozděluje) – historie, tradice, jazyky, náboženství <p>Globalizační a rozvojové procesy</p> <ul style="list-style-type: none"> - kulturní okruhy ve světě a v Evropě – civilizační okruhy, jejich charakteristika, shody a odlišnosti, střetávání se (příčiny) 	
	<p>Objasní příčiny integračních snah evropských států. Definuje základní pilíře, na kterých stojí Evropská unie. Posoudí argumenty pro- a proti- Unii. Diskutuje na toto téma, posoudí dopady vstupu Česka do EU.</p>	<p>Integrační snahy v minulosti</p> <p>Historický vývoj EU</p> <p>Fungování a instituce EU</p> <p>Česko a EU</p>		<p>spolupráce hlavně se ZSV, plus Svět v souvislostech</p>
<p>DOVO</p> <p>REGOVO</p>	<p>Charakterizuje jednotlivé makroregiony Asie. Hodnotí jejich polohu, přírodní, hospodářské, společenské a politické poměry. Posoudí význam Asie pro ostatní svět, především s ohledem na Japonsko, Čínu, Indii a Perský</p>	<p>Význam a rozdělení Asie</p> <p>Východní Asie, asijské tygři</p> <p>JV Asie</p> <p>Jižní Asie</p> <p>Střední Asie, Zakavkazsko</p>		

	záliv.	Střední východ		
DOVO REGOVO	Prokazuje hlubší znalost problematiky oblasti, včetně arabsko-izraelského konfliktu. Na příkladech ukazuje historické i současné příčiny tohoto stavu. Charakterizuje současný stát Izrael (FG, demografie, politika, ekonomie).	Arabsko-izraelský konflikt Přírodní podmínky Izraele Obyvatelstvo Ekonomika Politika		
DOVO REGOVO	Vysvětlí rozdílná vymezení Ameriky (Severní a Jižní, Severní a Latinská, Střední Amerika). Hodnotí polohu, přírodní, hospodářské, společenské a politické poměry. Objasní roli (ekonomickou, politickou, vojenskou) USA v současném světě.	Amerika x Ameriky Severní Amerika – USA, Kanada Latinská Amerika – charakteristika Střední Amerika Státy Latinské Ameriky		
DOVO REGOVO	Lokalizuje daný region a jeho základní části na mapě. Hodnotí polohu, přírodní, hospodářské, společenské a politické poměry. Vysvětlí příčiny současných problémů kontinentu, navrhuje možná řešení.	Historie kontinentu Severní Afrika (jednotlivé státy) Subsaharská Afrika (regiony) Republika Jižní Afrika		Problematika apartheidu
DOVO REGOVO	Definuje specifika kontinentu Austrálie a Oceánie. Porovná absolutní potenciál (lidský, ekonomický, surovinový) s ostatními (podstatně většími) kontinenty. Hodnotí polohu, přírodní, hospodářské,	Austrálie, Nový Zéland a Oceánie Světový oceán Polární oblasti		

	<p>společenské a politické poměry.</p> <p>Hodnotí polohu, přírodní, hospodářské, společenské a politické poměry. Zdůvodní význam těchto oblastí pro ekosystém Země.</p> <p>Vyjmenuje nejvýznamnější polární stanice (Amundsen-Scott, Vostok, Karas-Kupka).</p>			
<p>Určí základní vlastnosti vzorku půdního profilu a navrhne využitelnost a způsob efektivního hospodaření s půdou v daném regionu.</p> <p>Posoudí význam i ekologickou únosnost těžby a zpracovatelských technologií v daném regionu.</p>		<p>Hospodářská aktivita člověka v krajině</p> <p>Dopady antropogenních aktivit na ŽP</p> <p>Orientace v krajině, GPS – opakování</p>	Projekt Krajina II.	Geografie, Biologie, Chemie, Fyzika, Vv

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Prohloubení OVO a učiva z 1. a 2. roč. (důraz na politický a ekonomický přehled, regionální geografii).</p>				

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Prohloubení OVO a učiva z 1. a 2. roč. (důraz na politický a ekonomický přehled, regionální geografii).	Příprava na maturity a na vysoké školy humanitního i přírodovědného zaměření.			

Pozn.:

DOVO – vytvářené dlouhodobě na základě dílčích školních výstupů a učiva – Dlouhodobé

Používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů.

Vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území.

Čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje.

Využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové spolupráci.

Využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů.

Posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací.

Zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru, multimediálních technologií a internetu.

REGOVO – vytvářené na základě dílčích školních výstupů a učiva vázících se k regionální geografii – Regionální

Rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi.

Lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti a jednotlivé makroregiony vzájemně porovná.

Zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi.

Analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní (společenské) krajinné složky a prvky krajiny.

Všech regionálních témat se týká:

- PT – „novinářské“ zpracování charakteristik jednotlivých zemí (samostatná práce)
- spolupráce s Dějepisem (historický vývoj zemí)

Chemie

Charakteristika předmětu

Vyučovací předmět *Chemie* vychází ze vzdělávací oblasti *Člověk a příroda*, a dále ze vzdělávací oblasti *Člověk a svět práce*. Nemalou měrou se ale rovněž významně zabývá tematickým okruhem *Rizika ohrožující zdraví* a jejich prevence ze vzdělávací oblasti *Výchova ke zdraví*, dále ale také kooperuje s dalšími vzdělávacími oblastmi, především pak s oblastmi *Matematika a její aplikace*, *Člověk a společnost* a *Člověk a svět práce*. Výuka chemie (1. ročník až 3. ročník) je koncipována jako předmět, který má umožnit žákům nahlédnout do základů chemie a biochemie. Poznatky jsou rozšířením znalostí z předcházejících let studia chemie. Žáci se učí hledat souvislosti mezi chemickými ději probíhajícími v přírodě. Takto nabyté znalosti by měli umět uplatnit v běžném životě. Nezbytnou součástí výuky chemie jsou praktická laboratorní cvičení. Základní formou výuky je výklad často doplňovaný demonstračními pokusy. To vše je zpřesňováno ukázkami z internetu, videem, referáty a prezentacemi s případnými exkurzemi.

Vzdělávacím cílem předmětu *Chemie* je porozumění zákonitostem přírodních procesů, uvědomění si souvislostí mezi stavem přírody a lidskou činností (především pak závislost člověka na přírodních zdrojích a vlivy lidské činnosti na stav životního prostředí a na lidské zdraví), a zejména na pochopení důležitosti udržování přírodní rovnováhy pro existenci živých soustav, včetně člověka. Žáci se učí zkoumat změny probíhající v přírodě, odhalují příčiny a následky ovlivňování důležitých místních i globálních ekosystémů a uvědoměle využívají své přírodovědné poznání ve prospěch ochrany životního prostředí a principů udržitelného rozvoje.

Předmět chemie se vyučuje v 1. až 4. ročníku gymnázia. V 1. a 2. ročníku je pro všechny žáky společný. V 3. A 4. ročníku si žáci volí přírodovědný nebo humanitní blok. V humanitním bloku již žádné hodiny chemie nejsou. Přírodovědný blok si volí žáci, kteří přírodovědné předměty studují intenzivněji a vyžadují tak vyšší nároky a větší rozsah učiva. Hodinová dotace je zachycena v tabulce:

ročník	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
humanitní blok			0	0
přírodovědný blok	3	2	2	2

Hodiny chemie se vyučují zčásti ve specializované laboratoři přírodních věd (případně v učebně s interaktivní tabulí) a zčásti v kmenových třídách. Laboratoř přírodních věd je vybavena počítačem s připojením na internet, projektorem a videem. Dále je zde přívod plynu a vody, což je podmínka k tomu, aby se zde mohly provádět demonstrační pokusy.

Na povinné hodiny navazují volitelné semináře, kde dochází k prohloubení probírané látky a dostatečné přípravě na přijímací zkoušky na VŠ.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci využívají různé metody poznávání přírodních objektů, procesů, vlastností	Učitel demonstruje získávání poznatků různými metodami, vede žáky k vlastnímu zkoumání a objevům.
Žáci používají odbornou terminologii a symboliku v předmětu	Učitel vede žáky k odvozování termínů a symbolů.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci chápou vzájemné souvislosti probíraných přírodních jevů i ve vztahu k jiným oborům a praktickému životu	Učitel demonstruje probírané přírodní jevy na příkladech z praktického života. Vede žáky k využívání informací z jiných oborů zadáváním komplexních úloh.
Žáci samostatně objevují pravidla, formulují problémy a definice	Učitel zadává takové úlohy, které žáky vedou k samostatným objevům pravidel, formulování definic i k určení nových problémů.
Žáci využívají různé zdroje informací, v nichž si ověřují správnost řešení	Učitel vede žáky ke kritickému zkoumání pramenů a k ověřování informací z různých zdrojů. Např. Modeluje různé situace, kdy problematiku předloží z více zdrojů a vede žáky k obdobnému srovnání.
Žáci vyhledávají informace v různých zdrojích, zpracovávají referáty na zadané i dobrovolné téma, jsou schopni přednést referát pouze s pomocnou osnovou	Učitel zadává žákům referáty, vytváří společně s nimi kritéria dobře odvedené práce ve formální i obsahové rovině.

Kompetence komunikativní:

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci pracují ve skupině, přijímají různé role	Učitel zadává skupinové práce, které umožňují průběžné zastávání různých rolí.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci uvádějí příklady zneužití chemie a poškozování životního prostředí	Učitel předkládá žákovi příklady praktického využití chemikálií v běžném životě i v chemickém průmyslu, vede je k hledání pozitiv a negativ i k vlastnímu hledání příkladů.
Žáci třídí odpad ve třídě	Učitel vyzývá žáky k argumentaci na téma ochrana životního prostředí, vede je k ochraně životního prostředí.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák usiluje o dosažení stanovených cílů – plánuje aktivity, flexibilně je koriguje v průběhu práce a dokončuje je.	Učitel zařazuje do výuky problémové úlohy projektového rázu, s jen částečně exaktními vstupními informacemi. Podněcuje žáky k jejich řešení (pro zvýšení motivace nechává na nich volbu tématu). Skupinově s žáky pak hodnotí jak výsledky, tak způsoby řešení.
Žák si je vědom vlastních schopností, je schopen sebereflexe.	Učitel vyhodnocuje veškeré činnosti žáků, dává jim zpětnou vazbu, učí žáky hodnotit vlastní dosažené výsledky i práci jiných.
Žáci se podílejí na tvorbě pravidel skupinové práce	Učitel vede žáky k vytvoření pravidel skupinové práce a k jejich důslednému dodržování

Vzdělávací obsah

Experimentální činnost – během jednotlivých tematických celků v průběhu všech let

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- dodržuje pravidla bezpečné práce a ochrany životního prostředí při experimentální práci - poskytne první pomoc při	- seznámí se s pravidly bezpečné práce a ochrany životního prostředí a respektuje jejich dodržování	Bezpečnost při experimentální činnosti zásady bezpečné práce v laboratoři, první pomoc při úrazu v laboratoři	Osobnostní a sociální výchova	Člověk a svět práce (práce s laboratorní technikou)

<p>úrazu v laboratoři - pracuje bezpečně s vybranými dostupnými a běžně používanými látkami a hodnotí jejich rizikovost; posoudí nebezpečnost vybraných dostupných látek, se kterými zatím pracovat nesmí</p>	<p>- přivolá a poskytne první pomoc při úrazu - vyhodnotí rizika užívání běžně dostupných látek v domácnosti a v laboratoři - seznámí se se základními jedy</p>			
<p>- vybere a prakticky využívá vhodné pracovní postupy, přístroje, zařízení a pomůcky pro konání konkrétních pozorování, měření a experimentů - zpracuje protokol o cíli průběhu a výsledcích své experimentální práce a zformuluje v něm závěry, k nimž dospěl - vyhledá v dostupných informačních zdrojích všechny podklady, jež mu co nejlépe pomohou provést danou experimentální práci</p>	<p>- seznámí s pracovními postupy, přístroji, zařízeními a pomůckami v jednotlivých tematických částech - písemně prezentuje svou práci prostřednictvím výstupního laboratorního protokolu - zhodnotí význam své práce se zřetelným vývojem v jednotlivých ročnících - dokáže se orientovat v informačních zdrojích a vyhodnotit dostupné informace</p>	<p>Experimentální činnost práce s laboratorními pomůckami, portfolio protokolů za jednotlivé ročníky, zhotovení samostatných prací odpovídajících věku (referáty, seminární práce, skupinové práce, projekty)</p>	<p>Osobnostní a sociální výchova Mediální výchova</p>	<p>Člověk a svět práce (práce s laboratorní technikou)</p>

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- využívá znalosti o částicové struktuře látek k předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích	- umí rozepsat stavbu atomového jádra i elektronového obalu u všech nepřechodných prvků - zapisuje elektronovou konfiguraci všech nepřechodných prvků	Atomy atomové teorie, složení atomu, radioaktivita, kvantová čísla, orbitaly, pravidla pro zaplňování orbitalů		fyzika
- využívá znalostí o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích	- u jednotlivých sloučenin rozpozná druh chemické vazby	Molekuly stavba molekul, chemická vazba, druhy chemických vazeb, struktura krystalů (typy)		fyzika
- využívá odbornou terminologii při popisu a vysvětlování chemických dějů - provádí chemické výpočty a uplatňuje při řešení praktických problémů	- dle slovního zadání schematicky zapíše chemickou reakci	Chemické reakce chemický děj, chemické rovnice, výpočet stechiometrických koeficientů		laboratorní cvičení
- využívá odbornou terminologii při vysvětlování chemických dějů	- aplikuje předkládané teorie na praktických příkladech	Kinetika chemických reakcí reakční rychlost, srážková teorie, teorie aktivovaného komplexu, katalýza		fyzika

		Termochemie reakční teplo, termochemické zákony		
		Chemická rovnováha rovnovážná konstanta, Guldberg-Waageův zákon, princip akce a reakce, teorie kyselin a zásad		
- předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků	- reprodukuje periodický zákon - schematicky zapisuje elektronovou konfiguraci	Periodická soustava prvků periodický zákon, periody, skupiny, zkrácený zápis elektronové konfigurace		
- využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin - charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí - předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin - využívá znalostí základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii	- na základě periodického systému předvídá vlastnosti vybraných prvků a aplikuje je v chemických reakcích	Vodík a jeho sloučeniny hydridy, voda Kyslík a jeho sloučeniny oxidy, peroxidy p-prvky vlastnosti významných p-prvků a jejich sloučenin s-prvky vlastnosti významných s-prvků a jejich sloučenin d-prvky, f-prvky vlastnosti významných d-prvků a jejich sloučenin		laboratorní cvičení
- zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro	- využívá systematické, triviální a dvousložkové	Základy organické chemie		

<p>strukturu organických sloučenin</p> <ul style="list-style-type: none"> - aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů - aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech - využívá znalostí základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii 	<p>názvosloví pro známé sloučeniny z praxe</p> <ul style="list-style-type: none"> - aplikují principy základních organických reakcí na konkrétních příkladech 	<p>stavba atomu uhlíku (hybridizace), vazby v molekulách organických sloučenin,</p> <p>Organické názvosloví systematické, dvousložkové, triviální</p> <p>Organické reakce klasifikace organických reakcí (homolýza, heterolýza, substituce, eliminace, adice, přesmyk)</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů - aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech - charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové 	<ul style="list-style-type: none"> - uvádí příklady zástupců uhlovodíků pro uvedené skupiny a na základě jejich vlastností nalézá jejich využití v praktickém životě - navrhuje způsoby přípravy pro jednotlivé uváděné zástupce 	<p>Uhlovodíky nasycené, nenasycené, aromatické</p>		<p>laboratorní cvičení</p>

zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí				
---	--	--	--	--

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí - aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech	- rozčlení organické sloučeniny do základních skupin včetně jejich nejvýznamnějších zástupců - zhodnotí jejich využití v praxi	Deriváty uhlovodíků efekty substituentů halogenderiváty, dusíkaté deriváty (nitrosloučeniny, aminy), kyslíkaté deriváty (hydroxyderiváty, karbonylové sloučeniny, karboxylové kyseliny, funkční a substituční deriváty karboxylových kyselin (základní složení a struktura, význam pro organismy)		laboratorní cvičení
- charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí	- seznamuje se s významnými zástupci heterocyklů a propojuje o nich získané poznatky s informacemi získanými v biologii (př. báze, hemoglobin...) - uvědomuje si pozitivní a negativní vliv alkaloidů na lidský organismus (návykové látky)	Heterocykly, alkaloidy klasifikace heterocyklů, zástupci jednotlivých skupin, jejich výskyt a význam pro živé organismy zástupci alkaloidů		biologie
- objasní strukturu a funkci	- orientuje se v poznatech	Sacharidy		laboratorní cvičení

sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech - charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam	o stavbě tuků, cukrů a bílkovin - popíše základní metabolické procesy	stavba, funkce a základní metabolické procesy (monosacharidy, oligosacharidy, polysacharidy)		biologie
		Lipidy tuky, vosky		
		Bílkoviny struktura, klasifikace a význam bílkovin		
- objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech	- chápe význam biokatalyzátorů pro živé organismy	Biokatalyzátory enzymy, vitaminy, hormony		biologie
- objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech - charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam	- chápe podstatu přenosu genetické informace (tvorby bílkovin)	Nukleové kyseliny složení, struktura a význam nukleových kyselin		biologie
- charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí	- zhodnotí význam organické chemie v současné společnosti, její vliv na člověka a životní prostředí	Syntetické makromolekulární látky polymerace, polyadice, polykondenzace (zástupci)		
		Léčiva, pesticidy, barviva a detergenty		
-vyhodnotí bezpečnost ukládání odpadů a efektivitu využívání druhotných surovin	-sleduje ve svém okolí využívání a separaci druhotných surovin a chápe důležitost správného	Interakce mezi přírodou a společností		Biologie, geografie

v daném regionu	nakládání s odpady			
-----------------	--------------------	--	--	--

3. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin	- umí odvodit vzorce anorganických sloučenin a zapíše je jednotlivými typy vzorců	Složitější anorganické názvosloví thiokyseliny, peroxokyseliny, dikyseliny, ... Vzorce sloučenin empirický vzorec, molekulový, konstituční, geometrický, konfigurační, konformační, strukturní elektronový vzorec		
- provádí chemické výpočty a uplatňuje při řešení praktických problémů	- provádí chemické výpočty a uplatňuje je při přípravě roztoků v praxi	Roztoky a koloidní soustavy rozpouštění, molární koncentrace, změny složení roztoků		
- využívá znalostí o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích	- u zvolených sloučenin rozhoduje o tvaru molekuly	Tvary molekul teorie VSEPR, teorie hybridizace, teorie molekulových orbitalů		software
- využívá znalostí o částicové struktuře látek a chemických vazbách k	- předkládané chemické reakce klasifikuje do jednotlivých skupin	Chemické reakce kritéria třídění chemických reakcí, výpočty		fyzika

<p>předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích</p> <p>- provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů</p> <p>- využívá znalostí základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii</p>	<p>- provádí chemické výpočty a uplatňuje je při laboratorních pracích</p>	<p>z chemických rovnic, výpočet složitějších stechiometrických koeficientů</p>		
		<p>Energetika chemických reakcí chemická energetika, termodynamické zákony, entalpie, entropie, Gibbsova energie, Helmholtzova energie teplo slučovací a spalné, výpočty (výpočty)</p>		
	<p>- zobecňuje principy chemických rovnováh v jednotlivých rovnovážných stavech</p> <p>- provádí výpočty pH podle zadaných údajů</p> <p>- zobecňuje princip elektrolýzy a její užití v galvanickém článku</p>	<p>Chemická rovnováha iontová rovnováha, protolytická rovnováha, disociace kyselin a zásad, pH, výpočet pH, neutralizace a hydrolýza solí, srážecí rovnováha, redoxní rovnováhy</p>		<p>matematika</p> <p>fyzika</p>
		<p>Elektrochemie redoxní potenciály, elektrolýza, galvanické články</p>		
	<p>- shrnuje a zobecňuje vlastnosti prvků patřících do jednotlivých skupin PSP</p> <p>- seznamuje se s nejdůležitějšími</p>	<p>Anorganická chemie vlastnosti a vybrané prvky a sloučeniny jednotlivých skupin (s, p, d, f-prvky)</p>		<p>laboratorní cvičení</p>
		<p>Koordinační chemie názvosloví a vlastnosti</p>		

	výrobními procesy a laboratorními přípravami - chápe strukturu koordinačních sloučenin a dle uvedených pravidel tvoří jejich názvy či vzorce	koordinačních sloučenin		
--	---	-------------------------	--	--

4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup: Žák:	Učivo základní	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
- aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů	- při tvorbě názvosloví aplikuje priority funkčních skupin	Organické názvosloví názvosloví derivátů uhlovodíků, prioritita funkčních skupin		
	- seznamuje se s typy izomerie a konformace u organických sloučenin	Struktura organických sloučenin izomerie, konformace		
- aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech	- poznatky o fyzikálních a chemických vlastnostech skupin derivátů aplikuje v jejich chemických reakcích	Uhlovodíky a jejich deriváty fyzikální a chemické vlastnosti jednotlivých skupin		laboratorní cvičení
- objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech - aplikuje znalosti o průběhu organických	- poznává strukturu základních heterocyklických sloučenin a odvozuje od nich struktury složitějších zástupců	Heterocykly, alkaloidy struktura sloučenin isoprenoidy		biologie

reakcí na konkrétních příkladech	- zařazuje zástupce isoprenoidů do klasifikovaných skupin a seznamuje se s jejich významem pro člověka			
- objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech		Energetický metabolismus makroergické molekuly (ATP, ADP, fosforylace)		biologie
- charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam	- seznamuje se podrobněji s metabolickými cykly, zná jednotlivé procesy a cesty v těchto metabolických systémech	Reaktivita a metabolismus přírodních látek		biologie

Biologie

Charakteristika předmětu

Vyučovací předmět Biologie jsou součástí vzdělávací oblasti Člověk a příroda Člověk a zdraví. Na gymnáziu má časovou dotaci dvě hodiny týdně v 1. ročníku a tři hodiny týdně v 2. ročníku. V 3. a 4. ročníku je Biologie a geologie zařazena mezi předměty volitelného Přírodovědného bloku (spolu s dalšími přírodovědnými předměty: Fyzikou, Chemií, Geografií) a její časová dotace je po dvou hodinách týdně v obou ročnících.

Biologie a geologie navazuje na probírané a již osvojené poznatky a dovednosti ze základní školy a postupně je prohlubuje a rozvíjí. Vzdělávací obsah prvních dvou ročníků (1. ročník – 2. ročník) je naplněn učivem obecné biologie, biologie virů, bakterií, protist, hub, rostlin, živočichů, člověka, učivem genetiky, ekologie a základům geologie. V 1. a 2. ročníku je významným doplňkovým prvkem výuky týdenní přírodovědná exkurze s názvem Krajina I., II. Tento projekt zahrnuje vedle biologie i další obory: Chemii, Fyziku a Geografii. Formou výjezdu do zvoleného regionu má za cíl ukázat badatelské metody v praxi, zaměřit se na lokální problémy ochrany ŽP a stav ochrany přírody ve sledovaném území (viz průřezová témata). Žák se účastní (dle tematických plánů) základních pozorovacích a experimentálních laboratorních cvičení ve specializované učebně, upevňuje pravidla bezpečnosti práce (přesah do Chemie a Fyziky).

V Přírodovědném bloku (3. ročník – 4. ročník) jsou vybrané rozšiřující kapitoly biologie, s důrazem na moderní poznatky současné vědy (detailní klasifikace organismů, fyziologie, genetické metody – klonování, modifikace). Jedním z požadovaných výstupů předmětu by měla být kvalitní příprava na přijímací zkoušky a následné studium na vysokou školu přírodovědného zaměření. Dle zájmu žáků může být Biologie a geologie v Přírodovědném bloku doplněna ještě doplňkovým biologickým seminářem na vybrané téma.

Stěžejními průřezovými tématy jsou Enviromentální výchova s tematickými okruhy: 1- Problematika vztahů organismů a prostředí, 2 - Životní prostředí regionu a ČR, a Osobnostní a sociální výchova s níže uvedenými tematickými okruhy. Další průřezové téma Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech se v předmětu promítá v omezeném rozsahu podle aktuální potřeby jednotlivých ročníků.

Při výuce (pro oba stupně gymnázia) jsou využívány metody a postupy, které upřednostňují aktivní účast žáků na výuce, tak aby byly rozvíjeny klíčové kompetence s ohledem na obsah předmětu.

Organizačně je předmět vyučován převážně v odborné učebně. Žákům je k dispozici školní knihovna s přírodovědným oddělením. Důraz je kladen na zkoumání přírodních faktů a jejich souvislostí s využitím laboratorní techniky a práce v terénu.

Začlenění průřezových témat

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti - vytvoření optimálního denního programu žáka – denní biorytmy a jejich vliv na učení,	2. ročník

	<p>systematičnost vlastních snah a činností</p> <ul style="list-style-type: none"> - pravidla psychohygieny, první pomoc (návčik, pravidla) - celková péče o vlastní zdraví <p>Sociální komunikace</p> <ul style="list-style-type: none"> - vývoj dorozumívacích prostředků ve vývoji rodu Homo (nezbytnost ve vývoji r. Homo) - komunikace v kolektivu (pravidla diskuse) – uplatnění ve společných diskusích v hodinách či exkurzích (Projekt: Krajina I., II.) <p>Morálka všedního dne</p> <ul style="list-style-type: none"> - Osobní morálka, vztahy mezi lidmi a ve vztahu k přírodě a k životnímu prostředí - Projekt: Krajina I., II. <p>Spolupráce a soutěž</p> <ul style="list-style-type: none"> - Podpora soutěživosti v hodinách a na exkurzích (viz Projekt: Krajina I., II.) - sociálně-komunikační dovednosti výhodné pro spolupráci (jasná komunikace, argumentace, řešení sporů) - prezentační dovednosti, referáty, aktuality, seminárky - osobní účast na obecně prospěšných aktivitách – informace o možnosti aktivně se podílet na ochraně ŽP – organizace zabývající se ochranou přírody 	<p>2. ročník, 1. ročník</p> <p>1. ročník, 2. ročník</p> <p>1. ročník, 2. ročník</p> <p>1. ročník – 3. ročník</p> <p>1. ročník, 2. ročník</p>
<p>Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech</p>	<p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky</p> <ul style="list-style-type: none"> - životní prostředí a udržitelný rozvoj: globální environmentální problémy přírodního a společenského prostředí – Projekt: Krajina I., II. (přírodovědné týdenní exkurze) <p>Žijeme v Evropě</p> <ul style="list-style-type: none"> - významní Evropané z českého prostředí: výběrová mozaika evropsky a světově významných reprezentantů politiky, vědy a kultury pocházejících z území Čech, Moravy a českého Slezska - významní čeští biologové 	<p>1. ročník, 2. ročník;</p> <p>2. ročník, 3. ročník</p>

Multikulturní výchova		
Enviromentální výchova	<p>Problematika vztahů organismů a prostředí</p> <ul style="list-style-type: none"> - Otázka vztahu mezi organizmy a prostředím, osvětlení a práce s ekologickými pojmy a v praxi, problematika ochrany ŽP (populace, tok látek a energie v biosféře a ekosystému, udržitelný vývoj, vznik a vymírání rostlinných a živočišných druhů, využitelné zdroje energie, ochrana a získávání pitné vody, ochrana půdy, globální ekologické problémy současnosti, růst lidské populace, zdraví člověka – zahrnuto do výukových hodin a do projektu Krajina I., II.) <p>Životní prostředí regionu a ČR</p> <ul style="list-style-type: none"> - Problematika ochrany ŽP v ČR a našeho regionu Praha, legislativa ochrany ŽP v ČR, stav ochrany přírody a krajiny - zahrnuto do výukových hodin do projektu Krajina I., II. 	<p>1. ročník, 2. ročník</p> <p>1. ročník, 2. ročník</p>
Mediální výchova		

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák vyhledává odpovědi na otázky Učitele v učebnici (skim the text)	Učitel zadává úkoly, které vedou žáky k práci s textem, k pohotové orientaci v textu a pochopení struktury odborného textu
Žák si samostatně kreslí obrázky a tvoří jejich popis do sešitu	Učitel vede k doplňování obrázků a schémat k probíraným tématům, využívá je k opakování probíraných témat, dbá na smysluplný popis ilustrací a kontroluje orientaci v poznámkách, ilustracích a popisech – usnadňuje tím žákovi domácí přípravu a vede jej k systematickosti
Žák se ptá na nové neznámé a nesrozumitelné, pojmy a na souvislosti mezi pojmy	Učitel vede žáky ke kladení otázek, k jejich správnému formulování, čímž posiluje jejich sebedůvěru (odstranění strachu „ze zeptání“) v komunikaci v kolektivu a podporuje tím detailnější pochopení tématu
Žák je motivován ke svému učení	Učitel motivuje žáky k učení – a to jednak svým osobním přístupem či ukazuje na příkladech význam získaných vědomostí a znalostí pro budoucnost žáků – jejich vhodné uplatnění

	v praktickém životě
Žák dokáže výsledky svého učení prezentovat a obhájit	Učitel podporuje samostatnost a sebekontrolu v učení, popř. kontroluje průběh učení a diskutuje s nimi nad dosaženými výsledky.
Žák dokáže aplikovat získané vědomosti a dovednosti i v jiných oborech či praktickém životě	Učitel zadává žákům taková zadání problémových úloh, samostatných prací a referátů, aby mohli uplatňovat různé přístupy k řešení Učitel zadává úlohy, které vedou k rozvoji samostatného myšlení žáků Učitel ukazuje na příkladech řešení přesahů mezi jednotlivými obory a význam nabytých vědomostí pro praktický život společnosti Učitel demonstruje přírodniny, které charakterizují danou skupinu a dají se na něm rozpoznat znaky důležité pro jejich systematické zařazení.
Žák chápe význam biologie především jako oboru, který má velký význam v životě každého jedince a oboru, který se velmi rychle rozvíjí	Učitel demonstruje na příkladech význam biologického poznání – poznání živé i neživé přírody a význam poznání lidského těla Učitel uvádí novinky z výzkumu v biologických oborech a zdůrazňuje perspektivu tohoto oboru Učitel nabádá studenty, aby si též vyhledávali nové informace, trendy ve vývoji oboru
Žák pracuje s různými informačními zdroji a je schopen je kriticky zhodnocovat	Učitel napomáhá žákům s výběrem a zhodnocením důvěryhodnosti informačních zdrojů a při řešení samostatných prací výběr kontroluje a hodnotí.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák vyhledává informace v různých zdrojích, zpracovává referáty na zadaná i dobrovolná témata, je schopen přednést referát pouze s pomocnou osnovou, výsledky pozorování, pokusů vhodně prezentuje před kolektivem	Učitel zadává žákům referáty, vytváří společně s nimi kritéria hodnocení jejich práce jak po formální tak i obsahové stránce, konzultuje průběh jejich samostatné přípravy a hodnotí jejich výsledek (vždy nachází nějaké pozitivum byť sebemenší), podporuje „novátorství“ v pozorováních, pokusech
Žák je schopen rozpoznat jádro problému a k řešení užívá vhodných metod či pomůcek	Učitel demonstruje v hodinách řešení vzorových úloh, ukazuje nalezení stěžejních prvků nezbytných k řešení úloh Učitel užívá vhodných metod řešení a vzorových pomůcek (schémata, náčrty, obrazy, nákresy, laboratorní protokoly, demonstrováné přírodniny)
Žák inovuje metody řešení či se o to pokouší	Učitel podporuje žáky v hledání různých metod řešení problémů. Úloha Učitel uvádí ve výuce moderní přístupy řešení

Žák řeší samostatně zadané úlohy a nalézá při řešení mezioborové vztahy	Učitel předává žákům vědomosti, znalosti a dovednosti (formuluje si tyto dovednosti) , které budou nezbytné k řešení problémů. Učitel testuje nabyté vědomosti nezbytné k řešení a nabízí případnou pomoc k jejich osvojování Učitel zadává v průběhu řešení navádějící otázky
---	--

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák se vyjadřuje formálně i obsahově správně	Učitel se vyjadřuje formálně a obsahově správně, dbá na kultivovanost svého projevu a totéž požaduje od žáka Učitel svým stylem komunikace jde žákům příkladem
Žák zná komunikační pravidla	Učitel spolu se žáky stanoví či zopakuje pravidla společné diskuse a UČITEL dohlíží nad jejich dodržováním Učitel otevřeně komunikuje se žáky a otevřenost podporuje i v komunikaci žáků
Žák dokáže vhodně užít odbornou terminologii přírodovědných oborů	Učitel užívá odborné terminologie a vysvětluje podstatu užívaných termínů ve výuce Učitel uvádí význam užívané terminologie jako jazyka vědy a společných termínů užívaných mezinárodně Učitel kontroluje užívání terminologie a příp. žáky opravuje

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si vytváří pozitivní představu o sobě samém	Učitel vede žáky k co nejvíce objektivnímu sebehodnocení a k vzájemnému hodnocení a k hledání kladů na splněném úkolu. Sám při hodnocení žakovských úkolů vždy najde něco, za co je možné ocenit a pochválit
Žák zná a dodržuje pravidla teamové práce	Učitel spolu se žáky stanoví popř. zopakuje pravidla teamové práce a UČITEL dohlíží nad jejich dodržováním (na rozložení jednotlivých pracovních úloh v teamu, stanovení rolí...)
Žák zná své přednosti i slabiny a dokáže se s nimi vyrovnat, popř. pracuje na jejich odstranění	Učitel projevuje individuální přístup k žákovi, oceňuje snahu i indiv. pokroky žáků, volí přiměřeně obtížné úkoly pro různé skupiny žáků, klade důraz na pomoc slabším při skupinové práci Učitel podporuje nadané žáky v účasti na přírodovědných soutěžích a ve vzdělávacích aktivitách

	mimoškolních
Žák dodržuje pravidla chování ve skupině - nejen při práci ve skupině v daném předmětu ale i ve třídním či jiném školním kolektivu	Učitel kritizuje nevhodné a nepřipustné chování žáka ve skupině – šikana, neuctivé chování, nadřazenost Učitel diskutuje s žáky o pravidlech ve skupině a sám pravidla chování dodržuje – jde příkladem

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si uvědomuje negativní odraz lidské společnosti v životním prostředí a chápe nezbytnost ochrany ŽP a sám se snaží být ke svému ŽP šetrný, ohleduplný, popř. se aktivně zapojuje do ochrany přírody dle svých možností (ať ve škole či doma či v zájmových skupinách)	Učitel je pro žáky vzorem ve vztahu k ŽP, nabádá k ochraně životního prostředí, diskutuje nad jednotlivými přístupy k jeho ochraně Učitel dokladuje vlivy (negativní a pozitivní) na ŽP a vysvětluje své názory a podporuje žáky v zapojení do „ochranářských“ struktur
Žák si uvědomují nezbytnost dodržování bezpečnosti práce k ochraně zdraví a zásady bezpečné práce s nebezpečnými látkami či pomůckami	Učitel dohlíží nad dodržováním bezpečnosti práce a práce s nebezpečnými látkami, pomůckami
Žák dodržují pravidla slušného chování ve společnosti	Učitel jde příkladem a dbá nad dodržováním zásad slušného chování

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák je sebevědomý, zná své schopnosti a možnosti, ale nebojí se kritických či rizikových situací – uvědomuje si, že se mohou vyskytnout.	Učitel poukazuje na možnosti a schopnosti žáka, dokumentuje dosažení určitých vyšších cílů na příkladech z vědeckého života (osobnosti vědy, mladých odborníků v nových trendech výzkumu), realizuje besedy s odborníky, kteří mohou pomoci najít cestu či cestu realizace pro žáky

Žák. je aktivní a je schopen se realizovat	Učitel podporuje samostatnou vědeckou či jinak tvořivou činnost s využitím v praxi (př. SOČ), ukazuje cesty realizace (jednání s úřady....)
--	---

Vzdělávací obsah

1. ročník: Obecná biologie, biologie virů, biologie bakterií, biologie rostlin, biologie hub, biologie protist a biologie živočichů (úvod)

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Odliší živé soustavy od neživých na základě jejich charakteristických vlastností</p> <p>Porovná významné hypotézy o vzniku a vývoji živých soustav na Zemi</p> <p>Odvodí hierarchii recentních organismů ze znalostí o jejich evoluci</p> <p>Vysvětlí význam diferenciaci a specializaci buněk pro mnohobuněčné organismy</p>	<p>Odlišuje neživé a živé soustavy na základě uvedených společných vlastností živých soustav</p> <p>Orientuje se v hierarchii uspořádání živých soustav</p> <p>Zobecňuje základní myšlenky teorií vzniku života a vytváří si na ně vlastní názor, který se snaží obhájit</p>	<p><u>Obecná biologie:</u> <u>Vznik a vývoj živých soustav, evoluce:</u> společné vlastnosti živých soustav, hierarchie uspořádání živých soustav, nástin teorií vzniku života</p>	<p>Spolupráce a soutěž - prezentační dovednosti, referáty, aktuality, seminárky</p> <p>Sociální komunikace</p>	
Porovnává složení a strukturu jednotlivých	Popisuje v základech stavbu zemského tělesa	<u>Složení, struktura a vývoj Země</u>		

zemských sfér a objasní jejich vzájemné vztahy	Odlišuje jednotlivé zemské sféry Do jednotlivých geologických sfér přiřazuje důležité charakteristické znaky vývoje života a organismů	Stavba zemského tělesa, zemské sféry, geologická historie Země		
Objasní strukturu a funkci organel prokaryotních a eukaryotních buněk a jejich životní projevy Vysvětlí význam diferenciaci a specializace buněk pro mnohobuněčné organismy	Uvědomuje si rozdíl mezi prokaryoty a eukaryoty Vyjmenovává chemické (prvkové a látkové) složení buněk Pojmenuje základní organely obou typů buněk a přiřazuje k nim odpovídající funkci Odlišuje od sebe ve stavbě buňku rostlinou a živočišnou Vysvětluje princip množení tělních buněk	<u>Buňka – stavba a funkce:</u> Chemické složení buněk, prokaryotická a eukaryotická buňka – stavba a funkce organel, buňka rostlinná a živočišná, mitóza		
Charakterizuje viry jako nebuněčné soustavy Zhodnotí způsob ochrany proti virovým onemocněním a metody jejich léčby	Zvládá nákres a popis virové částice Vyjmenuje patogenní virová onemocnění a způsob jejich přenosu a léčby	Biologie virů: stavba a funkce virů: Stavba virové částice, jejich množení, přehled virů s důrazem na patogenní částice a virovou infekci,		

Zhodnotí pozitivní a negativní význam virů	Uvědomuje si nebezpečí AIDS pro každého jedince a světovou populaci	nebezpečí AIDS		
Charakterizuje bakterie z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska Zhodnotí způsoby ochrany proti bakteriálním onemocněním a metody jejich léčby	Nakreslí a popíše buňku bakterie, tvary jejich buněk Uvádí příklady využití bakterií a příklady jimi způsobovaných onemocnění Vysvětluje význam sinic	Biologie bakterií: stavba a funkce bakterií: Stavba buňky bakterií + sinic, množení buněk, přehled bakterií s důrazem na patogenní bakterie, význam sinic – vznik kyslíkaté atmosféry, vodní květ		
Popíše stavbu těl rostlin, stavbu a funkci rostlinných orgánů Objasní princip životních cyklů a způsoby rozmnožování rostlin Porovná společné a rozdílné vlastnosti stélkatých a cévnatých rostlin	Popisuje různě složitá rostlinná těla, třídí jednotlivé orgány do skupin vegetativních x generativních a přiřazuje jim odpovídající funkci Orientuje se v základních fyziologických procesech (fotosyntéza, dýchání, transpirace) Vysvětluje rozdíl mezi pohlavním a nepohlavním množením	Biologie rostlin: morfologie a anatomie rostlin: rostlinná buňka, stélka a tělo, vegetativní a generativní orgány Fotosyntéza, dýchání, transpirace		

<p>Pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné rostlinné druhy a uvede jejich ekologické nároky</p> <p>Zhodnotí rostliny jako primární producenty biomasy a možnosti jejich využití rostlin v různých odvětvích lidské činnosti</p>	<p>Poznává a zařazuje jednotlivé rostlinné druhy</p> <p>Vybírá hospodářsky významné druhy a vysvětluje jejich roli jako primárních producentů biomasy</p>	<p>System a evoluce rostlin: Nižší a vyšší rostliny Výtrusné a semenné rostliny Nahosemenné a krytosemenné rostliny</p> <p>Vybrané skupiny rostlin (s důrazem na hospodářské užití)</p>		
<p>Posoudí vliv životních podmínek na stavbu a funkci rostlinného těla</p> <p>Zhodnotí problematiku ohrožených rostlinných druhů a možnosti jejich ochrany</p>	<p>Posuzuje vliv abiotických faktorů na rostliny</p> <p>Přiřazuje jednotlivé rostlinné druhy do vybraných ekosystémů Chápe důležitost ochrany rostlinných druhů nejen v ČR</p>	<p>Rostliny a prostředí: Vztahy mezi rostlinami a prostředím Ohrožené ekosystémy z hlediska rostlinných společenstev, ohrožené rostlinné druhy, Červená kniha ČR</p>	<p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky Sociální komunikace, Morálka všedního dne, Spolupráce a soutěž, Problematika vztahů organismů a prostředí, Životní prostředí regionu a ČR – Projekt: Krajina I. - informace o možnosti aktivně se podílet na ochraně přírody (ekologické organizace a spolky)</p>	<p>Geografie, fyzika, chemie</p>

<p>Pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné zástupce hub a lišejníků</p> <p>Posoudí ekologický, zdravotnický a hospodářský význam hub a lišejníků</p>	<p>Popíše stavbu buňky hub, rozpozná rozdíly mezi jednotlivými stélkami hub (jednobuněčné, vláknité, plodnice)</p> <p>Vysvětlí v základech typy množení hub</p> <p>Uvádí příklady jednotlivých druhů hub a zařazuje je do uvedených skupin</p> <p>Chápe význam hub pro ekosystémy</p> <p>Popíše stavbu lišejníku</p>	<p>Biologie hub:</p> <p>Stavba a funkce hub, stavba a funkce lišejníků, základy jejich množení, náznak klasifikace v této říši, významné druhy hub, lišejník jako symbiotický organizmus a jako bioindikátor</p>		
<p>Charakterizuje protista z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska</p>	<p>zhodnotí vybrané zástupce protist z hlediska ekologického, zdravotního, systematického</p>	<p>Biologie protist: zařazení protist do systému organismů, jejich základní charakteristika, patogenita protist</p>		
<p>Popíše evoluci a adaptaci jednotlivých orgánových soustav</p> <p>Objasní principy základních způsobů rozmnožování a vývoj živočichů</p>	<p>Reprodukuje stavbu živočišné buňky, rozlišuje typy tkání a orgánových soustav s důrazem na evoluční trendy v zoologii</p>	<p>Biologie živočichů:</p> <p>Morfologie a anatomie živočichů – živočišná buňka, tkáň, orgánové soustavy – v základech, nepohlavní a pohlavní typy rozmnožování (na příkladech živočichů)</p> <p>Fyziologie živočichů</p>		

<p>Charakterizuje hlavní taxonomické jednotky živočichů a jejich významné zástupce</p> <p>Pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické nároky</p> <p>Posoudí význam živočichů v přírodě a v různých odvětvích lidské činnosti</p>	<p>Dokáže popsat tělní stavbu a fungování organismu v prostředí</p> <p>Správně determinuje taxony a zařazuje je do vybraných hlavních taxonomických skupin</p>	<p>Systém a evoluce živočichů: prvoci, houby, žahavci – stavba těla na vybraném zástupci, vybrané druhy, s důrazem na domácí druhy</p>		<p>Pokrač. zoologického systému v 2. ročníku</p>

2. ročník – biologie živočichů (pokračování), biologie člověka, genetika, ekologie

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Charakterizuje hlavní taxonomické jednotky živočichů a jejich významné zástupce</p> <p>Pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické</p>	<p>Rozlišuje hlavní kmeny bezobratlých živočichů, dokáže popsat jejich tělní stavbu, uvádí prostředí, ve kterých žijí</p> <p>Správně determinuje taxony a zařazuje je do vybraných hlavních taxonomických skupin</p> <p>Zobecňuje vývojové</p>	<p>Systém a evoluce živočichů: ploštěnci, hlísti, kroužkovci, měkkýši, členovci, ostnokožci, strunatci</p> <p>Obratlovci – jednotlivé třídy, základní stavba, rozdíly mezi nimi, typičtí zástupci, s důrazem na domácí druhy</p>	<p>Spolupráce a soutěž - prezentační dovednosti, referáty, aktuality, seminární práce</p>	<p>Pokračování zoologického systému z 1. ročníku</p>

<p>nároky</p> <p>Posoudí význam živočichů v přírodě a v různých odvětvích lidské činnosti</p> <p>Charakterizuje pozitivní a negativní působení živočišných druhů na lidskou populaci</p>	<p>trendy ve skupině obratlovců,</p> <p>Rozpoznává adaptace živočichů k jejich životnímu prostředí</p>			
<p>Charakterizuje pozitivní a negativní působení živočišných druhů na lidskou populaci</p> <p>Zhodnotí problematiku ohrožených živočišných druhů a možnosti jejich ochrany</p>	<p>Používá správně pojmy týkající se vztahů mezi živočichy a prostředím</p> <p>Přiřazuje živočichy do biomů či ekosystémů</p> <p>Orientuje se v problematice ochrany živočišných druhů v ČR</p>	<p>Živočichové a prostředí: základní vztahy mezi živočichy a jejich prostředím, základní ekologické pojmy</p> <p>Červená kniha našich živočišných druhů</p>	<p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky,</p> <p>Morálka všedního dne,</p> <p>Spolupráce a soutěž,</p> <p>Problematika vztahů organismů a prostředí</p> <p>– Projekt: Krajina II.</p> <p>- informace o možnosti aktivně se podílet na ochraně přírody (ekologické organizace a spolky)</p>	
<p>Charakterizuje základní typy chování živočichů</p>	<p>Charakterizuje základní typy chování živočichů, uvádí jejich příklady z pozorování živočichů</p>	<p>Etologie</p> <p>Základy etologie, etologické pojmy</p>		
<p>Podle předloženého</p>	<p>Vysvětluje cestu</p>	<p>Biologie člověka:</p>	<p>Sociální komunikace -</p>	

schématu popíše a vysvětlí evoluci člověka	vedoucí k rodu Homo a jednotlivá vývojová stádia odlišuje Na základě poznatků z evoluce jasně odmítá jakékoliv projevy rasismu	Evoluce člověka, lidská plemena	vývoj dorozumívacích prostředků ve vývoji rodu Homo	
-využívá znalosti orgánových soustav pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle	Nalézá na modelu člověka kosti a svaly a správně je pojmenovává Uvědomuje si podstatu svalové kontrakce	Opěrná a pohybová soustava: kosterní a svalová soustava		
Využívá znalostí o orgánových soustavách pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle	Popisuje orgány jednotlivých uváděných soustav ve správném sledu, popisuje funkci jednotlivých orgánů Uvádí příklady chorob jednotlivých chorob pro dané soustavy Uvědomuje si nezbytnost udržení homeostázy v našem organismu	Soustavy látkové přeměny: trávicí, dýchací, oběhová, vylučovací, kožní soustava	Žijeme v Evropě – významní čeští biologové (J. E. Purkyně, J. Jánský)	Chemie – návaznost na učivo přírodních makromolekulárních látek (sacharidy, lipidy, bílkoviny) Enzymy, vitamíny Reaktivita a metabolismus přírodních látek
Využívá znalostí o orgánových soustavách pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle	Vysvětluje principy řízení organismu pomocí nervové a hormonální soustavy Popisuje princip přenosu vzruchu Vyjmenuje jednotlivé části nervové soustavy	Soustavy regulační: Nervová a hormonální soustava, smysly	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti - psychohygiéna	Chemie – návaznost na učivo o chemické struktuře hormonů

	Uvádí příklady lidských hormonů a žláz s vnitřní sekrecí a příklady dysfunkcí žláz a jejich projevů v organismu			
Využívá znalostí o orgánových soustavách pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle	Popisuje a vysvětluje funkci rozmnožovací soustavy	Soustava rozmnožovací: Orgány a jejich funkce, oplození, gravidita, porod	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti – péče o sebe sama, hygienická pravidla	
Uplatňuje odpovědné a etické přístupy k sexualitě, rozhoduje se s vědomím možných důsledků	Uvědomuje si nezbytnost zodpovědného chování v sexuálním životě Orientuje se v metodách antikoncepce Uvádí rizika spojená s přenosem pohlavních chorob ve společnosti	Rizika v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví Změny v období adolescence Hygiena pohlavního styku a hygiena v těhotenství	Výchova ke zdraví	
Orientuje se v problematice reprodukčního zdraví z hlediska odpovědnosti k budoucímu rodičovství	Diskutuje na téma rodičovství a chápe principy metod asistované reprodukce	Civilizační choroby, ... HIV Metody asistované reprodukce	Výchova ke zdraví	
Charakterizuje individuální vývoj člověka a posoudí	Popisuje jednotlivé ontogenetické etapy ve	ontogenetický vývoj, první pomoc	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti – nácvik první	

<p>faktory ovlivňující jej v pozitivním a negativním směru</p>	<p>vývoji jedince</p> <p>Předvádí jednotlivé metody první pomoci v simulacích</p>		<p>pomoci</p>	
<p>Projevuje odolnost vůči výzvám k sebepoškozujícímu chování a rizikovému životnímu stylu</p>	<p>Diskutuje o rizikovém životním stylu v určitých fázích ontogenetického vývoje (puberta, adolescence)</p>	<p>Rizikové faktory života: alkohol, kouření, drogy....</p>	<p>Výchova ke zdraví</p>	<p>Chemie – alkaloidy, heterocykly (návaznost na učivo v chemii)</p>
<p>Využívá znalostí o genetických zákonitostech pro pochopení rozmanitosti organismů</p>	<p>Vysvětluje struktury NK a jejich odraz v genetice</p> <p>Lokalizuje NK v buňkách</p> <p>Uvědomuje si podstatu proteosyntézy a replikace DNA</p>	<p>Genetika: molekulární a buněčné základy dědičnosti</p> <p>Struktura NK (DNA x RNA), chromozóm, replikace DNA, exprese genu – proteosyntéza</p>		<p>Chemie – návaznost na učivo NK</p>
<p>Využívá znalostí o genetických zákonitostech pro pochopení rozmanitosti organismů</p> <p>Analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti genetiky v běžném životě</p>	<p>Správně používá ve slovním projevu genetickou terminologii</p> <p>Nalézá odlišnosti mezi meiózou a mitózou</p> <p>Aplikuje Mendelovské zákony v jednoduchých genetických příkladech (odvozuje výskyt alel v F₁ a v F₂ generacích)</p>	<p>Dědičnost a proměnlivost</p> <p>Základní genetická terminologie (gen, alela, genotyp, fenotyp, genom, mutace), buněčný cyklus, meióza, Mendelovské zákony, podstata variability (mutace, crossing over)</p>	<p>Žijeme v Evropě - významní čeští biologové (J. G. Mendel)</p>	

<p>Analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti genetiky v běžném životě</p>	<p>Shrnuje rozdíly mezi chorobami vázanými na pohlaví nebo nevázanými na pohlaví, definuje jejich projevy u člověka</p> <p>Uvědomuje si důležitost prenatální diagnostiky</p>	<p>Genetika člověka Karyotyp člověka, savčí typ určení pohlaví, choroby dědičné</p> <p>Genetika populací - základy</p>		
<p>Používá správně základní ekologické pojmy</p>	<p>Správně používá předkládané pojmy</p>	<p>Ekologie: základní ekologické pojmy: popis a vývoj ekosystému, tolerance, valence, nika, společenstvo, populace, vnitro a mezidruhové vztahy</p>	<p>Globální problémy, jejich příčiny a důsledky, Morálka všedního dne, Spolupráce a soutěž, Problematika vztahů organismů a prostředí, Životní prostředí regionu a ČR</p> <p>– Projekt: Krajina II. -informace o možnosti aktivně se podílet na ochraně přírody (ekologické organizace a spolky)</p>	
<p>Objasňuje základní ekologické vztahy</p>	<p>Uvádí příklady abiotických a biotických vztahů a hledá závislosti mezi nimi</p> <p>Dokáže je uplatňovat na příkladech ze svého</p>	<p>Podmínky života: abiotické a biotické podmínky a závislosti mezi nimi</p> <p>Biosféra a její členění Biomy světa</p>	<p>Problematika vztahů organismů a prostředí</p>	

	okolí, v různých ekosystémech			
	Do jednotlivých biomů zařazuje charakteristické druhy			

3. ročník (učivo v přírodovědném bloku rozšiřuje a prohlubuje učivo 1. a 2. ročníku)

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Porovná významné hypotézy o vzniku a vývoji živých soustav na Zemi</p> <p>Objasní strukturu a funkci organel prokaryotních a eukaryotních buněk a jejich životní projevy</p> <p>Vysvětlí význam diferenciaci a specializaci buněk pro mnohobuněčné organismy</p>	<p>Charakterizuje hlavní principy předkládaných teorií</p> <p>Srovnává teorie a vyhledává si teorie, které dokáže obhájit a ztotožnit se s nimi</p> <p>Shrnuje dosavadní a nově předkládané informace o buňce, popisuje stavbu prvkovou a látkovou buňky a reprodukuje funkci všech organel</p> <p>Objasňuje principy diferenciaci a zhodnotí její význam v organismu</p> <p>Objasňuje vznik nádorů a sumarizuje příčiny vedoucí k jejich vzniku</p> <p>Rozpoznává hlavní</p>	<p>Obecná biologie: Opakování hierarchie živých soustav, závislost organismů na prostředí</p> <p>Kreativistické teorie vzniku života, endosymbiotická teorie</p> <p>Buňka – Opakování stavby a funkce význam vody v buňce a funkce anorganických a organických látek v buňce, enzymy a metabolismus, replikace, transkripce a translace, Specializované organely v buňce – cytoskelet, centriola, ER, GA, plazmid</p> <p>Diferenciaci buněk,</p>	<p>Spolupráce a soutěž - prezentační dovednosti, referáty, aktuality, seminárky</p> <p>Žijeme v Evropě – významní čeští biologové (J. E. Purkyně)</p>	<p>Chemie – návaznost na učivo energetického metabolismu (ATP, ADP, fosforylace)</p>

	biologické obory Roztřídí organizmy do hlavních skupin a vyhledává v nich evoluční tendence	nekontrolované nádorové bujení Přehled hlavních skupin organismů – jejich hierarchie a evoluční tendence (doplnění z předešlých ročníků a zároveň jejich opakování) Hlavní biologické obory		
Charakterizuje viry jako nebuněčné soustavy Zhodnotí způsoby ochrany proti virovým onemocněním a metody jejich léčby Zhodnotí pozitivní a negativní význam virů	Popisuje životní cyklus virů Analyzuje význam virů, podstatu jejich množení a přenosu	Biologie virů Opakování předchozích znalostí o virech a prohloubení učiva: Životní cyklus virů, cesty jejich množení, reverzní transkriptáza		
Charakterizuje bakterie z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska	Rozpoznává hlavní skupiny bakterií dle jejich nároků na život Identifikuje hlavní fyziologické procesy bakteriálních buněk Analyzuje význam bakterií v přírodě a ve vztahu k člověku Charakterizuje skupinu Prochlorofyta	Biologie bakterií Opakování základů o bakteriích Fyziologie bakterií, konjugace bakterií, plazmid, genom bakterií, skupiny bakterií – jejich systém, významné skupiny bakterií – nitrogenní, chemoheterotrofní, fotoautotrofní...		

		Prochlorofyta		
<p>Popíše stavbu těl rostlin, stavbu a funkci rostlinných orgánů</p> <p>Objasní princip životních cyklů</p>	<p>Poznává a pozoruje jednotlivé orgány kormusu a shrnuje jejich funkci</p> <p>Detailně charakterizuje typy množení v rostlinné říši na úrovni nižších a vyšších rostlin a jednotlivé typy dokáže srovnat a přiřazovat k nim typické zástupce</p> <p>Popisuje rodozmenu rostlin</p> <p>Diskutuje nad novými metodami pěstování hospodářských rostlin</p>	<p>Biologie rostlin</p> <p>Podrobná morfologie a anatomie rozlišeného těla – kormus u vyšších rostlin</p> <p>pohlavní a nepohlavní rozmnožování</p> <p>rodozměna</p> <p>vegetativní rozmnožování hospodářsky významných skupin</p> <p>meristémové množení</p> <p>fyziologické funkce rostlin</p>		<p>Laboratorní cvičení z rostlinné anatomie a fyziologie</p>
<p>Pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné rostlinné druhy a uvede jejich ekologické nároky</p>	<p>Determinuje a sleduje nové vybrané skupiny rostlin a vyhodnocuje jejich postavení v ekosystémech</p>	<p>Systém a evoluce rostlin</p> <p>Podrobnější klasifikace systému nižších a vyšších rostlin (hospodářsky nevýznamné skupiny rostlin), důraz na klasifikaci dvouděložných a jednoděložných rostlin</p> <p>Základy fyto geografie</p>		
<p>Pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné zástupce hub</p>	<p>Popisuje a nachází odlišnosti v životním cyklus houby</p> <p>stopkovýtrusé a houby vřeckovýtrusé</p>	<p>Biologie hub</p> <p>Životní cykly hub</p> <p>Podrobnější klasifikace říše hub: významní zástupci taxonů: Zygomycety,</p>		

	Poznává jednotlivé druhy hub i těch, které nejsou hospodářsky či potravně důležité	Ascomycety, Basidiomycety		
Charakterizuje protista z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska	Popisuje fyziologické procesy v protistech a vyjmenovává důležité zástupce jak z hlediska patogenity, tak ekologického a systematického Na základě předkládaných znaků obhájí jejich systematické postavení	Biologie protist Fyziologie protist Ostatní zástupci této skupiny organismů Nebezpečná patogenní protista		
Charakterizuje hlavní taxonomické jednotky živočichů a jejich významné zástupce	Zobecňuje jednotlivé morfologicko – fyziologické znaky při klasifikaci živočichů Porovnává jednotlivé překládané taxony a hledá shodnosti a odlišnosti Pozoruje vývojové trendy ve skupinách a mezi skupinami Správně přiřazuje a rozpoznává jednotlivé	Biologie živočichů Opakování učiva zoologie systematické Podrobnější taxonomická klasifikace říše živočichů doplňující základní přehled předložený v prvních dvou ročnících, zaměřeno na méně známe zástupce jednotlivých skupin bezobratlých a obratlovců, zaměřeno hlavně na evoluční souvislosti a prvky ochrany celosvětové tak i tuzemské	Problematika vztahů organismů a prostředí - vznik a vymírání rostlinných a živočišných druhů	Pokračování v 4. ročníku

	živočichy do taxonomických skupin ve správné hierarchii			
--	---	--	--	--

4. ročník (učivo v přírodovědném bloku rozšiřuje a prohlubuje učivo 1. a 2. ročníku)

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<p>Charakterizuje hlavní taxonomické jednotky živočichů a jejich významné zástupce</p> <p>Popíše evoluci a adaptaci jednotlivých orgánových soustav</p>	<p>Zobecňuje jednotlivé morfologicko – fyziologické znaky při klasifikaci živočichů</p> <p>Porovnává jednotlivé překládané taxony a hledá shodnosti a odlišnosti</p> <p>Pozoruje vývojové trendy ve skupinách a mezi skupinami</p> <p>Správně přiřazuje a rozpoznává jednotlivé živočichy do taxonomických skupin ve správné hierarchii</p> <p>Popisuje funkci jednotlivých</p>	<p>Biologie živočichů Podrobnější taxonomická klasifikace říše živočichů doplňující základní přehled předložený v prvních dvou ročnících, zaměřeno na méně známe zástupce jednotlivých skupin bezobratlých a obratlovců</p> <p>Fyziologie živočichů příjem a zpracování potravy, dýchání, vylučování, termoregulace, pohyb, regulační soustavy (hormonální, nervová), tělní tekutiny a jejich oběh</p>	<p>Spolupráce a soutěž - prezentační dovednosti, referáty, aktuality, seminárky</p>	

	orgánových soustav o různé vývojové složitosti			
Využívá znalostí o orgánových soustavách pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle	Podrobně popisuje fyziologii jednotlivých orgánových soustav a hledá vztahy mezi jednotlivými soustavami vedoucí k homeostaze Rozpoznává příznaky jednotlivých chorob – co se děje navenek a co uvnitř organismu Navrhuje metody léčby Uvědomuje si nebezpečí civilizačních nemocí Orientuje se v poruchách duševního zdraví	Biologie člověka Opakování biologie člověka Rozvedení učiva jednotlivých orgánových soustav ve vztahu k jejich fyziologii Choroby jednotlivých orgánových soustav		
Využívá znalostí o genetických zákonitostech pro pochopení rozmanitosti organismů	Užívá správně genetickou terminologii Srovnává typy jednotlivých mutací a sleduje význam mutací na proměnlivost	Genetika Opakování základů genetiky Odvozenější genetická terminologie Dědičnost prokaryot a eukaryot karyotyp Typy mutací Vazba genů Genetika populací		
Analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti genetiky	Vysvětluje obecné genetické principy	Klonovací techniky Modifikované organizmy		

v běžném životě	genetických modifikací u organismů Uvádí konkrétní příklady modifikovaných organismů – jejich pozitivní význam, a v čem spočívají jejich rizika	(jednobuněční, rostliny, živočichové)		
Využívá vybrané metody identifikace minerálů	Determinuje minerály a horniny Uvádí jejich konkrétní příklady s důrazem na výskyt v ČR Na základě znalostí v chemii popisuje jednotlivé typy krystalů a jejich krystalové mřížky	Složení, struktura a vývoj Země Zemské sféry: chemické, mineralogické a petrologické složení Země Minerály – jejich vznik a ložiska, krystaly a jejich vnitřní stavba, fyzikální a chemické vlastnosti minerálů	Ukázky minerálů	Geografie – návaznost na učivo geologie
Určí nerostné složení a rozpozná strukturu běžných magmatických, sedimentárních a metamorfovaných hornin	Determinuje horniny (základní) a chápe podstatu jejich vzniku, pozoruje jejich nerostné složení a strukturu	Horniny – jednotlivé druhy, jejich nerostné složení, zvětrávání a sedimentace, metamorfóza	Ukázky hornin	Geografie – návaznost na učivo geologie

Německý jazyk

Charakteristika předmětu

Německý jazyk se vyučuje jako Další cizí jazyk. Výuka probíhá od 1. do 4. ročníku, a to s tříhodinovou týdenní dotací v každém ročníku, v 4. ročníku je navíc možnost volby maturitního semináře s dvouhodinovou týdenní dotací.

Žáci jsou rozděleni v rámci ročníku na německou a francouzskou skupinu.

Výchozí úroveň je v 1. ročníku úroveň A1 dle Společného evropského referenčního rámce. Na konci 4. ročníku bude cílovou úrovní A2.2, v maturitním semináři B1.

Vzdělávání směřuje k osvojení a rozvoji všech řečových dovedností – mluvení, poslechu, čtení a psaní a osvojení poznatků potřebných pro získání mezinárodně uznávaných jazykových zkoušek.

Při výuce je využívána práce s učebnicí (s pracovním sešitem, zvukovými nahrávkami, internetovou podporou) a autentické materiály (internet, televize, prospekty, plánky, německý tisk, fotografie, hry, hudba, literatura). Výuka probíhá v odborné jazykové učebně, v kmenových třídách, případně v učebnách vybavených počítači, nebo interaktivní tabulí. Hodiny jsou doplněny jazykovými, nebo poznávacími zájezdy do německy mluvících zemí a návštěvami filmových, nebo divadelních představení.

Do předmětu jsou integrována průřezová témata Osobnostní a sociální výchova, Multikulturní výchova, Mediální výchova.

Začlenění průřezových témat

U plánované realizace jednotlivých témat z oblasti PT nejsou uvedeny ročníky, realizovány jsou průběžně.

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání – téma popis a charakteristika osoby	1.–4. ročník
	já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič apod.) – téma plány do budoucna	
	péče o sebe sama – téma průběhu dne	
	relaxace – téma volný čas	
	já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného – skupinová práce	
	verbální a neverbální komunikace (specifika) – komunikace v hodinách, opisování neznámých slov, mimika, gesta	
	vnímající komunikace (na partnera orientované vnímání, aktivní naslouchání) – komunikace v hodinách	
	rozumějící komunikace (porozumění komunikačním signálům v řeči lidského těla i řeči slov ve vlastní kultuře i v kontaktu s kulturami jinými) – komunikace v hodinách	

	respektující komunikace (způsoby komunikačního chování respektujícího odlišnosti názorů, postojů, kultur, národností) – komunikace v hodinách	
	přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace) – komunikace v hodinách	
	tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost, estetizovanost komunikace) – komunikace v hodinách	
	účelově efektivní komunikace (otevřenost, asertivnost, komunikační taktiky, účelné způsoby komunikace při spolupráci, vyjednávání a při řešení problémových, resp. konfliktních situací) – komunikace v hodinách	
Multikulturní výchova	Jakými prostředky mohu rozvíjet své jazykové kompetence pro kontakt a spolupráci s příslušníky jiných etnik (v ČR, v Evropě) – pobyty v zahraničí, kulturní instituty Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí	
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Vzdělávání v Evropě a ve světě	
Mediální výchova	lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři) – téma povolání	
	příprava vlastních materiálů psaných i nahrávaných (tvorba textu, zvukového a obrazového záznamu s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru a multimediálních technologií) – vytváření multimediálních materiálů	
	kategorie mediálních produktů (noviny, časopisy, rozhlasové a televizní vysílání, internetové stránky), formy mediálních sdělení (zpravodajství, komentář, dokument, seriál, poradna, fotoromán apod.), vzájemné inspirace mezi médii – téma média	
	rozbor aktuálního zpravodajství, kritéria pro výběr zpráv (důležitost pro život, aktuálnost, negativita, blízkost, jednoduchost, jednoznačnost, přítomnost prominentní osoby, možnost trvání v čase) – zařazení aktuálního cizojazyčného zpravodajství do výuky	
	média pro vybrané skupiny (pro mládež, pro ženy, pro zájmové skupiny) – téma média	

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
---------------------	------------------------------------

Žák efektivně získává poznatky z různých německých zdrojů (internet, knihy, časopisy ap.)	Učitel umožňuje žákovi využívat různé materiály a zdroje.
Slovní zásobu si žák osvojuje ve vztazích - protiklady, asociogramy...	Učitel zavádí nová slovní spojení ve vztazích, vyhýbá se izolovaným slovům.
Žák prakticky využívá němčinu v reálných situacích.	Učitel seznamuje žáka s možnostmi a situacemi, ve kterých může němčinu využít.
Žák se učí pracovat s chybou jako s pozitivním aspektem – nástrojem učení.	Učitel pomáhá žákovi chybu objevit a dále s ní pracovat.
Žák srovnává jazykové struktury s češtinou a jinými cizími jazyky, hledá společné rysy, využívá internacionalismy a germanismy.	Učitel nebrání srovnávání např. s angličtinou a pomáhá objevovat podobnosti mezi jednotlivými jazyky.
Žák objevuje, odvozuje a systematizuje nové jazykové struktury.	Učitel podporuje žáka v jeho objevitelské činnosti.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák se orientuje v německém jazykovém prostředí - ptá se na cestu a porozumí odpovědi, telefonuje, zakoupí si jízdenku v automatu ap.	Učitel žáka připravuje pomocí situačních her na různé situace v německy mluvícím prostředí.
Žák se připravuje na různé situace a problémy při situačních hrách.	Učitel zapojuje situační hry do výuky.
Žák uplatňuje při řešení problémů intuici, improvizaci, fantazii...	Učitel vybízí žáka k různým způsobům řešení, nenechá ho vzdát se po prvním nezdařilém pokusu.
Žák zpracovává projekty, dlouhodobé úkoly - plánuje a připravuje řešení, pracuje ve skupině, využívá znalostí reálií, pracuje s různými médii, obhájí svoji práci a prezentuje ji.	Učitel nabízí žákovi projekty k aktuálním tématům a praktickým činnostem, dohlíží na jejich průběh a je žákovi poradcem.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?

Žák prakticky a efektivně využívá všech způsobů komunikace v němčině - ústní a písemná komunikace.	Učitel dává žákovi možnost vyjadřovat se ústně i písemně v němčině.
Žák využívá nonverbální komunikaci - gesta, mimika...	Učitel jde příkladem a využívá také nonverbální komunikaci, doprovází mluvený projev gesty, nová slojení a slovíčka prezentuje pomocí obrázků, pohybů ap.
Žák formuluje a vyjadřuje myšlenky a přání tak, aby tomu partner porozuměl.	Učitel vede žáka nejen k přesnému vyjadřování, ale k opisování neznámých pojmů.
Žák komunikuje s rodilými mluvčími - ústně na zájezdech, při výměnách, písemně na internetu s žáky z německých škol.	Učitel zařazuje do výuky zájezdy do německy mluvících zemí a zprostředkuje žákům kontakt se zahraničními školami.
Žák se vyjadřuje adekvátně situaci a volí vhodné jazykové prostředky.	Učitel umožňuje žákovi seznámit se i s jinými než spisovnými formami jazyka.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák pracuje v cizím jazyce ve skupině, ve dvojici (rozhovory, situační hry...), hodnotí a srovnává sebe i druhé a práci skupiny.	Učitel podporuje rovnoměrný podíl všech žáků na splnění společného cíle.
Žák rozlišuje a respektuje role a učí se rozpoznat svoji úlohu ve skupině.	Učitel volí různé situace, ve kterých se žák dostává do různých rolí.
Žáci navazují kontakty s rodilými mluvčími.	Učitel kontakty zprostředkovává a koordinuje.
Žák se seznamuje s jinými zvyky a vztahy v německy mluvících zemích.	Učitel v hodinách pracuje s autentickými materiály a umožňuje žákovi poznat zvyky daných zemí v autentickém prostředí.
Žák vystupuje při komunikaci sebevědomě, odbourává bariéry.	Učitel podporuje žáka v ústní komunikaci a především v začátcích pracuje citlivě s chybami.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák toleruje zvyky a názory druhých, odlišnosti lidí z jiných zemí.	Učitel u žáka posiluje toleranci, empatii a vstřícnost, ale i kritický přístup k dané problematice prostřednictvím autentických materiálů, při pobytech v německy mluvících

	zemích a při kontaktu s jejich obyvateli.
Žák dodržuje pravidla slušného chování, pravidla země, kde je hostem.	Učitel žáka seznamuje s danými pravidly, diskutuje o nich a jde mu příkladem v jejich dodržování.
Žák si uvědomuje české tradice, dokáže je porovnat s tradicemi jiných národů a hledá jejich společné základy.	Učitel zařazuje do výuky reálie německy mluvících zemí.
Žák vyhledává společné rysy dějin Česka a německy mluvících zemí a vyvozuje z nich důsledky např. pro současné vztahy mezi státy.	Učitel spolupracuje s učitelem dějepisu a společná témata s žákem zpracovává např. v cizím jazyce a v souvislosti s reáliemi daných zemí.
Žák je schopen vyhledávat společné projekty zemí v různých oblastech (životní prostředí...).	Učitel dává žákovi možnost se s takovými projekty seznámit např. na německých internetových stránkách.
Žák si uvědomuje problémy jiných zemí.	Učitel zařazuje do výuky aktuální témata např. ze zpráv.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si je vědom vlastních jazykových schopností a je schopen zhodnotit vlastní práci.	Učitel vyhodnocuje žakovu činnost a umožňuje mu konfrontovat své jazykové schopnosti v autentickém prostředí

Vzdělávací obsah

úroveň A1

Očekávaný výstup podle Společného evropského referenčního rámce: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
globální popis	Zvuková stránka jazyka	
Rozumí známým každodenním výrazům a zcela základním frázím, jejichž cílem je vyhovět konkrétním potřebám, a umí tyto	větná intonace jevy odlišné od mateřského jazyka (zavřené dlouhé e, o , zaokrouhlené ö, ü, eu , diftong ei/ai , redukované „ e “, zadopatrové ng, Ich-Laut , vokalizované „ r/er “, aspirované souhlásky p, t, k ,	

<p>výrazy a fráze používat. Umí představit sebe a ostatní a klást jednoduché otázky týkající se informací osobního rázu, např. o místě, kde žije, o lidech, které zná, a věcech, které vlastní, a na podobné otázky umí odpovídat. Dokáže se jednoduchým způsobem domluvit, mluví-li partner pomalu a jasně a je ochoten mu/jí pomoci.</p>	<p>asimilace a ráz) Grafická stránka jazyka a pravopis německá abeceda psaní velkých písmen, přehlásek, ß Slovní zásoba slovní zásoba v rozsahu asi 1000 lexikálních jednotek zahrnujících výrazy z vymezených tematických okruhů, situací a funkcí jazyka slovní zásoba potřebná k porozumění jednoduchým textům, a to i autentickým (počátky práce se slovníkem) slovní zásoba potřebná pro porozumění pokynům spojeným s vyučovacím procesem</p>	
<p>poslech Rozumí známým slovům a zcela základním frázím týkajícími se jeho osoby, rodiny a bezprostředního konkrétního okolí, pokud lidé hovoří pomalu a zřetelně.</p>	<p>Mluvnice Skladba slovosled ve větě oznamovací, tázací jednoduché pokyny rozkazovací vyjadřování záporu včetně kein rámcová konstrukce s modálními slovesy věty s neurčitým zájmenem man vyjadřování záporu nicht mehr, kein mehr vazba es gibt</p>	
<p>čtení Rozumí známým jménům, slovům a velmi jednoduchým větám, například na vývěskách, plakátech nebo v katalogích</p>	<p>Tvarosloví Podstatná jména rod podstatných jmen používání členu určitého a neurčitého v 1. , 3. a 4. pádě č. j. a mn. množné číslo</p>	
<p>ústní interakce Umí se jednoduchým způsobem domluvit, je-li jeho partner ochoten zopakovat pomaleji svou výpověď nebo ji přeformulovat a pomoci mu formulovat, co se snaží říci. Umí klást jednoduché otázky a na podobné otázky odpovídat, pokud se týkají jeho</p>	<p>Přídavná jména v přísudku, v doplňku Zájmena osobní, tázací, ukazovací, přivlastňovací, záporná a jejich skloňování Číslovky základní, řadové</p>	

základních potřeb nebo jde-li o věci, jež jsou mu důvěrně známé.	datum, letopočet základní početní úkony Slovesa	
samostatný ústní projev	časování pravidelných, nepravidelných a pomocných sloves	
Umí jednoduchými frázemi a větami popsat místo, kde žije, a lidi, které zná.	způsobová slovesa slovesa s odlučitelnými předponami oznamovací způsob	
písemný projev	přítomný čas	
Umí napsat stručný jednoduchý text na pohlednici, například pozdrav z dovolené. Umí vyplnit formuláře obsahující osobní údaje, například jeho jméno, národnost a adresu při přihlašování v hotelu.	Předložka se 3. a 4. pádem a s oběma pády Spojky souřadící spojky Příslovce základní příslovce místa Témata	
rozsah	osobní údaje, členové rodiny, věk	
Má pouze základní repertoár slov a jednoduchých frází týkajících se jeho/jejích osobních dat a situací konkrétní povahy.	styk s přáteli zvířata barvy dny, měsíce, roční období	
správnost	záliby	
Ovládá jen v omezené míře několik základních gramatických struktur a typů vět, které jsou součástí pamětně osvojeného repertoáru.	roční období denní a týdenní program víkendy, prázdniny byt a jeho zařízení dům a jeho okolí	
plynulost	město, obec, kde žijí	
Dokáže zvládnout velmi krátké, izolované a většinou předem naučené výpovědi, jež jsou poznamenány mnoha pauzami, které jsou nezbytné pro hledání	orientace ve městě navazování přátelských vztahů mezi školami, třídami a žáky (v zahraničí)	

výrazových prostředků, pro artikulaci méně známých slov a pro pokusy o vhodnější formulaci v komunikaci		
interakce		
Umí klást otázky týkající se osobních dat a na podobné otázky odpovídat. Umí se jednoduchým způsobem zapojit do rozmluvy, ale komunikace je zcela závislá na opakování, parafrázování a opravném přeformulování.		
koherence		
Dokáže propojit slova nebo skupiny slov pomocí nejzákladnějších lineárních spojovacích výrazů, jako jsou „a“ a „potom“.		
úroveň A1		

úroveň A2

Očekávaný výstup podle Společného evropského referenčního rámce: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
globální popis	Zvuková stránka jazyka	
Rozumí větám a často používaným výrazům vztahujícím se k oblastem, které se ho/jí bezprostředně týkají (např. základní informace o něm/ní a jeho/její rodině, o nakupování,	korekce výslovnostních nepřesností rytmické členění složitějších výpovědí a souvislého textu Grafická stránka jazyka a pravopis pravopis výrazů osvojované slovní zásoby základní poučení o interpunkci základní pravidla o dělení slov	

<p>místopisu a zaměstnání). Dokáže komunikovat prostřednictvím jednoduchých a běžných úloh, jež vyžadují jednoduchou a přímou výměnu informací o známých a běžných skutečnostech. Umí jednoduchým způsobem popsat svou vlastní rodinu, bezprostřední okolí a záležitosti týkající se jeho/jejích nejnáléhavějších potřeb.</p>	<p>Slovní zásoba seznámení se způsoby odhadu významu, tvoření slov – podstatné jméno + podstatné jméno, sloveso + podstatné jméno</p> <p>Mluvnice</p> <p>Skladba zdůraznění větného členu větná negace a negace větného členu vyjádření kladné odpovědi na zápornou otázku slovosled věty vedlejší</p> <p>Tvarosloví</p> <p>Podstatná jména množné číslo - prohloubení a systematizace vyjadřování českých pádů skloňováním, předložkami a skládáním -n skloňování</p> <p>Přídavná jména stupňování stupňování pravidelné a nepravidelné v přísudku skloňování po členu určitém</p> <p>Zájmena zájmeno es zvrtné zájmeno sich neurčitá</p> <p>Číslovky určení váhy, ceny</p> <p>Slovesa imperativ préteritum sein, haben zvrtná slovesa rozkazovací způsob vyjádření budoucnosti tvarem přítomného času perfektum pravidelných, nepravidelných sloves, sloves s odlučitelnou předponou</p>	
<p>poslech</p>		
<p>Rozumí frázím a nejběžnější slovní zásobě vztahující se k oblastem, které se ho bezprostředně týkají (např. základní informace o něm a jeho rodině, o nakupování, místopisu, zaměstnání). Dokáže pochopit smysl krátkých jasných, jednoduchých zpráv a hlášení.</p>		
<p>čtení</p>		
<p>Umí číst krátké jednoduché texty. Umí vyhledat konkrétní předvídatelné informace v jednoduchých každodenních materiálech, např. v inzerátech, prospektech, jídelních lístcích a jízdních řádech. Rozumí krátkým jednoduchým osobním dopisům.</p>		
<p>ústní interakce</p>		
<p>Umí komunikovat</p>		

<p>v jednoduchých běžných situacích vyžadujících jednoduchou přímou výměnu informací o známých tématech a činnostech. Zvládne velmi krátkou společenskou konverzaci, i když obvykle nerozumí natolik, aby konverzaci sám/sama dokázal(a) udržet.</p>	<p>Spojky podřadící spojky</p> <p>Příslovce místa, času, způsobu stupňování</p> <p>Témata zaměstnání a povolání domácí práce, kutilství školní rok a prázdniny čas způsob trávení volného času sport život v ulicích rozdílný způsob života ve městě a na venkově vzájemná pomoc spolupráce, při řešení úkolů nakupování názvy obchodů, nápisy nákupy (velikost, barva, cena) základní části oděvu vkus v oblékání a současná móda jídla, nápoje, potraviny základní části lidského těla nejběžnější nemoci, úrazy návštěva u lékaře hudba – návštěvy koncertů četba – oblíbení autoři, noviny, časopisy charakteristika osoby rodinné zvyklosti a oslavy způsob bydlení u různých kultur</p>	
<p>samostatný ústní projev</p>		
<p>Umí použít řadu frází a vět, aby jednoduchým způsobem popsal(a) vlastní rodinu a další lidi, životní podmínky, dosažené vzdělání a své současné nebo předchozí zaměstnání.</p>		
<p>písemný projev</p>		
<p>Umí napsat krátké jednoduché poznámky a zprávy týkající se jeho základních potřeb. Umí napsat velmi jednoduchý osobní dopis, například poděkování.</p>		
<p>rozsah</p>		
<p>Používá základní typy vět s pamětně osvojenými frázemi, skupinami několika slov a formulacemi k tomu, aby byl schopen/byla schopna vyjádřit omezený rozsah informací v jednoduchých každodenních situacích.</p>		
<p>správnost</p>		
<p>Používá správně některé</p>		

jednoduché struktury, ale stále se systematicky dopouští elementárních chyb.		
plynulost		
Dokáže se dorozumívat pomocí krátkých příspěvků, ačkoliv pauzy, zadržování a přeformulování jsou zcela zřejmé.		
interakce		
Umí odpovídat na otázky a reagovat na jednoduché výroky. Umí naznačit, že rozumí, ale jen zřídka je schopen/schopna porozumět natolik, aby konverzaci sám/sama udržel(a) v chodu.		
koherence		
Dokáže propojit skupiny slov pomocí jednoduchých spojovacích výrazů, jako jsou „a“, „ale“, „protože“.		
úroveň A2		

úroveň A2.2/B1

Očekávaný výstup podle Společného evropského referenčního rámce: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
A2+ Je schopen iniciovat, udržet v chodu a ukončit jednoduchou a omezenou konverzaci "z očí do očí". Je schopen porozumět	Zvuková stránka jazyka výslovnost cizích slov, zeměpisných názvů Grafická stránka a pravopis pravopisné změny spojené s deklinací a konjugací	

<p>natolik, že jednoduchá, běžná slovní výměna nevyžaduje žádné zjevné úsilí, dorozumět se, vyměňovat si názory a informace týkající se známých témat v předvídatelných každodenních situacích za předpokladu, že mu druhý účastník v případě nutnosti pomůže.</p> <p>Je schopen úspěšně komunikovat v rámci základních témat, pokud může požádat o pomoc při vyjádření toho, co chce říci. Je schopen vypořádat se s různými každodenními situacemi s předvídatelným obsahem, i když běžně musí slevit z přesnosti sdělení a vyhledávat vhodná slova; poměrně snadná interakce v přehledných situacích za předpokladu, že se mu dostane určité pomoci, avšak účast v přirozené diskusi je značně omezená.</p> <p>Je schopen jednoduchého vyjádření vlastních pocitů; rozsáhlejšího popisu každodenních stránek vlastního prostředí, např. lidí, míst, pracovních nebo studijních zážitků; popisu činností a osobních zážitků z minulosti;</p>	<p>Slovní zásoba lexikální jednotky v souvislosti s poslechem a čtením doplňkovým materiálu seznámení se způsobem odhadu významů na základě tvoření slov jednojazyčné slovníky</p> <p>Mluvnice Skladba nepřímé otázky věty vedlejší vztažné infinitiv prostý a závislý infinitivní vazby damit, um – zu</p> <p>Tvarosloví Podstatná jména druhý pád skloňování vlastních jmen zeměpisná podstatná jména zpodstatnělá přídavná jména složená podstatná jména skloňování podstatných jmen cizího původu</p> <p>Přídavná jména zeměpisná skloňování po členu určitém a neurčitém skloňování stupňovaných pravidelných a nepravidelných přídavných jmen</p> <p>Zájmena vztažná</p> <p>Číslovky zlomky, desetinná čísla označení číslic skloňování řadových číslovek</p> <p>Slovesa préteritum způsobových sloves</p>	
--	---	--

<p>popisu zvyků a rutinních záležitostí; popisu plánů a opatření; vysvětlení sympatií a antipatií vůči osobě, předmětu, události; krátkých základních popisů událostí a činností; popisu oblíbených domácích zvířat a majetku; užití jednoduchého popisného jazyka ke stručným výrokům o předmětech a majetku a k jejich porovnání.</p>	<p>préteritum pravidelných, nepravidelných sloves -pasivně použití slovesa werden k vyjádření budoucnosti, změny stavu a použití jako významového slovesa slovesné vazby zvratná slovesa se 3, a 4. pádem sloveso brauchen + nicht/nur + zu + infinitiv vyjádření trpného rodu (věty s man a opisné pasívum) konjunktiv sloves sein, haben a způsobových konjunktiv: würden + infinitiv Příslovce zájmenná příslovce Spojky spojky složené (entweder ... oder, weder ... noch, ...)</p>	
<p>B1 globální popis</p>	<p>Témata</p>	
<p>Rozumí hlavním myšlenkám srozumitelné spisovné vstupní informace týkající se běžných témat, se kterými se pravidelně setkává v práci, ve škole, ve volném čase atd. Umí si poradit s většinou situací, jež mohou nastat při cestování v oblasti, kde se tímto jazykem mluví. Umí napsat jednoduchý souvislý text na témata, která dobře zná nebo která ho/ji osobně zajímají. Dokáže popsat své zážitky a události, sny, naděje a cíle a umí stručně vysvětlit a odůvodnit své názory a plány.</p>	<p>tolerance, snaha chápat druhé dopravní prostředky přednosti a nevýhody jednotlivých dopravních prostředků výhody cestování pro mládež místa, města, země, které žák navštěvuje místa, města, země, které by žák rád navštívil nejnavštěvovanější místa, města u nás a v zahraničí město - vesnice ubytování při cestování hlavní město hlavní města německy mluvících zemí navazování přátelských vztahů při cestování základní zeměpisné výrazy zvířata, rostliny vztah k přírodě a její ochrana počasí</p>	
<p>poslech</p>	<p>názvy světových stran</p>	
<p>Rozumí hlavním myšlenkám</p>	<p>tělesná a duševní hygiena</p>	

<p>vysloveným spisovným jazykem o běžných tématech, se kterými se setkává v práci, ve škole, ve volném čase atd. Rozumí smyslu mnoha rozhlasových a televizních programů týkajících se současných událostí nebo témat souvisejících s oblastmi jeho osobního či pracovního zájmu, pokud jsou vysloveny poměrně pomalu a zřetelně.</p>	<p>správná životospráva mailování/telefonování s kamarády (ze zahraničí) kulturní život v malých a velkých městech četba, rozhlas, televize, divadlo, film, výstavy technika, vynálezy, objevy</p> <p>Další vhodná témata Země příslušné jazykové oblasti a Česká republika: základní geografické údaje týkající se nejvýznamnějších zemí příslušné jazykové oblasti a ČR –nejnavštěvovanější místa, města a památky – zajímavosti – každodenní život, zvyklosti a konvence – svátky – významní představitelé umění, vědy, techniky, sportu, politiky – významné aktuální informace z kulturní a společenské oblasti – vztahy příslušné jazykové oblasti a ČR.</p>	
<p>čtení</p>		
<p>Rozumí textům, které obsahují slovní zásobu často užívanou v každodenním životě nebo které se vztahují k jeho práci. Rozumí popisům událostí, pocitů a přání v osobních dopisech.</p>		
<p>ústní interakce</p>		
<p>Umí si poradit s většinou situací, které mohou nastat při cestování v oblasti, kde se tímto jazykem mluví. Dokáže se bez přípravy zapojit do hovoru o tématech, která jsou mu známá, o něž se zajímá nebo která se týkají každodenního života (např. rodiny, koníčků, práce, cestování a aktuálních událostí).</p>		
<p>samostatný ústní projev</p>		
<p>Umí jednoduchým způsobem spojovat fráze, aby popsal(a)</p>		

<p>události a své zážitky, sny, naděje a cíle. Umí stručně odůvodnit a vysvětlit své názory a plány. Umí vyprávět příběh nebo přiblížit obsah knihy či filmu a vylíčit své reakce.</p>		
<p>písemný projev</p>		
<p>Umí napsat jednoduché souvislé texty na témata, která dobře zná nebo která ho osobně zajímají. Umí psát osobní dopisy popisující zážitky a dojmy.</p>		
<p>rozsah</p>		
<p>Zná jazyk tak, aby se domluvil(a) a aby se vyjadřoval(a) pomocí své slovní zásoby jen s určitou mírou zaváhání a opisných jazykových prostředků v rámci tematických okruhů, jako jsou rodina, koníčky a zájmy, práce, cestování a aktuální události.</p>		
<p>správnost</p>		
<p>Přiměřeně správně používá repertoár běžných gramatických prostředků a vzorců v rámci snadno předvídatelných situací.</p>		
<p>plynulost</p>		
<p>Dokáže smysluplně komunikovat, ačkoliv jsou zcela zřejmé pauzy způsobené plánováním gramatiky a lexika a pokusy o vhodnější formulaci, zejména v delších</p>		

úsecích zcela samostatné promluvy.		
interakce		
Dokáže iniciovat, udržet v chodu a ukončit jednoduchou konverzací „z očí do očí“ v rámci známých tematických okruhů či okruhů, o které se osobně zajímá. Dokáže znovu zopakovat část toho, co někdo řekl, aby se ujistil(a), že si vzájemně rozumí.		
koherence		geografie – německy mluvící země
Dokáže spojit sérii kratších jednotlivých bodů v propojený a lineární sled určitých myšlenek.		
úroveň A2.2 (nematuritní) úroveň B1 (maturitní)		

Francouzský jazyk

Charakteristika předmětu

Francouzský jazyk se vyučuje jako další cizí jazyk. Výuka probíhá od 1. do 4. ročníku, a to s tříhodinovou týdenní dotací v každém ročníku, v 4. ročníku je navíc možnost volby maturitního semináře s dvouhodinovou týdenní dotací.

Žáci jsou rozděleni v rámci ročníku na francouzskou a německou skupinu.

Výchozí úroveň v 1. ročníku je úroveň A1 dle Společného evropského referenčního rámce. Na konci 4. ročníku bude cílovou úrovní A2.2, v maturitním semináři B1.

Vzdělávání směřuje k osvojení a rozvoji všech řečových dovedností – mluvení, poslechu, čtení a psaní a osvojení poznatků potřebných pro získání mezinárodně uznávaných jazykových zkoušek.

Při výuce je využívána práce s učebnicí (s pracovním sešitem, zvukovými nahrávkami, internetovou podporou) a autentické materiály (internet, televize, prospekty, plánky, francouzský tisk, fotografie, hry, hudba, literatura). Výuka probíhá v odborné jazykové učebně, v kmenových třídách, případně v učebnách vybavených počítači nebo interaktivní tabulí. Hodiny jsou doplněny jazykovými nebo poznávacími zájezdy do francouzsky mluvících zemí a návštěvami filmových nebo divadelních představení.

Do předmětu jsou integrována průřezová témata Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova, Mediální výchova.

Začlenění průřezových témat

U plánované realizace jednotlivých témat z oblasti PT nejsou uvedeny ročníky, realizovány jsou průběžně.

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání	průběžně 1. – 4. ročník
	jaká/jaký chci být a proč	
	co skutečně dělám a co mohu a chci udělat pro svůj osobní rozvoj	
	můj vztah k lidem	
	co a jak mohu trénovat, aby se kvalita mého učení zlepšila	
	já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič apod.)	
	péče o sebe sama	
	relaxace	
	jak jsem schopna/schopen si organizovat čas	
já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného		

	<p>verbální a neverbální komunikace (specifika)</p> <p>vnímající komunikace (na partnera orientované vnímání, aktivní naslouchání);</p> <p>respektující komunikace (způsoby komunikačního chování respektujícího odlišnosti názorů, postojů, kultur, národností);</p> <p>přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace);</p> <p>tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost, estetizovanost komunikace);</p> <p>jak se mohu angažovat ve prospěch druhých lidí (pomoc, spolupráce, podíl na demokratickém fungování společnosti, osobní angažovanost ve společenských otázkách)</p> <p>moje hodnoty a moje sociální role současné i budoucí (žák, sportovec, přítel, rodič, občan, zaměstnanec a další)</p> <p>sociálně-komunikační dovednosti výhodné pro spolupráci (jasná komunikace, argumentace, řešení sporů)</p>	
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	
Multikulturní výchova	<p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě</p> <p>Jak ovlivňují předsudky a stereotypy styk příslušníků majority s cizinci a příslušníky minority</p> <p>Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí</p> <p>Jakými prostředky mohu rozvíjet své jazykové kompetence pro kontakt a spolupráci s příslušníky jiných etnik (v ČR, v Evropě)</p> <p>Jak používat jazyk, aby byl zbaven rasistických a diskriminujících výrazů</p>	
Enviromentální výchova		
Mediální výchova	<p>Typy masových médií (tisk, rozhlas, televize)</p> <p>lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)</p> <p>příprava vlastních materiálů psaných i nahrávaných (tvorba textu, zvukového a obrazového záznamu s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru a multimediálních technologií)</p> <p>komunikace a spolupráce v týmu (stanovení časového harmonogramu, rozdělení úkolů a odpovědnosti, otázka autorství a dopracování materiálů s ohledem na celek)</p> <p>kategorie mediálních produktů (noviny, časopisy, rozhlasové a televizní vysílání, internetové stránky), formy mediálních sdělení (zpravodajství, komentář, dokument, seriál, poradna , fotoromán apod.), vzájemné inspirace mezi médii</p>	

	rozbor aktuálního zpravodajství, kritéria pro výběr zpráv (důležitost pro život, aktuálnost, negativita, blízkost, jednoduchost, jednoznačnost, přítomnost prominentní osoby, možnost trvání v čase)	
	výrazové prostředky (kódy a konvence) typické pro konkrétní média: obrazové, zvukové a jazykové prostředky, sekundární kódy charakterizující jednotlivá média (obálky časopisů pro děti a mládež, znělky v rozhlasu a televizi)	
	reklama a její výrazové prostředky, kritický přístup k reklamě, rozbor reklamy z hlediska použité strategie (úspěch ve společnosti, získání obdivu, výzvy k identifikaci)	
	média pro vybrané skupiny (pro mládež, pro ženy, pro zájmové skupiny)	
	ohlasy čtenářů/diváků/posluchačů na pořad, formulace názorů, napsání souhlasné či nesouhlasné reakce	
	vlivy celospolečenské a kulturní (vliv na jazykovou kulturu, sdílené společenské hodnoty, stabilitu společnosti, sport apod.)	

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák zpracovává problémové úkoly (vyhledává informace z různých zdrojů – Internet, časopisy, knihy, odborná literatura...)	Učitel úkoly zadává a motivuje ho. Vede žáky k samostatné práci s informacemi.
Žák využívá co nejvíce smyslů, pokud učivo dovolí.	Učitel dá vždy (kdy je to možné) konkrétní názor, pomůcku, (využití zejména zraku a sluchu).
Žák se nebojí „manipulovat“ s novými pojmy – odhaduje význam neznámých výrazů podle známých a dříve osvojených, využívá protikladů, znalostí o tvorbě slov pomocí předpon, přípon ...	Učitel zavádí nová slovní spojení ve vztazích, vyhýbá se izolovaným slovům.
Žák zpracovává získané informace v podobě referátu, eseje či seminární práce, zapojí se do debaty, přijímá kritiku ze strany i spolužáků, reaguje na hodnocení	Učitel informuje o možnostech získání potřebných informací, dává prostor pro diskuzi a kritiku

Chodí včas, dodržuje určená pravidla – nosí žádané pomůcky, plní zadané domácí práce, je připraven reagovat na změny (dopr. zácpa – omluví se)	Učitel shrne pravidla srozumitelným způsobem. Vede žáky ke zodpovědnosti, za to co dělají
---	---

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák své názory a tvrzení podkládá konkrétními argumenty	Učitel podněcuje žáka k argumentaci podložené důkazy, podporuje přesah do jiného předmětu
Projektové vyučování - žáci se učí vyhledávat informace z různých zdrojů, vyhodnocovat je a zpracovávat (např. žáci zpracovávají nejrozličnější údaje o zemi, kterou si vybrali, možnosti cestování, ubytování, ceny, aktuální témata –např. Světový pohár – shromažďují a vyhledávají informace o pořadajících zemi, stadiony jako dějiště zápasů, účastnické země, sledování soutěže, vyhodnocování výsledků).	Učitel vede žáky k práci s různými zdroji a k ověřování informací.
Vyvozuje z nekompletních informací. Domýšlí si, hledá souvislosti.	Neustálou prací s texty, kterým ne vždy beze zbytku rozumí, se žák učí zacházet s nekompletními informacemi. Učitel ho tak vede k nutnosti domýšlení , hledání souvislostí a smyslu.
Žák se orientuje ve francouzském jazykovém prostředí. Konverzuje na různá témata.	Učitel simuluje modelové situace praktického života (telefonování, psaní dopisu, ptá se na cestu, poslech neznámých mluvčích, využívá hry...)

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák efektivně a tvořivě využívá dostupných prostředků komunikace ve francouzštině. Písemných i ústních. Jde do francouzské knihovny, jde na francouzský film, přihlásí se na výměnu, napíše e-mail ve Fj	Učitel vytváří žákovi prostor, aby se mohl vyjádřit v v cizím jazyce.
Žák pracuje s autentickými materiály.	Učitel žáka vede k přesnosti, k identifikaci podstatných informací a

	rozdílení jejich interpretačních schopností.
V rámci možností školy, žák navazuje kontakt s rodilými mluvčími a francouzsky mluvícími cizinci.	Učitelé vyhledávají příležitosti k setkávání se s francouzsky mluvící populací.
Žák dodržuje pravidla diskuze..	Učitel, spolu s žáky, zvolí a doporučí téma k debatě, diskuzi.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Při hodinách žáci řeší úlohy ve skupinách či párech. Učí se tak naslouchat a spolupracovat.	Učitel rozvíjí schopnost spolupráce v týmu.
Žák navazuje kontakty s francouzsky hovořícími lidmi.	Učitel kontakty zprostředkovává.
Při komunikaci s francouzsky mluvící populací, žák se učí vystupovat přirozeně, sebevědomě.	Učitel pomáhá zvyšovat sebevědomí žáka, odbourávat bariéry. Pracuje s chybou.
Žák se zapojuje do různých akcí školy ve francouzském jazyce..	Učitel akce naplánuje a uskuteční.
Žák se chová samostatně –vyhledává prostor pro komunikaci ve francouzském jazyce.	Učitel umožní kontakt s francouzsky mluvícími jedinci, skupinami.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák toleruje zvyky a názory druhých, odlišnosti lidí z jiných zemí.	Učitel u žáka posiluje toleranci, empatii a vstřícnost, ale i kritický přístup k dané problematice prostřednictvím autentických materiálů, při pobytech ve francouzsky mluvících zemích a při kontaktu s jejich obyvateli.
Žák dodržuje pravidla slušného chování, pravidla země, kde je hostem.	Učitel žáka seznamuje s danými pravidly, diskutuje o nich a jde mu příkladem v jejich dodržování.
Žák si uvědomuje české tradice ve srovnání s tradicemi jiných národů.	Učitel zařazuje do výuky reálie francouzsky mluvících zemí.
Žák poznává problémy jiných zemí.	Učitel zařazuje do výuky aktuální témata např. ze zpráv.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá, rozvíjí-li v předmětu tuto kompetenci?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák využívá všechny příležitosti ke svému osobnímu a profesnímu rozvoji	Učitel nabízí žákovi – např. získávat informace z jiných předmětů (zeměpis, literatura, umění), návštěva cizích měst, zemí, galerie, muzea.
Žák vyhledává a vyhodnocuje informace o možnostech práce v zahraničí i u nás, o možnostech vzdělávání.	Učitel poskytne žákovi potřebné zdroje k započítí této aktivity, sleduje další zájem žáka, otvírá debatu k vyhodnocení nalezených informací a další motivaci žáky.

Vzdělávací obsah

Ročník 1.	Očekávané výstupy RVP-GV Podle SERR Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<i>Receptivní řečové dovednosti</i>	<p>rozumí jednoduchým pokynům a větám</p> <p>rozlišuje grafickou podobu slova</p> <p>čte foneticky správně jednoduchý text, napodobuje přízvuk, intonaci a melodii francouzské věty</p> <p>rozumí obsahu a smyslu jednoduchých materiálů (i s využitím vizuální podpory)</p> <p>Rozumí známým slovům a zcela základním pojmům týkajících se jeho osoby, rodiny a bezprostředního okolí, pokud lidé mluví pomalu a zřetelně.</p>	<p>Zvuková stránka jazyka – osvojování výslovnosti známé slovní zásoby prostřednictvím nápodoby.</p> <p>Specifické grafické znaky, pravopis</p> <p><i>Gramatika:</i></p> <p>člen určitý a neurčitý, ženský rod, množné</p>	<p>Tematický okruh</p> <p>Osobnostní a sociální výchova</p> <p>„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání jaká/jaký chci být a proč můj vztah k lidem já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič role rodiče, plány v budoucnosti, způsobová slovesa.) péče o sebe sama – la vie quotidienne Relaxace – les loisirs jak jsem schopna/schopen si organizovat čas já v roli vedoucí/vedoucího a v roli</p>	

	<p>Rozumí známým jménům, slovům a velmi jednoduchým větám, např. na vývěskách, plakátech nebo v katalogích.</p> <p>Podle potřeby využívá samostatně abecední slovník v učebnici</p>	<p>číslo, časování pravidelných sloves, běžných nepravidelných sloves v přítomném času, il y a , tvoření otázky, tvoření záporu, zájmena ukazovací, přivlastňovací, základní předložky času a místa, rozkazovací způsob, osobní zájmena samostatná, passé composé u nejběžnějších sloves, futur proche</p>	<p>vedené/vedeného – práce ve skupinách (já v roli vedoucího nebo podřízeného) verbální a neverbální komunikace - gesta, mimika přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace); tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost)</p>	
<p><i>Produktivní řečové dovednosti</i></p>	<p>rozumí jednoduchým pokynům a větám při práci v hodině</p> <p>jednoduchými frázemi a větami umí popsat místo, kde žije, a lidi, které zná. Umí napsat jednoduchý text na pohlednici, vyplnit formulář o osobních údajích (jméno, adresu, národnost,...)</p>	<p><i>Komunikativní funkce jazyka:</i></p> <p>Pozdrav, poděkování, základní komunikační situace v obchodě, restauraci, vyjádření souhlasu, nesouhlasu</p>	<p>Multikulturní výchova</p> <p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě / Realie (svátky např.)</p>	
<p><i>Interaktivní řečové dovednosti</i></p>	<p>Umí se jednoduchým způsobem domluvit, je-li jeho partner ochoten zopakovat pomaleji svou výpověď a pomoci mu formulovat, co se snaží říci.</p> <p>Umí klást jednoduché otázky a na podobné odpovídat, pokud se týkají</p>	<p><i>Tematické okruhy:</i></p> <p>Zájmy, volný čas, rodina, základní popis</p>	<p>Mediální výchova</p> <p>lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři) lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)</p>	

	základních potřeb nebo jed-li o věci důvěrně známé.	osob, předmětů, základní umístění v času a prostoru, škola <i>Základní reálie Francie:</i> zeměpisné údaje, památky, osobnosti		
A1				
Ročník 2.	Očekávané výstupy RVP-GV Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<i>Receptivní řečové dovednosti</i>	rozlišuje grafickou podobu slova čte foneticky správně jednoduchý text, napodobuje přízvuk, intonaci a melodii francouzské věty rozumí obsahu a smyslu jednoduchých materiálů (i s využitím vizuální podpory) Rozumí známým slovům a zcela základním pojmům týkajících se jeho osoby, rodiny a bezprostředního okolí, pokud lidé mluví pomalu a zřetelně.	Zvuková stránka jazyka – další nácvik výslovnosti obtížných hlásek, intonace, vázání slov Grafická stránka jazyka a pravopis – další nácvik <i>Gramatika:</i> vyjádření množství, dělivý člen, <i>passé composé</i> , imperfektum	Tematický okruh Osobnostní a sociální výchova „já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání jaká/jaký chci být a proč můj vztah k lidem já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič role rodiče, plány v budoucnosti, způsobová slovesa.) péče o sebe sama – <i>la vie quotidienne</i> <i>Relaxace – les loisirs</i> jak jsem schopna/schopen si organizovat čas	

	<p>Rozumí známým jménům, slovům a velmi jednoduchým větám, např. na vývěskách, plakátech nebo v katalozích.</p> <p>Podle potřeby využívá samostatně abecední slovník v učebnici a orientuje se v dvojjazyčném slovníku.</p>	<p>u nejběžnějších sloves, předmět přímý a nepřímý a jeho nahrazování zájmenem, další slovesa v přítomném času, passé récent, zvrtná slovesa , vztažná zájmena (qui, que, ou), přivlastňovací zájmena (2), rozkaz, předložky a názvy měst a zemí, tvorba otázky (2), srovnávání, časové výrazy (dans, en, depuis, il y a, pendant), le futur simple</p> <p>Tvoření a odvozování slov, synonyma, antonyma</p> <p><i>Komunikativní funkce jazyka:</i> Základní vyjádření názoru, žádosti, potřeby, zákazu, příkazu, komunikace v restauraci, obchodě a na ulici – ptáme se na cestu, zvyklosti při psaní neformálního</p>	<p>já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného – práce ve skupinách (já v roli vedoucího nebo podřízeného)</p> <p>verbální a neverbální komunikace - gesta, mimika</p> <p>přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace);</p> <p>tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost)</p>	
--	---	--	--	--

		dopisu, jednoduché vyprávění, jednoduchá formulace příčiny, následku, protikladu ve větě		
<i>Produktivní řečové dovednosti</i>	<p>rozumí jednoduchým pokynům a větám při práci v hodině</p> <p>jednoduchými frázemi a větami umí popsat místo, kde žije, a lidi, které zná. Umí napsat jednoduchý text na pohlednici, vyplnit formulář o osobních údajích (jméno, adresu, národnost,...)</p> <p>Vyhledá hlavní myšlenky textu i v případě, že obsahuje několik neznámých slov. Vlastními slovy reprodukuje text, dialog či krátké sdělení. Tvoří a obměňuje jednoduché věty.</p> <p>Napíše krátký souvislý text (un message électronique, la BD, une lettre amicale, une petite annonce</p>	<p><i>Témata:</i></p> <p>jídlo, v restauraci, počasí, roční období, popis vlastností a vzhledu člověka, základní popis krajiny a města, orientace ve městě, oděvy, bydlení, nákupy, svátky, zvyky, tradice</p> <p><i>Reálie Francie a frankofonních zemí:</i></p> <p>Svátky, gastronomie, významné osobnosti, města, památky</p>	<p>Multikulturní výchova</p> <p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě / Reálie (svátky např.)</p>	
<i>Interaktivní řečové dovednosti</i>	<p>Umí se jednoduchým způsobem domluvit, je-li jeho partner ochoten zopakovat pomaleji svou výpověď a pomoci mu formulovat, co se snaží říci.</p> <p>Umí klást jednoduché otázky a na podobné odpovídat, pokud se týkají</p>		<p>Mediální výchova</p> <p>lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)</p>	Průběžně 3.–4.

	základních potřeb nebo jed-li o věci důvěrně známé. Zapojí se do hovoru na předem známé téma		lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)	
A1/A2				

Ročník 3.	Očekávané výstupy RVP-GV Podle SERR Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<i>Receptivní řečové dovednosti</i>	<p>Rozumí frázím a nejběžnější slovní zásobě vztahující se k oblastem, které se ho týkají (např. rodina, nakupování, místopis, zaměstnání).</p> <p>Dokáže pochopit smysl krátkých jasných zpráv a hlášení</p> <p>Umí číst krátké jednoduché texty a vyhledat v nich konkrétní předvídatelné informace. (v inzerátech, prospektech, jídelních lístcích, jízdních řádech). Rozumí krátkým jednoduchým osobním dopisům.</p>	<p>Další nácvik problematických hlásek, intonace</p> <p><i>Gramatika:</i> imperfektum, srovnávání, tvoření otázky – avec qui est-ce qui/que et qu'est-ce qui/que, shoda přičestí min. se slovesem avoir, le subjonctif, základní předložkové vazby, futur simple, ukazatelé času, podmínka skutečná (si + présent – futur), zájmeno en, zájmeno y – nahrazování příslovce místa,</p>	<p>Tematický okruh</p> <p>Osobnostní a sociální výchova</p> <p>„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání jaká/jaký chci být a proč můj vztah k lidem já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič role rodiče, plány v budoucnosti, způsobová slovesa.) péče o sebe sama – la vie quotidienne Relaxace – les loisirs jak jsem schopna/schopen si organizovat čas já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného – práce ve skupinách (já v roli vedoucího nebo podřízeného)</p>	Průběžně 3.–4.

		<p>Stupňování příd. jmen a příslovcí, vztažná zájmena qui, que, ou, odvozování příslovců od příd. jmen, la négation (ne pas encore, jamais, pas de, ne...ni..ni, ne ..plus), účelová věta</p> <p><i>Komunikativní funkce jazyka:</i> Napsat krátký neformální dopis, vzkaz, inzerát, e-mail, vyjádřit ústně i písemně pozvání, odmítnutí, omluvy</p> <p>Jednoduchá žádost o informaci (jízdni řád, otvírací doby, ...)</p>	<p>verbální a neverbální komunikace - gesta, mimika</p> <p>přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace); tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost)</p>	
<i>Produktivní řečové dovednosti</i>	<p>Umí používat řadu frází a vět, aby jednoduchým způsobem popsal vlastní rodinu a další lidi, životní podmínky, dosažené vzdělání a své současné nebo předchozí zaměstnání (škola, rodina, zájmy, zážitky)</p> <p>Umí napsat krátké a jednoduché</p>	<p><i>Témata:</i> Doprava, dopravní prostředky, situace v dopravních prostředcích, volný čas, rodina, rodinné vztahy, orientační značení, formuláře – různé druhy, obchody, typy obchodů, škola, oblečení, móda, bydlení, domácnost a její vybavení</p>	<p>Multikulturní výchova</p> <p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě / Reálie (svátky např.)</p>	

	poznámky a zprávy týkající se jeho základních potřeb. Umí napsat velmi jednoduchý osobní dopis (např. poděkování)	Reálie: Doprava ve Francii, zvláštnosti, nejvýznamnější data a osobnosti francouzských dějin, nakupování ve Francii, vzdělávací systém ve Francii		
<i>Interaktivní řečové dovednost</i>	Umí komunikovat v běžných situacích vyžadujících jednoduchou přímou výměnu informací o známých tématech a činnostech. Zvládne krátkou společenskou konverzaci, i když obvykle nerozumí natolik, aby konverzaci sám udržel. Umí komunikovat na nejběžnější témata s rodilým mluvčím, pokud je cizinec ochoten mluvit velmi jednoduše a zřetelně a v případě potřeby sdělení zopakovat.		Mediální výchova lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři) lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)	
A2				

Ročník 4. ročník	Očekávané výstupy RVP-GV Podle SERR Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy,
------------------------	---	-------	------------------	------------------------

				poznámky
<i>Receptivní řečové dovednosti</i>	<p>Rozumí frázím a nejběžnější slovní zásobě vztahující se k oblastem, které se ho týkají (např. rodina, nakupování, místopis, zaměstnání).</p> <p>Dokáže pochopit smysl krátkých jasných zpráv a hlášení Zorientuje se v obtížnějším rozhovoru na běžné téma</p> <p>Umí číst krátké jednoduché texty a vyhledat v nich konkrétní předvídatelné informace. (v inzerátech, prospektech, jídelních lístcích, jízdních řádech). Rozumí krátkým jednoduchým osobním dopisům.</p> <p>Zorientuje se i v obtížnějším textu na běžné téma</p>	<p><i>Fonetika , pravopis:</i> Další nácvik problematických hlásek v návaznosti na osvojovanou slovní zásobu a obtíže žáků, Vztahy mezi pravopisem a výslovností</p> <p><i>Gramatika:</i> gérondif, postavení dvou zájmen ve větě, le conditionnel présent, vyjádření podmínky (si + imp. – cond.), Le subjonctif, trpný rod, věta důvodová a důsledková, časové výrazy, le, en y po předložkách</p> <p><i>Komunikativní funkce jazyka:</i> Vyjádření hodnocení, rady, jednoduchého pokynu, základní vyjádření emocí: radosti, zklamání, překvapení, údivu, obavy), Jednoduchý formální dopis (žádost o informaci či službu, stížnost), Jednoduché vyprávění, jednoduchý osobní dopis,</p>	<p>Tematický okruh</p> <p>Osobnostní a sociální výchova</p> <p>„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání jaká/jaký chci být a proč můj vztah k lidem já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič role rodiče, plány v budoucnosti, způsobová slovesa.) péče o sebe sama – la vie quotidienne Relaxace – les loisirs jak jsem schopna/schopen si organizovat čas já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného – práce ve skupinách (já v roli vedoucího nebo podřízeného) verbální a neverbální komunikace - gesta, mimika přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace); tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost</p>	Průběžně 3.–4.

		uživatelská práce s internetem		
<i>Produktivní řečové dovednosti</i>	<p>Souvisle reprodukuje vlastními slovy obsah textu či promluvy na běžná témata</p> <p>Souvisle a bez přípravy hovoří o tématech týkajících se jeho samého, jeho rodiny, zájmů a nejbližšího okolí. Jednoduchým způsobem vyjádří vlastní názor.</p> <p>Používá jednoduché spojovací výrazy (et, mais, parce que)</p>	<p><i>Tematické okruhy:</i></p> <p>Zdraví a nemoc, zdravý životní styl, kulturní zařízení, kulturní život, umění, sport, média, politický život, společenská problematika, světové události: základní slovní zásoba, příroda, krajina, popis města, venkova, jednoduchý návod a popis práce, popis zboží, obaly</p> <p><i>Reálie:</i> významné osobnosti z oblasti kultury, umění a sportu</p>	<p>Multikulturní výchova</p> <p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě / Reálie (svátky např.)</p> <p><i>Mediální výchova</i></p> <p>lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)</p>	Průběžně 3.–4. ročník
<i>Interaktivní řečové dovednosti</i>	<p>Při komunikaci v běžných situacích respektuje zvyklosti a základní pravidla zdvořilosti</p> <p>Bez větších potíží s porozuměním a vyjadřováním reaguje na otázky, odpovídá a sám klade otázky na běžná témata</p>			
A2/B1				

Ročník 3. 3. ročník	Očekávané výstupy RVP-GV Podle SERR Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<i>Receptivní řečové dovednosti</i>	<p>Rozumí hlavním myšlenkám autentického ústního projevu na běžné a známé téma (práce, škola, volný čas, cestování)</p> <p>Na základě otázek vyhledá v textu podstatné informace</p> <p>Identifikuje hlavní myšlenky textu</p> <p>Samostatně pracuje s jednoduchým textem vyžadujícím hlubší porozumění</p> <p>Rozumí popisům událostí, pocitů a přání v osobních dopisech</p>	<p><i>Fonetika, pravopis:</i></p> <p>Další nácvik problematických hlásek v návaznosti na osvojovanou slovní zásobu a obtíže žáků,</p> <p>Vztahy mezi pravopisem a výslovností</p> <p><i>Gramatika:</i></p> <p>Plus-que-parfait, časová souslednost, přičestí přítomné, zájmena neurčitá, zájmena ukazovací a tázací samostatná, zdůraznění – C'est ... que/qui, Ce qui/que ... c'est, věta odporovací, podmiňovací způsob minulý,</p> <p>Vyjádření podmínky (si + plus-que-parfait – cond. passé)</p> <p><i>Komunikativní funkce jazyka:</i></p>	<p>Tematický okruh</p> <p>Osobnostní a sociální výchova</p> <p>„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání</p> <p>jaká/jaký chci být a proč</p> <p>můj vztah k lidem</p> <p>já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič role rodiče, plány v budoucnosti, způsobová slovesa.)</p> <p>péče o sebe sama – la vie quotidienne</p> <p>Relaxace – les loisirs</p> <p>jak jsem schopna/schopen si organizovat čas</p> <p>já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného – práce ve skupinách (já v roli vedoucího nebo podřízeného)</p> <p>verbální a neverbální komunikace - gesta, mimika</p> <p>přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace);</p> <p>tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost)</p>	

		<p>Vyjádření citů, názoru, stanoviska, Souvislé vyprávění, osobní dopis, velmi jednoduchý formální dopis Uživatelská práce s internetem</p> <p><i>Tematické okruhy:</i></p> <p>Život na venkově a ve městě Cestování, ubytování na cestách Rodina: současné tendence, vztahy mezi generacemi, mezilidské vztahy, společenská problematika, vzdělávací systémy, kulturní život, moderní technologie, domácí práce</p> <p><i>Reálie:</i></p> <p>Cestování a ubytování ve Francii Rodina ve Francii Společenská problematika, Vzdělávací systém, vysokoškolské studium ve Francii Významné osobnosti z oblasti kultury a umění,</p>		
--	--	--	--	--

		významná díla		
<i>Produktivní řečové dovednosti</i>	<p>Vlastními slovy shrne téma a obsah textu</p> <p>Umí jednoduchým způsobem spojovat fráze, popsat události a své zážitky, sny, naděje a cíle</p> <p>Stručně vysvětlí a odůvodní své názory a plány</p> <p>Umí vyprávět příběh nebo přiblížit obsah knihy či filmu a vylíčit své reakce</p> <p>Umí napsat jednoduché souvislé texty na známá témata nebo ta, která ho osobně zajímají</p> <p>Umí psát osobní dopisy popisující zážitky a dojmy</p>		<p>Multikulturní výchova</p> <p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě / Reálie (svátky např.)</p> <p><i>Mediální výchova</i></p> <p>lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)</p>	
<i>Interaktivní řečové dovednosti</i>	<p>Umí vysvětlit svůj názor.</p> <p>Dokáže propojit sled svých myšlenek</p> <p>Dokáže se bez přípravy zapojit do hovoru o tématech, která mu jsou známá nebo o něž se zajímá</p> <p>Při cestování si poradí s většinou situací.</p>			
B1				

Ročník 4. 4. ročník	Očekávané výstupy RVP-GV Podle SERR Žák	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
<i>Receptivní řečové dovednosti</i>	<p>Dokáže porozumět hlavním myšlenkám složitějších textů.</p> <p>Rozumí delším promluvám, dokáže sledovat složitější výměnu názorů, pokud téma dostatečně zná.</p> <p>Rozumí hlavnímu smyslu rozhlasových a televizních programů týkajících se aktuálních témat</p> <p>Odhadne význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby a kontextu</p> <p>Rozumí článkům a zprávám zabývajícím se současnými problémy, v nichž autoři zaujímají konkrétní stanoviska.</p> <p>S texty pracuje samostatně, dobře se v nich zorientuje</p>	<p><i>Fonetika, pravopis:</i> Další nácvik problematických hlásek v návaznosti na osvojenou slovní zásobu a obtíže žáků, Vztahy mezi pravopisem a výslovností, Interpunkce</p>	<p>Tematický okruh</p> <p>Osobnostní a sociální výchova</p> <p>„já“ sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání jaká/jaký chci být a proč můj vztah k lidem já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič role rodiče, plány v budoucnosti, způsobová slovesa.) péče o sebe sama – la vie quotidienne Relaxace – les loisirs jak jsem schopna/schopen si organizovat čas já v roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného – práce ve skupinách (já v roli vedoucího nebo podřízeného) verbální a neverbální komunikace - gesta, mimika přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace); tvořivá komunikace (plynulost, pohotovost, bohatost, výrazovost, nápaditost</p>	

<p><i>Produktivní řečové dovednosti</i></p>	<p>Vhodnými slovy shrne plynule téma a obsah textu Odliší hlavní a vedlejší myšlenky</p> <p>Dokáže se vyjádřit k široké škále témat, která se vztahují k oblasti jeho zájmu Jasně argumentuje</p> <p>Umí napsat srozumitelné podrobné texty na širokou škálu témat souvisejících s jeho zájmy Dbá na správné členění textu Správně používá zdvořilostní obraty při psaní formálního dopisu</p> <p>Využívá překladové slovníky při zpracování písemného projevu na méně běžné téma</p>	<p><i>Gramatika:</i> Subjonctif po spojkách Passé simple Minulý infinitiv Futur antérieur Shrnutí, opakování probraných jevů a jejich doplnění</p> <p><i>Komunikativní funkce jazyka:</i> formální písemný projev (životopis, motivační dopis), vyjádření morálních postojů, vyjádření názorů a stanoviska, argumentace, příběh</p>	<p>Multikulturní výchova</p> <p>Jak se projevuje sociokulturní rozrůzněnost v regionech ČR a v Evropě / Reálie (svátky např.)</p> <p><i>Mediální výchova</i></p> <p>lidé v médiích a jejich práce (novináři, baviči, herci, manažeři)</p>	
<p><i>Interaktivní řečové dovednosti</i></p> <p>B1/B2</p>	<p>Pomocí vhodných výrazů vyjádří svůj názor –písemně i ústně. Srozumitelně svůj názor obhajuje a argumentuje</p> <p>Plynule a spontánně se zapojí do hovoru na běžné téma (i s rodilým mluvčím) Komunikuje plynule, foneticky správně a používá osvojenou slovní zásobu a osvojené gramatické prostředky</p>	<p><i>Tematické okruhy:</i> Životní prostředí, ekologie Pracovní život profese, prac. prostředí, vztahy na pracovišti), Média (jejich role ve společnosti, výhody, nevýhody, rizika) Politický život, státní správa Zdraví, zdravý životní styl</p>		

		<i>Reálie:</i> Literatura, úryvky z literárních děl, rodina ve Francii, významné historické momenty, nejdůležitější postavy francouzských dějin, média ve Francii, politický život ve Francii		
--	--	---	--	--

Fyzika

Charakteristika předmětu

Fyzika se vyučuje v následující týdenní hodinové dotaci: 1. ročník – 2 hodiny, 2. ročník – 3 hodiny. Pro ty, kteří si zvolí přírodovědný blok, pokračuje výuka fyziky v 3. ročníku – 2 hodiny a v 4. ročníku – 2 hodiny, kdy je stávající učivo rozšířeno podle zájmu a potřeb žáků (není tedy již samostatně rozepsáno formou naplňování očekávaných výstupů). Výuka fyziky probíhá převážně v odborné učebně vybavené mimo jiné diaprojektorem, počítačem a přívodem elektřiny. V některých případech, z kapacitních důvodů, výuka probíhá v kmenových třídách, z nichž jsou některé vybaveny interaktivní tabulí. Ke zpracování měření dochází většinou v počítačové učebně.

Skladba předmětu je orientována zejména na praktické využití poznatků v běžném životě. Při hodinách jsou žáci co nejvíce zapojováni do výuky. (Sami demonstrují některé pokusy, přímo při výuce provádějí měření, vysvětlují ostatním řešení dobrovolných příkladů atd.)

Probíraná látka je navázána na látku některých dalších předmětů – nejvíce matematiky, dále především informatiky, biologie, chemie a historie.

Začlenění průřezových témat

Vyšší gymnázium

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	Já sám o sobě, mé chování, myšlení a prožívání. Jak rozumím vlastnímu tělesnému, psychickému a sociálnímu vývoji, jaký mám vztah k vlastnímu tělu a vlastní psychice. Jak jsem schopen vnímat se pozitivně. Jak rozumím vlastní jedinečnosti. Jaká/jaký chci být a proč. Co skutečně dělám a co mohu a chci udělat pro svůj osobní rozvoj můj vztah k lidem.	Průběžně 1 – 4. ročník

	<p>Jak se učím osvojovat si různé jevy ve škole i v životě mimo školu.</p> <p>Co a jak mohu trénovat, aby se kvalita mého učení zlepšila.</p> <p>Jak rozvíjet zdravý a bezpečný životní styl.</p> <p>Já a moje sociální role nyní i budoucí (žák, občan, rodič apod.).</p> <p>Jak jsem schopna/schopen si organizovat čas.</p> <p>Přesná komunikace (srozumitelnost, jasnost, přesnost sdělení, přesvědčování a argumentace); můj vztah ke spolupráci a k soutěži.</p>	
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	<p>Geografické vnímání globalizace: charakteristika vývojových procesů a změn uskutečňujících se v určitém prostoru a v čase a projevujících se rozvojem techniky, rostoucí dynamikou v pohybu informací, kapitálu, zboží, spotřeby a lidí ve společenském prostředí; zvyšující se inovací, intenzitou a rychlostí hospodářských a sociálních vazeb, výměn a činností, které stále více překračují tradiční politické, ekonomické, kulturní a geografické hranice; zvyšováním vzájemné závislosti.</p> <p>Perspektivy společenského rozvoje v kontextu globalizačních procesů: aspekty, dimenze a měřítko společenského rozvoje, kladné a záporné projevy a tendence.</p> <p>Významní Evropané z českého prostředí: výběrová mozaika evropsky a světově významných reprezentantů politiky, vědy a kultury pocházejících z území Čech, Moravy a českého Slezska.</p>	Průběžně 1 – 4. ročník
Multikulturní výchova	-	
Enviromentální výchova	<p>Jak probíhá tok energie a látek v biosféře a v ekosystému.</p> <p>Jaké zdroje energie a suroviny člověk na Zemi využívá a jaké klady a zápory se s jejich využíváním a získáváním pojí.</p> <p>Jakým způsobem člověk využívá vodu.</p>	Průběžně 1 – 4. ročník

	<p>Které vlivy prostředí ohrožují zdraví člověka.</p> <p>Jaké jsou nástroje a možnosti řešení globálních ekologických problémů (např. legislativní, dobrovolné/občanské, institucionální, technologické apod.) a jaké jsou možnosti zapojení jednotlivce do jejich řešení.</p> <p>S kterými problémy z hlediska životního prostředí se ČR a region nejvíce potýká</p>	
Mediální výchova	<p>Vývoj médií od knihtisku po internet, vznik a typy masových médií (tisk, rozhlas, televize) vztah mezi mediálními produkty a skutečností (mediální „reprezentace“ skutečnosti, vztah zpravodajství a skutečnosti, vztah fikce a skutečnosti, „hra“ se skutečností, relevance a věrohodnost informačních zdrojů a informací).</p> <p>Média pro vybrané skupiny (pro mládež, pro ženy, pro zájmové skupiny).</p>	Průběžně 1 – 4. ročník

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Zajímá se o fyzikální výklad věcí denní reality, o praktickou fyziku.	Podněcuje žákovu zvědavost a rozšiřuje jeho poznávací potenciál zkoumáním věcí denní reality z fyzikálního hlediska.
Samostatně vyhledává v různých informačních zdrojích, pracuje s informačními technologiemi.	Vede žáka k práci s nejrůznějšími zdroji informace a informačními technologiemi.
Nalézá souvislosti mezi jednotlivými fyzikálními jevy.	Opakovanými poukazy na formální podobnost objevených vztahů vede žáka k samostatnému nalézání souvislostí různé šíře.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Třídí, zpracovává a hodnotí informace. S jejich využitím je schopen ověřovat hypotézy.	Vytváří žákovi problémové situace ve fyzice a vede ho k jejich řešení. Klade důraz na praktická a experimentální řešení.
Vytváří hypotézy, pracuje s vlastní chybou coby prostředkem experimentu.	Podněcuje žáka k odhadování, uhadování výsledku, učí jej řádovému, hrubému odhadu, a tak pěstuje jeho dovednost učinit si představu o rozměru

	kerékoli (fyzikální) situace, ukazuje mu, že práce s chybou je běžným postupem fyzikovy práce.
--	--

Kompetence k komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Účinně pracuje ve skupině.	Posilováním prvků soustředěné skupinové práce vede žáky k zážitku věcné, efektivní, neemotivní komunikace.
Používá odborné termíny, zachází korektně s informacemi.	Věcným a nezaujatým hodnocením žakovských vstupů a vyjádření vede žáka důsledně ke korektnímu zacházení s vědeckou informací tak, aby se učil vědeckému sdělení elementárně porozumět, popř. je nezkresleně tlumočit.
Účastní se debaty, rozlišuje, zda informaci rozumí, či nikoliv, dbá o úplnost informací.	Moderováním žakovských debat a prezentací myšlenkových přístupů učí žáka laskavě, ale pevně dovednosti rozlišit, zda vědeckému sdělení rozumí a posiluje jeho schopnost vnímat nezasvěcenou a nekompetentní komunikaci jako asociální.

Kompetence osobnostní a sociální

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Kultivovaně hodnotí práci svou i svých spolužáků. Své názory podkládá argumenty.	Učitel vede žáky ke vzájemné komunikaci při hodnocení a prezentaci výkonů, učí žáka argumentovat a naslouchat odlišným názorům.
Ví, kdy si má pro lepší úspěšnost zvolit práci v týmu.	Vede žáky skrze společné aktivity (práce ve skupinách, sdílení experimentálních dat, prezentace) k prožitku smyslu týmové práce.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Plní povinnosti, k nimž se zaváže.	Učitel vede žáka k osvojení si úkolu a povinnosti coby přirozené a neobtěžující součásti života, nácvikem číselných odhadů a výpočtů a odhadů chyby výsledku vede žáka k návyku osobního ručení za vlastní výsledek, postoj a názor.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?

Je schopen práce na dlouhodobějším projektu, pracuje s časovým plánem práce.	Zadává a kontroluje dlouhodobější a domácí práce a tím připravuje žáky na soustavnou práci. Oceněním samostatné i skupinové práce pěstuje v žáku pozitivní vztah k čestnému a úspěšnému podnikání.
--	---

Vzdělávací obsah

1. ročník

Očekávaný výstup Žák:	Ročníkový výstup Žák:	Učivo	Poznámka – možnosti obohacení hodin
Měří vybrané fyzikální veličiny vhodnými metodami, zpracuje a vyhodnotí výsledky měření rozliší skalární veličiny od vektorových a využívá je při řešení fyzikálních problémů a úloh.	Rozliší mezi základní a odvozenou jednotkou. Používá normalizované předpony k názvu jednotky. Rozlišuje skalární fyzikální a vektorové veličiny. Provede jednoduché fyzikální měření a analyzuje jej.	Fyzikální veličiny a jejich měření. Soustava fyzikálních veličin a jednotek – Mezinárodní soustava jednotek (SI). Absolutní a relativní odchylka měření.	
Užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech rovnoměrných a rovnoměrně zrychlených/ zpomalených. Určí v konkrétních	Dokáže popsat způsob zavedení vztažné soustavy a vyjádřit polohu hmotného bodu pomocí polohového vektoru. Definuje okamžitou	Kinematika pohybu – vztažná soustava; poloha a změna polohy tělesa, jeho rychlost a zrychlení. Dynamika pohybu – hmotnost a síla; první, druhý a třetí pohybový	Historický exkurs: Od Aristotela k Einsteinovi – vývoj názorů na pohyb. Historický exkurs: Isaac Newton. Historický exkurs: Vývoj názorů na uspořádání Sluneční soustavy

<p>situacích síly a jejich momenty působící na těleso a určí výslednici sil.</p> <p>Využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohybu těles využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh.</p> <p>Objasní procesy vzniku, šíření, odrazu a interference mechanického vlnění.</p>	<p>rychlost a okamžité zrychlení hmotného bodu.</p> <p>Vysvětlí chování pohybujících se těles pomocí Newtonových zákonů.</p> <p>Zformuluje zákon zachování hybnosti.</p> <p>Rozliší mezi inerciální a neinerciální soustavou.</p> <p>Definuje tlak a vypočítá tlakovou sílu.</p> <p>Vypočítá třecí sílu pomocí součinitele smykového tření.</p> <p>Vypočítá velikost gravitační síly na základě Newtonova gravitačního zákona.</p> <p>Vypočítá gravitační sílu působící na těleso na povrchu Země.</p>	<p>zákon, inerciální soustava; hybnost tělesa; tlaková síla, tlak; třecí síla; síla pružnosti; gravitační a tíhová síla; gravitační pole; moment síly; práce, výkon; souvislost změny mechanické energie s prací; zákony zachování hmotnosti, hybnosti a energie.</p> <p>Mechanické kmitání a vlnění – kmitání mechanického oscilátoru, jeho perioda a frekvence; postupné vlnění, stojaté vlnění, vlnová délka a rychlost vlnění; zvuk, jeho hlasitost a intenzita</p>	<p>Historická exkurs: Jak se měřil čas v dávných dobách aneb kyvadlo, revoluce v měření času.</p> <p>Historický exkurs: Historické způsoby záznamu zvuku.</p>
---	--	---	---

	<p>Definuje moment síly.</p> <p>Definuje práci a výkon.</p> <p>Definuje kinetickou a potenciální energii a zformuluje zákon zachování mechanické energie.</p> <p>Definuje tlak a vysvětlit vznik tlaku atmosférického a hydrostatického.</p> <p>Vysvětlí plování těles pomocí Archimédova zákona.</p> <p>Rozliší mezi kmitáním a vlněním.</p> <p>Rozpozná základní veličiny a vztahy mezi nimi, které popisují kmitavý pohyb a vlnění.</p> <p>Vyjmenuje některé příklady mechanického vlnění a vysvětlit jejich původ.</p>		
--	--	--	--

	<p>Vysvětlí princip skládání kmitavého pohybu a princip interference vlnění.</p> <p>Rozliší mezi vlněním příčným a podélným.</p> <p>Vysvětlí vznik stojatého vlnění</p> <p>Vysvětlí fyzikální podstatu vzniku zvuku, výšku tónu, hlasitost zvuku a barvy tónu.</p>		
--	--	--	--

2. ročník

Očekávaný výstup Žák:	Ročníkový výstup Žák:	Učivo	Poznámka – možnosti obohacení hodin
<p>Objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou.</p> <p>Aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh.</p> <p>Využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé</p>	<p>Vysvětlí rozdíl v mikrostrukturu pevné látky, kapaliny a plynné látky.</p> <p>Zná princip zavedení termodynamické teplotní stupnice.</p> <p>Zformuluje nultý, první a druhý termodynamický</p>	<p>Kinetická teorie látek – charakter pohybu a vzájemných interakcí částic v látkách různých skupenství.</p> <p>Termodynamika – termodynamická teplota; vnitřní energie a její změna, teplo; první a druhý termodynamický zákon;</p>	

<p>hmotnosti při předvídání stavových změn plynu.</p> <p>Analyzuje vznik a průběh procesu pružné deformace pevných těles.</p> <p>Porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických Problémů.</p>	<p>zákon.</p> <p>Definuje vnitřní energii tělesa uvést způsoby její změny.</p> <p>Vypočítá teplo dodané nebo odevzdané tělesem.</p> <p>Popíše křivku deformace pevného tělesa v tahu.</p> <p>Vysvětlí vznik povrchové vrstvy kapaliny a povrchového napětí.</p> <p>Popíše kapilární jevy, vysvětlí podstatu jejich vzniku a podstatu jejich využití.</p> <p>Vypočítá změnu délky a objemu tělesa při změně jeho teploty.</p> <p>Popíše změny skupenství a vysvětlí jejich fyzikální podstatu.</p>	<p>měrná tepelná kapacita; různé způsoby přenosu vnitřní energie v rozličných systémech.</p> <p>Vlastnosti látek – normálové napětí, Hookův zákon; povrchové napětí kapaliny, kapilární jevy; součinitel teplotní roztažnosti pevných látek a kapalin; skupenské a měrné skupenské teplo</p>	
---	---	--	--

<p>Porovná účinky elektrického pole na vodič a izolant.</p> <p>Využívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech.</p> <p>Využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení.</p> <p>Porovná šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v rozličných prostředích.</p> <p>Využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětů jednoduchými</p>	<p>Popíše vzájemné silové působení nabytých částic a vypočítat sílu elektrické síly podle Coulombova zákona.</p> <p>Vysvětlí fyzikální význam fyzikálních veličin: napětí, proud, odpor.</p> <p>Vysvětlí rozdíl mezi stejnosměrným a střídavým proudem.</p> <p>Vyjádří a vypočítá výkon stejnosměrného a střídavého proudu.</p> <p>Vysvětlí kdy je lepší použít střídavého a kdy stejnosměrného proudu.</p> <p>Popíše magnetické pole permanentního magnetu a vodiče s proudem.</p> <p>Vysvětlí princip elektromagnetické indukce a vysvětlit jeho</p>	<p>Elektrický náboj a elektrické pole – elektrický náboj a jeho zachování; intenzita elektrického pole, elektrické napětí; kondenzátor.</p> <p>Elektrický proud v látkách – proud jako veličina; Ohmův zákon pro část obvodu i uzavřený obvod; elektrický odpor; elektrická energie a výkon stejnosměrného proudu; polovodičová dioda magnetické pole – pole magnetů a vodičů s proudem, magnetická indukce; indukované napětí.</p> <p>Střídavý proud – harmonické střídavé napětí a proud, jejich frekvence; výkon střídavého proudu; generátor střídavého proudu; elektromotor; transformátor.</p>	<p>Historický exkurs: Elektrifikace Čech a Moravy aneb když pan mlynář začal vyrábět proud.</p> <p>Historický exkurs: Jak se dříve svítilo.</p> <p>Historický exkurs: Edison versus Tesla, Křižík versus Kolben.</p>
---	--	--	--

<p>optickými systémy.</p>	<p>technické využití.</p> <p>Popíše vznik elektromagnetického záření a rozdělit elektromagnetické záření podle frekvence.</p> <p>Umí dokázat vlnové vlastnosti světla.</p> <p>Zná princip nezávislosti rychlosti šíření světla na rychlosti zdroje a pozorovatele.</p> <p>Zformuluje zákon odrazu a lomu světla.</p> <p>Najde obraz předmětu vytvořeného čočkami a zrcadly.</p> <p>Dokáže používat Snellův zákon.</p> <p>Vysvětlí princip interference světla a uvést příklady jeho technického využití.</p>	<p>Elektromagnetické záření – elektromagnetická vlna; spektrum elektromagnetického záření.</p> <p>Vlnové vlastnosti světla – šíření a rychlost světla v různých prostředích; stálost rychlosti světla v inerciálních soustavách a některé důsledky této zákonitosti; zákony odrazu a lomu světla, index lomu; optické spektrum; interference světla.</p> <p>Optické zobrazování – zobrazení odrazem na rovinném a kulovém zrcadle; zobrazení lomem na tenkých čočkách; zorný úhel; oko jako optický systém; lupa.</p>	
---------------------------	--	---	--

	Vyjmenuje základní zrakové vady oko a vysvětlit princip jejich nápravy.		
<p>Využívá poznatky o kvantování energie záření a mikročástic k řešení fyzikálních problémů.</p> <p>Posoudí jadernou přeměnu z hlediska vstupních a výstupních částic i energetické bilance.</p> <p>Využívá zákon radioaktivní přeměny k předvídání chování radioaktivních látek.</p> <p>Navrhne možné způsoby ochrany člověka před nebezpečnými druhy záření.</p>	<p>Vysvětlí vztah mezi zářením a hmotou.</p> <p>Popíše problém vlnově korpuskulární povahy světla a mikročástic.</p> <p>Zná podstatu spontánní a simulované emise atomu.</p> <p>Vyjmenuje základní druhy radioaktivity a vysvětlit princip štěpné jaderné reakce.</p>	<p>Kvanta a vlny – foton a jeho energie; korpuskulárně vlnová povaha záření a mikročástic</p> <p>Atomy – kvantování energie elektronů v atomu; spontánní a stimulovaná emise, laser; jaderná energie; syntéza a štěpení jader atomů; řetězová reakce, jaderný reaktor.</p>	<p>Historický exkurs: Objev atomu a atomové struktury.</p>

Informatika

Charakteristika předmětu

Vyučovací předmět Informační a komunikační technologie si klade za cíl rozvinout počítačovou gramotnost žáků. Vzhledem k tomu, že se jedná o předmět nástrojový, je zařazen do výuky již 1. ročníku v dvouhodinové dotaci týdně, přičemž se počítá s tím, že učitel předmětu Informační a komunikační technologie bude dosahovat výchovně vzdělávacích cílů na látce, o níž se žáci zajímají a která souvisí s ostatní výukou.

Vyučující předmětu napomáhá svými výstupy žákům při realizaci jejich první seminární práce (viz předmět Seminární práce).

Průřezová témata do předmětu nejsou začleněna, neboť, jak bylo uvedeno výše, počítá se s aktuální mezipředmětovou spoluprací.

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Je motivován k celoživotnímu učení, rozpoznávají užitečnost učení.	Zadává úlohy, s nimiž se žáci mohou setkat v praktickém životě. Vychází z jejich zájmu a z potřeb dalších předmětů.
Hledá různé cesty k řešení, vědomě si plánují vlastní postup.	Zadává úlohy, jejichž vyřešení vyžaduje rozdílné metody řešení a také plánování (tím se žáci učí, že své aktivity, včetně učení je třeba plánovat).
Zhodnotí svou úroveň dosažení dovednostního i znalostního cíle témat u i vyučovací jednotky.	Uvádí dovednostní i znalostní cíl tématu i vyučovacích hodin, vede žáky k sebehodnocení pokroku, zařazuje sebehodnotící aktivity.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Řeší problémové úlohy.	Zadává netypové, zajímavé problémové úlohy, jejichž řešení je však v rozsahu žákových znalostí a schopností.
Hledají vlastní postupy řešení, uvědomují si variabilnost postupu.	Podněcuje žáky k hledání vlastních postupů řešení (v žádném případě netrvat na tom, že jediný správný postup řešení je ten, který jsem jim sám představil)
Diskutují o problémových úlohách, formulují otázky, námitky, důkazy.	Podněcuje k diskusi nad problémovými úlohami.
Vymýšlejí úlohy k procvičení probraného tématu	Vybízí k samostatnému vymýšlení úloh.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu přispívá učitel?
Aktivně podílí na průběhu vyučovací jednotky, komunikují (k tématu) se sebou navzájem i s vyučujícím.	Usiluje o zapojení žáků do společné komunikace v rámci vyučovací jednotky.
Při diskuzích naslouchá druhým, reaguje na sebe navzájem. Zapojuje se zapojují do diskuze.	Procvičuje s žáky pravidla diskuze a diskuzních strategií. Učitel napomáhá žákům k zapojení do diskuze otázkami a hrami vyžadující komunikaci.
Je schopen hovořit na dané téma.	Zadává žákům témata referátů, vede je k vybrání vlastního tématu.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Dodrжуje daná pravidla, spolupodílejí se na jejich formulování.	Vede žáky k formulování pravidel práce v předmětu a k jejich dodržování.
Pracuje ve dvojici či ve skupině, přijímají různé role.	Zadává skupinové práce, které umožňují průběžné zastávání různých rolí. Využívá metod kooperativního učení.

Vzdělávací obsah

1. ročník

Očekávaný výstup Žák:	Učivo	Poznámky, vztah k jiným oborům
Ovládá, propojuje a aplikuje dostupné prostředky ICT.	Informatika – vymezení teoretické a aplikované informatiky informační síť.	Spolupráce s matematikou.
Využívá teoretické i praktické poznatky o funkcích jednotlivých složek hardwaru a softwaru k tvůrčímu a efektivnímu řešení úloh.	Hardware – funkce prostředků ICT, jejich částí a periférií, technologické inovace, digitalizace a reprezentace dat software	
Organizuje účelně data a chrání je proti poškození či zneužití.	Údržba a ochrana dat.	

Orientuje se v možnostech uplatnění ICT v různých oblastech společenského poznání a praxe.	Ergonomie, hygiena a bezpečnost práce s ICT.	
Využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové spolupráci.	Internet.	
Využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů.	Informace, sdílení odborných informací.	
Posuzuje tvůrčím způsobem aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací.	Kritika pramenů.	Výstupy předmětu Seminární práce.
Využívá informační a komunikační služby v souladu s etickými, bezpečnostními a legislativními požadavky.	Informační etika, legislativa.	
Zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru, multimediálních technologií a internetu.	Publikování, aplikační software pro práci s informacemi.	Výstupy předmětu Seminární práce.
Aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů	algoritmizace úloh	

Svět v souvislostech

(v angličtině)

Charakteristika předmětu

Předmět je úzce provázán s přínosy Multikulturní výchovy a Výchovy k myšlení v evropských a globálních souvislostech. Jednotlivé tematické okruhy průřezových témat však nejsou blíže specifikovány, protože se předpokládá, že budou realizovány na základě zájmu žáků. A to v případě, kdy součástí výuky předmětu budou diskuze a přednášky na aktuální témata, přičemž se škola bude snažit zajistit i účast externích odborníků. Předmět je vyučován hodinu týdně, resp. dvě hodiny za 14 dní od 3. do 4. ročníku. Vyučovacím jazykem je angličtina. Klíčové kompetence budou rozvíjeny dle strategií společných pro celou školu.

Seminární práce

Předmět Seminární práce si klade za cíl umožnit žákům vytvořit odbornou práci na téma dle vlastního výběru. Výuka je realizována formou vstupních seminářů, kdy na začátku každého roku absolvují žáci 1. až 3. ročníku (dle zájmu i 4. ročníku) semináře na vybraná témata týkající se seminární práce – obsahové náležitosti, technické náležitosti, prezentační dovednosti... Pevně dané schéma je pouze pro studenty 1. ročníku, kteří se s podobně pojatou prací setkávají poprvé. Žáci ostatních ročníků již rozvíjejí dle zájmu a potřeby zkušenosti z předchozích let. Po vstupních seminářích následuje výběr tématu a následné konzultace s vedoucím seminární práce. Přičemž cílem je, aby výsledná práce nebyla jen kompilát nejrůznějších zjištění, ale aby žák přispěl i vlastním výzkumem a invencí, dle tohoto požadavku jsou vybírána i témata seminárních prací. Předmět je klasifikován v pololetí dle předem daných kritérií a na konci školního roku, kdy je klasifikována dokončená seminární práce – a to jak z obsahového, tak i technického hlediska, hodnotí se i úroveň závěrečné veřejné prezentace. Předmět se zaměřuje na rozvoj klíčové kompetence k učení (práce s informacemi), řešení problémů (vlastní tvůrčí uchopení tématu) a kompetence komunikativní (prezentace dokončené seminární práce).

Vzdělávací obsah

Seminář – 1. ročník

Očekávaný výstup Žák:	Učivo	Poznámky, vztah k jiným oborům
Žák si vybere téma dle svého zájmu, využije k jeho zpracování různorodou i	Cvičná seminární práce, konzultace k seminární práci	

sobě odporující si literaturu.		
Žák zhodnotí věrohodnost pramenů.	Cvičná seminární práce, konzultace k seminární práci	
Žák správně použije bibliografické citace.	Bibliografické citace	
Žák upraví text v textovém editoru.	Formátování textu	Spolupráce s informatikou
Žák odprezentuje výsledky cvičné seminární práce.	Kriteria prezentace	

Vlastní seminární práce

1.-4. ročník

Očekávaný výstup Žák:	Učivo	Poznámky, vztah k jiným oborům
Žák si vybere téma dle svého zájmu, využije k jeho zpracování různorodou i sobě odporující si literaturu.	Výběr tématu, konzultace k seminární práci	Téma je možné si vybrat z různých oborů.
Žák zhodnotí věrohodnost pramenů.	Argumentace – konzultace k seminární práci	
Žák napíše seminární práci – formálně i obsahově odpovídající kritériím.	Konzultace k seminární práci.	
Žák dodrží časový harmonogram činností.	Konzultace k seminární práci – harmonogram.	
Žák odprezentuje výsledky seminární práce.	Kriteria prezentace, seminář prezentačních dovedností ve 2. a 3. ročníku.	

Estetická výchova

Charakteristika předmětu

Předmět Estetická výchova z formálního hlediska navazuje na výstupy oborů Hudební výchova a Výtvarná výchova na ZŠ; ve skutečnosti však využívá nabytých znalostí, dovedností a zážitků z mnohem širšího spektra podnětů, a to jak dalších vyučovaných předmětů, tak běžného života. Estetická výchova si klade za cíl vyrovnávat zřejmý nepoměr mezi utilitárně zacíleným znalostním vzděláváním a zdánlivě neužitečnou uměleckou kreativitou/zážitkem, který je vlastní současnému světu a jeho vzdělávacímu systému.

Praktickým cílem je rozvíjet individuální i skupinovou tvůrčí práci ve vizuální a zvukové oblasti. Důraz je kladen na propojování obojího novým inventivním způsobem. V rámci výuky mohou být podle konkrétních možností realizovány také dlouhodobější individuální nebo skupinové projekty. Kromě praktických činností jsou součástí výuky návštěvy výstav, koncertů, debaty s pozvanými hosty nebo diskuse nad jakýmkoli relevantními podněty, které studenti pocítují jako aktuální. Spíše než jako „výuka“ je předmět koncipován jako „prostor“, kde studenti mohou s pomocí a radou učitelů realizovat své vlastní představy.

Výuka probíhá ve specializované výtvarné a hudební učebně s patřičným vybavením.

Předmět je vyučován v 1. a 2. ročníku v rozsahu 2 hodiny týdně.

Začlenění průřezových témat

Realizace jednotlivých tematických okruhů není rozdělena podle ročníků, protože jsou do výuky zařazovány průběžně.

Hudební část

Průřezové téma	Tematický okruh
Osobnostní a sociální výchova	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti <ul style="list-style-type: none">- relaxace- učivo: „relaxujeme hudbou“
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Globalizační a rozvojové procesy <ul style="list-style-type: none">- globalizace a kulturní změny: procesy podporující stejnorodost a rozdílnost kulturního prostředí, snižování kulturní rozmanitosti na Zemi, šíření tzv. globální kultury a jeho důsledky- učivo: „world music“? Žijeme v Evropě

	<ul style="list-style-type: none"> - evropské kulturní kořeny hodnoty: křesťanství (židovství), demokracie, právo, umění, věda hospodářství - významní Evropané: výběrová mozaika světově významných představitelů evropské politiky, vědy a kultury; významní Evropané a jejich vliv na českou politiku, vědu a kulturu - učivo: „inventura osobností“
Multikulturní výchova	Psychosociální aspekty interkulturality <ul style="list-style-type: none"> - jak ovlivňují předsudky a stereotypy styk příslušníků majority s cizinci a příslušníky minority - jak mohu změnit své monokulturní představy o lidech na představy multikulturní - učivo: „jsi, co posloucháš“
Mediální výchova	Média a mediální produkce <ul style="list-style-type: none"> - vývoj médií od knižtisku po internet, vznik a typy masových médií (tisk, rozhlas, televize) - příprava vlastních materiálů psaných i nahrávaných (tvorba textu, zvukového a obrazového záznamu s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru a multimediálních technologií) - učivo: „gramofonové hvězdy“, „hudební studio“

Výtvarná část

Průřezové téma	Tematický okruh
Osobnostní a sociální výchova	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti <ul style="list-style-type: none"> - relaxace - učivo: „Ve stopách surrealistů“ - volné, racionálně nekorigované tvoření s využitím podvědomí
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Globalizační a rozvojové procesy <ul style="list-style-type: none"> - globalizace a kulturní změny: procesy podporující stejnorodost a rozdílnost kulturního prostředí, snižování kulturní rozmanitosti na Zemi, šíření tzv. globální kultury a jeho důsledky - učivo: např. internacionality avantgardy a reakce na ni Žijeme v Evropě <ul style="list-style-type: none"> - evropské kulturní kořeny hodnoty: křesťanství (židovství), demokracie, právo, umění,

	<p>věda hospodářství</p> <ul style="list-style-type: none"> - významní Evropané: výběrová mozaika světově významných představitelů evropské politiky, vědy a kultury; významní Evropané a jejich vliv na českou politiku, vědu a kulturu - učivo: Revize – Osobnosti evropského výtvarného umění
Enviromentální výchova	<p>Problematika vztahu organismů a prostředí</p> <ul style="list-style-type: none"> - jak ovlivňuje člověk životní prostředí od počátku své existence pro současnost a jaké je srovnání těchto forem ovlivňování z hlediska udržitelnosti - učivo: Současný urbanismus – Město vs. Krajina
Mediální výchova	<p>Média a mediální produkce</p> <ul style="list-style-type: none"> - vývoj médií od knihtisku po internet, vznik a typy masových médií (tisk, rozhlas, televize) - příprava vlastních materiálů psaných i nahrávaných (tvorba textu, zvukového a obrazového záznamu s využitím pokročilých funkcí aplikačního softwaru a multimediálních technologií) - učivo: Můj první animovaný film

Výchovné a vzdělávací strategie

Hudební část

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Student nechápe hudbu jen v emocionální rovině, ale je schopen o ní na odpovídající úrovni racionálně uvažovat.	Učitel podporuje u studentů zájem o kulturní, historický a sociální rámec dané hudby a její fungování určitém společenském kontextu. Motivuje studenty ptát se, proč je ta která hudba taková, jaká je.
Student zpracovává samostatně i ve skupině zadaná či volná témata, která pak prezentuje s využitím adekvátní techniky.	Učitel zadává studentům konkrétní či volná témata z oblasti hudby tak, aby podpořil jejich vlastní motivaci a poskytuje jim dostatečný časový prostor a technické zázemí při jejich prezentaci.
Student kriticky hodnotí zdroje informací a kvalitu hudební produkce po hudební i technické stránce.	Učitel vede studenty ke srovnávání různých zdrojů informací o hudbě a ke kritickému hodnocení hudební a technické kvality různých provedení a nahrávek s ohledem na specifické požadavky konkrétního typu hudby.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Student je při uvažování o hudbě schopen interdisciplinárního přístupu.	Učitel nastoluje problémy vyžadující propojování znalostí z různých oblastí poznání a nutících studenta ke kontextovému myšlení při jejich řešení.
Student je schopen kreativně vyřešit praktický hudební úkol.	Učitel vytváří při výuce uvolněnou atmosféru umožňující svobodné hudební vyjádření a poskytuje pro ně dostatečný časový prostor. Vlastními nápady studentům naznačuje možný směr.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Student je schopen jasně a srozumitelně vyjádřit a obhájit své estetické názory a vkusové soudy.	Učitel navozuje ve třídě atmosféru zcela svobodného názorového projevu, podporuje diskusi i případnou názorovou a vkusovou konfrontaci nad konkrétními hudebními provedeními či nahrávkami.
Student v diskusi o tématu používá relevantní terminologii.	Učitel studenty průběžně seznamuje s odpovídající hudební terminologií a vyžaduje její používání.
Student dokáže v rámci vlastních možností svůj projev přizpůsobit hudebnické/odborné úrovni, věku, či kulturní příslušnosti recipienta a naopak, v opačné pozici, naslouchat se snahou o porozumění.	Učitel povzbuzuje studenty s různým kulturním zázemím k líčení svých hudebních zkušeností a vnímání hudby. Zadáváním samostatných úkolů, rozhovorů o hudbě/nad hudbou s lidmi „odjinud“ (generačně, vkusově, kulturně) ve škole i mimo ni a následným prezentováním jejich názorů, podporuje snahu jim porozumět.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Student je schopen rozpoznat svůj vlastní vklad (specifickou hudební schopnost, zkušenost...) a vhodně ji uplatnit či zprostředkovat spolužákům.	Učitel podporuje studenty k individuálnímu hudebnímu či slovnímu vyjádření s ohledem na jejich specifické hudební schopnosti či zkušenosti.
Student dokáže kriticky posoudit hudební či slovní projevy svých	Učitel vede studenty k pozornému naslouchání a zaujímání kritických

spolužáků a adekvátně na ně reagovat.	postojů k hudebním či slovním projevům druhých.
---------------------------------------	---

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Student respektuje různé vkusové hudební preference v rámci společnosti, ve které žije.	Učitel stimuluje studenty k poslechu hudby různých stylů a žánrů (CD, Internet, návštěva koncertů) a v diskusích (mezi studenty, s pozvanými hosty) poskytuje prostor pro názorovou konfrontaci v duchu vzájemného respektu.
Student respektuje hudby různých kultur světa a chápe nutnost studia kulturního kontextu pro jejich porozumění.	Učitel podporuje ve studentech zájem o „jiné“ v oblasti hudby. Vede studenty k uvažování o hudbě jako o univerzálním fenoménu, avšak zároveň fenoménu kulturně podmíněném, a tudíž nikoli univerzálně srozumitelném „jazyku“ (poslech neevropské hudby a pokusy o jejich etnomuzikologickou analýzu).
Student rozumí fungování současné hudební produkce.	Učitel se studenty společně analyzuje fungování hudebního průmyslu (z hlediska hudební sociologie) – výroba hvězd, hodnotová preference a vkus, žebříčky poslouchanosti, hudba jako součást „lifestylu“... (analýzy sledovaných pořadů/vystoupení/kauz; výtvarného projevu; chování hudebníků a posluchačů; kritik...).

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Student je schopen si aktivně zvolit hudbu, kterou poslouchá a nepodřizuje se pasivně diktátu hudebního průmyslu.	Učitel zadává studentům samostatné úkoly týkající se vyhledávání co nejširšího spektra hudebních zdrojů (zvukových i textových) s ohledem na specifika různých hudebních žánrů (Internet – specializovaná internetová rádia, download; rozhlas; televize; hudební vydavatelství; CD; DVD; časopisy...).
Student se zběžně orientuje v problematice (možnostech, úskalích) života aktivního hudebníka.	Učitel zprostředkovává studentům setkání (koncerty, diskuse) s hudebníky aktivními v různých hudebních žánrech.

Výtvarná část

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák prakticky využívá čtení s porozuměním při čtení návodů.	Učitel vědomě zařazuje do výuky písemné pokyny.
Plánuje svoji práci.	Učitel zadává termínované úkoly, zařazuje do výuky dlouhodobé projekty.
Učí se znát vlastnosti materiálů a používat různé výtvarné techniky.	Učitel ukáže vlastnosti materiálů a způsob výtvarných technik, vede žáky k jejich vyzkoušení.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák hledá nové způsoby při konstrukci a jiných činnostech.	Učitel pomáhá při objevování nových způsobů konstrukcí.
Vhodně vybírá nástroje a náradí k práci.	Používá prezentace výrobků. Ukazuje jednotlivé kroky při výrobě. Zprostředkovává žákům zážitky z reálného uměleckého světa. Předkládá část postupu a dokončení nechá na žácích.

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák formuluje a vyjadřuje vlastní myšlenky a názory.	Učitel podporuje aktivitu žáků a konfrontuje náměty a názory s žáky.
Zpracuje referát na vybrané téma.	Učitel pomůže žákovi nalézt téma referátu, hodnotí ho podle daných kritérií.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák se zapojuje do výuky, aktivně spolupracuje s vyučujícím a ostatními žáky.	Učitel zadává úlohy pro společnou práci skupin.

Respektuje daná pravidla chování a pomáhá druhým.	Dbá o dodržování daných pravidel.

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák si vytváří pozitivní vztah k práci, učí se svoji práci dokončit, osvojuje si dovednosti a návyky z různých pracovních oblastí. Je vytrvalý při plnění úkolu.	Učitel vede žáky k pořádku při práci, k dokončení a úklidu po práci. Motivuje žáky k vytrvalosti.
Při společné práci je ohleduplný k druhým.	Učitel vede žáky k zorganizování vlastní či skupinové výstavy.

Kompetence k podnikavosti

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žák usiluje o dosažení stanovených cílů – plánuje aktivity, flexibilně je koriguje v průběhu práce a dokončuje je.	Podněcuje žáky k řešení zadání (pro zvýšení motivace nechává na nich volbu tématu). Skupinově s žáky pak hodnotí jak výsledky, tak způsoby řešení. Nabízí žákovi konzultaci při dokončení jeho výtvoru.

Vzdělávací obsah

Hudební část

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
využívá svůj individuální pěvecký potenciál při zpěvu, při mluvním projevu vede svůj hlas zněle a přirozeně, správně artikuluje, logicky člení větu (obsah sdělení),	vokální činnosti – kultivace pěveckého a hlasového projevu, intonační a rytmický výcvik, sólový a sborový zpěv, orientace v notovém (grafickém) zápisu vokálních kompozic, improvizace jednoduché vokální kompozice (předvětí a závětí, perioda)	

uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě		
vyděljuje podstatné hudební znaky z proudu znějící hudby, rozpoznává hudebně výrazové prostředky užití ve skladbě, uvědomuje si hudební formu díla a k dílu přistupuje jako k logicky utvářenému celku	hudba jako organizovaný zvuk – hudební dílo – hudební objekt, hudebně výrazové prostředky, hudební forma, hudební znak, formální struktura a sémantika skladby	
popíše a na vybraných hudebních dílech (částech hudebního díla) ukáže důležité znaky tvorby a interpretace, vysvětlí, v čem tkví originální a nezaměnitelný přínos skladatele a interpreta, možná poselství sdělovaná prostřednictvím hudby na základě svých schopností, znalostí i získaných zkušeností dešifruje a interpretuje	interpretace hudebního díla – popis hudebního díla v rovině významu, výrazu a výstavby, zařazení díla do historického a sociálního kontextu, hudební dílo jako možné poselství, vlastní hodnocení	
využívá jednoduché a podle vybavení školy i složitější hudební nástroje (keyboardy, keyboardy ve spojení s počítačem) při individuálních či společných hudebních	instrumentální činnosti – hra a tvorba instrumentálních doprovodů (rytmicko-melodické doprovody, jednoduchá aranžmá), hra a tvorba jednoduchých instrumentálních kompozic (hudební věta, malá písňová forma, rondo), orientace v notovém a grafickém zápise instrumentálních kompozic, moderní hudební nástroje a počítač	

aktivitách a přiměřeně svým hudebním schopnostem a dovednostem používá hudební nástroje jako prostředek sdělování hudebních i nehudebních myšlenek a představ		
interpretuje hudbu na základě vědomostí a individuálních hudebních schopností; vytváří vlastní soudy a preference, které dokáže v diskusi obhájit	hudba jako způsob identifikace, sebe prezentace a druh generační výpovědi	
upozorní na ty znaky hudební tvorby, které s sebou nesou netoleranci, rasismus a xenofobii, a dokáže se od takové hudby distancovat	hudba jako nástroj tvorby společenské identity, hudba a význam, analýza konkrétních hudebních ukázek	

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
reaguje na hudbu pohybem, ztvárňuje ji úměrně svým hudebním schopnostem a pohybovým dispozicím; pohyb ve spojení s hudbou využívá k vyjádření vlastních představ a pocitů	hudebně pohybové činnosti – pohyb hudby a gesto, pohybové etudy, tanec jako způsob komunikace	

<p>orientuje se ve vývoji hudebního umění; uvědomuje si rozdílnost hudebního myšlení v jednotlivých etapách, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků, na základě historických, společenských a kulturních kontextů popíše podmínky a okolnosti vzniku hudebního díla</p>	<p>vznik a vývoj hudby – hudba vokální a instrumentální, periodizace hudebního vývoje (hledisko obecně historické, kulturně historické, hudebně imanentní), charakteristické hudební znaky jednotlivých slohů, průniky, syntézy, hledání nových cest. hudební skladatel a interpret, interpretace v hudbě, umělecký provoz</p>	<p>Spolupráce se dějepisem</p>
<p>orientuje se v zápise jednoduchých, případně i složitějších vokálních, instrumentálních i vokálně-instrumentálních písní a skladeb; na základě svých individuálních hudebních schopností tyto skladby realizuje</p>	<p>hudba jako organizovaný zvuk – hudební dílo – hudební objekt, hudebně výrazové prostředky, hudební forma, hudební znak, formální struktura a sémantika skladby. instrumentální činnosti – hra a tvorba instrumentálních doprovodů (rytmicko-melodické doprovody, jednoduchá aranžmá), hra a tvorba jednoduchých instrumentálních kompozic (hudební věta, malá písňová forma, rondo), orientace v notovém a grafickém zápise instrumentálních kompozic, moderní hudební nástroje a počítač</p>	
<p>odliší hudbu podle jejího stylového zařazení, významu a funkce, rozpozná vhodnost či nevhodnost využití určité hudby v konkrétních situacích</p>	<p>hudební nástroje, nové technologie v hudbě, záznam hudby, přímá a nepřímá komunikace hudby</p>	
<p>uvědomuje si roli hudebního průmyslu v současném světě; popíše</p>	<p>hudební styly a žánry, funkce hudby – hudba a její využití v běžném životě, hudba jako kulturní statek a jako zboží, estetická a umělecká hodnota hudebního díla, hudební průmysl, hudba na objednávku a</p>	<p>Spolupráce se dějepisem</p>

možnosti využití hudby v „mimohudební“ oblasti a je schopen poukázat na příklady jejího zneužívání	možnosti jejího zneužití	
uvědomuje si rozdílnost přístupů jednotlivých lidí k hudbě a hudební tvorbě, vnímá hudbu jako způsob prezentace vlastních idejí a názorů i idejí, pocitů a názorů ostatních lidí a na základě toho je schopen se s hudbou ztotožnit či ji odmítnout	koncepty hudby v různých kulturách a subkulturách, funkčnost hudby, hudební sociologie	

Výtvarná část

1. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
porovnává různé znakové systémy, např. mluveného i psaného jazyka, hudby, dramatického umění	vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační	Spolupráce s českým jazykem a literaturou a dějepisem – písmo
rozpoznává specifičnosti různých vizuálně obrazných znakových systémů a zároveň vědomě uplatňuje jejich prostředky	vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace	

k vytváření obsahu při vlastní tvorbě a interpretaci		
v konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření vlastní i umělecké tvorby identifikuje pro ně charakteristické prostředky	uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační	
objasní roli autora, příjemce a interpreta při utváření obsahu a komunikačního účinku vizuálně obrazného vyjádření	interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta	
na příkladech vizuálně obrazných vyjádření uvede, rozliší a porovná osobní a společenské zdroje tvorby, identifikuje je při vlastní tvorbě	uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační	
nalézá, vybírá a uplatňuje odpovídající prostředky pro uskutečňování svých projektů	výtvarné umění jako experimentální praxe z hlediska inovace prostředků, obsahu a účinku	
využívá znalosti aktuálních způsobů vyjadřování a technických možností zvoleného média pro vyjádření své představy	výtvarné umění jako experimentální praxe z hlediska inovace prostředků, obsahu a účinku	
charakterizuje obsahové souvislosti vlastních	- relativita barevného vidění (pointilismus, impresionismus, postimpresionismus, Cézanne), taktilní a haptické kvality díla	

<p>vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává výběr a způsob užití prostředků</p>	<p>(informel), zapojení těla, jeho pohybu a gest do procesu tvorby (akční tvorba, bodyart) - osvobození obrazu od zavedeného zobrazování viditelného (Kandinskij, Kupka), figurace a nefigurace (neoklasicismus, lyrická abstrakce), vztah slova a obrazu (letrismus), vznik a uplatnění symbolu (symbolismus, surrealismus, pop-art, konceptuální umění)□</p>	
<p>své aktivní kontakty a získané poznatky z výtvarného umění uvádí do vztahů jak s aktuálními i historickými uměleckými výtvarnými projevy, tak s ostatními vizuálně obraznými vyjádřeními, uplatňovanými v běžné komunikaci</p>	<p>- požadavek a meze obecné srozumitelnosti, vliv reklamy, masovost a autenticita projevu (pop-art, televize, nová média – akční umění, postmodernismus), citace a metaznak (postmodernismus), moduly a jejich spojování, rekombinace, struktury (umění nových médií)</p>	
<p>na konkrétních příkladech vysvětlí, jak umělecká vizuálně obrazná vyjádření působí v rovině smyslové, subjektivní i sociální a jaký vliv má toto působení na utváření postojů a hodnot</p>	<p>světonázorové, náboženské, filozofické a vědeckotechnické zázemí historických slohů evropského kulturního okruhu</p>	<p>Spolupráce s českým jazykem a literaturou a dějepisem – písmo</p>
<p>vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti; dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě</p>	<p>role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj; předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla; mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla; tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta</p>	
<p>vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně</p>	<p>umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality; dynamika chápání uměleckého procesu – její</p>	

diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční	osobnostní a sociální rozměr; znaková podmíněnost chápání světa – znakové systémy jednotlivých druhů umění; historické proměny pojetí uměleckého procesu (magický, mytický, univerzalistický, modernistický a postmodernistický, pluralitní model umění); prezentace uměleckého díla	
na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci	role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj; předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla; mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla; tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta	
uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí	role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj; předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla; mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla; tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta	

2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, poznámky
na příkladech uvede vliv společenských kontextů a jejich proměn na interpretaci obsahu vizuálně obrazného vyjádření a jeho účinku v procesu komunikace	vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační	
pojmenuje účinky	vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace	

<p>vizuálně obrazných vyjádření na smyslové vnímání, vědomě s nimi pracuje při vlastní tvorbě za účelem rozšíření citlivosti svého smyslového vnímání</p>	<p>uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační</p>	
<p>při vlastní tvorbě uplatňuje osobní prožitky, zkušenosti a znalosti, rozpozná jejich vliv a individuální přínos pro tvorbu, interpretaci a přijetí vizuálně obrazných vyjádření</p>	<p>vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta</p>	
<p>na příkladech objasní vliv procesu komunikace na přijetí a interpretaci vizuálně obrazných vyjádření; aktivně vstupuje do procesu komunikace a respektuje jeho pluralitu</p>	<p>vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační</p>	
<p>vytváří si přehled uměleckých vizuálně obrazných vyjádření podle samostatně zvolených kritérií</p>	<p>- tvůrčí potenciál podvědomí (surrealismus), sebeuvědomování diváka (akční tvorba, osobní mytologie), účast v sociálním prostoru (performance), minority (postmodernismus), stopy člověka v krajině (land-art)</p>	
<p>rozlišuje umělecké slohy a umělecké směry (s důrazem na umění od konce 19. století do</p>	<p>světonázorové, náboženské, filozofické a vědeckotechnické zázemí historických slohů evropského kulturního okruhu vývoj uměleckých vyjadřovacích prostředků podstatných pro porozumění aktuální obrazové komunikaci</p>	

<p>současnosti), z hlediska podstatných proměn vidění a stavby uměleckých děl a dalších vizuálně obrazných vyjádření</p>	<ul style="list-style-type: none"> - chápání vztahů předmětů a tvarů v prostoru (Cézanne), celistvost a rozklad tvaru (analytický kubismus), povrch a konstrukce (syntetický kubismus, konstruktivismus, geometrická abstrakce), vytváření iluze prostoru, objemu a pohybu (antická mimezis, fotografie, film) - proměnlivost obrazu v čase (futurismus, nová média), proměnlivost tvaru (animovaný film, nová média), pohyblivé stanoviště diváka a změny úhlu vidění (umění akce, nová média), časoprostorové chápání a proměna kvalit (kubismus, nová média), princip náhody (dadaismus) - relativita barevného vidění (pointilismus, impresionismus, postimpresionismus, Cézanne), taktilní a haptické kvality díla (informel), zapojení těla, jeho pohybu a gest do procesu tvorby (akční tvorba, bodyart) - osvobození obrazu od zavedeného zobrazování viditelného (Kandinskij, Kupka), figurace a nefigurace (neoklasicismus, lyrická abstrakce), vztah slova a obrazu (lettrismus), vznik a uplatnění symbolu (symbolismus, surrealismus, pop-art, konceptuální umění) - tvůrčí potenciál podvědomí (surrealismus), sebeuvědomování diváka (akční tvorba, osobní mytologie), účast v sociálním prostoru (performance), minority (postmodernismus), stopy člověka v krajině (land-art) - vztahy s neevropskými kulturami (Gauguin, Picasso, minimal-art), zrušení hranice umění a neumění (Duchamp), neumělecké a neškolené vizuální vyjadřování (insitní umění) - požadavek a meze obecné srozumitelnosti, vliv reklamy, masovost a autenticita projevu (pop-art, televize, nová média – akční umění, postmodernismus), citace a metaznak (postmodernismus), moduly a jejich spojování, rekombinace, struktury (umění nových médií) 	
<p>na příkladech uvádí příčiny vzniku a proměn uměleckých směrů a objasní širší společenské a filozofické okolnosti</p>	<p>světonázorové, náboženské, filozofické a vědeckotechnické zázemí historických slohů evropského kulturního okruhu</p>	<p>Spolupráce s dějepisem</p>

vzniku uměleckých děl		
na konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření objasní, zda a jak se umělecké vyjadřovací prostředky výtvarného umění od konce 19. století do současnosti promítají do aktuální obrazové komunikace	vývoj uměleckých vyjadřovacích prostředků podstatných pro porozumění aktuální obrazové komunikaci	
samostatně experimentuje s různými vizuálně obraznými prostředky, při vlastní tvorbě uplatňuje také umělecké vyjadřovací prostředky současného výtvarného umění	výtvarné umění jako experimentální praxe z hlediska inovace prostředků, obsahu a účinku	
vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti	úloha komunikace v uměleckém procesu – postavení umění ve společnosti, jeho historické proměny; umělecká a mimoumělecká znakovost; umění jako proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků; role umělce v societě; publikum a jeho účast v uměleckém procesu; sociální a technologické proměny dneška (nové technologie, nové umělecké disciplíny a jejich obsahy) a jejich vliv na úlohu komunikace v uměleckém procesu; subjektivní chápání uměleckých hodnot ve vztahu k hodnotám považovaným za společensky uznávané	
objasní podstatné rysy magického, mytického, univerzalistického, modernistického přístupu	umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality; dynamika chápání uměleckého procesu – její osobnostní a sociální rozměr; znaková podmíněnost chápání světa – znakové systémy jednotlivých druhů umění; historické proměny pojetí	

<p>k uměleckému procesu, dokáže je rozpoznat v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu</p>	<p>uměleckého procesu (magický, mytický, univerzalistický, modernistický a postmodernistický, pluralitní model umění); prezentace uměleckého díla</p>	
<p>objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku „obecného vkusu“ a „estetických norem“</p>	<p>umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality; dynamika chápání uměleckého procesu – její osobnostní a sociální rozměr; znaková podmíněnost chápání světa – znakové systémy jednotlivých druhů umění; historické proměny pojetí uměleckého procesu (magický, mytický, univerzalistický, modernistický a postmodernistický, pluralitní model umění); prezentace uměleckého díla</p>	
<p>dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu</p>	<p>úloha komunikace v uměleckém procesu – postavení umění ve společnosti, jeho historické proměny; umělecká a mimoumělecká znakovost; umění jako proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků; role umělce v societě; publikum a jeho účast v uměleckém procesu; sociální a technologické proměny dneška (nové technologie, nové umělecké disciplíny a jejich obsahy) a jejich vliv na úlohu komunikace v uměleckém procesu; subjektivní chápání uměleckých hodnot ve vztahu k hodnotám považovaným za společensky uznávané</p>	

Tělesná výchova

Charakteristika předmětu

Ve vyučovacím předmětu Tělesná výchova je v 1.–4. je realizován vzdělávací obsah vzdělávacího oboru Tělesná výchova a část vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví z RVP G.

Vyučovací předmět Tělesná výchova vychází ze vzdělávací oblasti Člověk a zdraví. Hlavním cílem vyučovacího předmětu je komplexní vzdělávání žáků v problematice aktivního pohybu jako významného činitele působící na zdravotní stav a harmonický rozvoj dítěte. Vede žáky k poznání vlastních pohybových možností a zájmů, současně i k poznání účinku konkrétních pohybových činností na tělesnou zdatnost, duševní a sociální pohodu. Žáci se učí uplatňovat osvojené pohybové dovednosti v různém prostředí a s různými účinky, kdy si zvykají na různé sociální role, které vyžadují spolupráci, tvořivost, překonávání zábran, objektivnost, rychlé rozhodování, organizační schopnosti, i nutnou míru odpovědnosti za zdraví své i svých spolužáků. Tělesná výchova umožňuje žákům poznat vlastní pohybové možnosti a přednosti i zdravotní a pohybová omezení, rozumět jim, respektovat je u sebe i jiných a aktivně je využívat nebo cíleně ovlivňovat. Vede žáky od spontánního pohybu k řízené pohybové činnosti a zpět k vlastní pravidelné seberealizaci v oblíbeném sportu nebo jiné pohybové aktivitě. Takový vztah k pohybovým aktivitám lze rozvíjet jen v atmosféře důvěry, úzké spolupráce a radostného požitku z pohybového výkonu.

Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu:

Výuka je organizována v oddělených skupinkách chlapců i dívek, z organizačních důvodů dochází ke spojování dvou sousedních ročníků někdy i celého gymnázia.

Týdenní hodinová dotace vyučovacího předmětu Tělesná výchova je tato:

1.–4. ročník čtyřletého gymnázia: (2 -2 -2 -2)

Výuka tělesné výchovy probíhá v tělocvičně, v posilovně, na školním hřišti (víceúčelové hřiště) a v přiléhavém okolí školy. Součástí výuky Tělesné výchovy je i lyžařský kurz 1. ročníků a sportovní kurz 3. ročníků.

Učitel tělesné výchovy má možnost (např. v případě nízké úrovně pohybových dovedností žáků, zdravotních důvodů žáků apod.) posunout některé výstupy školní TV a učivo TV do vyšších ročníků zařadit, a naopak – v případě vysoké pokročilosti žáků v úrovni pohybových dovedností a pohybového učení může učitel v příslušném ročníku zařadit učivo ročníků vyšších.

Začlenění průřezových témat

Průřezové téma	Tematický okruh	Ročník
Osobnostní a sociální výchova	Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti - jak rozvíjet zdravý a bezpečný životní styl	Průběžně

	<ul style="list-style-type: none"> - relaxace - předcházení zátěžovým situacím, stresům atd. - jak jsem schopna/schopen si organizovat čas - já roli vedoucí/vedoucího a v roli vedené/vedeného - mé organizační schopnosti a dovednosti <p>Sociální komunikace</p> <ul style="list-style-type: none"> - verbální a neverbální komunikace <p>Spolupráce a soutěž</p> <ul style="list-style-type: none"> - můj vztah ke spolupráci a soutěži - jak fungovat jako člen skupiny a komunity, jak prokazovat ochotu ke spolupráci s ostatními - jak zvládám situace soutěže a v jaké v nich používám taktiky 	1.–4. ročník
--	--	--------------

Výchovné a vzdělávací strategie

Kompetence k učení

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci si osvojují nové a rozvíjejí již naučené pohybové dovednosti.	Učitel vytváří prostor pro dostatečné osvojování pohybových dovedností správnými metodickými postupy v tělesné výchově a opakováním naučených pohybových dovedností.
Žáci se učí vybírat vhodné kondiční, posilovací nebo relaxační cviky pro rozcvičení.	Učitel ze začátku napomáhá žáků vybrat vhodné cviky pro rozcvičení, později nechá žáky samostatně vybrat vhodná cvičení.
Žáci se učí rozpoznat zdraví prospěšné i zdraví ohrožující tělesné aktivity.	Učitel vhodně zvolenou zátěží při cvičeních učí žáky rozpoznat zdraví prospěšné i zdraví ohrožující tělesné aktivity.
Žáci chápou význam pojmu zdraví a snaží se jednotlivé zásady zdraví prospěšné celoživotně dodržovat.	Učitel vede žáky k zodpovědnosti za své zdraví jako nejdůležitější životní hodnotu (hygiena při TV, dodržování zásad bezpečnosti při cvičení v TV,..) Učitel přístupem ke sportovním aktivitám je žákům osobním příkladem.

Kompetence k řešení problémů

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci pracují v týmu, učí se stanovit si taktiku hry, učí se řešit herní situace a problémy uvnitř	Učitel navozuje problémové situace, které motivují žáky k týmové spolupráci, nutnosti stanovit taktiku hry, řešit herní situace a problémy (např. sestavováním družstev z rozdílně

týmu.	technicky a fyzicky výkonných žáků)
Žáci přijímají nejrůznější role týkající se organizace sportovních akcí. (organizátor, rozhodčí,..)	Učitel umožňuje žákům podílet se na přípravě vlastních sportovních akcí – plánovat, realizovat a hodnotit tyto akce. Učí žáky jednat ve vypjatých situacích, hájit své stanovisko, vyjádřit svůj názor)

Kompetence komunikativní

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci dodržují zásady slušného chování a kultivovaného chování v hodinách tělesné výchovy.	Učitel dbá na kulturní vyjadřování v hodinách tělesné výchovy.
Žáci používají správnou terminologii a názvosloví tělesné výchovy.	Učitel učí žáky vyjadřovat se přesně, konkrétně, jednoznačně a srozumitelně používáním správného názvosloví tělesné výchovy.
Žáci mají smysl pro „fair – play“ hru.	Učitel důrazem na dodržování pravidel ve žáky ke hře v duchu „fair . play“.
Žáci diskutují o svých dalších možnostech v rámci hodin tělesné výchovy, strategiích atd..	Učitel vyzývá žáky k vyjádření vlastního názoru týkajících se strategií při kolektivních hrách, postupu ve vlastním sebezdokonalení atd.
Žáci účinně spolupracují i komunikují se sebou navzájem.	Učitel zařazováním mezi třídních soutěží i turnajů podporuje vzájemnou komunikaci mezi věkově rozdílnými skupinami žáků.

Kompetence sociální a personální

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci spolupracují se sebou navzájem v jednotlivých družstvech při herních činnostech.	Učitel podporuje sportovní činnosti ve skupinách, kde je nutná spolupráce a podíl celé skupiny na dosaženém výsledku (lyžařských kurzech, sportovních turnajích, soutěžích).
Žáci si poskytují záchranu a pomoc při jednotlivých cvičeních na náradí či s náčiním.	Učitel v hodinách TV zařazuje cviky, které vedou žáka k vzájemné pomoci – pomoc a záchrana. Podporuje vzájemnou pomoc žáků, vytváří situace, kdy se žáci vzájemně potřebují.
Žáci přijímají nejrůznější role uvnitř týmu, rozvíjejí spolupráci při cvičení a kolektivních hrách.	Učitel podporuje práci v týmech, vnímat své vzájemné odlišnosti jako podmínku úspěšnosti.
Žáci dodržují v hodinách TV pravidla bezpečnosti.	Učitel vyžaduje v hodinách dodržování pravidel bezpečnosti.
Žáci si obměňují role v družstvech.	Učitel podporuje možnost zapojení i neprůbojných a málo iniciativních

	žáků a rozvíjí jejich schopnost zastávat různé role (obměňováním vedoucích žáků v družstvech)
--	---

Kompetence občanské

Co žák dělá?	Jak k tomu napomáhá učitel?
Žáci se učí k sebehodnocení. Uvědomit si své slabé a silné stránky.	Učitel vede žáky k sebehodnocení.
Žáci si utvářejí pozitivní vztah k práci.	Učitel vede žáky k pozitivnímu vztahu k práci, žádnou práci netrestá, kvalitní práci pochvaluje.
Žák se umí správně zachovat v krizových situacích.	Učitel učí žáky chování v krizových nebo zdraví a život ohrožujících situacích.
Žáci prezentují školu při sportovních soutěžích.	Učitel povzbuzuje žáky k prezentaci školy při sportovních soutěžích.
Žáci si utvářejí potřebné návyky zdravého životního stylu (režim dne, životospráva, hygiena, regenerace).	Učitel vede žáky k vytváření návyků zdravého životního stylu – dodržuje pauzy pro občerstvení při hodinách TV. Opakuje zásady stravování před výkonem, během výkonu a po výkonu. Při hodinách TV vkládá do výuky fáze odpočinku, které jsou důležité pro regeneraci a zklidnění organismu. Dbá na převlečení do sportovního úboru a dodržování hygienických zásad po hodině TV.

Vzdělávací obsah

1. ročník a 2. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Žák využívá pohybové dovednosti získané při hladkém běhu, užívá výhody koordinace dolních a horních končetin. Užíváním vhodné sportovní výstroje a usiluje o	Žák rozvíjí individuální předpoklady běhu, připraví organismus na zátěž odpovídající danému pohybu, užívá běh pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení, usiluje o rozvoj	Lehká atletika Běh v terénu, vytrvalostní sprinty, drobná sprinterská cvičení	poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti, rozvoj pohybových předpokladů a dovedností prostřednictvím soutěživých forem cvičení

<p>optimální rozvoj pohybových schopností. Měří a hodnotí výkony svoje i ostatních. Omezuje negativní návyky a projevy. Usiluje o optimální rozvoj své zdatnosti; vybere z nabídky vhodné kondiční programy nebo soubory cviků pro udržení či rozvoj úrovně zdravotně orientované zdatnosti a samostatně je upraví pro vlastní použití..Pomocí konkrétních postupů o zlepšení výkonu, rozvíjí pohybové předpoklady a dovednosti, prostřednictvím soutěživých forem cvičení nacvičuje vytrvalostní běh během všech hodin atletiky, rozvoj pohybových schopností hlavně síly a rychlosti</p>	<p>pohybových schopností, hlavně rychlosti a vytrvalosti</p> <p>Žák zvládá základní postupy rozvoje koordinace, dbá na správné držení těla</p> <p>Žák zvyšuje vytrvalost, rozvíjí si individuální předpoklady běhu, omezuje negativní návyky a projevy</p> <p>Žák vybere vhodné soubory cvičení pro rozcvičení a zahřátí organismu před skokem do dálky</p>	<p>Start nízký, polovysoký, z různých poloh</p> <p>LA abeceda, základy LA činností liftink, skiping, zakopávání, předkopávání</p> <p>Skok do dálky Násobné odrazy, různé variace odrazů, odrazy jednož i snožmo, nácvik rozběhu a jeho naměření</p>		<p>Preference zdravého životního stylu, dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti</p> <p>Upevňování správných návyků, omezování negativních návyků a projevů ovlivňujících techniku</p> <p>(podle možnosti dostupnosti na atletický ovál)</p>
--	---	--	--	--

<p>Žák v souladu se svými zájmy, potřebami a pohybovými předpoklady si volí danou pohybovou aktivitu, usiluje pomocí konkrétních postupů o zlepšení výkonu si je vědom svých pohybových předpokladů. Zdokonaluje se v individuálních pohybech, usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností Sám vybere vyrovnávací a</p>	<p>Žák usiluje o rozvoj pohybových schopností hlavně švihů horních končetin, vybere vhodné cvičení pro rozcvičení a zahřátí organismu před hodem, měří a hodnotí výkony svoje i ostatních</p> <p>Žák užije vhodné soubory cvičení pro rozcvičení a zahřátí organismu, usiluje o rozvoj pohybových schopností, hlavně síly a obratnosti</p> <p>Žák usiluje o pohybové sebezdokonalení, respektuje pravidlo záchrany a dopomoci, snaží se o dokonale estetickou koordinaci pohybu</p>	<p>Hod granátem Technika odhodu z místa, odhod po rozběhu, koordinace dolních a horních končetin, předskok, náprah, odhod</p> <p>Sportovní gymnastika Gymnastická průprava-cvičení se švihadlem, na lavičkách, kruhový trénink</p> <p>Prostná Přeskok sestavy</p>		<p>Omezování negativních návyků a projevů ovlivňujících techniku a délku odhodu (podle možnosti dostupnosti na atletický ovál) Porovnávání výkonů s ostatními žáky, způsoby relaxace a regenerace, na závěr vyučovací hodiny pravidelné posilování</p> <p>Snaha o nejlepší koordinaci pohybu na žíněnce, rozvoj pohybových schopností, hlavně síly a obratnosti a rychlosti, dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti</p> <p>Způsoby relaxace a regenerace, porovnávání výkonů s ostatními žáky, hodnocení svých sportovních výkonů, na závěr vyučovací hodiny pravidelné posilování</p>
--	---	--	--	--

<p>kompenzační cviky, organizuje si pohybový režim a zátěž. Sleduje a hodnotí výkony spolužáků, vyvozuje z toho závěry, užívá cíleně dopomoci k navození účelného a bezpečného prostředí pro cvičení na náradí a přitom respektuje principy a zásady postupnosti</p> <p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny průpravné hry, jejich četnost určí dle situace(herní úrovně žáků) příslušný vyučující. Sleduje a hodnotí výkony spolužáků, vyvozuje z toho závěry a prezentuje výsledky družstva v útoku, zabrání útočníkům v přihrávce a postupně je obsazuje, určí posloupnost nejdůležitějších okamžiků výkonu a uplatní konkrétní postupy vedoucí k potřebnému zlepšení techniky, užívá hru pro</p>	<p>Žák zná rizikové faktory házené ovlivňující bezpečnost hry, na ty se připraví speciálním rozcvičením s ohledem na převažující pohybové zatížení</p> <p>Žák usiluje o pohybové sebezdokonalení, uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně pohybové činnosti k lepšímu</p> <p>Žák rozvíjí individuální předpoklady pro činnost brankáře a jednotlivých herních činností brankáře</p>	<p>Sportovní hry Házená</p> <p>Herní činnosti jednotlivce útočné: uvolňování bez míče, zpracování míče, chytání míče – jednoruč, obouruč, sbírání míče, přihrávání, střelba jednoruč ve stoji, jednoruč ve výskoku, chytání, srážení vyrážení míče, Činnosti brankáře</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>Užívání gest a názvosloví s porozuměním házené, pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování, komunikace se soupeři i spoluhráči</p>
--	--	---	---	--

<p>tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení</p> <p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny průpravné hry, jejich četnost určí dle situace (herní úroveň žáků) příslušný vyučující</p> <p>Žák užívá hru pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení, rozvíjí pohybové předpoklady a dovednosti prostřednictvím soutěživých forem cvičení.</p> <p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny průpravné hry, jejich četnost určí dle situace (herní úroveň žáků) příslušný vyučující.</p>	<p>Žák zná rizikové faktory kopané ovlivňující bezpečnost hry, na ty se připraví speciálním rozcvičením s ohledem na převažující pohybové zatížení</p> <p>Žák rozvíjí si individuální předpoklady pro hru v útoku a v obraně</p> <p>Žák usiluje o pohybové sebezdokonalení v obraně, rozvíjí si individuální předpoklady, užívá výhod koordinace dolních končetin s míčem</p> <p>Žák uplatní konkrétní postupy vedoucích k potřebné změně ve hře, posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí</p>	<p>Kopaná Role hráče v obraně, hráče v útoku, brankáře i kapitána, vykopávání a řízení obrany</p> <p>Herní činnosti jednotlivce – útočné: výběr místa, zpracování míče, vedení míče a obcházení soupeře, přihrávání, střelba</p> <p>Herní činnosti jednotlivce-obrané: obsazování hráče s míčem, obsazování hráče bez míče</p> <p>Košíková Herní činnosti jednotlivce útočné: Uvolňování bez míče, uvolňování s míčem, přihrávání</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p> <p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>Respektování základních pravidel kopané, porovnávání výkonů s ostatními žáky, organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce</p> <p>Organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce spolužáků, dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti.</p> <p>Užívání gest a názvosloví s porozuměním pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové</p>
--	--	---	---	--

<p>Užívá hru pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení, zvládá střehový postoj, rozumí postavení hráčů v zónách I až VI, ví kdo je přední a zadní, mění způsoby běhu při pohybu na hřišti, určí nejdůležitějších okamžiků výkonu a uplatnění konkrétních postupů vedoucí potřebnému zlepšení techniky</p> <p>Žák získává postavení výhodné pro další činnost s míčem, usiluje pomocí konkrétních HČJ o zlepšení výkonu, nabíhá do volného prostoru usiluje pomocí konkrétních HČJ o zlepšení výkonu, mění způsoby běhu při uvolňování se na hřišti, absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny</p>	<p>nedostatky, zvládá základní postupy rozvoje koordinace a rozvíjí si individuální předpoklady</p> <p>Žák usiluje o rozvoj pohybových schopností a jednotlivých herních činností připraví organismus na zátěž odpovídající danému pohybu.</p> <p>Žák zvládá základní postupy rozvoje koordinace a hry obránce.</p> <p>Žák zná rizikové faktory odbíjené ovlivňující bezpečnost hry, na ty se připraví speciálním rozcvičením s ohledem na převažující pohybové zatížení.</p> <p>Žák přizpůsobí svoji pohybovou činnost dané skladbě hráčů a taktice družstva komunikace se spoluhráči i protihráči,</p>	<p>Herní činnosti jednotlivce obranné: obsazování hráče bez míče, obsazování útočníka stojícího s míčem obsazování útočníka pohybujícího se s míčem</p> <p>Odbíjená Náběhy na síť, výskoky na blok, střehový postoj před odbitím nebo po odbití, odbíjí samostatně nad sebe a pak spoluhráči nebo o stěnu na místě, odbíjí samostatně za sebe, útočí úderem jednou rukou ve výskoku prováděném z místa ve výskoku prováděném po rozběhu</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>činnosti. Komunikace se soupeři i spoluhráči, způsoby relaxace a regenerace.</p> <p>Snaha o nejlepší koordinaci pohybu, měří a hodnotí výkony svoje i ostatních a určí nejdůležitější okamžiky výkonu hráče v obraně. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti.</p>
---	--	--	---	--

<p>průpravné hry, jejich četnost určí dle situace (herní úrovně žáků) příslušný vyučující. Žák určí nejdůležitější okamžiky výkonu, zabrání útočníkům v přihrávce a postupně je obsazuje. Žák užívá hru pro tělesnou a dušerní relaxaci a uspokojení.</p> <p>Sleduje své pohybové výkony, usiluje o rozvoj svých pohybových dovedností. Zdokonaluje s v individuálních pohybech. Usiluje o nejlepší koordinaci pohybu.</p> <p>Snaha o nejlepší koordinaci pohybu, zvyšuje se vytrvalost v rychlosti, omezují se negativní návyky a projevy. Usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností, hlavně síly a rychlosti.</p>	<p>zvládá roli hráče v poli i kapitána.</p> <p>Žák postupně zvyšuje vzdálenost od sítě při podání, provádí podání vrchem, spodem, ve výskoku. Nacvičuje odraz obounož z místa i po rozběhu pro lepší zvládnutí útočného úderu, vzájemná komunikace a spolupráce při pohybových činnostech na hřišti.</p> <p>Žák vybírá své místo na hřišti vzhledem k soupeři a spoluhráčům i vzhledem k míči nabíhá do potřebného prostoru usiluje o pohybového sebezdokonalení.</p> <p>Žák komunikuje se spoluhráči i protihráči, zvládá roli hráče v poli i kapitána, spolupracuje na vytváření taktiky hry s ohledem na výkonnostní skladbu družstva.</p>	<p>Herní činnosti jednotlivce útočné: podání vrchní, spodní; přihrávka vrchem, spodem; útočný úder</p> <p>Herní činnosti jednotlivce obranné: blok, vybírání míče, vykrývání</p> <p>Florbal Vede míček, střílí, snadno zpracuje míč, zvládá střehový postoj, pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování.</p>		<p>Užívání gest a názvosloví florbalu s porozuměním pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování. Porovnávání výkonů s ostatními žáky. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové</p>
--	---	--	--	---

<p>Žák usiluje pomocí konkrétních postupů o zlepšení výkonu usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností hlavně síly a rychlosti. Usiluje se o nejlepší koordinaci pohybu, omezuje negativní návyky a projevy.</p> <p>Žák usiluje pomocí</p>	<p>Žák rozvíjí si individuální předpoklady a usiluje o pohybové sebezdokonalení, uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně útočné techniky útočníka.</p> <p>Žák určí nejdůležitější okamžiky výkonu, usiluje o pohybové sebezdokonalení.</p> <p>Žák odděleně provádí pohyb pažemi dbá na správné držení těla i hlavy, nacvičuje správný pohyb dolních končetin.</p> <p>Žák uplatní konkrétní postupy vedoucích k potřebné změně. Zvyšuje vytrvalost</p>	<p>Herní činnosti jednotlivce útočné: vedení míčku, uvolňování s míčkem, uvolňování bez míčku, přihrávání, střelba.</p> <p>Herní činnosti jednotlivce obranné: obsazování hráče s míčkem, obsazování hráče bez míčku</p> <p>Běžecké lyžování Průprava, jízda na lyžích z kopce a po rovině, průpravné hry pro získání pocitu skluzu, umění přenášet váhy z nohy na nohu.</p> <p>Běh klasický Základní postavení, jízda z kopce, jízda šikmo svahelem, odšlapování,</p>		<p>činnosti.</p> <p>Uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně pohybové činnosti, vedoucích k potřebné změně techniky a taktiky. Organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce.</p> <p>Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti.</p> <p>Užívání vhodné sportovní výzbroje a výstroje.</p>
--	--	--	--	---

<p>konkrétních postupů o zlepšení výkonu usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností hlavně síly a rychlosti v souladu se svými zájmy, potřebami a pohybovými předpoklady, volí si danou pohybovou aktivitu udržuje svalovou elasticitu, zvyšuje vytrvalost v rychlosti omezuje negativní návyky a projevy</p>	<p>v rychlosti, rozvíjí si individuální předpoklady běhu.</p> <p>Žák zlepšuje rychlost pohybu rukou a nohou a utvrzuje jejich souhru, rozvíjí si předpoklady běhu na lyžích a zvládá základní postupy rozvoje koordinace na lyžích.</p> <p>Žák zlepšuje rychlost pohybu rukou a nohou a utvrzuje jejich souhru, rozvíjí si individuální předpoklady běhu na lyžích a zvládá základní postupy rozvoje koordinace na lyžích a zvládá, uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně techniky. Zvyšuje vytrvalost v rychlosti, rozvíjí si individuální předpoklady běhu na lyžích.</p> <p>Žák zlepšuje rychlost pohybu rukou a nohou a utvrzuje jejich souhru, rozvíjí si individuální předpoklady v jízdě na</p>	<p>pružení, přenášení váhy, běh střídavý, jízda odpichem soupaž, zatačení</p> <p>Bruslení Základní postavení, bruslení se střídavým odpichem a s odpichem soupaž, symetrickým odpichem, asymetrickým odpichem</p> <p>Sjezdové lyžování klasické Základní postavení, bruslení, odšlapování,</p>		<p>Žák usiluje o rozvoj svých pohybových dovedností. Zdokonaluje se v individuálních pohybech. Usiluje o nejlepší koordinaci pohybu.</p> <p>Koordinace pohybu. Užívání vhodné sportovní výzbroje a výstroje. Sleduje své pohybové výkony. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti.</p> <p>Způsoby relaxace a regenerace. Užívání vhodné sportovní výzbroje a výstroje. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové</p>
---	---	--	--	---

	<p>lyžích a zvládá základní postupy rozvoje koordinace na lyžích, posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí technické nedostatky.</p> <p>Žák k potřebné změně techniky posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí technické nedostatky. Zvyšuje vytrvalost, v rychlosti si rozvíjí individuální předpoklady v jízdě na lyžích</p>	<p>plužení, vlnovka, zvýrazněná vlnovka, oblouk základní, střední, krátký.</p> <p>Sjezdové lyžování carvingové Základní postavení, bruslení, odšlapování, plužení, vlnovka zvýrazněná, vlnovka, carvingový oblouk. Povinné pomůcky: helma, kvalitní rukavice, brýle</p> <p>Snowboarding Freestyle, freeride, alpine, základní postavení, jízda do protisvahu s nohou mimo vázání, koloběžka, sesouvání šikmo svahem, jízda šikmo svahem, oblouk základní ke spádnicí, přes spádnicí s vertikálním pohybem smykovým, s vertikálním pohybem řezaný</p>	<p>činnosti. Porovnávání výkonů s ostatními žáky, informace o historii daného sportu a vytvoření vlastního názoru. Povinné pomůcky: helma, kvalitní rukavice, brýle</p> <p>Způsoby relaxace a regenerace, informace o historii daného sportu. Porovnávání výkonů s ostatními žáky. Užívání vhodné výstroje a výzbroje. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové činnosti.</p> <p>Nejlepší koordinace pohybu.</p> <p>Hodnocení svých sportovních výkonů. Porovnávání výkonů s ostatními žáky. Užívání vhodné sportovní výzbroje a výstroje. Užívání vhodné sportovní výzbroje a výstroje. Informace o historii daného sportu. Dodržování zásad bezpečnosti při pohybové</p>
--	--	---	---

				činnosti. Povinné pomůcky: helma, kvalitní rukavice, brýle
--	--	--	--	--

3. ročník a 4. ročník

Očekávaný výstup: Žák:	Školní výstup	Učivo	Průřezová témata	Mezipředmětové vztahy, poznámky
Žák rozvíjí pohybové předpoklady a dovednosti prostřednictvím soutěživých forem cvičení, nacvičuje vytrvalostní běh během všech hodin atletiky (zařazováno většinou na konec hodiny), využívá výhod koordinace dolních a horních končetin, navazuje na pohybové dovednosti získané při hladkém běhu i základech, usiluje pomocí konkrétních postupů o zlepšení výkonu, usiluje optimální rozvoj pohybových schopností, hlavně síly a rychlosti	<p>Žák posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí nedostatky, zvládá základní postupy rozvoje koordinace, zlepšuje rychlost pohybu</p> <p>Žák uplatní konkrétní postupy vedoucích k potřebnému zlepšení techniky všech činností, posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí nedostatky, usiluje o nejlepší koordinaci pohybu</p> <p>Žák posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí nedostatky</p> <p>Žák rozvíjí individuální předpoklady pro vrch</p>	<p>Lehká atletika Běh V terénu, vytrvalostní, štafetový, sprinty, poklus, skoky po jedné noze, vícenásobné skoky</p> <p>LA abeceda – základy lehkootletických činností, liftink, skiping, zakopávání, předkopávání</p> <p>Skok do dálky Technika skoku do dálky závěsem</p> <p>Vrch koulí Technika odhodu z místa,</p>		<p>Způsoby relaxace a regenerace, hodnocení svých sportovních výkonů, porovnávání výkonů s ostatními žáky, užívání vhodné sportovní výzbroje a výstroje</p> <p>Měří a hodnotí výkony svoje i ostatních, individuální pohyby</p> <p>Omezuje negativní návyky a projevy při letu i dopadu</p> <p>Způsoby relaxace a regenerace</p>

<p>Žák v souladu se svými zájmy, potřebami a pohybovými předpoklady si volí danou pohybovou aktivitu, usiluje pomocí konkrétních postupů o zlepšení výkonu, je si vědom svých pohybových předpokladů, zdokonaluje se v individuálních pohybech, usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností, sám vybere vyrovnávací a kompenzační cviky, organizuje si pohybový režim a zátěž.</p> <p>Žák v souladu se svými zájmy, potřebami a pohybovými předpoklady organizuje svůj volný čas, volí si danou pohybovou aktivitu.</p>	<p>kouolí</p> <p>Žák posoudí kvalitu pohybové činnosti, zařazuje jednotlivá kontrolní cvičení a hodnotí jejich periodické provádění</p> <p>Žák posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí nedostatky, usiluje o sebezdokonalení</p> <p>Žák usiluje o pohybové vylepšení, snaží se o dokonale estetickou koordinaci pohybu</p> <p>Žák komunikuje se spoluhráči i protihráči, zvládá roli hráče v poli i kapitána, spolupracuje na vytváření taktiky hry</p>	<p>odhody z různých poloh jednoruč i obouruč, vrch</p> <p>Sportovní gymnastika</p> <p>Gymnastická průprava Cvičení se švihadlem, na lavičkách</p> <p>Kruhový trénink</p> <p>Prostná, přeskok, hrazda, sestavy</p> <p>Házená Role hráče v obraně, hráče v útoku, brankáře, umění propagovat, organizovat a vyhodnotit turnaj v daném sportu, informace o historii daného sportu a vytvoření vlastního názoru</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>Porovnávání výkonů s ostatními žáky vyrovnávací cvičení na kompenzaci jednostranného zatížení, jeho prevenci a na korekci svalové nerovnováhy</p> <p>Sleduje své pohybové výkony a zlepšování na úrovni jednotlivce</p> <p>Cvičení na prostných, nejlepší koordinace pohybu na žíněnce, rozvoj pohybových schopností, hlavně síly a obratnosti a rychlosti</p> <p>Užívání gest a názvosloví házené s porozuměním pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování</p>
--	--	--	---	---

<p>Vybírá jeden útočný a jeden obranný systém, organizuje si pohybový režim a zátěž, spoluhráčům i vzhledem k míči nabíhá do volného prostoru.</p> <p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny průpravné hry jejich četnost určí dle situace (herní úrovně žáků) příslušný vyučující. Zabrání útočníkům v přihrávce a postupně je obsazuje. Určí nejdůležitější okamžiky výkonu a uplatní konkrétní postupy vedoucích k potřebnému zlepšení techniky, užívá hru pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení.</p>	<p>Žák usiluje o pohybové sebezdokonalení</p> <p>Žák určí nejdůležitější okamžiky výkonu obránce</p> <p>Žák přizpůsobí svoji pohybovou činnost dané skladbě hráčů a taktice družstva komunikace se spoluhráči i protihráči.</p> <p>Žák posoudí kvalitu hry družstva, rozvíjí si individuální předpoklady, užívá výhod koordinace dolních a horních končetin, usiluje o pohybové sebezdokonalení</p> <p>Žák uplatní konkrétní postupy vedoucích k potřebné změně techniky hráče v obraně, posoudí kvalitu pohybové činnosti a označí zásadní</p>	<p>Herní kombinace útočné: postupný útok, rychlý útok, přihrávání, clonění, křížení, odlákávání Herní kombinace obranné Zajišťování, přebírání</p> <p>Kopaná Role hráče v obraně, hráče v úroku, brankáře i kapitána, vykopávání a řízení obrany, umění propagovat, organizovat a vyhodnotit turnaj v daném sportu, informace o historii daného sportu vytvoření vlastního názoru</p> <p>Herní kombinace útočné: postupný útok, rychlý útok, rychle a bezpečně prostřednictvím: brankáře, záložníka, obránce</p> <p>Herní kombinace obranné: zajišťování, přebírání, křížování</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>Organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce</p> <p>Usiluje o co nejlepší koordinaci pohybu Užívání gest a názvosloví kopané s porozuměním pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování.</p> <p>Porozumění pravidlům daného sportu a jejich dodržování, organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce.</p>
---	---	---	---	---

<p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny průpravné hry, jejich četnost určí dle situace (herní úrovně žáků) příslušný vyučující. Užívá hru pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení, rozvíjí pohybové předpoklady a dovednosti prostřednictvím soutěživých forem cvičení. Snaží se útočníkům zabránit v přihrávce a postupně je obsazuje.</p>	<p>nedostatky</p> <p>Žák přizpůsobí svoji pohybovou činnost dané skladbě hráčů a taktice družstva, komunikace se spoluhráči i protihráči, zvládá roli hráče v poli i kapitána spolupracuje na vytváření taktiky hry.</p> <p>Žák usiluje o pohybové sebezdokonalení, rozvíjí si individuální předpoklady k uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně techniky.</p> <p>Žák určí nejdůležitější okamžiky výkonu a hodnotí pohybové výkony hráčů i družstva, určí nejdůležitější okamžiky výkonu a usiluje o pohybové sebezdokonalení v obraně, rozvíjí si individuální</p>	<p>Košíková Umění propagovat, organizovat a vyhodnotit turnaj v daném sportu, umění propagovat, organizovat a vyhodnotit turnaj v daném sportu, informace o historii daného sportu a vytvoření vlastního názoru.</p> <p>Herní kombinace útočné: rychlý protiútok, postupný útok, hod' a běž, clonění</p> <p>Herní kombinace obranné: proklouzávání, přebírání, zesilování obrany, obranný trojúhelník.</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>Užívání gest a názvosloví košíkové s porozuměním pochopení pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování, informace o historii daného sportu. Organizace vhodné pohybové aktivity, rozvíjející potřebné HČJ, vzájemní komunikace a spolupracuje při pohybových činnostech. Způsoby relaxace a regenerace, porozumění pravidlům daného sportu a jejich dodržování.</p> <p>Uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně pohybové činnosti v obraně.</p>
--	--	---	---	--

<p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny průpravné hry, jejich četnost určí dle situace(herní úrovně žáků) příslušný vyučující.Užívá hru pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení, zvládá střehový postoj, rozumí postavení hráčů v zónách I až VI, ví kdo je přední a zadní, mění způsoby běhu při pohybu na hřišti, určí nejdůležitější okamžiky výkonu a uplatnění konkrétních postupů vedoucí k potřebnému zlepšení techniky.</p> <p>Žák absolvuje střídavě hodiny nácviku a hodiny</p>	<p>předpoklady</p> <p>Žák přizpůsobí svoji pohybovou činnost dané skladbě hráčů a taktice družstva, komunikace se spoluhráči i protihráči, zvládá roli hráče v poli i kapitána</p> <p>Žák uplatní konkrétní postupy vedoucích k potřebné změně pohybové činnosti, vzájemná komunikace a spolupracuje při pohybových činnostech.</p> <p>Žák organizuje vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné HČJ, vybírá své místo na hřišti vzhledem k soupeři a spoluhráčům. Zdokonaluje se v individuálních pohybových činnostech odbíjené.</p> <p>Žák přizpůsobí svoji pohybovou činnost dané</p>	<p>Odbíjená Náběhy na síť, výskoky na blok, střehový postoj, mění způsoby běhu při pohybu na hřišti, rozumí postavení hráčů v zónách I až VI a ví, kdo je přední a zadní v obraně.</p> <p>Útočí úderem jednou rukou ve výskoku prováděném z místa ve výskoku prováděném po rozběhu. Herní kombinace útočné: s nahrávačem u sítě s vbíhajícím nahrávačem.</p> <p>Herní kombinace obranné: proti podání soupeře, proti útočnému úderu soupeře</p> <p>Florbal Pochopení pravidel dané</p>	<p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p> <p>poznávání a rozvoj vlastní osobnosti</p>	<p>Užívání gest a názvosloví odbíjené s porozuměním, informace o historii daného sportu, organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce.</p> <p>Způsoby relaxace a regenerace. Porozumění pravidlům daného sportu a jejich dodržování.</p> <p>Způsoby relaxace a regenerace, usiluje o nejlepší koordinaci pohybu, uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně techniky a taktiky.</p> <p>Užívání gest a názvosloví florbalu s porozuměním.</p>
--	--	--	---	---

<p>průpravné hry jejich četnost určí dle situace (herní úrovně žáků) příslušný vyučující, pochopní pravidel dané sportovní hry a jejich dodržování. Určí nejdůležitější okamžiky výkonu a uplatní konkrétní postupy vedoucí k potřebnému zlepšení techniky, zabrání útočníkům v přihrávce a postupně je obsazuje. Využívá hru pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení.</p> <p>Žák absolvuje v souladu se svými zájmy, potřebami a pohybovými předpoklady trasu, organizuje svůj volný čas, volí si danou pohybovou aktivitu a užívá</p>	<p>skladbě hráčů a taktice družstva, komunikace se spoluhráči i protihráči</p> <p>Žák určí nejdůležitější okamžiky výkonu a hodnotí pohybové výkony, rozvíjí si individuální předpoklady útočníka</p> <p>Žák určí nejdůležitější okamžiky výkonu a hodnotí pohybové výkony, uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně.</p> <p>Žák přizpůsobí svoji pohybovou činnost dané skladbě žáků, komunikace se žáky, zvládá roli člena skupiny i vedoucího skupiny, spolupracuje na vytváření a dodržování</p>	<p>sportovní hry a jejich dodržování</p> <p>Herní kombinace útočné: rychlý protiútok, postupný útok, zakládá útok rychle a bezpečně prostřednictvím: brankáře, spoluhráče</p> <p>Herní kombinace obranné: na polovině soupeře, v obranné polovině</p> <p>Turistika a pobyt v přírodě Pěší, na kole, na vodě</p>		<p>Způsoby relaxace a regenerace, porozumění pravidlům daného sportu a jejich dodržování. Užívání vhodné sportovní výstroje a výstroje.</p> <p>Uplatnění konkrétních postupů vedoucích k potřebné změně pohybové činnosti, vedoucích k potřebné změně techniky a taktiky útočníka, organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné pohybové vlastnosti</p> <p>Organizace vhodné pohybové aktivity rozvíjející potřebné herní činnosti jednotlivce, respektování základních pravidel hry, způsoby relaxace a regenerace.</p> <p>Názvosloví turistiky, umění propagovat, organizovat a vyhodnotit túru, informace o historii daného sportu a vytvoření vlastního názoru, užívání vhodné sportovní</p>
--	--	--	--	--

ji pro tělesnou a duševní relaxaci a uspokojení	plánu trasy s ohledem na výkonnostní s pohlavní skladbu družstva			výbroje a výstroje
---	--	--	--	--------------------

Hodnocení žáků a autoevaluace školy

Hodnocení žáků

Základní východiska pro hodnocení a klasifikaci

Hodnocení žáků tvoří nedílnou součást úspěšného učení. Jeho hlavním cílem je podat žákům zpětnou vazbu a ukázat jim míru zvládnutí požadovaných očekávaných výstupů a klíčových kompetencí a zároveň upozornit na konkrétní nedostatky, resp. na místo v cestě za „dobře odvedenou prací“, na němž se žák právě nachází. Součástí každého hodnocení má být naznačení postupu k příštímu výbornému výsledku. Při poskytování zpětné vazby klademe důraz na popisný jazyk – v ideálním případě žák při získání známky obdrží ústní či písemný komentář či je veden k vlastnímu posouzení svých výsledků a vytvoření závěru. Co nejvíce objektivní sebehodnocení považujeme za cíl, k němuž má naše snažení směřovat.

Způsoby hodnocení žáka

Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je v pololetí a na konci roku hodnocen takto: známkou, přičemž se předpokládá, že je v rámci osobních konzultací blíže probrána.

Pro známkovou klasifikaci na vysvědčení jsou používány stupně:

1 – výborný, 2 – chvalitebný, 3 – dobrý, 4 – dostatečný, 5 – nedostatečný.

Chování žáka je hodnoceno v pololetí a na konci roku takto: známkou.

Pro známkovou klasifikaci na vysvědčení jsou používány stupně:

1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé, 3 – neuspokojivé.

c) dalšími výchovnými prostředky jsou důtka třídního učitele nebo důtka ředitele školy

d) o důtce ředitele školy a o snížené známce z chování hlasuje pedagogická rada

Do vyššího ročníku postupuje žák, který při celkové klasifikaci na konci 2. pololetí nebo při opravných zkouškách dosáhl stupně hodnocení alespoň „prospěl“.

Nelze-li žáka gymnázia pro závažné objektivní důvody klasifikovat na konci 1. pololetí, určí ředitel školy náhradní termín jeho klasifikace. Klasifikace musí být ukončena nejpozději do 2 měsíců po skončení 1. pololetí. Není-li možné klasifikovat žáka ani v náhradním termínu, žák se neklasifikuje.

V průběhu roku pracují učitelé v hodinách s nejrůznějšími formami zpětných vazeb, např. ústním či písemným sebehodnocením podle předem daným kritérií, která obsahují i hodnocení klíčových kompetencí.

V některých předmětech používají žáci hodnoticí portfolio.

Podrobnější informace o klasifikaci jsou uvedeny v Studijním a klasifikačním řádu Lauderovy mateřské školy, základní školy a gymnázia při Židovské obci v Praze, který tvoří součást přílohy ŠVP.

Kritéria hodnocení žáků

Předem daná kritéria dobře splněné práce žákům pomáhají zhodnotit vlastní pokrok jak v oblasti dosažení očekávaných výstupů, tak v oblasti osvojování si klíčových kompetencí.

Škola používá jednotná kritéria hodnocení pro některé činnosti opakující se ve všech předmětech, např. referáty, seminární práce.

Součástí příprav každého učitele jsou kritéria jednotlivých činností, které žáci v hodině či doma vykonávají, např. v českém jazyce kritéria správně předneseného řečnického cvičení, zápisu do kulturního deníku

Kritéria jsou mnohdy vytvářena společně s žáky.

V některých předmětech žáci pracují s týdenními či měsíčními plány. S pomocí učitele na konci daného období si pak doplní, které z plánovaných činností jim nedělají problémy a kde je nutné ještě něco konkrétního doplnit.

Autoevaluace

Proces autoevaluace školy si klade za cíl reflektovat aktuální potřeby žáků i rodičů a zaměstnaných pedagogů.

Stěžejním cílem je vytvářet permanentní zpětnou vazbu naplňování školního vzdělávacího programu – a to jak vzdělávacích cílů, tak cílů týkajících se atmosféry školy. Neméně podstatnou snahou autoevaluační činnosti školy je zjištění požadavků žáků na další vzdělávání i přání pedagogů na zkvalitnění podmínek k práci.

Oblastmi, které sleduje škola v pravidelné autoevaluační činnosti, jsou následující:

Vzdělávací výsledky žáků (míra naplňování očekávaných výstupů a klíčových kompetencí)

Aktuální vzdělávací potřeby žáků

Podmínky vzdělávání žáků

Spolupráce rodičů se školou

Spolupráce s vnějšími subjekty (spolupráce s ŽO Praha, spolupráce se zahraničními školami)

Odborná úroveň učitelů, jejich vzdělávací potřeby

Spokojenost zaměstnanců ve škole (řízení školy, kvalita dalšího vzdělávání)

Úroveň výsledků práce školy (vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonom. zdrojům)

Cíle autoevaluace a její prostředky

	Cíle autoevaluace	Prostředky autoevaluace		
Vzdělávací výsledky žáků	Zjistit, zda žáci dosahují výsledků, které odpovídají jejich studijnímu potenciálu. Odhalit příčiny případného neúspěchu. Dále zjistit přidanou hodnotu v oblasti klíčových kompetencí.	Vysvědčení, průběžná zpětná vazba v hodinách, úspěšnost při přijetí žáků na VŠ, účast na soutěžích a olympiádách.		
Aktuální vzdělávací potřeby žáků	Zjistit, co žáci aktuálně považují ve svém vzdělávání za důležité, následně dle toho zvážit případné změny ve výuce.	Dotazníky, rozhovory		

Podmínky vzdělávání žáků	Zjistit, zda škola žákům poskytuje optimální podmínky ke vzdělávání – materiální i didaktické (tj. např. účelnost a záživnost vyučovacích metod).	Dotazník, hospitační protokoly, autoevaluační zprávy učitelů		
Spolupráce rodičů se školou	Zjistit požadavky jsoucích i potenciálních rodičů na vzdělávání poskytované školou, nalézt prostor pro možnou spolupráci.	Osobní kontakt s rodiči při třídních schůzkách a konzultacích (poskytnutí případných zjištění), pravidelný rodičovský dotazník, dotazník při dni otevřených dveří		
Spolupráce s vnějšími subjekty	Získat objektivní obraz školy na veřejnosti (ŽOP Praha, širší odborná veřejnost).	Měsíční hodnotící zprávy, zpětná vazba ze strany vnějších subjektů, SWOT analýza, posouzení medializace školy a jejího PR		
Odborná úroveň učitelů, jejich vzdělávací potřeby	Zjistit zájem učitelů o další vzdělávání, seznámit se s jejich profesním růstem.	Pravidelná hospitační činnost vedení i učitelů navzájem, čtvrtletní hodnotící pohovor, pololetní evaluační zprávy učitelů (formulář a hospitační formulář v příloze ŠVP).		
Spokojenost zaměstnanců ve škole	Zjistit spokojenost zaměstnanců s prací ve	Anonymní dotazník, SWOT analýza.		

	škole, seznámit se s jejich potřebami.			
Úroveň výsledků práce školy	Posoudit kvalitu manažerské práce vedení školy.	Rozhovory s učiteli, anonymní dotazník, výroční zpráva školy (ekonomická analýza), SWOT analýza + případně vnější audit.		

Časový harmonogram autoevaluace

Září	naplánování autoevaluační činnosti, seznámení se zprávou za minulý školní rok, průběžné hospitace, rodičovský dotazník – jednou za 2 roky
Říjen	rodičovský dotazník při dni otevřených dveří
Listopad	čtvrtletní hodnocení, čtvrtletní hodnotící pohovor, čtvrtletní pedagogická rada
Prosinec	
Leden	pololetní hodnocení, autoevaluační zpráva učitele, čtvrtletní hodnotící pohovor,
Únor	vyhodnocení pololetní klasifikace
Březen	
Duben	čtvrtletní hodnocení, čtvrtletní hodnotící pohovor SWOT analýza, anonymní dotazník zjišťující klima školy u zaměstnanců
Květen	dotazníkové šetření mezi žáky – vzdělávací potřeby a klima školy, vyhodnocení úspěšnosti maturit
Červen	závěrečné evaluační zprávy učitelů, příprava výroční zprávy školy, vyhodnocení klasifikace vyhodnocení úspěšnosti přijetí žáků na VŠ
Červenec	

Každý měsíc škola vytváří zprávy o svých aktivitách, které pak s výsledky výše uvedených aktivit tvoří podklad pro každoroční výroční zprávu školy. Jednou za dva roky vytváří škola komplexní autoevaluační zprávu.

Přílohy:

Klasifikační řád Lauderových škol

Kriteria hodnocení referátů

Čtvrtletní hodnoticí dotazník

Strategie k rozvoji čtenářské gramotnosti